

મુંબઈ

વલ્લભજી આગળ ગુજરાત પ્રીતીંગ પ્રેસમાં કા. માં છાપ્યો.

સંવત ૧૯૪૨

સને ૧૯૮૬

બાગેશોહદા

તરબુમએ

રોઝતુશોહદા

કેં જસમે.

શંદાહતં ઔર મનાકીબં નુરયશમે નખી વચલી
હજરત ઈમામે હસન, ઔર ઈમામે હુસેન કી હૈ.

કરં નામેકો બીસમીલ્લાહસે આગાઝ. કે તા હોઝાં હસાહતમેં સર અફરાઝ
સરાઝાં કયા કિયેને એક સુખતમેં, બધા જ્યુ હમકે રીસ્તે સુખદનમેં.
હકીમેં અએસાકે લાકર દસ્તે તદબીર, નીકાલા માર દાનેકા શીકમ ચીર.
ફતકકે હાથ દે ખુરશીદકા જમ, ફીરાકર દયોર કરતા સુખદોસે શામ.
બના તનકે મહેલપર તાકેઅબરો, રખા કિસમેં દો આંખોકે લા દીવે દો.
દીખાનેં અપની બારીકો હુનરકી, લગાયા જગમેં ચીનગારી નઝરકી.
લગાયા શાખે તનપર ગુલ દહનકા, સમર બખશા કિસેં શીરી સુખનકા.
બની આદમસે ધરતીકો સંવાસ, ગગનએ સખ સીતારોસે ચીતારા.
મોહબ્તકા ગીરાહએ તુખમ ગુલમેં, ન ગુલમેં આદમીકે બલકે દીલમેં.
વલે જસને મોહબ્તકા દીયા લાક, ક્રોધ ગએ કિરાહો પરખું દો કે સરસા.
જસે જતના મોહબ્ત ઔર વીલાહએ, સો વોહ ઉતના બલોમેં મુખેત્તાહએ.
અલસ્તોરએ કુમકા જખ શીલાથા, જવાબ કિસકા નઅમ કાલુબલાથા.
જે કોઈએ ઉસ બલામેં મસ્તો મત્તોશ, બલા કીખર બલાકો કરગએ નોશ.
દીસે વોહ જું ઝરે ખાલીસ મહક પર, સના કિસકી રહી સાતોં ફતકપર.
કહું સલવાત બેહદ મુસ્તાફા પર, ઔર કિરકે વ્યાહ પાકે બા સદાપર.
અથા જે અસ્તમેં ઇબનુઝ ઝખીહએન, સખમ કાકે હુવા ઇબદ કાનએન.
હુવા જસસે શરફ સખ ખાકીપાંકો, તજદત્તી મજલસે અફલાકીયાં કો.
મોહમ્મદ સંચ્યદે અવસાદે આદમ, નખુબતકે અથા ફરમોં ખાતમ.
સો વએસેને મુસીબત પાકે બેહદ કહા યાલએતસમ યખલુક મોહમ્મદ.
ગરઝ જે આકે યહયેહ દામદેખા, કબી મોદેનત કબી આગમ દેખા.

વડે ખાસોંકોભી મેહેનતમેં ભાયા, ખસામેં નીત રખા જખસગ જાણાયા.
 દેખો દરનુસખયે કુસંગરાયખ, હીકાયત યું લોખાહયેં ખસ અખયખ.
 કે એક દીન કાતમા ખાતુને જન્મત, ખુદાસે નીત રહો ઊનપર જીવ્યત.
 નવા જમા હસન સરવરકે તનમેં, પહેતાયે ખસ કે જું ગુલ પચેરહનમેં.
 કહે નાનાકી ખીદમતમેં તુમ જાયો, નવા જમા ચેહ પહેને સો દીખાયો.
 સો જ શહઝાદા હઝરતકે અંગનમેં, ખડેયે વોહ સનોખર જું ચમનમેં.
 નખીને દેખ જહ્દહીસે ખુસાયે, બહોત કર ખ્યાર સીનેસે લગાયે,
 દીયે બાદઝ ઊસે ગોદીમેં કારા, દીખે જું ચાંદકે પહેલુમેં તારા.
 વોહ જમા દેખકર હઝરતને બોલે, ગીરેખાં તંગ હયે તુકમેંકા બોલે.
 દેખે ગરદનપે ગરવા હોકે દીલગીર, ઊખસ હઝરતકે જુનએનોંસે ચલે નીર.
 તુરત જખરીલ લાયા હુકમે ખારી, કીયે ગરવેમેં ઇતના જુકા ખારી.
 સખા જખ જાલીમેંમેં ચેહ ગીરેગા, જહાં ગરવાહયે વહાં ખજર ચલેગા.
 ચેહ સુન હઝરત હો ગમગી આહ મારે, ધુગાંકર નચરયે અદ્વાહ મારે.
 અઝીઝાં સચચેહ ગમ અયેસા હયે મુશકીલ, ગલા પાની કીયાહયે કોહકાલીલ.
 ચકીં સમજહો જુસે ચેહ ગમ ન હોગા, હકીકતમેં ખની આદમન હોગા.
 કહું સલવાત બેહદ મુસતફાપર, ચોર ઊનકી આલ પાકે ખાસકાપર.

મજલસ અવ્વલ દર વક્ત આં હઝરત સલ્તલ્લાહોં

અલેહે વ ઓલેહી વ સલ્લમ.

કરૂં મયેં મજલસે અવ્વલમેં તહરીર, વક્તે સચ્ચેદે આલમકા તકરીર.
 નખીને હજ આખીર જખ ગુઝારે, વીહા હો ચહાંકે આલમસે સીધારે.
 વહાંસે ચલકે વોહ ખુરશીદ મંઝીલ, ઊતારે આ અઝીરે ખમમેં મહમીલ.
 હવા ઉસવક્ત વહાં અયેસા ગરમથા, જે ખારા મોમસા ગલને નરમથા.
 કાંયે સોગંદ મયેં ચહાંસે નજઝાં, કે જખતક વહી તુમકા ના સુનાંઝાં.
 દીયે ફરમાં રહો ના કોઈ પસોપેશ, હોવેં સખ જમઆ ચહાં બેગાના ચોર ખેશ.
 હુયે ઊસ વક્ત હઝરત પાસ હાઝીર, અરબકે ચોર અજમકે સખ અકાખીર.
 જોહાઝે ઊશતરાંસુ ખનકે મીખર, ફસાહતસે પડે ખુતબા પયમખર.
 કહે મુજહ તનસે જીવ ધુંઢતાહયે દુરી, ચેહ દુરી નાઇલાજ હયે જુરરી.
 મશામેં જમેં ખુએવરલ આત્તા, ખુશહાલીસે ન તનમેં જ સમાતા.
 ભી રેહલતકા મુજહે હોતા ઇશારત, જુરરી અખ અદા કતા રીસાલત.

સો મુજહ યું હુકમેં રખીલઆલમીં હયે, અલીતેરાઅવલસે જનશીંહયે
 ઉને તુજહ હુકમપર કર જંકીશાની, બજ તલવાર કીતા કુફરે ફાની.
 સો હીમંતજેખે ઉસકા જનોતનપર, મલાયક લાફતા બોલેગન પર.
 મુકરર ફેર ઇસે તુ સરવરીપર, બની આદમ મલક જન્નો પરીપર.
 પીછેં ધર હાથ હયેદરકા ઉઠાયે, બુલંદ આવાઝ કર સખકો સુનાયે.
 કે મુજહ બાદઝ તુમહારે સખમેં ઉઠા, અલીમવલાહયે જસકા મયેંહું મવલા
 મેરા જું તુમપેથા તઅઝીમ રખના, અલીકા ઉસ તરેહ તકરીમ રખના.
 સખખ હયે હકતઆલાકી રજાકા, મોહબબત દીલમેં રખના મુરતુઝાકા.
 યું ના સમજહો તુમહેં નક્સો હવાસું, જે કુછ બોલા હયે સો વહી ખુદાસું.
 ખઝાં હઝરત દોઆ કરને ઉઠા હાત, અલી ખાતીર કીયે હકસે મુનાજત.
 ઉઠાકર વાલેમન વાલાસે આવાઝ, કરે રહમત મોહબબાંપર કીયે બાઝ.
 અહીકર યું રીસાંલત જુલમનનકા, દીયે સખ ખટકો રખસત વતનકા.
 સીગલ યારાંકી વહાંથી ફયોજકરકર, ચલા દરીઆયેરહમત મયોજકરકર
 સુકુતત લે મદીનેકો હુયે ધીર, મોહમ્મદ મુસ્તફા સુલતાને ગંભીર.
 હુકમ હઝરતકો વહાં આનેમેં આઝાર, તપે મહરકસેથે સખત ખીમાર.
 ચલા દમ ગરમેં જું બાદેખીઝાનો, લીયા ગુલચેહેરા રંગે ઝઅફરાની.
 લગી બાદેખીઝાં ગુલરૂપે આને, લગી સખ ખુલખુલ્લાં માતમ સરાને.
 સો વયેસે હાલમેં જખરીલઆયા, ખુદાકે પાસસે પયેગામ લાયક
 કહા હયે હકને અખ હીમંત કરો તુમ, ફદમ દુક ધરસતીં બાહેરધરે તુમ.
 દે વચ્ચહા સખકો જનંતકા જતાના, અઝાબાંસે મેરેબી દર ખતાના.
 સોકર તકલીફ હઝરત બાહેર આયે, મુનાદી કર સહાબાંકો બુલાયે.
 ભી આ મસજીદમેં મીંખરપર ચહેહયે, લતાફત સાથ ખુતબેકો પઠેહયે.
 ઊથા જે હુકમ દર તવહીદ બોલે, ઝબાંસે દુરરે મરવારીદ રોલે.
 કહે ફેરકરે ગોયા હંગામેદુરી, મુજહે નઝદીક હયે વકને હુઝુરી.
 અગર મયે જુદમ કીસપર કુછ કીયાહું, વગર નાહક કીસીસે કુછ લીયાહું.
 સો દાવા કર તલબમુઝહસે કરે વોહ, પયેમખરહું સો મુજહસે નાદરે વોહ
 મુજહે કુછ ખયોફ નહીં યહાંકી તલબકા, કીયામતમેં તલબમુશકીલહયેસખકા
 કીયા એક મદને ઉસવકત ઇઝહાર, નખીપર કઝ મેરે તીન દીનાર.
 કહે કીસ કામ ખાતીર મયે લીયાહું, કહા સાયફકા ફરમાંપર દીયાહું.
 નખીને ફઝલઅખ્લાસીકો કહેકર, દીલાયે કરઝ હસખુલમુદઆપર.

સો ઉતનેમે અકાશા નામ દુસરા, ઉડા એક શાખસ લેકર વામ દુસરા.
 કહા મયે રાંઝ મખદી બોલતાહું, કહે મુજહ બોલકર મયે બોલતાહું
 સફરમેથે નખી નાકેપે અસવાર, કઝારા મયે અથા નઝદીક જિંદીર.
 સો ઊસ નાકેપે મારે તાઝીયાના, લગા મુજહ પુશ્તપર કીના નીશીના.
 ખહોત ઉસ ઝબેને મુજહ તન દુખાયા, સો ઉસવકત ઝબેસે મયે દર્દ પાયા.
 વોહ યહાં મંગતાહું દેના દાદ મેરા, નખી બોલે જઝાકદલાહો ખચેરા.
 કીયામતપર ખુશુમતકે ન ઇલાહ ખરી મુશકીલસે તુ મુજહકો નીકાલા.
 કહે થા કચોનસા આબુક મંગાના, કહા મમથુકયા વોહ તાઝીયાના.
 કહે સલમાંકો આ વોહી ફાતમાકન, તુ જ જલદીસે મંગલા હર હુનરકન.
 ચલાસો સલમાં આયા ફાતમાધોર, આર બોલા અસ્લામ એઅ અહેલેતતહીર
 વો કર કીસ્સેકો ઝાહીર બેકમોકાસ્ત, કહા મમથુક હયે હઝરતકા દરખવાસ્ત.
 ચેહ સુન હુછ ફાતમાપર બેકરારી, લગે રોરોકે કરને આહોંઝારી.
 કહે તીફલાંકો તુમ જદ પાસ જઓ, કસાસ અપનેપે લે જદકો ખચાઓ.
 નીપટ ઊનપર ઝબદી હયે મરઝકી, ન તાકત ઉનમે આબુકક એવઝકી.
 કહે ઉસ શાખસેકો જ હરદો શાહઝાદ, નખુબતકે ચમતકે સરવે આઝાદ.
 હમારે જદકે એક આબુકકે બદલે, હમે એક એકકો સવ સવ માર હદલે.
 વોહ હયે ગંજીતયે ઇલમે ઇલાહી, હયે ઉનકે ગમસે ગમગી મુરંગા માહી
 નહીં દે ઊસ તને ગમગીકો આઝાર, નહીં ઇલ ઊસ ગુલેરંગી ડાપર ખાર.
 વોહ જ હયે સખ હમારે ખાનદાંકો, વોહ હયે મકસુદ સાર ઇનસોબંકો.
 ચેહ આબુકકા જખ ઊસપર ગમ ગીરેશા, ખુદાકે અરશકો લરઝા પટેગા.
 ખહોતસા ખલ્કબી ઉસકો મનાયા, વૈવઝ તુ હમસેલે જો પેશ આયા.
 કહા હુછ કામ નહીં મુજહકો કીસીસે, એવઝ હયે શેરામે જીસકા ડિરીસે.
 કહે હઝરત તુ લે આબુકકો એકખાર, તુ જએસા મયે તુજહે મારાં મુજહે માર
 અકાશાને લગા આબુકકેતંઘ હાત, લગા સખ ખલ્ક રોને બોલ હએહાત.
 ઊને ફેર હોકે હઝરતકે મુકાબીલ, કહા અયે પાક તન નેકોખસાઇલ.
 મુજહે આબુક લગા જીલ વકત તનપર, ખુલા મયેથા નયાં જમા બદનપર.
 કીએ હઝરતને તનસે પચેરહન દુર, ઝમીસે આસમાં લગ સખ હુવા નુર.
 દીખા મોહરેનખુબતકે જહલકપર, સુરજ બેતાબ હો કુરખાં ફલકપર.
 અકાશાકા અથા જો મકસુદદીલ, કીયા એકખારગી મકસુદ હાસીલ
 મુનવર તનપે યુ કરકે બહાના, લગા મલનેકો મુંહ સો તાઝીયાના

કહા સખ નખીયોંકા સરતાજ હયે તુ. પયેમખર સાહેબે મેચરાજ હયે તુ
તેરાહયે જસમેજાં નુરન અસાનુર, ખતા ચોર જીતમકી જીતમત સતીં દુર.
વલે અકસૂર યુનાહું તુજહ ઝખાસે, મુખારક ઉસ દહન શકરફીશાંસે
જો મેંઠ મુજહ તનપે તન અપના મલેગા, વોહ તનહરગીઝ ન આતશમેં જલેગા
સો અખ ઇસ ભાંતકા મયેં કરકે હીત્રા, કીયા અપને ખત્રાસીકા વસીત્રા
ઇતા મોહોરેનખુવત કર નીખારશ, સો દુસરા દે ખત્રાસીકા સીકારશ
કે તા મયેં ઇસ્મેઆઝમ હરજેખશે, કીયામતમેં રહું અમનો અમાંસે
કહે વોહ અયે વસીયુલાહ હયેદર, ઉસે મોહોરે નખુવત દો રકમકર
ખીછે હઝરત જો મીખરસે ઊતર આયે, વલે ઊસવકત હુજરેકે બીતર આયે
મરઝ વહાંસે લગા અફઝલ હોને, લગા તન દીનખદીન ફરસુદ હોને
ફેર ઉસ હાલતમેં નાઝીલ હોકે જખરીલ, સત્રામે હકકા કાયલ હોકે જખરીલ
કહા તુમકો જોં હયે દોજગકે આધાર, ખુદા સખ અમરમેં કીતાહયે મુખતાર
મરઝસે ગરશાફ મંગને શાફ હયે, વગર હકયાસ ચલીયે તો રજાહયે
કહે મુજહ હકમે હકસે માજરા નહ, મુજહે તસલીમહયે યુનોચરા નહ
હક્કમ હો તરઝખા કરતા શીકાયત, લીખા ઊસ હાલતમેં દુસરી હીકાયત
ખીલાલ હઝરતસે યું દસ્તુર ધરતા, કે ખર વકતે નમાઝ આગાહ કરતા
નખી તખ ધરસે મસજીદમેં સીધારે, નમાઝે ખાજમાઅત જ ગુઝારે
થે દાયમ યું મગર તોન રોઝ આખીર, નખી તાકત નોકલને વરસે ખાહીર
સો વયેસેમેં ખીલાલ આકર પુકારા, જવાખુલ ખચેરને લેકર સીધારા
દુખારા યું હુવા ચોર ખારેસીયુમ, જવાખ આતા સો નહઆયા હુવાગુમ
સો યકતીલ મુસ્તફાપર બેરોશીયી, ઊધર ગાઅ ધધરસે ખામોશીયી
ખીલાલ ઊતનેમેં આહો આહ કરતા, ચલા ફરીયાદ વાગોસાહ કરતા
કે મુજહ ઉમ્મેદકા રીશતા દુદા હયે, નખી શાયદ કે દુનીયાસે ઉડા હયે
રસુદુલ્લાહસે ખાલી દેખ મેહોરાખ, લગે સખ શોરસે રોનેકો અસહાખ
નખી ઉસવકત હો હુશીઆર બોલે, ચેહ કયા મસજીદમેં હયે હંકાર બોલે
કહે તુજહ ફઝોતકા ગમહયે જહાંમેં, સોહયે અસહાખ ફરીયાદો પુગાંમેં
અલી તુજહ ગમસે ના આરામ કરતા, તેરે નઝદીક સુખ્કોશામ રહેતા
સચા વોહ શેરેહક હયે યાર જની, સો ખયેહા છોહકર સખ ઝીંદગાની
નખીકા શેરકે ઝાનુપે સરથા, કે જુ પુરજે અસદ ખ્યાને કમરથા
તખ ઉસકો મુસ્તફા આસુદા હોને, દીયે એક લહેજ પુરસત ખકે સોને

ઓર એકદમ સોડે ફેર જલ્દીસે આવ્યે, દેખે સો ખવાખ હઝરતકો સુનાયે
 કહે મુજહ ખવાખનૈયા તનમેં બકતર, પદા એક બારગી મુજહ તનસે ખુલકર
 કહે હઝરતને મયેં બકતર હું તેરા, પનાહ ઓર તકવીયાથા તુજહકો મેરા
 ચલા મયેં ઓહ તુજહકો મુક્સીદાંમેં, મુનાફક કીનવર ઓર મુલહીદાંમે
 કહે ફેર ફાતમા કરકે તકરૂબ, મુજહે એક ખવાખ દુસરા હયે તઅજ્જુબ
 દીસે મુજહ હાથ મુસહફકે વરકશે, હુએ ગાયબ નઝરશે વોહ બરકશે
 નખી મુસહફ કહે મયેં વોહ વરકહું, ખુદાકે દરસકા તુમકો સખકહું
 મુજહે હયે નઝરશે અબ ગયેબ હોના, મુજહે હયે વાસીલે લારયેબ હોનાં
 ફેર ઇતનેમેં કહે આ દરદો સીબતયેન, રસુલાહક વોહ દોનોં નુરઅય્યેન
 હમેં એક ખવાખ ઓર દેખે અજબતર, મોહલક તખ્ત વલતા હયે હવાપર
 તલે ઉસકે હમેં દોસર ખુલેહયેં, સો ઝરોઝર હમ રોતે ચલેહયેં
 નખી કહે તખ્ત સો તાબુત મેરા, ઉઠાવેં સખ ફરીશતે કરકે ઘેરા
 તુમહેં સર ખોલે ખાલોંકો ખીખરકર, ચલેગે ઉસ તલે નયેનોંકો તંરકર
 ચેહ સુન રોરોકે અહેલેખયેત ખાતીમ, કીચેહયેં આલમેં ખાલાપેં માતીમ
 કીચે હઝરતને જમેં બેખુદી નોશ, હુએ ફેર ખોલ તઅખીર ઉનકો ખામોશ
 મલાયક લેકે ઇઝરાઇલ સંગાત, બી એક ફરમાન રખખીલઆલખી હાત
 હુવા હઝરતકે દરવાઝેપે હાઝીર, સો મારા હાંક આયાહું ખુસાફીર
 હોવે મુજહ હુકમ તો અંદર મયેં આઉં, સચ્ચાહત મીલ નખીયુદલાહશેપાઉ
 કહે ખાતુનેજન્નત વકતે દીગર, ઇતા નહીં વકત મીલનેકા મયસ્સર
 ઇધરશે દીલ ઉઠાયે ખાસ મકબુલ, ખુદાકે સાથહયેં ખાતોમેં મશગુલ
 કીયા આવાઝ ફેર એક શોરશે ઊન, જે અહેલેખાના સખ લરઝે ડરે સુન
 રસુલુલ્લાહ ખુદાસે જોથે હમરાઝ, કીચે હુસીઆર હોકર ચશમકો બાઝ
 પુછે કયા હાલ હયે જે સરહ હયેં સખ, સખમ કયા હયે જે તુમ રૂખે ઝરહ
 હયેં સખ

સીરાને પાસથે ખાતુનેજન્નત, ઉઠે યું ખોલ અયે સરદારે ઉમ્મત.
 અરબ કોઈ દુરશે આયાહયે દરપર, નજનુ મયેં નફેપરયા ઝરરપર
 રઝા મંગતાહયે ઘરકે અંદર આને, રસુલુલ્લાહશે એક દમ મીલકે જને
 જવાબ ઉસકો દીચે તો નઈ અસરહયે, કેશાયદ શખ્સ ચેહ કાનોશે કરહયે
 સલાખતશે કીયા અયેસા એક આવાઝ, ઠેલનશે જ મંગા કરનેકે। પરવાઝ
 નખી ખોલે અરબ નઈ ચેહ મલક હયે, મુકરર ઇસ સકુનતે ફલકહયે

બુદ્ધાઈ ધાલતા થેહ દોસ્તાંમે, તફરકા ગુલમને ચોર બોસ્તુમિ
 ખીજાંહયે થેહ બહારે ઝીંદગીકો, બદલતા ખુરરમી અફસુરદગીકો
 કરે જંબ સુદકે જાંપર કામરાની, હોવે સખ તદખ અચેસે ઝીંદગાની.
 ન ચલેતા કુછ કીસીકા ઉસસે ચારા, ન ઉસકો હફચકરને કીસકો ચારા
 અગર•દરબંદ હોં દીવાસે આચે, બનુઝ શમશીર આપના કામ કરજાયે.
 ફરીશતાહયે ફરીશતોમેં કવીતર, મવકલહયે ખુદાસે કબ્જ જાંપર.
 મેરા હુરમત નીગાહ રખકર અદખસે, રઝા મંગતાહયે આને હુકમે રખસે.
 વગરનાં નહ ઊસે થેહ રસમો આદતં, ટે આનકો મગે કીસક ધજાત.
 મુજહે હક પાસ આયાહયે લેજને, રઝા દેનાહયે ઉસકે અંદર આને.
 થેહસુનકર ફાતમા ઉસ રાસ્તગોસે, લગે રોરોકે કહેને મોખગોસે.
 દરગા મચોતકે પંજમેં પીનહાં, લગા પાનકો તુ માહે દરખશાં.
 અથા તુ નુર રખખીલઆલમીકા, ઝર્મીકા ઝેબ ચોર ચરખે ખરીંકા.
 અથા તુ ફાશકે અસરારે કુરચાં, અથા તુ જલસે બધારે બાગ ધમાં.
 અથા તુજહ ઝાતસે છબરીલ ખુરસંદ, ઝર્મીપર અખ ઉસે આના હુવા બંદ.
 ફ્રીયા રોશન મહીના રાજ કર તુ, ચલા એક બારગી તારાજ કર તુ.
 પંડગમસે રૉવેં સખ અખરેબારી, કરેં ધુલાં નચેનોંસે અશક જરી.
 નખી બોલે દોનોં ફરઝંદ મેરે, ખુલાચો કાંહયે વાહ દીલખંદ મેરે.
 કહા કીસ્મેકે જ જલ્દી દોશહઝાદ, ચલો તુમનાકો હઝરતને કીચે યાદ.
 થેહ સુન દોનોં કહે કુછ અખ હુવા ગમ;કે જલ્દીસે ખુલા બેજે હયે ખાતમ
 ચલે લટપટ હો સુરચત લે પવનકા, ખખર ના રખસકે સર ચોર બદનકા.
 લગે આ પાંવપર હઝરતકે પડને, લેગે પાંવોપે રેશિ મુંહ રગડને.
 કહે રોરો હમારા તુ છતરથા, સભી આફઝા હમકો સીપરથા.
 નખી છાંતી લગા દોનોકો સમજહાયે, દીલાસાદેકે અશક આંખોસે ખરસાયે
 હુવા દાંગે યતીમી કમસનોંપર, પડાહયે કોહે ગમ નાઝુક તનોંપર
 મેરેહયે બાગકે થેહ નવનેહાલાં, મેરે મજલસકેહયે દોનોં હીલાલાં
 મેરેહયે ચશમ ધન દોનોંસે રોશન, ખુજહાનેકોમેરી સુરતકે દરખન
 ન જનુ મચેં જફાકારાને ઊમ્મત, દેવેંગે કયા ધન્હે રંજે મુસીખત
 ખુલાચે ફેર અમીરૂલ મોમેનીંકો, અલીચે મુરતુઝા હકકુલ ચકીકો
 કહે ઉનસે અથા જો કુછ વસીયંત, કીચે સખ કામ ઊમ્મતકે વોહ દીચત
 પીછે ફરમાચે જઝરાઇલ ચાવે, ચોર અપને કામપર આ દસ્ત ચલાવે

સો ઇઝરાઇલથા ડીકલે અરબસે, હુવા હાઝીર ખા રહેકર અદખસે
 સલામુનઅલએક બોલા અએ પયમબર, મુજહે દીલહાલ હએ યુ હુકમે દાવર
 કે મુજહ મહમુબકા રહેમુતાહર, ખગચેરજ હુકમ ઉસકે કબ્જ નીકર.
 કહે હઝરતને એક નીલ ધીર ધરતુ, ઝરા જખરીલ આવે સખર કરતુ
 સો ઇઝરાઇલને સમઅન વ તવઅન, ખા યુપ હોરહાથા મુસ્તફા કને
 કહા તખ માલી કે દોઝખકો સુખહાં, બુજહાકર આતીશે દોઝખકો પીવહા
 કે આવે આસમાં ઉપરાલ ખેગમ, મેરે મહમુબકા રહે મુકરરમ
 હુવા ફેર હુકમ યુ રીઝવાને જનત, કરે સખ જનનોકો ઝેમીઝીનતઃ
 સો અમનોપર નસીમે અતર પરવર, જલાકર દમખદમ રખના મોઅતરે
 અંખર અફશાં હોવે હરવકત બારે, હો હએ ઉદ અંખરકે સદેકારે
 દુરે યા કુતસે ફરશે દીલાવેઝ, ખીછાકર જલનાં સખ અશરત-અગેઝ
 તખક લે નુરકે સખ હુર ભરબર, ઝરીનેમે ખાલી ચોર સખ રાંવર કર
 ફરીસ્તે હર ગગનમે રસ્તા રસ્તા, સફાં ખંદકર ખહે હએ દસ્ત ખસ્તા
 અથા જખરીલ બે હઝરતસે માલુફ, દેખા વોહ ફએઝમેહાબત હએ મવદુફ
 ગલાકર દીલચલા રોતા ગગનસે, અંજવાં સખસએલાખ ગીરતેહએ નએમસે
 શીતાબી હો નખીકે પાસ આયા, વોહ ઝીનત સખ બેહીસ્તેનોકા સુનાયા
 કહા અખ અલ કરો રોશન ફલકકો, નવાઝીશ શખ કરો જમઆ મલકકો
 નખીકી ફકલ હક હએ યુ સેરાસર, વલે કુછ દે બશારત ઇસુસે બેહેતર
 કહે જખરીલ કયા હએ ફીકર તુમકો, કહો કીસ ખાતકા હએ ઝીકર તુમકો
 નખી ફરમાએ મુજહ ઊમ્મતકે આખી, હોવેગી કીસ વઝે ઊનકી ખલાસી
 બી ઇઝરાઇલકા પંખહએ દુશવાર, હોવેગા ક્યુ ઊનહોંપર ચેહ સુખકસાર
 જલગ ચેહ મુશકીલાં હો હકસે આસાં, મેરા દીલ ઊસતરફસે હએન્દીરાશાં
 તુ રખસે બોલ જ ચેહ મુજહપે ગમહએ, ખુદા તુ સાહેબે ફઝલો કરમહએ
 મેરી ઊમ્મતકો સખ આઝાદ કરકર, મુજહે યહાંસે લેખ દીલશાહ કરકર
 ચલા હઝરતસે લે પએગામ જખરીલ, ચલા સાતું ગગનકો કરકે તઅજલ
 ખડા અપને મકાંપર જ અદખ સાથ, કીયા હઝરતકી સારી-હરજ હાજત
 ખાતાબે મુસ્તતાખ આયા કે જખરીલ, નખી કનફેરકે જને કર ન અખ દીલ
 કહો જકર તુ હએ મહમુબ મેરા, સબી આલમસે તુ મતલુખ મેરા
 તેરી ઊમ્મતકે સારે મોનાંકો કીયા આસાન મએ, નઝઓ રવાંકો
 કે જસ વકત હાએગા રોઝે ફીયામત, તેરેતો સરપર રહે તોજે શફાઅત

મખોયાં કોઇ પાંચ જનતમેં ન ભાવે, જલગ તેરો ઝિમ્મત ઔર તુ ન આવે
 કરં મએ મગફીરત જાલગ કહે તુ, કરમસે જસકદર રાજી રહે તુ
 ચેહ સુન. જબરરીલને તો કરકેતાખીર, કીયા હઝરતકને સખ આકે તકરીર
 કહે હઝરતને અખ કુછ દગદગા નઈ, ખુદાકે ફઝલપર ખુશહાલ હું મઈ
 બુલાએ ફેર હુસેના ઔર હસનકો, ગલે લા ઊસ પીદકકે દો રતનકો
 કહે મુજહ બાદ ચેહ સારે સીતમગાર, ઇદક દેવેગે તુમકો સખત આઝર
 વીદાકર ફેર અલી ઔર ફાતમાકું, કહે રાજી રહો હકકી રઝાસું
 સો ઇઝરખલ ફેર દસ્તે ખલાકર, હુવા મશગુલ અપને મુદઆપર
 તખ વોહ જને મુસફફ ઊસ સફીકાં, સુના આવાઝ સખસે અરજકા
 વોહ સુન આવાઝ સુલતાને ખકાકા, ચલા મુશ્તાકહો ઊસકે લીકાકા
 સુગા બુલબુલને. જબ બુએ ગુલીસ્તાં, ચલા પરવાઝકર સુએ ગુલીસ્તાં
 ન સંજ હો દસ્ત સુલતાને નફસસે, કીયા શહબાઝ જાં તનકે કફસસે
 હુવા ગવહરસે જસ આલમ મુનવ્વર, છુપા વોહ કુલજુમે વહદતમેં ગવહર
 હુવા ગવગા ઝંબીનો આસમાંમેં, પડા સખ ઝલઝલા કઓનો મકાંમેં
 ગયાં આલમસે વોક જબ જને આલમ, હુવા સખ ઇનસોજાંપર આહો માતમ
 કીયા જાસેં તને ખીજરાકો રોશન, કીયા તનસે તને અખરકો રોશન.
 ઝમીંપર સર પટકનેસે પવનકે, જહડે હલહલકે સારે ફુલ બનકે
 કીયામતથા મઝાર સખ બહરોખરમેં, ઝમી સાતુંમેં ઔર સાતું અખરમેં
 નઝામેંથે ખલીલો નુહ આદમ; ફુગાંમેં મુંસા વ હાફ્સ બાહમ
 મલાયક લેકે સારે સાથ જબરીલ, લશા રોનેકો મલ્લ મલ્લ હાથ જબરીલ
 અઝીઝાં ચેહ અજબ ચરખે ઝંગારી, કે પુરી કીસસેંતી કરતાહએ યારી
 હજારા અખીયા અહેલે ખુદાથે, હજારાંસે સલાતીં ઔર ગદાથે
 સીગલ ક્યેદે અજલશે હોગએ બંદ, રહા નહી કોઇ બબુજ જતે ખુદાવંદ
 ગરઝ જો કોઇ રખા એક ઇસ જહાંમેં, ઉશે હએ બાજગશત આખીર ફનામે
 સુન અએવાને રીસાલતકે કલસકા, હલા તો ઉમરથા તીરસટ પરસકા
 અથા રોજ દોશબાં જબ ખરતો હફતમ, સફરદાં માહથા તહતુશઆકમ
 કીએથે ફાતમા સખ અએશ ખરબાદ, કીસીને નહીં દેખા ફેર ઉનકેતઈ શાદ
 રહો નીતહકસે પએગમખરપેસલવાત, ઔર ઉસકે આલઔરઅતહરપે સલવાત

મજલસ દુસરી દરખયાન વક્ષત હઝરત

ફાતમા રદીયદ્દાહો અનહો.

કરું મયેં મજલશે દુય્યમકો પુરગમ, વક્ષતે ફાતમા કરકર મુરક્કીમ તવલ્લદ બોલના લાઝીમ હયે અવલ, મનાકબ ઉસ લગા કરના મુસલસલ ખુદેજશે જે અવલાદે પયમખર, અથે સખ દો પીસર ચોર ચાર દુખતર છોટેથે ફાતમા સખ દુખતરાંમે, 'વલે ભું' ચાંદ રહેતા અખતરાંમે શીકમમેં માંકેથા જે ઊનકો આરામ, રખે તખશે હઝરતને ફાતીમા નાંમ. નખુવતસે નખીકે પાંચવાં સાલ, વીલાદતકા હુવા નઝદીક તો હાલ. હુવા નઝદીક જે વક્ષે વીલાદત, દીખાને મુંહ ઝમાનેકો સચાદત. ખુદેજને ખખર જખ ચેહ સુનાઈ, કખીલેકે ઝનાંકો સખ બુલાઈ. કખીલાથા ઊન્હોંકા સખ તવંગર, ખુદેજકો સમજહતેથે મોહકકર. મદદ કરનેકો આના સો ન આયે, સચાદત દોન દુનીયાકી ગમાયે. કહે હમકો તેરેસે કુછ નહીં કામ, ફકીરી તુ લીધ હયે છોડકે આરામ. ન સમજહેથે ખુદાએ લાયઝાલી, હયે અપને દોસ્તોંકા આપ વાલી. ખુદેજ સુન લીએ ખાતીરપે ઝેહમત, હુવા તખ જેશમેં દરીયાએ રહમત. હુએ તખ ચાર ઝન અઝગએખ હાઝીર, તવલ્લદમેં મદદ કરનેકે ખાતીર. અથે વોહ ચાર ઝન નેકો શમાયલ, હુએ રોશન ઝન્હોંસે દીદ માયલ. ઊન્હોંમેં એક મરયમ ઝિન્મે ઇસા, દુયમ કુલસુમથી હમશીરા મુસા. સીયુમ સારા ખલીલુલ્લાહકી મોહરમ, ચહારમ આસીયાથી મીલકે બાહમ. ખુદા ભેજ કહે ચાફકો હમકો, તવલ્લદમેં મદદ કરનેકો તુમકો. લગે કઈ કીસમસે હકકો સરાને, લગે શીરીં સુખનસે દીલ બહેલાને. ખુદેજકો દીએ ચારોંને યારી, હુવા આસાં અથા જે કામ ભારી. દીખી યું ફાતમા હો આશકારા, રીસાલતકે ગગનકા ચાંદ સારા. હુવલખતહા હુવા સચેરખ મુનવર, ન ખલકે મશરીકો મગરીખ મુનવર. દીખા ખાગે નખુવતખર જે વોહ ગુલ, સનાખવાનીમેથે કુમરી વ બુલબુલ સો વયેં દસ હુર આયે બે મહાબા, હરએકકે હાથ તશત ચોર આફતાબા જડતકે આફતાબેથે સરાસર, ભરાથા ઊનમને સખ આબોકવસર. વોહ સારે ફાતમાકો મીલ ન્હીલાએ, બેહીશતી પચેરહન ખુશબો પહેનાએ. દીએ ફેર હાથમેં માંકે વોહ દુખતર, ચલે વહાંસે મુખારકુબાદ દેકર.

પીછે આએ રસુલુદલાહકે ઘરમેં, ઉઠા અપને લીએ દુખતરૂકો ખરમેં.
 સો કર એજાઝ એાર ઇકરામ ઉસકો, રખે હયે ફાતમા કર નામ ઉસકો.
 મનાકબં ઊઝકા કાંલગ કોઈ કરેગા, ફીયામતલગ કરે તો ના સરેગા.
 ઝખાંકી તેગકો કરકે મુલમ્મા, મનાકબમેં કહું મયે એક શમ્મા.
 સીયરકેઝી રીસાલેમેં હીકાયત, લીખા હયે આયશાસે યુ રીવાયત.
 ખીલાતેથે નખી ઊસ પાકે તનકો, નછલ કાને નબુવતકે રતનકો.
 કહે તો આયશાસે યુ પયમખર, ખુદાકા હુત્ કહયે બહોત ફાતમાખર.
 ઉસે ગરતુ ન આહેગી મેરે સાર, કરેગી મુજહસે ઊસકો બહોતસા પ્યાર..
 હુવા મેઅરાજકા તો મુજહપે મીન્નત, કીયા ઊસરાત મયે સખ સયેર જનત
 દેખા જન્નતમેં મોતીકા મહેલ હયે, મહેલમેં જહાડ ઊસપર એક ફલ હયે
 પુછા જબરીલકો કીસકા મેહેલ યેહ?, સીગલ જન્નતકે મહેલાંમેં નવલ યેહ?
 કહાં જબરીલ અયે આરીફ ખુદાકે, ચીરાગે મશઅલે રાહે હુદાકે.
 તુમહારી ફાતમા દુખતરકે ખાતીર, બના.યેહ પુરજ ઊસ અખતરકે ખાતીર.
 લીખ તો તોડ ફલ મયે ઉસ શજરસે, તઅજજબમેં હુવા મયે ઉસ સમરસે
 અશ્વા વોહ સેખ ઊસપર તુર ઝાહીર, અંદરસે ઉસકે નીકલી હુર બાહીર.
 દેખા ઊસ હુરકાં તખ ખુબસુરત, લેખવે આંદકી દીલકી કુદુરત.
 પુછા મયે ઉસતુજહેં હયે કયોન ખાવંદ, બનાયાકીસબદલ તુજહકો ખુદાવંદ
 કહી તેરા હયે એક મઝલુમ જાયા, ખુદાને મુજહકો ઊસ ખાતીર બનાયા
 હુશેના નામ ઊસ સુલતાને હીંકા, ઇમામે રહેનુમા રાહે યકીંકા.
 તેરે ઊમ્મતકે સારે ઝાંલીમાં મીલ, દુખાવે શાહઝાદેકો બસદ દીલ.
 સગાં ઊસ શેરસે સખ દંદ કરકર, જે અન પાનીકો ઊસકે બંદ કરકર
 કતલ ઊસકો વોહ નાહક ચુપ કરેગે, ખુદાકે કહેરસે કુછ ના હરેગે
 લગી વોહ હુર બેઇખતીઆર રોને, લગી દીલ ગમકે નશતરસે પીરોને.
 હીકાયત.

કલમ ઝીનત કરે સીલકે સતરકો, પીરોકર મદહકો દુસરે ગોહરકો
 સહાબાંસે પુછે એક દીન પયમખર, દુનીયામેં અવરતાંકા કયા હયે બેહેતર
 સવાલે મુસ્તફા સખને કીએ ગોશ, જવાબ ઊસકા ન દેચુપ રહે ખામોશ
 અલી ઊનમેસે ઊઠકર ઘરમેં આએ, સવાલ વોહ ફાતમાકો કહે સુનાએ
 કહી સુન ફાતમા અયે શાહેમરદાં, ઝંનાંકો હયે યેહ બેહેતર હુકમ સુબહાં
 કે ના મહરમસે અપનેકો છુપાવે, ન અપના અશમ ના મહરમપે ભાવે

જવાબ વોહ ફત્તમાસે સુનકે હચેદર, કહે જલ્દીસે આ નીજદે પયમખર
 નખી ફરમાયે અચેદાનાયે અકમલ, યેહ ઊકદા કીસકને કહે કીન કીયા હલ
 અલી કહે ફત્તમાસે જ કહા મચે, જવાબ વોહ સુનકે હચેરાં હોરહાં મચે
 નખીને સુનકે ખુશહો ફત્તમાપર, રખે તખ ખીઝઅતુનમીન્નીકા અઈસર
 કહે મેરા વોહ એક જુઝ હચે બદનકા, સચા શમશાદ મુજહ દીલકે ખમનકા
 ખુદાસે પ્યાર હચે જસપર ઇસે પ્યાર, ખુદા બેઝાર હચે ઊસસે યેહ બેઝાર
 ખબર યેહ સુસ્તકસે સુન અઝીઝાં, અદેશા દીલસે કુછ સાહેબ તમીઝાં
 જન્હોને કલકર ફરજંદ ઊસકે, ખયાયે દીલ દુખા દીલબંદ ઊફી.
 ઊન્હોસે કયું ખુદા રાઝી રહેગા, આપહી બે હશરમેં કાઝી બનેગા.
 અલી ચોર ફત્તમાકે વોહ પીસર હચે, રસુલુલ્લાહકે વોહ જનેજગર હચે.
 ગમે શહઝાદગાંકા દીલમેં રખ જેશ, ઝખાંમેં મચે ન રખસૂકતાહુ ખામોશ
 બઝાં આકર કીયા ફેર મનકબતમેં, દોનોં શહઝાદગાંકી મરતબતમેં.

હીકાયત યહુદીને અપને ઘરમેં લેખના ઇમામે હુસેન

રદીયલ્લાહોતઆલા અનહોકો.

રસુલુલ્લાહ ગચેથે કંઈ ખીઝકો, લીચેથે સાથ અપને મુરતુઝકો.
 દોનો ફરજંદથે શહઝાદ ઘરમેં, રખેથે ફત્તમા ઉનકો નઝરમેં
 સો એક દીન ફત્તમા વોહ ઝાતેકામીલ, ઇબાદતમેં હુધ ફરજંદસે ગાદીલ.
 હુસેના ખેલને ઘરસે શરફસે, નીકલ બાહર આચેથે અંદરસે.
 ચલે વોહ ખેલને ખુરમેકે બનમેં, અદેશા કુછ રહા નહીં ઘરકા મનમેં
 લગે ઊસ બનમેં બેવીસવાસ ફીરને, લગે ખુરમેકે જહાડાં પાસ ફીરને
 યહુદીને દેખા જુ શોઅલચે નુર, કહા ઉતરા ગગનસે ઝખીપર સુર
 સો આ નઝદીક બે શહઝાદ પાયા, લીજ મઅસુમકો ઘરમેં છુપાયા.
 યકાયક ફત્તમાકે દીલકા જયા, દીખા નહીં બહોત વખતસે યાદ આયા
 નીપટ હચેરાં હો કલ બેકલ હો મનમેં, લગે ફીરનેકો ઘરમેં ચોર અંગનમેં
 હસનકો કહે બુલાકર ભાઈ તેરા, નહીં દીખતાસો જ બેકલ હચે મેરા
 ઊસે જલ્દીસે જ તુમ ધુંડ લાચો, ખબર મુજહ ઊસકે જતેકી સુનાચો.
 હસન વચે દચોડતે ઘરસે નીકલઆચે, સો ઊસખુરમેકે બનમેં જકદમલાચે
 હુસેના અચે હુસેના કક પુકારે, લગે ઊસ બનમેં રોરો હાંક મારે
 જવાબ આતા નહીં બોલે ખુદાયા, બીરાદરકો મેરે તુકાં લીજયા,

એક આહુએ મુખારક ફાલ પચેદા, હુવા ઉસ બનમને કિસવક્ત પચેદા,
હસન કહે અએ હરન મેરા બીરાદર, તુ કઈ દેખા હોગા તેમુજહ બખરક
હરન ગુફતારમેં આકર હસનસે, લગા કહેનેકો ઉસ વક્ત વોહ હસનસે.
યહુદી એક સાલેહ નામ ધરમેં, છુપાયા જુ કે ચંદરકો અખરમેં.
હસન આ ઉસકે દરવાઝે પુકારે, જો સાલેહ નામ લેકર હાંક મારે.
યહુદી આકે દેખા તીલક દરમેં, ખડાહયે બહોત ઇઝત એર વખતે.
હસન બોલે મેરા એક હયે બીરાદર, તેરે ઘરમેં હયે મુજહકો દે તુ લાકર
ઉંસે માં ફાતમા બીનતે પયમખર, સો જન્મતકી ઝનાંકી હયે વોહ મેહેતર.
વેઘ જખ દીલગીર હો એક આહ મારે, યહુદી પલમેં હોં નાપુદ સારે.
અલીએ મુરતુઝા ઊસકા પદર હયે, જુસે હકશે અતા સચેકે દોસર હયે.
ગુસેમેં આકે જો શમશીર જહાડે, યહુદી પલમેં હોં નાપુદ સારે.
અગર વોહ સુંન તુમહારેપર દેવે ચલ કરે નાપુદ સારોઁ વોહ એક તીલ
ઊસે જદ હયે રસુલુલાહ ખાતીમ, મોહમ્મદ સચ્ચદે અવલાદે આદમ
કીયા હકને કુસે સરદારે કવનએન, દીયા કરખે મુકામે કાબેકવસએન.
તુમહારેપર કરે ગર એક ઇશારત, હોવેં સારે યહુદી પલમેં ગારત.
કીએ ઊસ વક્ત સાલેહ સાથ ખાતાં, મઝાકે જમેથી ખાતાં સીફતાં.
હસન જુ જુ ફઝાયલ મુસ્તફકે, કહેતેયે ફાતમા એર મુરતુઝાકે.
લગા સાલેહ વોહ સીફતાં સુનકે રોને, ગુબારે કુફર અપને દીલસે ધોને
હુવા સુન સુનકે અપને દીલમે હયેરાં, હુસેનકો ઘરમેં રખનેસે પીશોમાં.
કહા અએ મુસ્તફકે નુર દીદે, ખુદાએ ઝુલમીનનકે બરગુઝદે.
તેરે ખાતાંસે જહલકા શોઅલએ નુર, અધેરા કુફરકા સારા હુવા દુર.
અવલ ઇસલામકો મુજહપર અરઝ કર, પીછે દેતાહુ મયેં તેરા બીરાદર
હસનઝાહીર કીએ ઇસલામ ઊસકો, કીએ કલમેસે શીરીં કામ ઉસકો.
જો સાલેહ હોં મુસલમાં ઘરમેં આયા, હુસેનકા હાથ પકડકર બાહર લાયા.
દોનોંપર કર તસદ્દુક સીમ એર ઝર, રખે સાલેહને લાકર દો તખક ભર.
દોનોં અખતર મીલાકર સુએ ખાનાં, કીયા ખુશહાલકર વાંસે રવાના
હુએ જખ શમઆ ઘરમેં દોનોં હાઝીર, હુવા તખ ફાતીમાકા જમઆ ખાતીર
ગયાથા જ બદનસે ફીરકે આયા, હુબાયા ચાંદ સો મુહ ફેર દીખાયા
જો દુસરે રોઝ સાલેહ ખાનુમાંસે, મુસલમાં હોકે સખ ઇખલાસ જાંસે
વોહ હઝરત ફાતમાકે આકે દરપર, લગા રોનેકેતઈ સર રખ ઝમીંપર

કહા ખાતુને ઝીનૂત બખ્શ કવનએન, રસુલુલ્લાહકે હો તુમ કુરરતુલઅએન
 રખાથા મએ છુમ્મ ફરજંદ તેરા, ગુનહગારહું હુવા તકસીર મેરા
 ખડાહું દરપે રોતા બંદએ પીર, મુજહે દીલશાદ કરના બખ્શ તકસીર
 કહી બખશી મએ તુજહ અપને હીસેકા, તુ કર તદખીર હએદરકે ગુસેકા
 રખા સાલેહને ઉમ્મેદો સખરસે, અલી ચોર મુસ્તફા આએ સફરસે
 અલીસે જ કહા તકસીર અપના, ખલાસીકા કીયા તદખીર અપના.
 અલી કર મેહેરખાની બોલ ઉઠે જુદ, તુજહેબખશાહુવામએ તુજહસે ખુશનુદ
 વલે વોહ તુર અશમે મુસ્તફા હએ, મહલે લુતફારહમે મુસ્તફા હએ
 અપસ નામેકે ધોનેકો સીયાહી, રસુલુલ્લાહસે જકર ઉઝરખવાહી
 ચલા સાલેહ સો રોતા ખા ગમેદીલ, અદખસે આકે હઝરતકે મુકાબીલ
 કહા અએ પેશવાએ મુરસલી તુ, હએ બેશક રહમતુલ્લીલઆલમી તું
 જગર ગોશોકો તેરે બેરઝાસે, રખાથા ધરમને મએ ખુશવએઅસે
 મએ ઉસકે હાલસે વાકીફ હુવા જખ, ઊસે ઉસકે ખીરાદર કન દીયા તખ
 મએ ઇતનેમે હુવાહું બહોત પીશેમા, વલે દીલપર કીયાહું નફશે ઇમા
 રખાહું રખદરગાહે મોઅલ્લા, ગુનાહ મુજહ બખ્શકર ખાતીર તસલ્લા
 નખી કહે મુજહ તેરેપર રહમ આયા, મએ અપને ખસ્મકા આતીશબુન્હાયા
 વલે વોહ ખરગુઝીદે હએ ખુદાકે, દુરે શહવાર દરીયાએ હુદાકે
 તેરેસે જખ ખુદા ખુશનુદ હોવે, તેરે તુકસાનકા સખ સુદ હોવે
 પરેશાં દીલહો સાલેહ તલમલા હએ, જંગલમે શહેરસે રોતા ચલા હએ
 કહેતાથા અએ ખુદા ઇસ વકત ચારી, મુજહે કર હએ મેરા તકસીર ભારી
 કે તુ હએ દસ્તગીર ઇફતાદગાંકા, રફીકો ચાર હએ દરમાંદગાંકા
 અહારા રોઝ રોતાથા જંગલમે, મુંહ અંજવાં સાથ ધોતાથા જંગલમે
 હુવા તખ રહમ રખબીલઆલમીકો, હુવા તો હુકમ જખરીલે અમીકો
 નખીકો કહો કે સાલેહકો ખુલાકર, તુ કહેલે મેહેરખાનીસે ખુલાકર
 સીગલ આલમકેતઈ મુજહ બાજ નહી રખ, કુબુલ ઉસકે કીયા તોખાકો મ
 એ સખ.

ઉસે અપને કીયા મએ દોસ્તામે, વોહ જન્નતકે રહેગા બોસ્તામે
 નઝર કર અએ ઉલુલઅખસાર દેખો, દુક એક ગફલતસે હો હુશીઆર દેખો
 હુસેન સરવરકો કાફીરને લેજકર, રખા એક ભહેઝા અપને ધર છુપાકર.
 દીયાં નહીં ધરમને કુછ ઊનકો આઝાર, કીયા નહીં રખફે કુછ સખત ગુફતાર

હુવા ધતને કીચેપર બહોત પીશેમાં, હુવાથા કુફરકો છોડકર મુસલમાં
કીયા રોરો કમાંસા તનકો લાગર, લગા ચેહ તીર તોખાકા હદકપર.
હુવા ખુંશનુદ તો ઉસસે ખુદાવંદ, ગલેસે તો ખુલા ઇસીયાઓંકા બંદ
જન્હોંને વોહ ખુદાકે બરગુઝીદે, મોહમદ મુસ્તફાકે નુર દીદે
યકસકો ઝહેરદે મઝલુમ મારે, કલેજેકે સતરદુદ કરકે પારે
સરાં ચોર દોતનાંસે શાહ દુસરા, છુપાચે કરબલામેં માહ દુસરા
વોહ મલગિનોંકા કયા કયા હાલ હોગા, અંદલ જે હકસે બાલોબાલ હોગા.
તવલદ, ફાતમાકા મનકબત સાત, કીયા તો અબ કઈં કુછ ફચોતકી બાત
બયાં બાકી વોહ દુસરા અંબુમનકા, કહું લેહાથ સર રીશતા સુખનકા
નબીકે વાઝ્યા દીલસોઝ બાદઝ, છે મહીને ચોર પંદરા રોઝ બાદઝ
ન કુછથા ફાતમાકો દરદ આઝાર, મગર ગમસે નબીકે થે દીલ અફગાર
ફીરકે મુસ્તફામેં રાત ચોર દીન, રોવે નીત ખવાબ ચોર બેદાર છીન છીન
સો એક દીન ફાતીમા મવલાઅલીસે, લગે કહેનેકો દોઝગકે વલીસે
દેખીહું ખવાબમેં હઝરતકેતંધ આજ, ખડે હચેં એકબુલદીપર વોહ સરતાજ
દેખી ઝિનકો મેરી હચેં ઇતેઝારી, લગી કહેનેકો કર મચેં બેકરારી
તુ કાં અચે બાપ કાં મંઝીલ હચેં તેરા, વટા હચેં તન તેરે પુરકતસે મેરા
મુજહે બહોંત શચોંક તુજહ દીદારકા હચેં, હવસ બહોત તુજહ રૂપે ગુલ
આરકા હચેં
નબી ફરમાચે અચે ખાતુને દીલખંદ, હું મચેંલી તુજહ લીકાકા આરઝુમંદ
જુદાઇકે હચેં અચ્યામ આખીર, હુઇ હચેં દરદો ગમકી શાસ આખીર
સુરજસા તનલે આ મશરીકસે પલમેં, સખા મુજહ સાથ આ બુરજે વસલમેં
હુઇ ઝિસ ખાબસે બેદાર મચેં જબ, ગયા હચેં જનો દીલ મેરા ઉધર સખ
મેરા દીલ હચેં રસુલુલ્લાહકા તાલીબ, હુવાહચે મુજહ પેશઓકે વસ્લગાલીબ
યકીં મુજહ આગંકી હચેં રાતશબરાત, મીલ રહેનાહચે ખુદા ચોર મુસ્તફાસાથ
રહેંગે તુમ સખા મુજહ ગમમેં બેદીલ, રહેંગે હાલસે તીફલાંકે ગાફીલ
ખબર કચોન ઉસ મુસીબતમેં લેવેગા, ઉન્હોંકો કચોન આ પાની દેવેગા
દેખું ઉન પાક મચસુમોંકા હરદમ, અથા કયું ફાતમાકે દીલ ઉપર ગમ
અલી જું ફાતમાસે ચેહ સુને ખવાબ, હુચે જબ બહોત અપને દીલમેં બેતાબ
કીચે નચેનોંકો ગવહર બાર હચેંદર, લગે કહેનેકો ઝરોઝાર હચેંદર
નબીકા ગમ અવુલ બહોતથા જે ભારી, ઇતા પહોંચી તુમહારી ગમકી ખારી

તહમ્મુલકા બશીરમેં કાં અંદાજા, હોવે જબ દાગપરભી દાગ તાજા
કહી તો ફાતમા અયે શાહે મરદાં, તુમહેં સરદફતરે અરબાબે ધરફં
કીએ જું સઅ મેરે બાપ ખાતીર, મેરેભી ગમમેં રહેના યુએ સુખીરે
ખડે એક તુમ રહો હાજીર મેરે પાસ, મેરે જીનેકી અબ કુછ નહીં રહીં આસ
લગા હયે દમ મેરા કરને શીતાબી, સો જ કરતા નીકલને ઇઝતેરાબી
નઝર કર ફાતમા તીફલાંકે મુંહપર, લગે રોનેકો દીલ દરીઆએ પુકર
ઘનહોંકી કચોન દીલદારી કરેગા, ઘનહોંકી કચોન ગમખવારી કરેગા
દોનોં શહજાદ સનમેથે ખરોસાલ, દેખે જો વાલીદાકા સખત હયે હાંવં
લગે રોને નીપટ બે આસરા હો, લગે રોનેકો ઊનકે તનપે મોમો
અલી ફરમાએ તબ દોનોં પીસરકો, જીયારત જ કરો જદકે કબરકો
દોઆ અપના કરો જ વાલીદાકો, પુકારો બહોત જદકો ઓર પુદાકો
દોનોં શહજાદ ઝારોઝાર રોતે, સો વયે નીકલે હયે ધરસે બાહર રોતે
ઇધર હો ફાતમા હુશીઆર બોલે, વસીયત હયે અલીકો ચાર બોલે
અવલ મુજહસે તુ કુછ દીલગીર હોવેગા, તેરી ખીદમતમેં કુછકસીરહોવેગા
ગુનાહ કુછખી હોવે તો યાદ કરના, કરમસે અપુકર દીલ શાદ કરના
અલી બોલે કુછ અયેસાતુમસેસાદીર, હુવા નહીં જોહુવા આજુરદા ખાતીર
દુયમ ફરમાએ તીફલાંકી રેઆયત, કરો હર હાલમેં ઉનકી હીમાયત
જનાઝા મુજહ ન કરના ફાશકાડો, રએનમેં જું ખીનાતુન્નઅશ ગાડો
અથી મયેં ઝીંદગીમેં જું કેમસ્તુર, મુએ બાદઝમી રહેના વોહી દસ્તુર
અહારમ કબ્રપર હરરોઝ એકબાર, જીયારત કરકે કહેના દીલકેઇસાર
હમેં દોનોં રફીકા ચાર બાહમ, યકસકે એક અથે ગમખવાર બાહમ
રહેં એક જએપર દોનોં બહમ મીલ, જુદાઇ નહીં પડી દોનોંમેં યફતીલ
ઇતા નાચાર પડતી હયે જુદાઇ, તુમહેં ના છોડ રસમે આશનાઇ
યેહ ખાતાં સુન અલી દીલચાક હોકર, લગે રોને નીપટ ગમનાક હોકર
અલી ફરમાએ અયે ખાતુનેજન્નત, કુબુલા મયેં તુમહારી સબ વસીયત
જો તુમપરભી વસીયત હયેં મેરે ચાર બજલા ઉસકો કરના મુજહપે ઊપકાર
મેરેસે કુછ હોવે આજુરદગીકા, ગુલે ખાતીરપે ગીરદ અફસુરદગીકા
તુ મુજહસે સાફ દીલહો મુજહ અપુ કર, કરમસે ચાક સીનેકો રકુ કર
કહે ખાતુને અયે શાહે ફતવ્વત, કીયા નહીં તુ બજુઝ મેહરોમુરુવત
અલીભી એક કહે દુસરી વસીયત, નખીસે કુછ મેરા ના કર શીકાયત

કહેાં જાકર સલામ ઇસ કમતરીંકા, મુનાના શયોક દીલ ઐદાઝીંકા.
 સલામ આ જખ કરેં તેરી કબરકું, અલયેકુમ ખોલના તુરખત ભીતરસું.
 હોવે જખ આશકારા હશરકા દીન, તુજહે જન્નતમેં ના જના મેરે ખીન.
 કુબુલહૈયેં મુજહ કહેં ચેહ ચાર ખાતાં, પસંદીદા જે હયેં તુજહ સખ સીફાતાં.
 સો આફેર જહકે રોઝેસે દોશહઝાદ, લગે દરવાઝેપર કરનેકો ફરીઆદ.
 કહે અયે શેર દરવાઝેકો વાકર, જે દેખેં આખેરી દીદાર માદર.
 અલી દર ખોલ ચેર દોનોંકો લેકર, તસલ્લી ચેર દીલાસા બહોત દેકર.
 પુછે કયું ફાતમાકા તુમકો મરના, હુવાં માલુમ દુનીયાસે ગુઝરના.
 કહે હમ જહકે રોઝેકી ઝીયારત, કીયે સો યું હુવા વહાંસે બગારત.
 કે હયે અખ ફાતમાકા વક્ત આખીર, રહો જહ્દીસે જમાં પાસ હાઝીર
 લગે યું ખોલ માંકે પાસ ફીરને, લગે રોરો પછાડી ખાકે ગીરને.
 કદમપર સર રખે ચેર હોકે નાલાં, લગે ચેર તોડને જુતફાંકે ખાલાં
 કહે અયે માં તુમહે અખીયાકો ખોલો, સુખન ફેર એક હમારે સાથ ખોલો
 હમારેપર પહા હયે પહાડ ગમકા, હમારેમેં રહા નઈ તાખ દમકા.
 સુને તીફલાંકે રોનેકા જખ આવાઝ, કીયે ખાતુને જન્નત ચરમકો ખાઝ
 લગે રોને બચોંકો દેખ હરદમ, ગુલે રૂખસારાપર અંજવાંકા શખનમ.
 યતીમી દેખ ઉનકી યાદ કરકર, સો કહેતેથે વોહ જખ ફરીયાદ કરકર
 પડેગા દુશમનાંકા હાલ તુમપર, ઘડેગા કીસ વઝે જંજલ તુપપર.
 પીછે દો દુખતરાં જીકે જવાલે, કીયે દોનોંકો ભાયોંકે હવાલે
 ભી ભાયાં ચેર બહેનાંકો મીલાકર, કીયે તફવીઝ સખ મવલાઅલીપર
 ખઝાંકર ઝિમ્મેસલમાકો ખુલાયે, ઊંઠોંસે ગુસ્લકા પાની મંગાયે.
 અથે જાતે, અવલસે આલમે પાક, ગુસલ કરકર કીયે જખ તાઝા પોશાક.
 જહલકનેકો લગા ચેહેરા મુનબ્બર, કે જીસકે જહલકસે શરમાવે ચંદર.
 સો ફરમાયે સભોંને બાહેર જના, જલગ મયેં ના ખુલાઉં કોઈ ન આના.
 કે તા મયેં હકતઆલાસે મુનાખત, કરેં ચેર ખાઝ ખોલું દીલકી હાખત.
 સીગલ બાહેર આ કીયેહયેં ઈતેઝારી, સુને ખાતુનકા વોહ આહોઝારી.
 સો હો બેતાખ સારે ઘરમેં આયે, યકસપર એક પડેરોરોકે ધાયે.
 સુને સખને કે વોહ ખાતૂનેજન્નત, ખુદાશે ખોલતેથે કરકે મીન્નત
 કહેતેથે અયે ખુદાયા મેહેરખાં તુ, નીગાહદારે ઝમીંનો આસમાં તુ
 બહકકે સરવરે આલમ પયમખર, બહકકે સાહેબે. સમસામ હયેદર.

મેરે વાલીદકી ઉમ્મતપર રહમ કર, ગુનાહગારાંસે સારે દરગુઝર કર
 બખશના સખકો તુમ અપને રહમશે, કરમશે મગફીરત કરના કરમશે
 યેહ સુન સારે લગે દમઝાત રોને, લગે બેશુદહો સીના ફાડ રોને
 કહે ખાતુન મર્યાં બોલી તુમ મત.આઓ, મુજહે એક લહેઝા તનહાં છોડક
 ર જાઓ

તુમહીં એક લહેઝા બાહેર સખ સીયારો, વડી બાદઝ મુજહે વહાંશે પુકારો
 ફીરે સખ બાહેર આ દરદોઅવમસે, વડી બાદઝ પુકારે ફાતમાશે
 જવાબ આયા નહીં શો વરકે અંદર, ચલે રોને સીગલ મીલ બારફીગર
 દેખે પાકીઝા તનસે જ ગયા હવે ખુદા ઓર મુસ્તફાસે હીલ રહા હવે
 હીલ અપના ખરદા હીલદારશે મીલ, ફીરાંકે બહુવા જાનાશે વાસીલ
 સીગલ જીનેશે અપને બાઝ હોકર, લગે રોને ખુદાં આવાઝ કરકર
 દોનોં શહઝાદ હો ખાતીર પરેશાં, દેખે રોને હવે સારે મીલકે ખેશાં
 પુછે કયા લાલ હવે માંકા હમારે, તુમહીં રોતે હવે કયું યું મીલકે સારે
 કીએ યું આજઝીએ ખાત શહઝાદ, હિસાહએ ખાનદાંમે આહો ફરીયાદ
 ઝનાં સખ આદરાં સરપરશે કાંદે, ઇદક રોરો જમીંપર સર પકાંદે,
 છુપા નહ રખસકી શહબદગાંશે, લગે રોનેકો સખ શોરો ફુગાંશે
 તુમહારી વાલીદાકા રહ કામીલ, ગયા તનશે કીયા જન્મતમે મંઝીલ
 યેહ સુન દોનોંને વાલવએલા કીએ હવે, ગીરદમે લડકે મુંદ મએલાઈએ હવે
 દોનોં શહઝાદગાંકા હીલ હો બેશાં, ચલે મસજીદ તરફ હોકર ખેરાશાં
 અલીએ મુરતુઝા મશાગુલ રખશે, અથે મસજીદમે અશરાફે અરખશે
 સુને અરડાંકે રોતેહવે દો મઝલુમ, કીએ દોનોંકે રોનેપરશે માલુમ
 કે રોતે હવે દોનોં ખરફઓત માદર, શો નઅરા કર પડે બેલોશ હવેદર
 અરબ હુઝાર મજલશાંકે શો દઓરે, વોહ પાની જલ્દ લા મુંદપર છીતોરે
 અલો આહોશમે દેખે દો ફરજદ, ઇદક રોતે હવે વોહ માંકા પકડ છંદ
 દોનોંકો ગોદમે લેકર ગલે લાએ, કહે કઈ તરેહસે ખાતીર તસલાએ
 ન રહેવે દોસ્ત કાઈ દુનીયામે દાયમ, કીયામત લગ ન શોહબત કાઈ કાયમ
 અવલશે યેહી હવે રસમે ઝમાના, કે દુંદતા હવે બુદાઈકા બહાના
 ગરઝ તાબુતકો સીખતએન અબ્બાસ, લીજ મદફુન કીએ કબરે નબી પાસ
 સીયુમ તારીખથી જે માહે રમઝાં, શેહ શંબાકી હુવાથા શખકો પીનહાં
 વલી તુ બોલના સલવાત હરદમ, ઈતા કર મજલશે દુઅમકો મુખતમ

મજલસ તીસરી બીચ બયાન વક્ત હજરત અમીરૂલ મોમેનીન
અલી રહી યદ્વાઓતઆલા અનહોકી.

હલમસે મજલસે સીયુમમેં ગમકે, બીખેરૂં ગવહરાં દરદોઅલમકે.
નખી બાદઝ બજ નવખત વક્તીકા, દોજગમેં સરવેરે મરદાં અલીકા.
શહીનશાહે વીલાયત ઇલમકાવર, મુનબ્બર હસરે હયે મેહેરાબોમીખર.
સુરજ હયે આસમાને હલઅતાકા, સનોખર બોસ્તાને લાફતાકા.
દુરે ખચેખર ઊખાડા ચોર બંધા પુલ, ગીઝમેં સાહેબે સમસામ દુલદુલ
હમર દુલ દુલ ડાતાહયે સો યકતીલ, પદાહયે પહેલવાનાંકે ખંદત્તહીલ.
કરે જખ હયેદરી મચેદાંમેં નઅરા, હોવે તખ હીલ હીલેરોંકા દોપારા.
નઝર ઊસ સુરકા હસતરફ પદા હયે, દુર આગેને શખનમ હો ડાવાહયે.
જહાંમે હસકી મરદીકા અવાજા, સનોખર હોયે હીલ મરદાંકા તાજા
જહાંકા કુદર ફાની કરકે સારા, કીયા હોને મોહમ્મદ આશકારા
સોફત કોઇ કશ્કે કરે નેગે દોસરકા, હીખે જમ ઊસમેં મુલદ ફતહોઝફરકા.
વક્તી હકકે અમીરે હક પરીરતાં, અલી અલ્લામયે અસરારે મસ્તાં
મહલેસાર નખી સીરે ખુદાકા, હીલેસાફી હયે બેશક મુસ્તફાકા.
દેખે જો હસકે બખ્શીશકા તલાતુમ, રહેનીત ખુશક લખ દરીયાયે હલજુમ
અલી મુલબાન સારે ખવલીયાકા, અલી સરતાજ સારે અસફીયાકા.
ખીતાબ ઊસકો અમીરૂલમોમીનીં હયે, ખુદાસે વાલીયે દુનીયા વહીં હયે.
રહે દર દરબાર ખાતીમ બાદ ખાતીમ, ખુદાસે હુકમસે શાહે દોઆલમ
ઇમામ અબ્બલસે અસનાયે અશર હયે, ફઝીલતમેં સમોસે બેસ્તર હયે
કહુ કયા ફઝલ મચે ઊસકા કરામત, નીકાહમેં હસકે હયે ખાતુનેજલત
ફઝાયલ ડીનેકે વકરીરોઝખાંમેં, સમાતે નઇ હયે તહરીરોઝખાંમેં
કશ્કે મચે શાહકા ઝીકરે તવક્કલ, જો કરના હીલપે અખ ફીકરે તવક્કલ
કરામત ફાતમા ખીનતે અસદકા, કહુ યા શાહે મરદાંસે વલદકા
હમલસે ફાતમા મવલાકે એકરોઝ, તવાફે કઅબેસયે રાહતઅદોઝ
કહેતેયે અયે ખુદા આસાન કર તુ, તવક્કલ મુજહ ઊપર આસાન કર તુ
જો નીકલે આ એકાએક ઊસ તરફસે, મોહમ્મદ મુસ્તફા ઇઝો સરફસે
દેખે તો ફાતમાકા રંગ હયે ઝંદ, કીયે માલુમ કરતાહયે શીકમ દર્દ
કહે અયે માં રખ અપના જમાખાતીર, અબી મીરેખુદા હોતાહયે ઝાલીઝ

તવાફે કચખાતુ જલ્દીસે કર જા, દરદ બહોત હોવે તો કચખે ભીતર જા
 હુવા નજદીક વાં જનેકા આસાર, હુઈ ઊસ વક્ત શક કચખેકી દીવાર.
 મચે હચે ફાતમા કચખેમને તો, શો ઊસ પાકીઝા જાએપર જને તો
 અથા જે ગંજ મખફીમેં સીતારા, હુવા ઘરમેં ખુદાકે આસકારા
 ખુદાકાથા અઝલશે મસ્તોશાયેદા, હુવા તખ વોહ ખુદાકે ઘરમેં પ્રચેદા
 જે ચવથે રોઝ કચખેશે નીકલઆયે, ગંવારેમેં વોહ લા ફરઝંદકો બાએ
 સરોશોયા વો જહુલેકે ચમનમેં, છુપાયા જ ગુલે નરગીસ નયનમેં
 જે આએ ઘરમેં હઝરતકે હો ખંદાં, અથી ખુશવક્ત હઝરતપે દોચંદાં
 વોહ આનેમેં ગંવારે પાસકે જે, ઊનહોંકો ફાતમાને યું કહે તો
 મુજહે ઇસ તીફલને દોખાર નોઆ, નખોંશે શીર ખીને મુંહ ખરોઆ
 તુમહેં એકખાર મુંહપર મુંહ ન ડાલો, નખોંશે મુંહ ખરોએગા સંભાલો
 ખડાથા સખ રસુલોંકા જે સર ખચેલ, મહેકતાયા નસીમેઝુલ્ક વલ્લચેલ
 મસામે હચેદરીમેં ખુશ લગા શો, હુવા બેદાર દમશે ખીચતા યો
 વોહ જગા શો જમાલે મુસ્તફાપર, નઝર કરકર લગે હંસનેકો હચેદર
 નખી હચેદરકો જહુલેશે નીકાલે, ઝખાં અપની દહનમેં ઉનકે ડાલે
 ઝખાં બહોત વક્ત અપની ઊસ ચુસાએ, ખઝાં પાની ગુસલ દેને મંગાએ
 શો ધોએ જખ નખીને એક રૂખનસે, અલી અપને ફીરે દુસરે રૂખનસે
 ન હો હઝરતકે તસદીકે રવાદાર, આપહી પહેલું ફીરાએ દુરરે શાહવાર
 ચેહ ફીરના દેખકર સરદારે આલમ, ફીચે અપને નયનકો કરકે પુરનમ
 મુજહે ચેહ ગુસ્લ દેગા જખ મરંગા, તો મચે અપના આપહી યુંહી ફીરંગા
 નખી કહે કયા રખે હચેં નામ ઇસકો, કહે તખ ફાતમાને યું નખીકો
 પીદરને ઝચેદ ચોર મચેંને અસદકા, રખીહું નામ ઇસ ફરઝંદકે જદકા
 નખી કહે તુ અલી રખ નામ ફરઝંદ, કહે ખાતુન ફેરકર કરકે શોગંદ
 હુવાહચે ગચેખશે મુજહકો ચેહ આવાઝ, ઇશે નામ અલીશેં કર સરઅફરાઝ
 સભી નામોંપે સરનામા અલી હચે, હરચેક મુશકીલકો હલ કરને વલી હચે
 ન ઇસમેં કુછ તકબ્બુર માવમનકા, સચા ખંદા ખુદાએ જીલમીનનકા
 મનાકખ ઊસકે કોઇ કાંતક સરાવે, ફલકપર બેઅદહચેં જું સીતારે
 ખવારીઝપર ઊઠા હીમ્મતકા તાઝી, કીયા જખ કસ્દ લડનેકા વોહ ગાઝી
 મનાકખ મુરતુઝાકા ચોર વીલાદત, કહા તો અખ કર્ જીકરે શહાદત
 લીયાથા સાથ લોગાં ચવકધનકે, અથે દસ મેદઉસમેં સખ યમનકે

સો તોહફાફી કીસમ લાકર દીએ વોહ, કુબુલ સખ શાહે મરહાને કીએ વોહ
 અથા ઉન દસ તનોંમે ઈખને મલજમ, નીપટ સુરતમે ઓર સએરતમે ઝાલમ
 જે તોહફે ઉસ ખુદકે શેર આગે, કીયા મલઉનને શમશીર આગે.
 અલી દાનાએ સીરરેખુદ નાખુદ, કીએ મલઉતકા શમશીર મરહુદ
 કહા મલઉન મએંહું બેઅદબ કયા, મેરે તોહફેકો રદ કરના સખબ કયા
 બહોત નાદર હએ યેહ કીમતમે બારી, સમી વારોંમે ઇસકા વાર કારી
 અલી કહે ખુબ હએ શમશીર તેરા, રખ ઇસસે તુ કરેગા કતલ મેરા
 કહા ફીફવીહું તેરા જીસ્મોજાંશે, જે આયાહું જુદાંહો ખાનુમાંશે
 હોવેગા ઇસ વજે મેરેશે કયું વાત, ઇસી સાઅત મેરા તુમ કાટલો હાત
 કહે એક રોઝ તુ મુજહશે ફીરેગા, મોહબ્બતકી ખુલ્લહોશે કરેગા
 જે કુઝ તકદીરશે હએ હોનેવાલા, ન વહાં તદખીરકા ચલતાહએ ચારા
 ગરઝ મવલાઅલી ખાંડા બખએ, કતલકર ખાર જાંકો ફતાહ પાએ
 કહે કોઈ હએ જે બકર ખુસ ખખર યેહ, કહે કુફીયોંકો સખ ફતહોઝકર યેહ
 કહા તો ઈખને મલજમ હુકમ પાઝિં, ખખર કુફીયોંકો યેહ મએં લેકે બઝિં
 અલી બોલે તેરા બેહતર હએ બના, તેરેબી કામકા હએ વાં બહાના
 વોહ રૂખસત જલ્દ હો કુફેકો આયા, હરએક બાઝાર ઓર કુએમે ધ્રાયા
 સુનાયા શાહ ગાઝીકે જલ્લકો, બખયા ફતહોનસરતકે તખલકો
 દેખા એકસરશે સખબએડીં હએ નારીયાં, રંગારંગ કસવતાંમે સખસવારીયાં
 વલે ઝિન અવરેતોંમે એક જમીલા, કતામા નામકર પર મકરોહીલા
 વોહ બાલોબાલકા રખ દામ દાના, કરે ઊડતે પખેરકા દીવાના
 બએડીથી નાઝોનખરેમે વોહ ચંચલ, પડી કઈ ઈખને મલજમકી નઝર તલ
 અથા કાબુમને સચ્ચાદ તકદીર, બરહકે દામમે કરનેકો નખચીર
 ઝિશે દેખેશે ઊસકા ઉડ ગયા હોશ, હુવા બેખુદકીયા ખુદકો ફરામોસ
 લગા સો ઇશકકા દીલમે શારારા, હુવા તન લાલ દોઝખકા અંગારા
 શરમ છોડ ઉસકો બોલા અએ દીલારામ, લીએ ખુબોંને તુજહસેહુસ્નકા દામ
 રહે કીસ બાગકી તુ તાઝા ડાલી, બહોત હએ છપન કીસ લાલેસે લાલી
 હોવેગા કઓન વોહ કઓમો કબીલા, કે તુજહશે હુસ્નમે હએ વોહ જમીલા
 અગર શવહરકી તુજહદીલમે હવસહએ, મેરાસા એકકવીતન તુજહકોબસહએ
 કહી અપને કબીલેકી નીશાની, સો હએ કઓંમે ખવારીજ નહએરવાની
 વોહ ખેશાં જંગમે મુજહ દીલ જતીકે, મુએ સખ સાથહએ મવલાઅલીકે

ન લું જખતક અલીશે મએ વોહડીના, મુજહે કયા હોવે શવહર કયા હો જના
 નીકાહ કરના મુજહે ઉસ સાથ ભાવે, કે જે મવલાઅલીકો માર આવે
 અગર તુજહ ઝએક હએ મેરે વસલકા, હો ઝામીન શાહેમરદાંકે કતલકા
 કહા વોહ શાહ ગાઝી શેરતર હએ, ઉશે મારે શો કઓન અએશા બશરે હએ
 મેરા કયા ઝોર હએ ઊસ મદદ યલશે, ઊખાડે કોહ જે બાઝુકે બલશે
 નહીં તો ફેર મેરા પાનાહએ દુશવાર, મુજહ અએસી કઈ ન પાવેગા ચતરનાર
 મેહેરબી કુછ ન દેના શીમોઝર તું, મગર મવલાઅલીકા કાટ સર તું
 કીયા તખ પાદશાહી કઓલ દીલમે, પંડા ઊસ કઓલશે બહોત હોક્ષદીલમે
 કહા ઉસ કામપર નઈ મુજહ દોલેરી, બજુઝ ઉસકે સુનુ સખ ખાત તરી
 તું અપને ઇશકમે કરકે ગીરફતાર, મુજહે ચહતીહએ કરને દાખેલુન્નાર
 સઝા હએ ઉસકે કાતીલ ઓર દંદીકા, જહનન્નમે અઝાપે સુરમદીકા
 દેખા નઈ બેકરારી દીલકી જતી, ન વોહ અવરત કીસી ફન હાથ આતી
 તખ ઉસકે મકરકી ખાતોપે ભુલા, કતલ મવલાકા કરનેકા કુબુલા
 કતલપર શેરમરદાંકે કમરખંદ, કીયા શમશોરપર મલઝાને શોગંદ
 કહા હએદરશે બકર દંદ સારં, જે કુછ હોવેસોહો એક વાક મારં
 કઝારા જું ચલા યું બોલ જહીલ, અલી હોતેઅથે કુફ્રમે દાખીલ
 ફતાહ પાએથે સારે ખારજ કાટ, અથા શો શાહકે હમરાઈ દીલ વાટ
 દીખે ગાઝયાંકે ગટમે યું દીલાવર, કે જું તારોંક હો હકમે અંદર
 હશમશે દીનકા દુલા ચલાથા, તમાશેકા દોઆલમ ખલખલાથા
 ઊતરતેથે મલાયક સખ ગગનશે, સરાતે શાહકા શાહકે ફતાહશે
 હુએથે હરતરફશે ખલક બોયાં, જલુમે લગ મુખારકબાદ ગોયાં
 અથા જવલાંપે શાહીનશાહકા તાઝી, ચલાકરતા પવનકે સાથ બાઝી
 દુરે મસજીદપે આ જહદીસે હએદર, ચલે મસજીદમે મરકબસે ઉતરંકર.
 અવલ આતેહી સુલતાને ઝમાના, ગુઝારે વાં તહય્યતકા દુગાના
 અથે હમરાહ સખ ચારો હવાદાર, હુવાથા ઇઝદહામે ખડક ખીસયાર.
 અમીર ઊસ વકતમે મીંબરપે ચડકર, ખુદા ઓર મુસ્તફાકા નઅત પડકર
 અઝાપે આખીરતસે કરકે આગાહ, દીખાએ ખડકકો જન્નત તરફ રાહ
 સીધે બાઝુપે તો શાહકે હસનથે, હુસેન ઊસ વકતમે વાદે કધનથે
 હુસેનસે કહે અએ માહે દીલઅફરોઝ, માંહા રમઝાનકે ગુઝરેહએ કઈ રોઝ
 હસન ફરમાએ ખએરીયતસે શાહકે, ઇતા ગુઝરેહએ સતસ રોઝ માહકે

મહાસનપર રખ અપને શાહને હાત, કહે ઇસ માહમેં હયે મુજહ ઝિપર ઘાત
કહે એક રોઝ નામરદે મુરાદી, મેરે મરનેમેં વોહ મંગતાહયે શાદી
મહાસનકેં યેહ મુશકેં બાલ મેરે, કરે સરકે લહુમેં લાલ મેરે
પરે મલકિનકે યેહ કાનમેં બાત, ખડા રહેકર લગા કહેને અદબ સાત
સલાખત દેખ તેરે ઊસ સુખનકા, મેરા સખ મોખમો લરઝા બદનકા
તેરે પરશે ફીદા યેહ હસ્માખ હયે. મેરે હકમેં તુજહે યેહ કયું ગુમાં હયે
અગર તહકીક હયે તો ઊસશે આગાહ, અખી મુજહકા કતલકર અયે શાહી
નશાહ

કહે જખતક તેરેસે કુછ હુવા નઈ, હુખાના તુજહ શરીઅતમેં રવા નઈ
વસે એક દીન રસુલુલાહને મુજહકા, ફીએ ઊસ રાહપર આગાહ મુજહકા
યકીં ઊસ બાતપુર તુજહકા અગર નઈ. કહેતાહું રાજકી એક બાતભી મઈ
ન હુંસરેકા ખબર ઊસ રાજકી હયે. તેરી દાઈદાં આર તુજહકા ખબર હયે
વોહ દાઈભી ચહુદીમેંકી તુજહપર, કહી એક દીન તુજહે ગુસ્સેમેં આકર
કે અયે ખદખખત તુ ઊસ સારકા હયે, જીને સાલેહકે નાકેકા કીયા હયે
દીખાકર શાહ યું નામોનીશાની, ફીએ બહીરમેં જખ સીરે નેહાની
ખડા. મલકિનપર હયેરતમેં હયેરત, કુબુલા સખ કીયા નઈ શરમોગઝેરત
લગે તખ શાહ બરોબર રોને, લગા સખ ખલકભી એકબાર રોને
કહે મવલાઅલી યાઅય્યોહનાસ, મુજહે કુછ મયોતકા નઈ દીલમેં વીસવાસ
વસે ફરજ હયે મજલુમ મેરે, હુએ મીલનેશે અખ મહરૂમ મેરે
નખી આર ફાતમા બાહઝ મેરેશું, પનાહ આર આસરાથા ઇન દોનોંકુ
કરેગા ઇન દોનોંકે ચર્ખ દબાર, યતીમી આર ગરીબીમેં ગીરફતાર
ન હોગા કોઈ ઇનકી ગયોરેરસીપર, મલાયક રોવેગે સખ બેકસીપર
મેરા રોના હયે ઇન દોનોંકે ગમશે, સીવા ફટાહયે ઇસ દરદો અલમશે
કહે ફેરકર જીતે હાજર હયે યારાં, સુનો સખ ખાનદાંકે દોસ્તદારાં
યેહ દોનોંકી શહાદતકી ખબર જખ, સુનેગે તો કરો બરી તુમહીં સખ
જગર ગોશે હયે દોનોં ફાતમાકે, યતીમાં હયે દોનોં યેહ બાપ માંકે
યેહ દોનોં ગવહરે બહરે સફા હયે, યેહ મકબુલે ખુદા આર મુસ્તફા હયે
ખબર ઇનકે શહાદતકી સુનેપર, કરો તુમ દીલકા ગીરયાં ચશમકા તર
મેરે અવલાહપર રોના હયે બરી, કીયામતમેં કરેગા ફસ્તગારી
લગે જખ હયેદરે કરાર રોને, લગા સખ ખલક બરોબર રોને.

પીછે મીંબરશે ઊતરે બાહર આને, લગા સખ ખલક ઠરોઠાર જને
 હસનકે ઘરમેં આ શાહે જહાંદાર, કીએ ઊસ રોજકે રોઝેકા અફતાર
 હુવાથા ઇબને મલજમ સખત દીલગીર, નીશાનેપર લગા નઈ ફીકરકા તીર
 કતામા કન ગયા વોહ તલમલાતા, ખીજલતકી સીયાહી મુંહપે લાતા
 હુવા નઈ ઊસ વકત જુરઅત વ લેકીન, અથા કાબુમને વોહ રાત ઓર દીન
 ઘટાના હોકે વોહ ફીરઉન સાની, દીલાયા ઝાહેરકે ખાંડેકા પાની
 છુપાએ દીનકે સુરજકે હયેઆત; અથી રમઝાનકી ઉન્નીસવીં રાત.
 અમીરૂલ મોમીનીં રસ્તા અદબસે, તમામી શખ અથે મશગુલ રૂબસે
 કીએ નઈ ખવાબ સારી રાત મુતલક, કહેતેથે યા રસુલુલ્લાહ તસદ્દુક
 ખબર જે તુ દીયાથા ભેજ કાતીલ, કે તા મયેં જલ્દ હોઊં સાથ વાસીલ
 હુવા યું બોલતેહી મુજ્હો રોશન, કીએ તાજે વઝુકા તનમેં જૈશન
 ઊઠે જનેકા મસજીદમેં શીતાબી, જે દયોડે આગેથે મુરગાને આબી
 લગે આ પાંવપર હઝરતકે ગીરને, લગે દામનકો ચોંચોસે પકડને.
 કહે મુરગાબીયાંકો હયે મેરઃ ગમ, મેરે મરનેકા ચેહ કરતેહયે માતમ.
 વોહ મુરગાબ્યાંકો આહીસ્તા ઉડાકર, ચલે દામનકો ઉનસે જખ છુડાકર
 વોહ રાઝીહો ચલે હકકી રઝામેં, ખેથે તનકા તસલીમો રઝામેં
 દુરે મસજીદમેં આ બોલે અઝાંકા, ઊઠાએ બંદગીપર ધનંસોજકો
 કતામાને અઝાંકા સુનકે આવાઝ, લગી જલ્દીસે કરને કતલકા સાઝ
 દેખી તખ ઇબને મલજમ સખત ગાફીલ, સોતાહયે ઘરમેં કયેફીહોકે કાહીલ
 ઉસે જલ્દી જગાઈ ઓર જીતાકર, ચલાઈ કતલપર શાહેકે તતાકર
 દીએથે સાથ દો નામદે પુરઅએબ, યકસકા નામ દરવાંથા દોઝ શેબ
 હુએ એકઠાર સખ મલગી સલાસા, હુવા તીનોકે દીલકા એક ખુલાસા
 હલુ દખતે સગાં મસજીદમેં આએ, સરકકે ખ્યાસે તેગાં લેકે ધ્રાએ
 મુસલેપર ખડાથા શાહેમકબુલ, નમાઝે સુજ્હોમેં રખ સાથ મશગુલ
 આગેહો ઇબને મલજમને જકાસે, ખડા જ શાહેમરદાંકે કકાસે
 નથા મુમકીન જે અએસે લાખ ખુઝદીલ, હોવેં જ શેરસુજ્હાંકે મુકાબીલ
 વલે હક્કી કઝાકો નઈ હયે ચારા, અગર એકઠાર આલમ હોવે સારા
 અવલ સીજદા કીએથે શાહેઆલમ, દુયમ સીજદેકો ચાહતેથે હોવેં ખમ
 જે ઇતનેમેં ચલાયા વાર મલઉન, કીયા સર શાહકા ખુબાર મલઉન
 કઝારાથા આગેકા ઝખમ જસઠાર, ઊસી જપર લગા મલઉનકા વાર

લગા જે જખમમેં વોહ વાર જકર, લગા સર ફટકે જ ભેજેએ અંદર
 કીએ તખ શાહને શુકરે ખુદાવંદ, ખુદા અખ પાએ જસેં જસ્મકા બંદ,
 સુના જે શાહસે યેહ બાત કાફીર, લગાહએ ભાગને મસજીદસે બાહીર.
 પડી એકબારગી કુફ્રમને હુલ, હુએહએ હુએદરે કરરાર મકતુલ.
 ઊઠા શેરોપુગાં સખ મરદોઝનમેં, લગે મસજીદમેં આને ચવતરફસેં.
 સુને શાહઝાદગાં સો ફાડ જમે, ચલે રોતે સરોસે સટ અમામેં.
 દેખે મસજીદમેં આ નઝદીક મેહેરાખા, પડેહએ શાહેમરદાં હોકે બેતાખ.
 ફટા દેખુ શાહકાં સર જુ શગુફા, નમાં જહીમેં રવાથે અહેલે કુફા.
 તને ગુલગુપે શાહકે ખુતખુતાં નાદ, હુજુમે ખડકસેથા આહો ફરીયાદ.
 દોનોં શહઝાદ શાહકન આનપડકર, કભી હાતોં કભી પાંવોંપે પડકર.
 લગે રોનેકો હાંકા માર દોનોં, લગે રોનેકો ઝારોઝાર દોનોં.
 શહીનશાહ સરકે ખુમેં હાથ ભરાવેં, વોહ હાથાં મુંહ ઊપર અપને ફીરાવેં.
 હુવા મુંહ શાહકા યુ ખુમેં મલમલ, કે જુ અંદરપે છાયા સુર્ખ બાદલ
 કહેતેથે ખુ મેરા મએં મુંહપે લાકર, કે દુનીયાસે ઇસી હાલતમેં જકર
 મીલુંગા અહમદે મુખતારસે મએં, દેખુંગા જઅફરે તખ્યારકો મએં
 કહા એકને કેં અએ આલમકે વાલી, યેહ કીન તુન્હસે કીયા બે એતીદાલી
 અલી કહે વોહ દેખો અખ સખત કાફીર, ખુદાકે હુકમસે હોતાહએ જાહીર
 હુવા ઉતનેમેં હાઝીર શએખ મલઉન, દો આલમમેં અથા લારએખ મલઉન
 સમોંને ઊસકો લાતાં માર ચપ્પલ, દીખાએ લખનતીકોદરકે અસફલ
 ચલાથા ભાગતા વોહ સુએબાઝાર, દીયા બાઝારીયોંને ઊસકો સંગસાર
 ખઝુદો ઇખને મુલજીમ ખવારો ખન્નાસ, ગયા અખો ચયેરે ભાઇકે પાસ
 ઉને ઊસકો પરેશાંહાલ દેખા, લરજતા ઊસકો ખસોખાલ દેખા.
 કહા કયુ કતલ અલીકિતઇ કીયા હએ, તુન્હે છોડા કીને તુ કયુ જીય હએ
 ઊસે ખંસ ખીચતા મજલસમેં લાયા, સો લાકર શાહેમરદાંકો દીખાયા
 કહે કાતીલકો શાહીનશાહ આદીલ, રખો કર કએદ ઇસકો નાદુખા દીલ
 જે કુછ મએં ખાઝોંગા ઇસકો ખીલાના, જે કુછ મએં પીઝોંગા ઇસકો પીલાના
 પીછે શહજાદ લા મકબલ ખીછાએ, સો લાકર શાહકો ઊસમેં સુલાએ
 સુલાએ બોલકર અજ્ઞાહોઅકબર, ઉતારે શહકો ફેર હુજરેકે અંદર
 દો દુખ્તર શાહકી કુલસુમો ઝએનેખ, કહે ગીરયાહોનાલા કરકે યા રખ
 ફલકને કયા કીયા હમ સાથ બાજી, હમારે સાથ નહ હએ ચારા સાજી

ન માં હયે ફાત્મા ઇસ વકત સરપર, મુસીબતકા લગા હયે દીલપે નશરત
 રહી નહીં બાપકીભી હમકો આસા, દેવેગા કયોન અબ હમકા દીલાસા.
 કઈ સાઅત પીછે જરાહકો લા, ઉશે વોહ જખમ શાહકા ખોલ દીખા.
 દેખા જરાહ શો અલાહ કરકર, ખોલોત હો બેકરારો આહ કરકર
 કાહા હયે જહેરકી તાસીર ઇસમેં, નહીં ચલનેકી કુછ તદખીર ઇસમેં
 ઊઠા હયે શોર સુન સખ ખાનદાંમેં, પડા હયે તહેલકા સાત આસમાંમેં.
 બંદીખાનેમેં જ કુલસુમને તખ, પુછા કાતીલશે કહે મલઉન તુ અખ.
 ચેહ કયેસી જખમ હયે ચોર કીસ બલાંકી, કે જસસે શહકી હોતીહયે હલાકી
 કહા અયે દીનકી ખાવીંદજાદી, પદરકા ગમ કરો નહીં વકત શાદી.
 ખરક વોહ બહોત કીમતશે લીયા મયે, ઉશેભી જહેરકા પાની દીયા મયે
 અગર વોહ વાર સખ આલમપે આવે, ન કોઈ તન જ સલામત લેકે જાવે.
 હોવે એક શખસમેં કાં તાખોતાકત, મગર ઉસકા અજલ દેવેં રીકાકત.
 કહા ઉસ લઅનતીને જો ચેહ બદશાહ, હુઝ તખ બહોતહી કુલસુમ બદ હાલ.
 હુવા ઉસરોજકા શુરત નેહાની, લપેટા સખ ખીસાતે કામરાની,
 દુસરા દીન માતમોજારીમેં ગુજરા, મુસીબત ચોર ગીરફતારીમેં ગુજરા.
 જો તીસરે રોજ લેકે હાથ ખામા, વસીયતકા લીખે મવલાને નામા.
 અથા રમજાનકા દીન ખીસ્તોયકમ, છુપાથા રચેનમેં શુલતાને અંજુમ.
 દીખાયે શાહકા મુંહ માતમી કર, લીયા કાલી રચેનકા મુંહપે ચાદર.
 બુલાયે શાહ કખીલેકો નીદાકર, હુયે રખસત સબોંકેતઈ વીદાકર.
 અથે કુલશુમ રોતે શાહકને આયે, શકકતશે ઉન્હોંકો શાહને ફરમાયે.
 અબ ઇસ હુજરેકા દરવાજા લગાકર, ખડેહે તુમ સભી મીલ બાહેર જકર.
 શો વચેં સખ આ ખડેથે બાહેર ખામોશ, જો પહોંચા ખાંગ લલાહ દરગોશ.
 ચેહ શુન તાકત યતીમોમેં રહી નહીં, શો આયે દરબાર હુજરેકે ભીતર વહીં.
 દેખે તો રૂહ નહીં શુલતાનેદીંકા, ગયાહયે જ અમીરૂલમોમીનીંકા.
 હુયે જો શાહ હકકે સાથ વાસીલ, અથા તો ઉમર તીરસક સાલ કામોલ.
 શો કરતે દેખ રૂહે પાક શાહકા, નજરા આલમે અફલાક શાહકા.
 કહીં ઘનપર સીપાહસાલાર આયા, ફલકપર શાહ ફુલદુલ સ્વાર આયા.
 ઊઠા હયે શોર સારે ખાનદાંમેં, પડા હયે ગલગલા સાત આસામાંમેં.
 હુવા જો ગયેખસે ઉતનેમેં આવાજ, સંટો હમપર તુમ્હીં શાહે સરઅફરાજ.
 સો વચેં હુજરેમેં શાહકે તનકો ફીલહાલ, રખેહયે લા વોહ એક તખ્તેકે ઉપરાલ

નીકલ બાહર આવ્યે સખ ખેશો ફરજંદ, કીચે હુજરેકે દરવાજેતધ બંદ.
 લંગે ઉસ તનકે આ ધોને મલાયક, લગે ધોને વખત રોને મલાયક.
 ફરીશોંકાં હુવા જો શોર સાકીન, સભી લોગ આવ્યે હુજરેમેં ઉસી દીન.
 દેખે સોં સચ ગુસલ શાહકો દીચે હચે, કફન દસ્તુરસે તનપર કીચે હચે
 બેહીસ્તીયા કફન શાહકે જસદપર, સો થા સખ મુસ્કોચંબરમેં મોચતર.
 ફરીસ્તે મીલ સભી હાતોંસે કર કામ, કીચે શાહકી સવારીકા સરંજમ.
 કીચે તાબુતમેં જો શાહકો દાખીલ, હુચે ષાંચોંતરફ શાહજાદ કામીલ.
 ખુદહી તાબુત ઉસ તનકે શરફસે, લગાં ઊઠને સીરાનેકે તરફસે.
 ઉઠા શાહજાદગાંકે કદ બરાબર, ચલા તખ્તે સુલેમાં જું હવાપર.
 અથા તાબુત જો જગેસતી હત, ખબર શુન બહોત આલમકેપડી ચલ.
 વસીયતથા શહે ફઝોનોમકાંકા, વોહ બરહક કાશફે સીરરેનેહાંકા.
 કે જાં તાબુત લેજવે વહાં જાઓ, જહાં ચેહ સર નવાવે વાંહી દફનાઓ.
 સો આ તાબુત ઉતરા એક જમીંપર, ફજલતથા છસે ચરખેખરીંપર.
 અથા ઉસે જાચે કબરે નુહો આદમ, દોનોં મ્યાને સમાચે શાહે આલમ.
 નજરથા ઉસ જમીંકા નામ મશહુર, કીયા વાં કબ્ર શાહીનશાહકી મસ્તુર.
 ઊનપર નાનુકં દફન કરનેકો ઊસઠાર, પીછે રહેથે કધ યારો હવાદાર.
 ઉને જો દેખ મીલ સંખ ખલક યકજ, ફીરેહચે શાહેદીંકો ગોરમેં ભા.
 વોહ સારે ફર ગીરેબાં ચાક આવ્યે, શહાં કન સરપે સટને ખાક આવ્યે.
 લગે કરનેકો સારેં આહો ફરીયાદ, લગે કહેનેકો બોલે અચે દો શહજાદ.
 છુપાચે કાં અમીરૂલમોમીનીંકો, ગમાચે કાં ઇમામુલમુતકી કો.
 છુપા કાં દીનકા વોહ ખુરશીદ બોલો, છુપા કાં ચસ્મચે ઉમ્મીદ બોલો.
 કહાં બોલો ગયા ઉમ્મતકા વાલી, પડા હચે શહેર શાહીનશાહસે ખાલી
 ચલે અલકીસ્સા શહજાદે શહેરસું, ગચે વોહ ધુંઢતે શાહકી કબરકુ
 શહેર કન આ દોનોં સરવે સરચફરાજ, સુને એક શખ્સક રોનેકી આવાજ
 કહે ઊસ શખ્સકો જકર દેખે હમ, ઇતા રોતાહચે લેકર દીલ ઊપર ગમ
 સુને સોબહોત દર્દ આમેઝ રોના, અથા બહોત હચે વોહ શઓક અંગેઝ રોના
 સો ઉસ આવાજકી પચે લેક દોનોં, ચલે ઉસ કામપર તન દેકે દોનોં.
 ખરાબીમેં દેખે બચેઝાહચે એક મર્દ, સીગલ દુનીયા વમાફીહાસેહચે ફર્દ.
 સુકા હચે ઉસકા બાગે ઝીંદગાની, રવાં હચે ચસ્મચે ચશમાંસે પાની.
 પુછે ઉસ શખ્સકેહો બેમહાબા, તો મીસલે ગંજકે પકડા ખરાબા.

તુ કાંકા હયે તેરા કહે નામ ક્યા હયે, યહાં બચેડા સો તેરા કામ ક્યા હયે.
 ક્યા આજઝહું મયેં રંભુરહું મયેં, મુદા પડકર વતનસે દુરહું મયેં.
 ઘેરી મુઝરી હયે સખ ઓહદે જવાની, સો હયે તનપર ઝંઘડી નાતવાની.
 તુહાં કોઈ નહીં ઝતો ફરઝંદ મુજહોકો, નહીં કોઈ ખેશ કોઈ પચેવંદ મુજહોકો.
 મુઝે શહઝાદ પસ તીમાર તેરા, કીસે હયે કચોન હયે ગમખવાર તેરા.
 હાં યહાં મુદતે એક સાલહું મયેં, સખખ એક શખસકે ખુશહાલહું મયેં.
 હો હર રોઝ આહોયાર જની, ખરકી હયે મેરેપર મેહેરખાની.
 મરઝ ઊસકો ખુદાકે કામસેથા, ન કુછ ઊસકો રીયા ઓર નામસેથા.
 કહે ઝાહીર હુવા ઊસકા કરામત, વલે કુછ બોલ સુરત કદોકામત.
 કહા અંખીયોંમે ખીનાઈ મેરે નઈ, જો ઊસ ખુશ શીકલકા બોલું બયાં મંઈ.
 વલેમાલુમ નહીં ક્યા હયે ઊસે કાજ, વોહ આયા નહીં સો તીસરા રોઝહયે આજ.
 નહીં માલુમ ઊસ નેકો શીયમકો, મહમ ક્યા પેશ આઈ ઝુલંકરમકો.
 વોહ મુજહકન બચેડા મવલાકા પકડ છંદ, કરે જખ ઇસ્કસે ઝીકરે ખુદાવંદ.
 હો હાલતમેં નખાતાતો જમાદાત, કરે તસખીહ સારે મીલકે ઊસ સાત.
 કરેં તસખીહ ઊસકે સાથ જહાડાં, ખુલેં સખ આસમાનોંકે કીવાડાં.
 સુને જખ વસ્ક શાહકા ઊસ ગદાસે, કહે શહઝાદ ફેરકર બેનવાસે.
 દમારા ખાપ ખુઝરગવારથા વોહ, વલે ન્યામત ખુલંદ નીકદારથા વોહ.
 નચ્ચજ્જુખ કરે કહા પીરે કોહનસાલ, ઊસે ક્યા નામ ઊસકા કીસ વઝે હાલ.
 અલી શેરે ખુદા કહેં નામ ઊસકા, અલી આલમ મને સમસામ ઊસકા.
 ઊસે મારા હયે એક મલકિન નાહક, લીજયા અપને સરપર ખુન નાહક.
 ઊસે હમ ગોરમેં લેખકે ભાચે, યકી હમ ઊસકેતઈ દરનાકે આચે.
 મુખન ચેહ શાહકે વાકેકા સુના પીર, ઝમીં ઉપર લગા વોહ મારને સીર.
 હા ઊસખીન મુજહે મરનાહયે બેહેતર, હલાક અપનેકો અખ કરનાહયે બેહેતર.
 મ સોગંદ હયે તુમકો ખુદાકી, લીજયો કબ્રપર મુજહ મુરતુઝાકી.
 મ શહઝાદગાંને દોપકડ હાથ, ઉઠા ઊસ નાતવાંકો લેચલે સાથ.
 મ સો વચેં નજફમેં પીરકા લાચે, ઊસે ફેર કબ્ર શાહીનશાહકી દીખલાચે.
 મરપર આકે ઊસ જમેકો ફાડા, બહોત સખતીસે અચનેકો પછાડા.
 વીકતસે વાં યા રખે અરખાખ, મુજહે શાહકી જુદાઈકા નહીં તાખ.
 મ હાડ શાહીનશાહકે ખાતીર, રહું મયેં જકે ઊસકે પાસ હાઝીર.
 મ જો સુનતાથા ગોયા દોઆકું, નીકાલા જન પીર ખાવકાસું.

મીલા ઝરા દેખો ક્યું સુરસે જ, મીલા હયે કતરાં ક્યું સમદુરસે જ.
 હુએ શહઝાદગાં ગમગીનો મહબુન, કીએ ઉસ રોઝએ શાહ પાસ મદદુન
 ફીરે શહઝાદ વાંસે શહેરમેં આએ, કતલ કાર્તીલકો કર દોઝખમને બાએ.
 હસન મીંખરપે દુસરે રોઝ આકર, ફસાહત સાથ ખુતબેકો અદા કર
 કહે નરમીસે સારે મરદુમાંકો, રખો મુઝહ ખાતપર સબ ગોશ જાકો
 પીસરહું મએં મોહમ્મદ મુસ્તફાકા, જગરહું મએં અલીએ મુરતુઝાકા
 જે તુમકો જદ મેરા રાહે હુદાપર, ખુલાયાદીં ઓર અલીએ દાં ખુદાપર
 ઉસી મએં દીનપર કરતાહું દવ્યવત્ક ઉલી આઈનપર કરતાહું દવ્યવત્ક
 ઉઠે તો ખિલ અબદુલ્લાહ અજબાસ, ચેહ હએ ઇખને પયમખર અચ્ચોહનાસ
 હસન ચેહ શાહે મરદાંકા પીસર હએ, હસન ખાતુને જન્નતકા જગર હએ,
 ચેહ બેશક સરવે બાગે મુસ્તફા હએ, ચેહ બેશક મચ્છને મેહેરે વફા હએ,
 સભોંને ખિલ ઊઠે શમઅન વ તવયન, રખે હમ ઇસકે ફરમાનેપે ગરદન
 ઇતા ઇસ સાથ ખએઅત આ કરો તુમ, કરાર ઇસકી ઇમામતપર ધરો તુમ
 કીએ ખએઅત સભોંને મીલ હસનસે, મુસફા દીલ હો શમએ અંજુમનસે.
 ઉતર મીંખરસે આએ ધરમેં શહઝાદ, કરે હર રોઝ માતમ શાહકો કર યાદ.
 વોહ ગમ કહેના સકત નહી હએ ઝખાંમે, સમાતા નહીં હએ વોહ શરહોખયાંમે
 વલે ઊસ ગમમને અબ હોકે સાર્ખીર, તુ કર સત્રવાતસે નાએકો આખીર
 ફલક કુન્દ્રોકો એક સાઅત નહીં ચએન, ન ખાલી મકરસેં હએ તુરફતુલ અએન
 લગા આહીસ્તા એક એકકો ખપાને, ફીયામત શાહઝાદયાંપર ખસાને

મંજલસ ચવથી હંઝરત ઇમામે હસન

રદીયલ્લાહોતઆલાઅનહો.

હસનફી નઅત ચવથે અંજુમનકો, સવારે સુર જું ચવથે ગગનકો
 મેરે ખામેકો ગોહર ગુસ્તરીસે, ગરઝ નહીં શાએરી સુન અતગરીસે
 સુખન ખીલ ગરઝ જુઝ દુરરેઅદન નઇ, સઝાએ વસ્ફ ઇખલાકે હસન નઇ
 અગર ગુઝરે સુખન અવજે ફલકપર, હનુઝ ઊસકે સીફતસે હએ ફરોતર
 નખુવતકે વોહ હએ ગુલઝારકા ગુલી, વીલાયતકે ચમનકા તાઝા સુખુલ
 નખુવતકે શજરકા હએ સનર વોહ, હએ દરીયાએ વીલાયતકા ગોહર વોહ
 ઊસે જખરીલ નહાનપનમેં ખીલાયા, અપસ હથોંસે જહુલેકો જહુલાયા
 વીલાયતકે ગગનકા હએ સીતારા, જગત ઇસ નુરસે રોશન હએ સારા

દો બુદ્ધે અંબરીથે શબ્દકદર બું, દીખે મો ગિસમને માહે બદરબું
 તવલુદ જો હુએ માં કે શીકમસું, બબર પહોંચી ર લે મોહતરમકું
 જો હજરત હોડિ આએ ઘરમેં ખુશહાલ, ગિહા મઅસુમકો હાથો, કે ઉપેરાલ
 ઇકામત ચોર અઝાં કાનોંમે બોલે, અપશકી જીલ ગિસકે મુંહમેં ઘોલે
 ફીકરમેંથે જો કયા રખના ઉસે નામ, સો વએ જીબરીલ આએ લેકે પએગામ
 કે ફરમાયા હએ યું સુખહાન બે ચુંન, અલી હએ તુજહકો જો મુસાકો હાડન
 વોહ તુજહ હાડનકે હએ મરતબેપર, વલે બાદઝ તેરે નહી હએ પયમબર
 પસ. ગિસકા નામ બેહેતર હએ શપરકા, શપર હએ નામ હાડ કે પીસરકા
 કહે હજરતને યું હએ હુકમ રખકા, વલે શરપર લકબ નહી હએ અરબકા
 ચેહ સુન જીબરીલને બોલા મોઅમ્મા, કહા નામે હસનસે કર મુસમ્મા
 શપર તહકીક ઇબરાની સુખન હએ, અરબબી ઉનમેસે મઅત્તી હસન હએ
 હુવા પએદા વોહ જબ માહે દરખ્શાં, અથા વોહ લોજે નીસે માહે રમઝાં
 ગિસે દેખે ચેહ કહેતાથા સકલ જગ, મુશબ્બા મુશતફા સોનેસે સર. લગ
 શારફતકે ફલકકા સુર હએ ચેહ, નજહાએ કે જહલકા તુર હએ ચેક
 સીફત કરના શકત નહીં આદમીકો, મલાયક જસકે મંગતે આદમીકો
 વલે ખાતીરપે યું ગુઝરાએ ખતરા, કરં કુછ નઅત બું દરોયામેં કતરા.
 હસન એક દીનથે જંગલમેં મુસાફીર, બહોત લોગાં અથે ખીદમતમેં હાઝીર
 સો ગએ એક બનમેં ખુરમેકે મુકરરર, ઉતર તાઝીસે બએઠે શાહે સરવર
 નથા કોઇ હરા એક રખ બનમેં, પડેથે રખ સારે સુખ બનમેં
 કહા એક સાખસને ખુરમાએ તરનઈ, કીસીલી જહાડપર બનમેં સમર નઈ
 હએ ખુરમા ઇસ વખત મતંલુબ હમકો, અગર હોતા તો લગતા ખુબ હમકો
 હસનને કર દોઆએ બા ઇશારત, સુકે એક પેડકો કીતે ઇશારત
 ઉસી વક્ત ઝરઝરીકો ફલ ફુલે હએ, ફુલે સો ઝોરકર ડાહ્યાં. ગિઠે હએ
 હુવા વોહ જહાડ એક પલમેં હરા સખ, સો પતે પતે ખુરમેસે ભરે સંખ
 સંગાત્યાંકો સકલ ખુરમા પડા વોહ, કીયા સખકો કીફાયત નઈ સરા વોહ
 દેખો ફીલહાલ કયું બખશા હએ દાવર, જો કુછ મંગતા સો ફરઝદે પયમબર
 કીઓજબ નકલ હુનીયાસે અલીને, નખીકે જાંનશીં હકકે વલીને
 હો કુફી મુતફીક સખ જનો તુનસે, અલી બાદઝ કીએ બએઅત હસનસે
 હસન જનેથે કુફી કીનવર હએ, જહાંમે બેવફાઈસે નશર હએ
 હસનકે આએ બએઅતમેં સો યારાં, અથે ગીનતી મને ચાલીસ હ જારાં

ફસાદી મચવીયાને યેહ ખંખર સુન, હજારાં સવાર લેતા સાથ યુનયુન
હુવા દુનીયાએ દુંકા ઇશ્તીઆકી, સટા હયે દીલસે ધોકર મુઝક બાકી
દુનીયાકે માલ ધનપર હોકે ખુરસંદ, ચલા આવે પયમખર પર મગમધ
હસનમે જે સુને આતા હયે વોહ દલ, લીએ સખ ફયોજ ફુરેસે દીએ ચલ
ચલે વયે કુચ કર મંઝીલખ મંઝીલ, હુએ શહેરે મદીને પાસ નાઝીલ
હુએ તાઝા જનાવર બાર બરદાર, કીતને દીનહી મુકામાં કરકે ઉસ ઠાર
રહેસે કહે રફીકાં અપને મનમે, તરેહ લરનેકા દસ્તાને હસનમે
હસન આગેસે ઊનકા ખામદીલ દેક, કહેતેથે સુદહ કરનાહયે મુજહે નેક
સીયા સખ ઇસ બહાને હોકે બેદીલ, ફીરે મવલાસે કર બયેઅતકે બાતીલ
ઇમામે દીકે વોહ તરકેઅદબસે, ડરે નહીં દીલમે અપને ખસ્મેરબસે
દંદી તખ શાહકે સખ ડરેપે ધાએ, જે કુછ પાયાસો ગારતકર લીજએ
દોમફમે ફીતનાઅ ગેઝી ભુલા નહીં, મુસલમાનાંકી ખુરેઝી ભુલા નહીં
ચહાંગ જે બીછાના પગ તલેકા, નીકાલે ઓર રીઠા ખીચે ગલેકા
ખુઝરગીસે શહીનશાહ કુછ નહીં કહે, ખુદાપર સખરકર ખામેશ હોરહે
લુટે સખ માલ તનહા શાહકો છોડ, ગયે સખ દીનકે સુલતાંસે મુહ મે ૧૩
ઉઠે મચદુદ ચારાં સાથ લે શાહ, શહેરકે બીચ જનેકી લીએ રાહ
અથા ઊસ રાહમે એક મલકુન છુપકર, હસનકે રાનપર મારા વોહ ખંજર
વોહ મલકુનને કીયાથા કસ્દ જાંગ, વલે પંહોંચા વોહ ખંજર ઉસતખાંગ
સો અખદુલાહને વોહ ખંજર છીનાએ, વોહ મલકુનકા ઊસીશે મારડાલે
અજબ હયે રમઝ શેરાંકો અસીરી, શગાંલાં ઓર સગાંઠા મુઝકગીરી
કદમ જે રફઅતે ગરદુમે રહેના, દુનીયામે વોહ લપેટે ખુમે રહેના
અકલ ઇસ રમઝ નામેકી હુછ દંગ, નપાવે રાહ યાં કુછ ફીકર ફરહંગ
તકરકા ફયોજકા ઓર ઝખમકા દર્દ, કીયાખહોતહી જે દીલકા શાહકે દર્દ,
સુકુનત લે મદીનેમે કીતે દીન, દેખે નહી મસલહતહયે કુછ સુદહ બીન.
સો વહાંસે મચવીયાકા ભેજ પયેગામ, કીએ શાહને મહમકા સુદહો અંજમ
મુવાફીક શરકે કીતે શરત કર, કરાર ઉસ સાથ દીતે સુદહ ઉપર.
કીયાથા મચવીયાને શરત ઓર ભાગ, વલે રખતાયા દીલમે શાહસે ધાક.
સો ફરઝદે નખીકા માર ભાએ, લગા બાતીનમને હીલે ઉઠાએ.
મોહબ્બાને હસનપર વહાંસે મલકુન, કીયા કીતને લોગાં બીચ શખખુન.
વોહ શખખુસે હસનકે દોસ્તદારાં, કતલમે આએ નવસવ તીસ ચારાં

જે બાકી રહે સો સખ ગુરખતકી રાહલે, રહે હજરતકી આકર વોહ પનાહ લે
હસન ઉસ ગાહોદયર આર ઉસ જક્સે, હુએ નગિમીદ શામ્યાંકે વક્સે
લે અપને સાથ અખદુલ્લાહ અખખાલ, વાંસે નીકલકર મઅવીયા પાસ.
સો જ ઉસ પાસ શખચુંકા હીકાયત, કીએ આર ઉસકે લોગોંકા શીકાયત
વોહ મુનકીર હોગયા વાકીફ નહીં મઈ, મુજ્હે ઇસ ખાતપર અસલન ખખરનઈ
હસનકા ખસ ફીરાકર ચું દીયા જવાખ, ઉસી ખાતાંમેં ઉસકે પેચ આર તાખ.
દેખે ઉસકે ભરાહએ દીલમેં કીના; અથે વહાંસે કીએ કસ્તે મદીના.
દમશક અંદર અથા તો મઅવીયા હોલ, હસન ઊસશે ચલે એક દો સુખત બોલ.
રવાના હોયલે મંઝીલ ખમંઝીલ, શો આ પહોંચે યકાયક શહેરે મોસીલ.
મુખ્યારક ઝાત જાં તશરીફ ફરમાએ, વહાંકે લોગ સખ ખીદમત ખજ લાએ
રમશે શહેર મોસીલ ઉમ્મે મુખતાર, ખખર મવલાકી સુન દવડાહએ એકખાર
ઝીયાફત સાથ લે મવલાકી ખાતીર, હુવા ફીલહાલ જ ખીદમતમેં હાઝીર
ઇદક ઇખલાસશે આર આજઝીકર, લગા ગીરનેકા શાહકે દસ્તોપાપર.
આર રાઝીકરર સુલુલ્લાહકા અએનએન, કીયા હાસીલ સઆદત હાએ દારએન.
સુના હએ શાહકે ખીદમતકે શરફસે, જઝાકલ્લાહો ખએરા હરતરફશે
અથા મોસીલમેં દુસરા એક હવાખવાહ, ઉસીકે ઘરમેં જાં ઉતરે શહીનશાહ
હસન સમજહેથે ઊસકા ચાર અપના, ન સમજહેથે કે હએ ખુંખવાર અપના.
ન જાને મઅવીયાને કીસ હુનર ફન, આગેશે ઝહેર ભેજા ઉસ ઢંદીકન
વોહ હરદીન જહેર ખાનેમેં મીલાવે; વોહ ખાના શાહઝાદોં ખીલાવે
કરે ઝાહીર મને ખીદમત ગુઝારી, દેવે ખાતીનમેં ઊતકો ઝહેર કારી
ઝહેર જખ ખાકે શાહ રંબુર હોવે, ભી યાદેહકમેં લગ મસફર હોવે
દંદીને ઝહેર દેખા કારગર નઈ, જહેરકા શાહઝાદેમેં અસર નઈ
લીખા તખ મઅવીયાકો ચું હરામી, કે તુને ઝહેર ભેજા સો નીકામી
ખીલાયા ઝહેરકા ખાનેમેં કઇખાર, વલે શાહપર દીખા નઈ કુછભી આસાર.
લીખા હએ મઅવીયાને ઉસકો નામા, તુ કાશીશમેં રહે માનીંદ ખામા
ઇતા ભેજાંહુ મએં ઝહેરે હલાહલ, હોવે ઇસશેજે અપના કામ હાસીલ
અગર થેહ ઝહેર ઝરા જલમેં ભાવે, સીમત જલકે જનાવર જલકે જવે.
ન સટના કામ હરગીઝ તુ અંધુરા, હસનકા થેહ ખીલાકર કામ કરજ
કઝારા થેહ કીતાખત લાનેઘોલા, શુતરપરે સવાર હોતા જાનેવાલા
ઊતર કઇ રહમને ખએઝ હએ ખદખખત, ઊતરમેંમેં લગા ફરને દરદ સખત

ઇલક દર્દે શીકમશે હોડે બેસુદ, પડાયા જહાડકે નીચે હો બેખુદ.
 દેરીદા એક જંગલમેસે આયા, ઉસી જગાપે ઉસકા ફાડ ખાયા
 શુતર ચેહતાયા ભાગે તો તલક વાં, મોહાર એક જહાડસે ડબેરા અટક વાં
 તખ આયા દુરસે એક ભુત્તા ભટકા, દેખા હુએ જહાડસે એક ડિંટ લટકા
 ઊને આ જહાડસે વોહ ઊંટ ખોલા, વોહ મુરદેક મતા સખ આ ટોલા
 લીખા ઓર શીશએ પુર ઝહેર પાયા, ઉડાકર વએ હસનકે પાસે લાયા
 હસનનેકર ભુતાલા ઉસ લીખેકું, છુપાકર નધં કીએ ઝાહીર કીસીસું
 વલે ચેહુરા મુખારક અરગવાની, હુવા નામેકો પડતે ઝચફરાની
 કહે. હુઝાર મજલસને હસનસે, કહોનામેકી કએફીયત હમનસે
 હસન દુસરે કીએ નકલાંમે મશગુલ, કે ઇસ નકલાંમે બવેંયેહ લીખા ભુત
 જે “સઅદે મોસલીને” હાત ડાલા, મુસદ્દે તલસે વોહ નામા નીકાલા
 કીયા નામેકો પડુંકર બહોત અફસોસ, હુવા વએ દબોડકર શાહકે કદમબોસ
 કહા અએશાહેદીં મેએ હુકમ પાઊં, સો ઘર વાલોંકે ચેહ નામા દીખાઊં
 ઇમામે દીં કહે. જીનહાર જીનહાર, નકર ઉસ ઘરકે તુ ખાવીંદકા ઇઝહાર
 બગએરઝ હુકમ શાહકે સઅદમોસીલ, બુત્તાકર ઘરકે ઉસ ખાવીંદસે મીત્ર
 કહા સઅબોલઅએ મલઊન કાફીર, હએ કયું તુજહ નામસે નામા ચેહ સાદીર
 મુરબ્બત નધંહએ ઊસકે ઘર ઉતરના, ઉસે ઇસ બાતસે શરમીંદા કરના
 ઝહેર કઈ ખાર તુ શાહકો ખીલાયા, ચેહ ફેર ઝહેરે હલાંહલ કયું મંગાયા
 ખડાહએ દંગ હોં ખામોશ લખ કયા, હસનસે બોલ કીનેકા સખખ કયા
 ઊને જું જું લગા ઇનકાર કરને, લગા તીયું સઅદમોસીલ માર કરને
 લગા સખ આકરાં ઊસ ખુખ જોંપા, જલગ જે માલીકે દોઝખકે સોંપા
 હસનકા મઅવીયા હો શખ્ત દુશમન, લગા વાંસે ચત્તાને મકર ઓર ફન
 જો શાહરંજુર હો ફરીઆદ કરને, ખુદા ઓર મુસ્તફકો યાદ કરને
 ઉઠે મોસીલ મનેસે હોકે દીલગીર, મદીનેકા ચલે બરહસ્ખ તકદીર
 મદીનેમે ગએ જે શાહ ગમનાક, અથા હાકીમ વહાં મરવાન નાપાક
 વોહ મલઊંબી કરે ઝાહીરમે ખીદમત, વલે શાહસે રખે દીલમે કુદુરત
 ખપાને શાહકો દીલમે ન ઘર ધીર, લગા દીનરાત કરને ફીકર તદખીર
 કનીઝક શહેરમેથી એક દલાલા, કરે લોગોંકે ઘરમે નીત ઊખલા
 ઊસે મરવાનને એકદીન બુલાકર, કહા દામોદીરમકી આસ દેકર
 હસનકી ઝનહએ જઅદા ઊસસે મીલ તુ, કર અપના ઓર ઊસકા એકદીલ તુ
 પ

ધુપા ઉસકી હસુનસે આશનાઈ, યઝીદ ઉપર કર ઊસકી દીલરૂપાઈ
હઝાર ઊસકો દીયા દીનાર ફીલહાલ, કહા ઇસ કામમેં તુ ખુબ દીલ ડાલ
ધુપા રખરાજ દીલમેં કીસકો મત બોલ, તુ મત ઇસ રાઝકા સર પોશ કંઈ બોલ
હુનરસે ઊસકા દીલ તુ હાથમેં લે, મુજહે ખીલવતમને આકર ખખર દે
વોહ દુનીને તમા ઘર સીમોઝરપર, ચલી તઈયાર હો અપને હુનરપર
કઝારા ચેહ હસનકે ઘરમેં ગઈ જો, હસન અપને ચચાકે ઘરમેં થે તો
દેખી જય્યાદાકો ઘરમેં હયે અઠલી, કહી ઊસને કે અયે નાઝુક છબેલી
તેરી સુરત સચાતા ખલક સારા, ઇરામે શામમેં હયે આશકારા
યઝીદ ઉપર પડા તુજહ ઇશકકા દામ, ઊસે એક લહેઝા તુજહ ખીન નઈહ
એ આરામ

વોહ તાલીખ અયેશ ચોર આરામકાહયે, પીસર વોહ પાદશાહે શામકાહયે
હસનકો નઈ હયે દુનીયાસે ઇલાકા, ઊનહેકે ઘરમેં દાયમ ફકરો ફાકા
ઝરો દીનારકા ચલ દેખ વાં ગંજ, તુ કાંલગ યાં સહેગી મેહેનતો રંજ
ગરઝ જય્યાદાકા દીલ પલમેં હસનસે, વોહ દુનીને ફીરાઈ મકરોફનસે
લીયા મોહકમ જખ ઊસકા હાયમેં દીલ, કહા ફીલફૂચોર જ મંરવાંનસે મીલ
કહા મરવાંન મલગી આફરી બાદ, તુજહે જયુ તીયુ મંગેગી તીયુ કરૂં શાદ
વલેજ બોલ ફેર જય્યાદકો પયેગામ, હસન જીતે હયે તબતગ કયુ ચલે કામ
ચેહ સુન જય્યાદાને બોલી મયેં હુનરસે, હસનકો માર સકતીહું ઝહેરસે
સો જય્યાદા પાસ ફેર મરવાંન નાપાક, હસન ખાતીર વોહ બેજ ઝહેર બેખાક
સટી જય્યાદાને હકકી આશનાઈ, શહેદમેં ઝહેર ભા શાહકો ખીલાઈ
કીચે ઉસ વક્ત શાહને શહેદકો નાશ, ઝહેર સીનેમને કરને લગા બેશ
સો કયે પર કયે લગે કરને ઝમીંપર, મુજહોકા સુર નીકલે લગ ગગનપર
રસુલુલ્લાહકે રોઝમેં હસન આયે, મુખારક કખરપર સર રખ શક્ષ પાયે
કીચે કમ વહાંસે જય્યાદા પાસ જના, કીચે ફેર તરક ઊસકે ઘરકા બખના
વોહ ખાના માદરેકાસમકે ઘર ખાયે, ન શાહહરગીઝ કલી ઊસ ઘરકેતઈ જાયે
ભી જય્યાદા એક દીન કર આશનાઈ, ઝહેર આલુદા ખુરમા લા ખીલાઈ
દેખો કયુ હકકી સોહોખત કર ફરામોશ, ઝહેરસે હુકમકે દરીયાકા દે બેશ
વોહ ખાતેહીજે શાહકે તનમેં હો આગ, લગા ખુરમ હો દીલકો ઝહેરકા નાગ
શીકમ ઘર હાથમેં કર આહ સુલતાં, પડે ઉસ વક્ત ઝમીંપર દુરરે ગલતાં
લગે કરનેકો શાહને આહ પર આહ, લગે કરનેકો હરદમ અલ્લાહ અલ્લાહ

કીનારા ઘરકે હો દુનીઆસે બેઝાર, બી ગીરદાબે બલામે' હો ગીરકતા
 ઉસી હાલતમે' જ જદકી કબરસે, શક પાચે હયે'બી હંકે ખતરસે
 પીછે સારા અઝીઝાંકો બુલાકર, લગે કહેનેકો સારોંકો મીલાકર.
 મેરે યહાં તબાપર હયે રોઝ સુસતી, નહીં દેખા મયે' એકદીન તાં રસ્તી .
 મેરે યહાં બહોત હયે' હરજયે દુસમન, કહારહું દુશમનોંમે' હો અયેમન
 નીપટ રહેનેસે યહાંકે તંગહયે દીલ, દોદીન આહતાહું જસ્તુ શહેરે મોસીલ
 કે દુક મેહેનતસે હોવે દી કો અરામ, કે નાં મયે'દદ ખીચું તા સુખહોશામ
 સો અખદુક્લાહ બા ઇખત્તાસકા લે, સંગતક ખાદીમાને ખાસકા લે.
 ચલે સો આયે શાહ મોસીલમને જખ, વહીં ચેહ શામમે' શોહરત હુઇ તખ
 અથા એક ઝાહીરો ખાતીનમને કાર, સુન ઉસ ખુરશીદદીકા શામમે' શોર
 દેખા જે મઅવીયાને મકરો ફતકા, ચેહ અંધા સખત હયે' દુશમન હસનકા
 અગર ચેહ કતલ સખ કીસવર કરેગા, ન કોઇ અધેસે યું બાવર કરેગા
 સો હોકર મઅવીયાને દીલમે' ખુશહાલ, કહા અધેકો દેકર ગંજ આર માલ.
 હસનસે જદ્દ મીલ મોસીલમને જ, કીસી હીલેસે ઉસકો કતલ કર આ,
 ઝીયાદા તુ મેરે ભાવેગા મનકો, ખપાકર જખ તુ આવેગા હસનકો
 સો અંધા મઅવીયાસે લેકે ખરચી, અસાલે હાથમે' એક નેઝા ખરછી .
 ઝહેરકા આખ દે ખરછી લીયા હાત, કીયા મોસીલમે' જ શાહસે મુલાકાત
 લગા હરોઝ વોહ શાહ પાસ જને, ખુલુસે એતીકાદ અપના દીખાને
 તસીહતકા કરે જે શાહ ગુસ્તાર, વોહ સુન રોવે ચેહ નાખીનાયે મકકાર
 વલેથા દીલમે' ઉસકે યું અદેશા, કરે કાબુમે' શાહકો રેશા રેશા
 નંગી ખરછી લગી કઈ શાહકે તનમે', અસર હુવા ઝહેરકા સારે બદનમે'.
 સો શાહ એક રોઝ મસજીદસે બાહર આ, બગેથે પાંવપર એક પાંવકો ભા
 વોહ યાદાં સાથ કરતેથે સો ખાતાં, ખુદા આર મુસ્તફાકી સખ સીફતાં
 અધેને શાહકા જે આવાઝ સુનકર, સો વયે' આવાઝકે આયા અસરપર.
 અસા રખ પાંવપર શાહકે સીતમગાર, ચુખાયા ઝોરકર જું ગુલમને ખાર
 ઝખમ વોહ સખત લાનેમે' શહીનશાહ, પડે બેહોશ ઝમીંપર મારતે આહ
 સો અખદુક્લાહને આર યારો હવાદાર, મગે ઉસ કોરકા દેનેકો આઝાર
 હસન ફરમાયે ઉસસે હાથ છોડો, તુમ મત ઉમ્મ કોરકો આઝાર કુછ દો
 ચેહ જ્યું ઝાહીરમે' અંધા યુંહી ખાતીન, ઉઠેગા યુંહી અંધા હશરકે દીન
 વોહ મલગીનોકી ખદબખતી કહાં લગ, ઇમામે દીનસે સખતી કહાં લગ

દેખો કુછ રહ્ય મવલાપર કીએ નઈ, દો દીન મોસીલમેં દમ લેને દીએ નઈ
 લહુથા પગસે જરી ઓર આમાસ, ગએ ઉસ હાલમેં ફેર મઅવીયા પાસ
 કહે દુનીયાપે ના હો મસ્તોમગર, નકર ઇસ હદ તલક હમકો તુ રંજુર.
 શરમ કુછ રખ મોહમ્મદ મુસ્તફાસે, તુ કુછ ડર હશરમેં કહેરે ખુદાસે
 સુલ્હ કર મુજહસે નાકર બેવફાઈ, નદીદારી ન હકકી આશનાઈ
 કીએ હુજત સો દીગર શાહને ઇલજામ, દેખે નઈ સુલ્હાકા વાં કુછ સરખમ
 ખુદાસે બોલતે ફેર હાલ અપના, મદીનેપર કીએ ફેર કુચ અપના
 કદમકે દુખસે દીલ દરીયાએ ગમથા, સરોકદ શાહકા અરકોસે નમથા
 મુસીબતસે જો શાહ બેફીકરોકીના, હુએ જખ દાબીલે શહેરે મદીના
 બી ઉન દાનોંને મવલાકી ખબર સુન, ચલે ચાલાક હો અપના હુનર યુન.
 જો થા મરવાં રસુલુલ્લાહકા મગજુબ, અથા ઇબલીસકા-વોહ યારો મહબુબ
 પયમબર પાસ મરવાં ખવાર તરથા, લઇનોં કન મહાજન મોઅતેબરથા
 ફેર એક અસકનસે લે દુરજે જવાહીર, વોહ દે જઅદાકોકી યું ઉસસે જાહીર
 ચઝીદે બેહયા ભેજ હુએ તુજહકો, સોં કરકર વારતા દરમીયાન મુજહકો.
 બહોત હુએ ઇસકમેં તેરે ગીરફતાર, નીપટ આપસ કીયા હુએ ખવાર ઓર ઝાર
 વોહદુની નાઝોન્યામતકા દીખા ઝઓક, સદી જઅદાકે દીલકી આતશે શઓક
 કહી ચેહ રેઝએ અલમાસ હવેં તુ, સો પાનીમેં મીલાકર શાહકો દે તુ
 અવલ દીધી ઇમામે દીંદા આઝાર, ઝહેસે શહેદ ઓર ખુરમેંસે દો બાર
 લી અઘેને ઝખમ કરકર કદમકો, દીખાયાથા ઇમામે મોહતરમકો
 બી જઅદાને જવાહીર કરકે હાસીલ, કીએ શાહકે કતલકા કસ્દ કામીલ
 દેખો એક ઝાતપર ક્યું જમ ઉપરગમ, સગલ આલમ હુવાઉસ ગમસે બરહમ
 ન કાગઝમેં હુએ તાકત ઊસ રકમકા, સીના ઉસ દર્દસે તર્કે કલમકા
 હસન ખાતીર અઝીઝાં ઓર બારાદર, નીરાલા એક બદેથે તાઝા મંઝર
 કે ના હો દખલ વાં દુસ્મનકો હરગીઝ, ગુઝર ના હોવે મકરો ફનસે હરગીઝ
 રહીં ઊસ મહેમમેં માહે નેહાની, કરેં દીનરાત ખેશાં પાસખાની
 કીવાઈ બંદથે મકરોહુનરક, અદુ બર ખીસ્તોહફતુમતક સફરકે
 સો જઅદા રેઝએઅલમાસ લે સંગ, કીઇ ઊસ મહેલમેં જનેકા આહંગ
 અઠેશી દીલમેં કોઇ શાહરે મુલાઝમ, હોવે ગર રાહમેં મુજહકો મઝાહમ
 કહું નીત શાહસેહુએ મુજહકો રીફાકત, બુદાઇકા નહીં અબ મુજહમેં તાકત
 અગર મુજહકો કોઇ બતલાવે તો જાં, યકીં જહદીસે સાહફા કામ કર આજીં

સો જ્યદા દીલમેં યું કર ફીકર મોહકમ, ચલી હો શાહેદીકુ જી પડા જમ.
 કઝારા ગઈ મહેલપર શાહકે જબ, સોતેથે શાહકે ચવતરફ મીલ સખ
 દેખી જંઅદાને કીસકા નઈ ઇધર હોશ, કઝા ડાલાહયે સખકે દોલપે સરપોશ
 દેખી કપડેસે મુંહબંદ ખાસ કુઝા, ધરા શાહકે સીરાને પાસ કુઝા
 રખ ઉસપર રેઝયે અલમાસ છાની, સલામત ઉસકી રખ મોહોરોનીશાની.
 ઉતર મહાડીસે ગઈ જદદ અપને ઘરકો, કીસીને ફેર ન દેખા ઉસ દંદીકા.
 હસન વચેં નીંદમેં સેહોકે હુશીઆર, કીચે આવાઝ કરઝયે નખકો એકબાર
 વોહ કુઝા જબ લીચે પીનેકા પાની, અમાનતથી દેખે મોહોરોનીશાની.
 પીચે એક ઘુંટ સો વચેં આહ મારે, જીગર ગુલગુલ હુવા હફતાદ પારે.
 હુસેને પાકકો શાહને ખુલાચે, વોહ આતેહી ગલે અપને લગાચે.
 કહે જનાહચે અખ દુશવાર મેરા, કીયામતપર પડા દીદાર મેરા.
 નકાઈહકકી મસીઅતશે હયે સરતાખ, અભી એકદમ કીયાથા મચેં શકરખવાખ
 સો દેખા જદે ખુઝડગવારકો મચેં, ખુતુસો હયેદરે કરારકો મચેં.
 મુજહે જતતમેં ઉન તીનોને ધર હાથ, લીજાયે સચેર કરને આપને સાથ.
 દીખાયે એકને મુજહકો એક ખુશ હુર, દીખાયે મુજહ કુસુરાં વાફીરનુર.
 કહે મુજહકો મોહમદ મુસ્તફાને, શહેકવનચેન મહબુબે ખુદાને.
 સખા મુજહ પાસ આ ખુશહાલ હો તુ, જહાંકે દુખસે ફારીગ ખાલ હો તુ.
 ખુલી આંખેં હુવા જો બરતરફ ખવાખ, લીયા કુઝા પીયા મચેં એક ઘુંટ આખ.
 વોહ પાની મુજહ સીનેમેં હોકે આરા, હલકસે નાફતક ચીરાવોહ સારા.
 લગા દેદે શીકમભી શાહે દીપર, લગે ફરીયાદ કર ગીરને ઝમીપર.
 બહોત પેકલ હો કરતે આહ પર આહ, સો કચે કરને લગે હયેં દમખદમશાહ
 હસન શાહઝાદકે દરદો કુગાંપર, મલક રોને લગે હફત આસમાંપર.
 હુવા કયું તદખ શીરાં કામ શાહકા, હુવા કયું તન ઝમરફદ શમ શાહકા.
 દેખે સૌં ઝહેર યાકુતી દહનમેં, અકીકાં રોવે સખ ખેશક ખુતનમેં.
 દોનોં ભાઈ બહમ દીગર પકડકર, લગે રોનેકો મુંહપર મુંહ રગડકર.
 દો ફખરેઅંબુમન હો દીલ ફીગારાં, રોવેં અરડાકે મીસલે જોએખારાં
 વોહ રોના ખુન રોવેં તારે ગગનકે, વોહ રોના સુન ગુલાં રોવે અમનકે.
 લગે મજલસકે સખ હુઝાર રોને, લગેહયેં સખદરોદીવાર રોને
 લગે સખ મરદોઝન રોનેકો એકબાર, પડાહયે શોર રોનેમેં જો એકબાર.
 પીછે સીનેસે કાસમકો લગાં શાહ, રોચે અએસા કે રોચે મેહેર ચોર માહ

દીએ કાસમકા અંમુકે હાથમેં હાથ, કહે ઇનકો રખ અપને બેટાંકે સાથ
 રખ ઇસપર મેહેરખાની બહોત પદરસે, નીગાહ રખના શકકતકી નજરસે
 જખ આવે વક્ત તો તુ અપની દુષ્ટતર, મેરે કાસમકો દેના નામઝદ કર
 પીછે ખવાહીર ખીરાદર સખ બુલાવ્યે, કીએ સખકો હુસેનાકે હવાલે
 કહે સોંપાહુ મયેં તુમકો ખુદાપર, મોહમ્મદ ઓર અલીએ મરતુઝાપર
 શહાદત કર અદા શાહને પર્કીસું, મીલે જાં.સોંપ જને આફરીંકુ
 અથા નીત ફાતમાકા ચાંદસારા, ચલા વોહ શાહ ઉમ્મતસે દુખ્યારા
 જુમાકે રોઝ ખુરશાદે સીયુમથા, મફરકાં વોહ જો શખ ખીસ્તોનહમથા
 હુસેન ઊસ ભાઇકે દરદો અલમયેં, અથે કયું કયું સો નહ આતા કલમમેં
 વલે હરગીઝ નહીં ઇસ ગમકો ગાયત, તુ કર સલવાતસે નામા નેહાયત
 મજલસ પાંચવીં બીચ બયાન પચેદા હોના હઝરત ઇમામે હુસેન

રદીયદ્દાહોતઆલા અનહોકા.

કલમ શોલે સીયાહી કરકે રોગન, કરેં મયેં મજલશે પંજમકો રોશન
 ખુદા કીન બાયસે ઇજદ અફલાક, અઝલસે હયે મુકરીખ પંજતન પાક.
 તને પંજમ હુસેન ઇબને અલી હયે, શહાબે આસમાં ઉપર વહી હયે.
 છે મહીનેથા હમલમેં વોહ સીતારા, હુવા બાદઝ નીકલકર આશકારા
 દીખા બોહજતસે ચવથા સાલ અખતર, મદીનેમેં મુબારક ફાલ અખતર.
 ખતારીખે ચહારમ દીનકા સુર, દીયાથા ચાંદકો શઅખાનકે બુર
 અથા મીરીખકા સખ નહસીયત ગુમ, દીઆ મંગલકો જુ સુલતાને અંજુમ
 ખીલા ગુલ બોસ્તાને અમૂર કુનકા, પવન લગનેમેં હબલીન મોનલદુનકા
 ઝમીં ઊસ ગુલસે ઝીનત ગુલશનીપર, અથી ખંદાં ફલકકી રોશનીપર
 જો વારીસ મસનદે પચેગમખરીકા, હુવા ખાકાને મુદકે હયેદરીકા
 ઇમામ ઇબનુલઇમામ વોહ ખખતવર હયે, વોહ આપીહી ઇમામોંકા પદરહયે
 તખ આયે ફાતમાકે ઘરમેં હયેદર, ઊઠા મઅસુમકો લે બરમેં હયેદર.
 જો કુછ રસમો રેઆયતથા હસનકો, કીએ હયેં વચેસાહી ઊસ પાકતનકો.
 હુસેન ઊસકા રખે હયેં નામ નેકો, જો ઇબ્રાની મનેશખીર અથાવો.
 નખી મઅસુમકો બહોત ખ્યાર કરકર, લગે દેનેકા બોશે હલક ઉપર
 ખુશહાલીથી મોહમ્મદ મુસ્તફાપર, અલી ઓર ફાતમા ખચેરૂનીસાપર
 સો જખરીલ અમરે રખ્ખીલઆલમીસે, પીલા આ પેશવાયે મુરસલીસે
 બખલાકર લવાઝીમ તહેનીયતકા, લગા કહેનેંકા શમ્મા તહઝીયતકા

નખી કહે તહેનીં યતહએ મુજહકા માલુમ, સખખ કુછ તઅઝાયતકા નઈ
 હએ મહબુમ
 સો વએં છપરીલ કર જુરઅત અદખસે, લગાં કહેનેકો ઊસ મહબુખે રખસે
 તુમહે. બોસાં દીએ જાં તીફલકો અખ, જહાં લાએ પીયારોં શકકરીં તખ
 તુમહારે. બાદ ઉમ્મતકે જફાકાર, હોવેંગે નાખુદાતરેસો સીતમગાર
 ઊસી જએપે હલકે નાઝનીંકુ, કરેંગે ઝુખહ શમશીરે જફાસુ
 ન તુમ ના હએદરે કરરાર હોગા, ખુદા ખીન કોઈ ન ઊસકા યાર હોગા
 ન હોંગે ફાતમા ઊસ દમ ન હએદર, ન હોવેગા હસન ઊસકા ખીરાદર
 હુવા હઝરતકા યું સુન દીલ અવારા, ઊડા આંખોંસે આંસુંકા ફવારા
 અલી કહે ગોદમે લેકર ચેહ મઅસુમ, સખખ રોનેકા નઈ હોતાહએ માલુમ
 નખીને રાઝ વોહ રોરોડ ખોલે, જે કુછ છપરીલને બોલા સો બોલે
 અલી સુનતેહી. લહુ દીલએ ઘટે હએં, નખીકે પાસસે રોતે ઊઠે હએં
 સો વએં ખાતુનક હુજરેમને ગએ. નખીસે જે સુનેથે વોહો સખ કહે
 ચેહ સુનકર ફાતમાકા દીલ જલાહએ, દરના તનમે ગમસે જલ ઉઠા હએ
 સટે હએં ચાદરે અસમત સર ઉપરાલ, વોહ રોતે જ કહે હઝરતસે ફીલહાલ
 હુસેન પ્યારા હએ મુજહકો અસમોજસે, મુજહે મહબુખ હએ રહેરવાંસે
 કરેં કયું કલ ઉમ્મતકે જફાકાર, રખ ઊનકે હલક નુરાનીપે તલવાર
 હોવે તકસીર કયા અસકી સઝામે, પડેગા તીફલગીમે ઊસ જફામે
 નખી ફરમાએ નઈ ખાસોકો તકસીર, ચલાહએ યુંહી ઉનપર કીલ્કે તકદીર
 ન હોગી ઊસપે તીફલી ઓર જવાની, હોવે અસ વકત ઊસકી જફીશાની
 ન હુંગા મએં ન તુમ હોંગે ન હએદર, ન હોવેગા હસન ઊસકા ખીરાદર
 ચેહ સુન હઝરતસે દુસરે ખાર રોરો, કહે ખાતુન ઝંરોઝાર રોરો
 હુસેન ઊસ વકત તો તનહા મરેગા, કહું કએાન ઊસકા ફેર માતમ કરેગાં
 તસલીકા દીગર આવાઝ હાતીફ, કીયા હએ રાઝ પીનહાનીપે વાકીફ
 હુસેનકાં ગમ ઝમીનો આસમાંપર, રહેગા સખ તમામી ધનસોજાંપર
 ગમ ઊસકા નીત રહે હર શએપે ન્યારા, કીયામત તક કરેગા ખલક સારા
 દીયા હાતીફને યું આવાઝ દરગોશ, કીયા ખાતુનકો ગીરયાસે ખામોશ
 કીસી નુસખેમે શેખેમોઅતેખરને, હીકાયત યું લીખા હએ નામવરને
 કે જુ છપરીલ આતાથા નખી ઘર, મુખારકબાદકા પએગામ લેકર
 દેખા તો રાહમે ફીતરસકો ખીમાર, પડાં હએ લોટતા વોહ ખાકપર ખવાર
 કહા છપરીસને નઈ તુ ઝમીંકા, મલક હએ આસમાને સીયુમીકા

ફરીસ્તા તું હઝારોંકા મુકદ્દમ, પડા હયે કયું ઝમીંપર હોકે પુરગમ
કહા ફીતરમને અયે ફરખુદા ફરજમ, પુદાને મુજહકો ફરમાયાથા એક કામ
સો મયેને બાવબુદે તંદુરસ્તી, કીયા ઊસ કામમે એક લહેઝા સુસ્તી
ચકાયક બદ્દ ગયેરત આમુજહ ઊપરાત, જત્રાયા સખ મેરે તનકે પરો બાલ
કીયાથા હુકમ મુજહ રખોસ્સમાવાત, નથા મઅલુમ ફીતાખીર આફત
સો કલ ઇઝતકેથા ચર્ખે ખરીંપર, પડાહું આજ ઝીલ્લતકી ઝમીંપર
પુછા જખરીલકો જતા હયે તુ કાં, મુજહ અયેસે નાતવાંકો છોડકર યાં
કહા જખરીસને પર હુકમ ખાવંદ, હુવા હયે ઘરમેં પયેગમખરકે ફરજંદ
મુખારકબાદકો ખાતીમકે નઝદીક, ચલાહું સચ્ચદે આલમકે નઝદીક
મલક યેહ સુન લગા કરને લીજગત, કહા જખરીલકો કરકે સમાજત
મુજહે લેચલ મોહમ્મદ મુસ્તફા પાસ, મુજહે ઊનકી શફાયતકી બહોત આસ
મુજહે શાયદકે બખ્શે વોહ પરોબાલ, રહું અપને મકાંપર હોકે પુશહાલ
સો લે જખરીલ ઉસકો આપને સાત, કરાયા લાકે હઝરતસે મુલાકાત
લગા કરનેકો ઉસકા અરઝ અહેવાલ, દીખાયા ઉસકે જત્રગયે સો પરોબાલ
નખીને પ્યારકર ફીતરસંકા બાઠલાયે, હુસેનકે તનકો ઉસકે ઊપર લાયે
વોહ તન લગનેમેં બાલોં પર જે પાયા, સીફત મઅસુમકા લેકર સરાયા
ગયા પરવાઝ કરકર આસમાંપર, લગા તાઅતમેં જ અપને મકાંપર
જખ ઉસ ફીતરસને વાંકે કરબલાકા, સુના શાહકી શહાદત ઓર બલાકા
બહોત વોહ ઝમીંપર સર માર રોયા, ફીરાકે શાહમેં ઝરોઝર રોયા
લગા રોરો ઠે કહેને યા ઇલાહી, હુસેનસેથી મુજહે બહોત આશનાઈ
લઈની કરબલામેં મીલકે સારે, ઇમામદીકા કર મઝલુમ મારે
હીલાક ઊન સખકેતઈ મયેં પલમેં કરતા, ઝમીને કરબલાપર મયેં ઉતરતા
મયેં હોતા કાશફે ઉસ વક્ત આગાહ, તો અપની સખ જમાઅત લેકે હમરાહ
હુવા ફીતરસંકા તો યેહ હુકમ દાવર, ઇતા તુ માતમોઝારીકે ખાતીર
હુસેનકી કબ્રપર જ હો મુજવર, મદદ ઉસકા હુવા નઈ તો મોયસ્સર
સો મહશર લગ જમાઅત લેકે સારી, વોહ સાહકે કબરપર હોતાહયે ઝારી
દીગર સુનીયે ફઝીલતકે શાહે દીંકી, હુસેન ઇબને અમીરૂલ મોમીનીંકી
નખી રાહમેં ચલે જતેથે એક દીન, દેખે હયે ખેલતે શહઝાદ કમ સીન
નખી ઉનમેંસે લેકર એક શહઝાદ, નવાઝસ ઉસપે બહોત કરકર કીયે શાદ
બહોત કર પ્યાર ગોદીમેં લીયે હયે, ઊસે બોસે પીશાનીપર દીયે હયે
કહે અસહાબને અયે ફખરે આલમ, ન પાયે હાંલકો ઉસ તોફાંકે હમ

સભી તીફલોમે ચેહ કરતાથા બાઝી, ઊસીકા સખમેં કયું હુધ સરફરાઝી
 નખી કહે તીફલકા ઇસમે કરામત, કહું તો મત કરો મુજહકો મલામત
 જેખા મચેને ઇસે એકરોઝ ઉસવાત, કરે બાઝી હુસેને મોહતરમ સાત
 લેવે ઊસકે કદમકી ખાક ઉઠાકર, લગાવે અપની આંખે ઓર મુહપર
 મુજહે લગતાહયે ઊસ દીનસે ચેહ પ્યારા, સો હયે મુજહકો ચેહ સખ
 તીફલોસે પ્યારા

મુજહો જખ હોવેગી કાયમ કીયામત, સગલ આલમ સટેગા ઇસપે કામત
 ઇસે ઓર ઇસકે મચે માંબાપશે મીલ, શર્ફઅત કર કર જન્મતમે દાખીલ
 વલી હોનોઝતુશશોહદાકા માલી, ન એકદમ ફીકર મજલસસે હો ખાલી
 નચે ગુલ મદહકે ગુલશનસે લાકર, કરેભી શાહકી મજલસ મોઅત્તર
 શીકારીથા અકીદેકા સચા એક, નખીકો લા દીયા આહુ બચા એક
 કુબુલ ઊસકો સહે આલમને ફરમાચે, ન ઇતનેમે હસન મસજીદમને આચે
 દેખે આહુબચા હઝરતકને વોહ, હસનકો ખુશ લગા હયે દીલમને વોહ
 ઊસી સાઅત નખીને ઊસકો ઉસઆંત, હસનકો બખશે હયે હોકર મેહેરબાન
 ચકાયક આ હુશીને જુલકરામાત, હસનકો ખેલતે દેખે હરન સાત
 પુછે અચે ભાઈ ચેહ તુમ કાંસે પાચે ? હરનકો ચેહ બચ્યા તુમ કાંસે લાચે ?
 હસન ઠહે ચેહ હરન કર પ્યાર તુજહકો, દીએહયે જદદે ખુઝરગવાર મુજહકો
 નખીસે કહેહુસેન આ દગ્ગોડકર વઈ, હરન ઊનકો દીએ ઓરમુજહકોકયુંનઈ
 ઊસીકી વોહ કરે તકરાર ફીર ફીર, નખીકે હાથ ઓર પાંવોંપે ગીર, ગીર
 તસલ્લી શાહઝાદકી ઉરા અવકાત, કીએ હઝરત રખ ઊનકે સર ઊપર હાત
 હુવા નઝદીક જો શહઝાદ રોને, હરન નઈ હાથ કર દીલગીર હોને
 સો એક હરનીને બચ્યા લેકે હમરાહ, પુકારી આ દરે મરજીદપે તાગાહ
 દેખે હરનીકે બચ્યેકો આગે ડાલ, દીખાને લાચે હઝરત પાસ ફીલહાલ
 સલામ આકર ફસાહતકી ઝખાંસે, લગે કહેને રસુલે ઇનસોજાંસે
 બચે દો થી ઊનહોંમે એક પકડકર, શીકારીને લીખયા કચેદ કરકર.
 રહાથા એક થી મચે ઊસસે ખુશનુદ, જંગલમે અખ પીલાતીથી ઊસે દુદ
 નીદા ઇતનેમે આઈ-આંસમાંસું, પયમખર પાસ લેજ ઇસ બચેકું
 કે શહઝાદા હરન મંગતા ખેડાહયે, હરનકે સાથ શઓક ઊસકો બગાહયે
 મુબાદાગર હુએ ઊસકે ન્યન નમ, ફરીસ્તોંપે હોવેગા અર્શકે ગમ
 નીદા વોહ સુનકે મચે કર ઇઝતેરાખી, બચા ખીદમતમે લાઈહું શીતાખી
 હનોઝ આંખોંસે ઊસકે હમ્દોક્લોદલાહ, આંસું રૂખસારપર પાયા નહી રાહ

ચેહ સુન સખ દીલમેં ગમકા તુખમ બોચે, જીતે હુઝાર મંગલસથે સો રોચે
 દોઆ-હરનીકો હઝરત બહોત દીચે તખ, બચા લે શાહઝાદકો દીચે તખ
 વોહ હરનીને દોઆસે પાકે બહરા, વીદા હોકર ચલીહચે તરફે સહરા
 અઝીઝાં સખ ફરીસ્તે ચાર પયમખર, ન ચાહે જીસ આંસુ બહનેકો મુંહપર
 જો કોઇ કર ઉસકે સરપર ઝખમ કારી. દીચેહચે ખુન રખસારોપે જરી
 વોહ રોશન મુંહ જીન્હોને કરકે પુરખુ. રખે ખુરશીદકો કીતેહચે ગુલગુ
 જિન્હોંપર કયા હોવેગી રસીયાલી. હોવેગા કીસ વઝે કહેરે ઇલાલી
 રવા હચે જોહચે પ્યારા મુસ્તફાકા, વોહ હો હચેરાન દરને કરખસાકા
 પદર જીસકા કે હો સાકીચે ક્યાસર, રવા હચે વોહ મરે પાની ન પીકર
 સીફત ઊસકાહચે સખ આલમકો માલુમ, ઝમાનેકે વોહ હચે દહતરપે મરકમ
 તવલુદ મદહસે શાહકે ફહમમેં, લેઆયા અખ કરૂં કુછ ખાત ગમમેં
 હસન જખ ઘોરકર દુનીયાસે ફાની, હુચે રાહી વોહ મુઝકે અવીદાની
 કીયાહચે મઅવીયાને દુર ખીની. મંગા દેને યઝીદકો બનશીના
 કે ઊંસ બદનામ ખાતીર કરકે તદખીર, લીયા બહોત લીખખેકા દવણકે જે
 અવધીર

મગર મકકે મંદીનેકે રહેનહાર, દીચે ઊંસ શુમકો બચેઅતસે ઇનકાર
 અપીતો મઅવીયા લે ક્યોજ ધાયા, સબોકો હર્મસે બચેઅતમેં લાયા.
 મગર હઝરત હુસેને પાકે દીને, મોહમ્મદ ચાર અલીકે બનશીને.
 અપી વોહથા ઇમામુલ વકત મવજુદ, કીયા નઈ હાથ ઉંસ બચેઅતસે આલુદ
 હુવા નઈ મઅવીયાભી કુછ મઝાહમ, ચલા ચુપ લેકે અપને સખ મુલાઝમ.
 હુચેજખ મઅવીયાકે આખીર અચ્યામ, પીયા જખ મચોતકા જમે ગમઅજમ
 તખ ઉસકે મીલકે સખ દવલતકે અરન, યઝીદકો તખતપર બીડલા દીચે નાન
 કહે સખ મીલકે અમ બચેઅત કુબુલે, હુસેન આયા નઈ બચેઅતમેં લેર.
 બડાતુજહ સલતનતકો વોહ ખલલ હચે, ઊંસી ખારેપે તુજહ દવલતકો ખલ હચે
 યઝીદ અરકાને દવલતકે સુખનપર, લીખા ભેગ મદીનેકે રૂકનપર.
 વલીદે સાફ દીલ હીમ્મતમેં આલી, મદીનેમેં અયા ઊંસ વકત વાલી.
 સો ઉંસ નામેકો પડકર વોહ દીખાચે, દીખા તાકીદસે ઉંસમેં લીખાચે.
 હુસેન ઇખને અલી રહેતા હચે ઇસકાર, મેરી બચેઅતમેં વોહ કરતા હચે ઇનકાર
 કટા સર ભેગ ઊંસકા શામમેં તુ, ન કર તાખીર કુછ ઇસ કામમેં તુ.
 વલીદ ઇમાનકા બહોત પાસખાંથા, ખુદા તરસો મોહજ્યે ખાનદાંથા.
 લીખા વોહ પકડે લરઝા મદ આકીલ, કહા કયું મચેં કરૂં ઇમાન ખાતીલ.

કરે કયું જંગ ફરજદે નખીસે, ઇમામે દી હુસેન ઇખને અલીસે.
 પુત્રા શાહકો દીયા વોહ નામએ શુભ, કીએ શાહને હકીકત પકડે માલુમ.
 લમે કહેને વલીદે બાવફા, તુ ખને હએ હમારે ખાનદાંકો.
 હમારા નુરસે મઅમુર હએ દીલ, હમારા ઘર ફરીશતોંકી હએ મંઝીલ.
 જો હમકો રોઝોરાખ હએ હક પરસ્તી, રહે નીત કુદસીયાંપર પેશદસ્તી.
 યઝીદ હએ ફાસીકો ફાજર શરાખી, કીયા હએ દીનમે અપને ખરાખી.
 મએ ઇસકે પાથ બએઅત કયું કરંગા, અગર મેરી કઝા હએ તો મરંગા.
 સુખન યેહ કહેકે ઉસદમ શાહ ખુશખો, ગએહએ વાંસે ઊઠકર અપને ઘરદો.
 યઝીદ ઊસદમ નવીશતેપર નવીશતા, લગા હએ ભેજને વોહ બદ સરીશતા.
 વલીદ ઉસકે નવીશતે સખ દબાયા, કીરકે સાથ મુંદપર ખાત લાયા.
 કીયા શહઝાદકી ખીદમતમે ઝાહીર, તેરા મુજ્હ કતલ ફરમાતા હએ કાફીર.
 તુમ્હોરેમે હએ ઉસકો કયા બડા જંગ, મુજ્હ નામેપે નામા લીખ કીયા તંગ.
 તુમ્હેં ફરજદે પએગમખર નેકોકાર, હકીકતમે હો તુમ દોખલકે સરદાર.
 પડો મત ઉસ અદુકે દામમે તુમ, કરો કુછ ફીકર અપને કામમે તુમ.
 યેહ સુન દીલમે કહે શાહ મુજ્હકો દુશ્મન, રહેને ના દેવેગે જદકે કબર કન
 મુકરર યું કીએ શાહેઝમાના, મદીના છોડકર મક્કકો ખના.
 ફરાર અપને યેહ દીલમે કરકે મોહકમ, થે સારા રોઝ લેકર દીલ ઉપર ગમ.
 રયન જળ હુઇ નીકલકર ઘરમે અંદર, ગએ હઝરતકે તખ રોઝકે અંદર
 ઝીયારતકે ખખ સંખ લાંકે અદાખ, કહે હએ યારમુલુક્લાહ દરયાખ
 હુસેન અખ ખાનુમાંસે દીલ ઊઠાયા, ઝીયારત આખેરી કરનેકા આયા
 વતનકો છોડકર ખતાહએ મઝલુમ, ઝીયારતમે તેરે હોતાહએ મહરૂમ
 મુજ્હ યાં ફીરકે અખ આનાહએ દુશ્વાર, મેરા આના નહીં હોગા દોગર ખાર
 મેરી તકસીર નઈ હએ કુછ વફામે, બહોત આજઝ હુ દુશ્મનકે જફામે
 રખે શાહ કબર રખસારકે ગુલ, ખીખેરે ચવતરફ ઝુલ્ફોંકે સુખુલ
 ખરસ્તે નએનકે બાદલસે ખારાં, ગુલે રખસારપર આંસુકે ધારાં
 કબરપર સર રખે આર બહોત રોએ, લગી વએ નીદ સો રોતેહી સોએ
 દેખે સો ખવાખમે હઝરતને આકર, ગલા અપને ગલેસે શાહકે લાકર
 કહે રોરોકે અએ ફરજદ મઝલુમ, ઝીયારતસે હુવા તહકીક મહરૂમ
 દલે મુજ્હ પાસ હએ નજદીક આના, શહાદતકે બંડે રતખેકો પાના
 મએ ગોયા દેખતાહુ લહુમનેલાલ, તેરે ઝુલ્ફોંકે સારે અંખરી બાલ

ખઠાત લગ તેંગઠે તુજહ તનપે હુલાં, ભરે જીં પુલકી ડાલીપે પુત્રાં
 પદાહયે સર જુદા હો નાઝનીં તન, લહુમેં તર ગીરખાં ઓર દામન
 તો વચેસે વકતમેં ફરજાનગીસે, સખર કરતાહયે તુમરદાનગીસે
 હુસેન ઇતનેમેં દેખે નાંગહાની, હુવા હઝરતકા ચેહેરા ઝાફરાની
 નખીકે મુંહકે ઉપર રંગ ઝરદ હયે, ઉડી ખાલોપે સખ ઉનકે ગરદ હયે
 કહે ફેર ચારસુલુલ્લાહ અજબહયે, ચેહ હાલત તુમપે આના કયા સખખહયે
 મુજહે ઈસ હાલસે પચેદા હુવા દર્દ, ગીરદ છાઇહયે કયું શમસુદ્દાહા પર
 કહે હઝરતને અચે માહે દીલઅફરોઝ, યતીમો બેકસે ફરઝંદ દીલસોઝ
 ચેહ ખાકે કરખલાકી હયે નીશાની, તુ માહરખ હોચેગા જીસમેં નેહાની
 જો કુછ હોગા મુસીબત વાં તેરેપર, હકીકતમેં વોહ સખ ગમહયે મેરેપર
 હુચે ઊસ ખવાબસે બેદાર શાહ જો, કીચે અપની શહાદતપર ચકીં તો
 મહે શાખાંકી ચવથી રાત ચંદર, મદીનેસે ચલે કાબેકી રાહપર
 જો આકર શખસ એક મકકે તરફસે, મીલા રાહમેં વોહ શાહે અંજુમનસે
 પુછા ઊસને કે અચે સરદારે આલમ, ઇમામે રહેનુમાચે નસ્તે આદમ
 કીધર ફરમાચેહયે રંજ કદમકો, સફરકે કાં ઊઠાચેહયે અલમકો
 કહે આજીઝ બદસ્તે ઝાગીમોસે, બીછડતાહું વતન ઓર દોસ્તોસે
 ઘલાહું તો કે બચેતુલ્લાહમેં જાકર, રહું ચંદરોઝ વાં ખાતીર જમા કર
 કહા ઊસનેકે અચે મવલાકે મકબુલ, મેરી પહોંચીહયે દીલમેં ખાત મચકુલ
 બગચેરઝ ખચેરખવાહી મુજહગરઝ નઈ, હુકમ હોવે તો કરતાહું અરઝ મંઈ
 કહે શાહ દોસ્તકી ખાત ગવહર, હયે ઊસસે ગોસ જાંકો ઝેબો ઝેવર
 કહે શહઝાદ તુ હયે દોસ્ત મેરા, સુખનકા દોસ્તકે હયે દીલમેં ડેરા
 લગા કહેનેકો વોહ શખસે યજાના, તુમ્હીં હો આજ સુલતાને ઝયાના
 ચેહ મકકેકો તુમ્હારા કસ્દ હયે ખુબ, રખેંગે લોગ સખ તુમહીકો મહબુબ
 કરેંગે અહેલે મક્કા સખ તુમ્હેં ખ્યાર, તેરે બીન ના કરેંગે કીસકો ઇખત્યાર
 સુલુક ઉન સખસે કરકે બચેઃ ઊસ ડોર, વલે કુફીયોંકી મત સુનીયોઝીનહાર
 ઉન્હેંકી ખાતમેં નઈ ઉસ્તવારી, ઉન્હેંસે મીલકે મત કર અપની ખવારી
 અલીચે મુરતુઝસે વોહ કીચે ઘાત, કીચે કુછ નઈ વફાઈભી હસન સાત
 મુજહે માલુમ હોતાહયે ચેહ અકસર, ખુલાવેંગે તુજહે વોહ આરઝુ કર
 બડે શીરીં ઝખાં કુફીહયે બેશક, વલે ખાતીનમેં લાયુફીહયે બેશક
 ન હોના ઉનકી તુ ખાતોપે મગરર, વફાઈકે તરીકેસે વોહ હયે દુર

થેહ સુનકર શાહને તસદીઅ ફરમાયે, સુખન ઉસ દોસ્તકા તહકીક ફરમાયે
 દોઆયે ખચેર ઊસકે હકમે કર શાહ, વીદાકરઉસલીએ હયે અપને હમરાહ
 ચલે મંકકે શાહ જખ મુત્તસીલ આયે, મકકે લોગ ઇસ્તકખાલકા આયે
 દેખેગે મુસ્તફકે બાગકા ગુલ, પડાથા સખકે દીલમે શયોક ખુલખુલ
 દેખ ઉસ ગુલઝારકો સખ અંદલીખાં, સનાખવાનીમે ખોલે સખને જખાં
 યઝીદને જો સુના મકકમે શહઝાદ, ગયે સો પેય ખાયા સાંપકી બાદ
 મદીનેકે કીયા હાકીમકો તઅખીર, રખ ઉસપર શાહકો છોડા સો તકસીર
 સુને કુફ્યાને જો શામી મુવા હયે, યઝીદી જનશીં ઉસકા હુવા હયે
 હુસેન ઉસકી ન બચેઅત કર વતનસે, જુદા હોકર ચલે જુ ગુલ ચમનસે
 થેહ સુન કુફેમે જો થેદોસ્તાં સખ, સુલેમાં ખીન સદરકે ઘરમે ગયે સખ
 સુલેમાંને કહા અયે દોસ્તદારાં, અલીએ મુરતઝાંકે ખાસ યારાં
 હુસેન ઇખને અલી આવારગીસે, વતનકો છોડ ચલે બેચારગીસે
 યઝીદી બેહયાને કુછ નકર ગયોર, કીયા બચેઅતબદલ ઊસપર બહોતઝોર
 તુમહે સખ શાહેમરદાંકે હો દીલદાર, હોના ફરઝંદકે ઉસકે મદદગાર
 સખી કુફેમને તુમ મોતેખર હયે, કખીલેમે તુમહીં સખ ઝોરવર હયે
 કહે હમ ખાનુમાંસે હયે ખુદાપર, ફીદા કરતે હયે જ આલે ઇખાપર
 થેહ મનસુખેકો સખને દીલમને બંદ, કીએ કાઝી શરાસે સખને સોગંદ
 નવીશતે તો બહોત શરહોખયાસુ, લીખે કંઈ શયોકકે શાહે ઝમાંકુ
 અજલને મઅવીયાપર દામ ડાલા, અદુવેં સખતકો આફતસે ટાલા
 પીસરને ઉસકે ઇતના સર ઉઠાયા, ખીલાફતમે બહોત પાંવાં બડાયા
 હમે થેહ ખાત સુન દીલચુરહયે સખ, તુમહારે દોસ્તાં રંજુરહયે સખ
 ખલીફા તુ રસુલુલ્લાહકી આલ, તેરે પરસે ફીદાહયે જન ચોર માલ
 હયે હમકો તુજહસે ઝિમ્મેદે શફાઅત, હમારેપર તેરી વાજબ હયે તાઅત
 હમ ઉસ મજહુલસે નઈ હયે રઝામંદ, કીએ ઇસ ખાતપર હમ સખને સોગંદ
 કે તુજહ ખીદમતમે ના કર સરફરાઝી, કરે તુજહ ફુશમનાંસે તેગ ખાઝી
 તેરી તાઅતકા લાંકર દીલમને તયોક, બહોત કરતેહયે તુજહ દીદારકા શયોક
 ઇતા હાકીમહયે યાં કુફેમે નેઅમાં, યહાં આનેસે હોતા હયે પીશેમાં
 ન ઉસસે કોઈ રંજુ કરતાહયે કુછ કામ, રહે દરવાઝા બંદ કરકર સુખહોશામ
 અગર આતેહયે તુમ યાં શાહેદીં આજ, ઊસે ફીલહાલ હમ કરતેહયે ઇખરાજ
 રવા હરગીઝ ન રખખો વાં રહેનેકો, તુમહીં પહોંચાઓ યાં તક આપનેકો

કરો મુખસ હગામ્ રોઝ રોશન, કરો યુમને કદમસે દશત ગુલશન
હમેં તુમ્હ સાથ અપને જનસે ચલ, કુચલતેહએ લખનોંકો બહમ મીલ
દીખાકર શયોક ચેહ બીસ્વાર બીસ્વાર, દીએન્નામેકો લીખ તુમાર તય્યાર
વોહ અબદુલાહ હમ્દાનીદે દે હાથ, ભી દુસરા શખ્સ દે ડાસ શખ્સકે સાથ
કીએ મકકેકો દોનોંકો રવાના, દોનોં આ પાસ સુતતાને ઝમાના
દીએ નામેકો વોહ ખીદમતમેં પડકર, દીએ નઈ કુછ જવાબ મવતાને પડકર
લગત નામે પીછે ભી તીન શખ્સ આએ, અદખસે શાહકી બંદગી બખ્શાએ
લગે ઇઝહાર કરને શાહેદી પાસ, બહોત કુફરોંકે દીલકા શયોકો ઇખ્તલાસ
લગે કુફેતરક શાહકો ખુલાને, રસન લા શયોકા શાહકો જલ્લાને
જવાબ ઊનકોભી કુછ સુતતાને દીને, દીએ નઈ હાદીએ રાહે ચકીને
લીખે લે લા ચેહ હાની ઇબને હાની, દીવાભી આકે નીઝદે શાહે ગયાની
ઊસી ધાતુ લીખે સો દીલખરીક, લીખે કુફરોંકે અબગલકે સરીકે
લીખે આખીરકો મવતાને લીખા એક, કે સખ નામેં તુમ્હારે મજબૂબ દેક
હએ તુમકો મેરે ખીન બસ બેકારી, મુકદ્દમ મેરે ખાતીર ઇતેઝારી
કીયા માલુમ મજેને સખ તુમ્હારા, અકીદા ઓર મોહબ્બત ઓર મદારા
મુજહેભી નઈ રવા તુમકો ખીસરના, તુમ્હારે કામમેં કુછ ડાઝર કરના
સો મજબૂબે મુસલીમકો દીલકાલ, કે દેખે સખ તુમ્હારા હાલ ઓર કાલ
અગર તુમ રાસ્તહએ અપને સુખનપર, મેરી જગાપે મુસલીમકો સમજહકર
તુમ્હે બએઅત કરો ઇસવકત સખ મીલ, નકો જલ્લક રખે તાખીર ચક તીલ
ચેહ મુસલીમ જે લીખેગા મુજહકો વાંસે, જલ્લહો મજબૂબો ઉંતાહુ યહાંસે
લીખા વોહ દેક મુસલીમકો રવાના, મજબૂબે તો શાહે ઝમાના
જે કાઠ આએથે ખત કુફેસે લેકર, ચલાએ ઉનકા મુસલીમ સાત દેકર

મનાકબ ખીચ બચન શાહાદત પાના મુસલીમ ઇબને અકીલ

રહીયલ્લાહો તઆલા અનહોકા

કલમને સરકયા ચીરા ઝખાંકા, ચેહ મુસલીમકે શાહાદતકે ખયાંકા
અલીઅમુ રતુઝાકા વોહ ભતીજ, અકીલે મોહતરમકા વોહ નતીજ
હુસેન ઇબને અલીકા વોહ પીસર અમ, અથે યારીમેં સારોંસે મુકદ્દમ
સીખેથે શાહસે પાકીઝા અખત્રાક, અથે સો હીલમમેં ઓર ઇલમમેં તાક
વોહ મુસલીમ શાહઝાદેકે હુકમપર, ચલે કુફેસે મકકેકો નીકલકર

જે બાહર આતે રાહમેં મુસલીમે નેક, દેખે આ સીધે હાતોંમેં હરન એક
 હુએં ઊસકે દરિયાનેસે પાંચ ભારી, પીછે ઊસકે લગાહએ એક શીકારી
 શીકારી વોહ હરનકે પાસ આકર, ઝુબકા ઉસકો કીયાહએ વધ પકડકર
 વેહ મુસલીમોં ઉસ હરનકે હાલકો દેખ, ફીરેહએ વાંસે ઉસ બદ શાલકો દેખ
 ફીરે સો શાહઝાદે પાસ આવ્યે. દેખે બદ શાલ રાહમેં સો સુતાએ
 ઇમામે દીન બોલે અએ પીસર અમ, મગર હએ દીલપે તુમકો તમેં આર ગમ
 તુમહે જાને ન હોંગે તો નહીં ઝોર, ઇતા અએ બેજનાકુ શાખ્યા એક ચોર
 કહે મુસલીમને તો ઇમાન મુસલીમ, તેરે પરસે ફીદા હએ જાન મુસલીમ
 હરનકા રાહમેં નઈ દેખ વોહ હાલ, કહા દીલમેં કેહએ વોહ મુબહકા બદ શાલ
 સો મુજહ કુછ ખએફ નઈ હએ દીલમેં મરને, તેરી ખીદમતમેં આયા અર્જકરને
 હુવા મરના મુબહે તહકીક મેરા, કહા દેખુ મએ એક દીદાર તેરા
 મુબહે તુજહ હુકંમસે નઈ સરકરી હએ, તેરે ફરમાનપર મરના ખુશી હએ
 દેકર શાહઝાદે હાથોંકો બેસા, કહે મુબહ ફીરકે આના નઈ ભરોસા
 સો વએં મુસલીમને આંસુસે નયન ભર, લગે કહેનેકા મવલાકે કદમ ધર
 કહાં ફેર પાઉંગા હુકેકરમ વેહ, કીયામતકો દીખેંગે ફેર કદમ વેહ
 શહીનશાહ રો ગહેમે જખ લગાએ, દોઆએ ખએરકર ઉતકો ચલાએ
 ચલે રોતે શહીનશાહકો વીદા કર, દેખે ફીરફીરકે વાંસે શાહ મુંહપર
 વોહ અલકીસ્સાં મહીનેમેં ચલે આવ્યે, નખીકી કચકન તશરીફ ફરમાએ
 ઝીયારત કર કીએ નયનોંકો નમનાક, ગએ ફેર વાંસે અપને ઘરકો ગમનાક
 મીલે ઘરમેં સમી ફરજ હો દુખતર, સમોંકો આહોઝારીસે વીદાકર
 છોટેથે ઘરમેં દો કરઝંદ દીલદાર, અથા મુસલીસકો દાનોંપર બહોત પ્યાર
 બુદ્દા નઈ કરસકે ઊન ગુલઝૂબાંકો, ચલે લે રાખ કર તાવીઝ જકો
 ગરજ મુસલીમને કરકર તએ મનાઝીલ, હુએ જખ શહેરે કુશ ખીચ દાખીલ
 સો ઊતરે ઘરમને મુખતારકે વો, ખબર મુસલીમકી કુફીયોંને સુને તો
 બહોત મીલનેકી રખકર આસ ઉતકે, જમા હો કુફીયાં ગએ પાસ ઉતકે
 ફસાહતશે પડે મુસલીમને ખુશવાત, લીખા જે શાહેદીકાત લાએથે સાત
 વોહ સુન કુફી લગે સખ આહ કરને, લગે રોરોકે વાશોકાહ કરને
 લગે મુસલીમકે ઘર હર રોઝ જાને, ઇતાઅત ચોર અકીદા સખ દીખાને
 લગે બએઅતકે આકર સીલસીલેકો, રખે મુસલીમકે ફરમાંપર ગલેકો
 કીતે પીરાં કીતે કુનમેં જવાનાં, કીતે મરદાને જંગી પહેલવાનાં

દેખે કુફર્યાંકો જો મોહકમ સરીશતા, લીખે મુસલીમને મવલાંકો નવીસ્તા
 મેરે યાં દીલકોહએ દરીય. નમત જોશ, હઝારોંસે મીલે અસવાર સીલહ પોશ
 બહોત તુજહ દોસ્તીકા મારને દમ, સભી બચેઅત કીયા કુફેકા આલમ
 અગર ખાતીરપે ગુઝરે તો શહીનશાહ, ઈંધર આવે ખવાસાં લેકે હમરાહ
 લીખા યું લીખકે મકકેકો ચલાએ. તરફ કુફેકે મવલાંકા બુલાએ
 અથા કુફેમેં તો હાકીમ યઝીદી, સો વોહ નેઅમાન બેઇમાન ગીદી
 ઉનેલી જોશ ખાકર દીલમેં જું દેગ, યઝીદકે પાસ ભેજ એક લીખા બેગ
 કે સારે અહેલેકુશ હોકે એકઠાર, મીલે મુસલીમકા હોકર મુજહસે બેઝાર
 હુએ હુએ મુજહસે સારે બેમુરુવત, મુજહે ઝિન સાથ લઉનેમેં હુએ કુવત
 કુમક જલ્દીસે તુ મેરી કરેગા, તો કુશ કળ્ઝમેં તેરે રહેગા
 યઝીદ ઉસ ખતકા દેખે પર જલાહએ, લગા કહેનેકો હાતાં મલકે હુએ હુએ
 સો અબદુલ્લાહ ઝીયાદીકા હુનરસે, ઉનહે કુફેકા ભેજ કરેરૌફરસે
 દીયા કુફેકી ઉસકો સુબેદારી, દીયા હમરાહ ઉસકે ફઝોળ ભારી
 કહા કુફેમેં દાખીલ હો દગલકર, વહાં જતેહી મુસલીમકો કતલકર
 ઝીયાદી સાથ લોગાં લે ઝીયાદે, હઝારોંસે સવારાં ચાર પીયાદે
 ચલા સો પાસ કુફેકે ઊતરકર, ચલા કુફેમેં બહોત રાત કરકર
 બંધા દસ્તાર કાલા સરકે ઊપરાલ, ભી એક ચાદરકા પુરકા મુંહ ઊપર ડાલ
 કીયા ચવગીદ હલકા ફઝોળ બદકાર, ચલા દરમ્યાન આપહી ઊંટપર સવાર
 બનાકર ફઝોળ ચોર અપનેકા ઊસવાત, ચલાથા જો અથી તખ ચાંદની રાત
 સો દેખ ઉસ દલકો કુફી દક રહે સખ, સભોંકે અપને દીલમેં યું કહે તખ
 હુસેન ઇબને અલીકા હમ બુલાએ, યેહ અકસર ફઝોળ લેકર વોહી આએ
 ન ઉસ મલઝોંકા કુફ્યોંને પછાને, હુશેન ઇબને અલી કર ઊસકા જને
 સભી કુફેકે અશરાફ ચોર અકાખીર, વોહ ઇસ્તકબાલકો આએ શહેર બાહીર
 જો મલઝિનકા કહે એક એક આકર, સલામાલએક ફરઝદે પંચમખર
 વોહ પુરકમેં ગુસેશે હાંડ ઉચાલે, અલેકી બોલને આવાઝ ડાલે
 પછાનત નઈ દીયા વોહ કીસકા યકતીલ, જલગ મલઝોંહુવા હુએ શહેર દાખીલ
 લીયા દારૂ અમારત જો ફસાદી, કહા તખ મચેહું અબદુલ્લાહ ઝીયાદી
 પીછે પુરકેકા મુંહપરશે ઉઠાયા, સભોંકે સાથ તો ખાતોંમે આયા
 પછાને જો સીગલ ઉસ બદગોહરકા, પરાગંદા ગએ સખ અપને ઘરકા
 વોહ હુસરે રોઝ મલઝોં બાહર આયા, સો કુફેકે અકાખીર સખ બુલાયા

દીખાયા લાફ કર બહોત શાન અપના, હુકુમતકા પદા ફરમાન અપના.
 લગા મુસલીમશે સખકા દીલ ફીરાને, લગા કહિરે યજીદીશે હરાના.
 દેખ ઊસં મલકુનકા ઓર ફખર ઓર ફર, પદા સખ કુફીયોકે દીલમને કર.
 શુને મુસલીમને જે આયા હરામી, ભી સખ કુફીયોકે દીલકી દેખ ખામી.

ખીચ ખયાન શહાદત પાના હાની ઇબ્ને ઊરવાહ રહીયદ્દા અનહોકા કુફરમેં.

અથા એક શખ્સ નામી ઇબ્ને ઊરવા, નીકલ મુસલીમને ઘરશે ઉસકને જ
 કહે બહોત હું મરીખ ઇસ શહેરમેં મઈ, યહાં મેરાખુદાખીન દોસ્તકોઈનઈ
 તુજહે ખાલુમહયે કુફ્યાંકા સખ હાલ, હયે યાંકે લોગ સખ વઅદેમેં હમનાલ
 તેરે નજદીક આયાહું કે મુજહકું, હીમાયત કર રખે તુ દુશ્મનાંશું,
 કહા હાનીને મુસલીમકો યેક શુનકર, કદમ તેરા મેરે સરપર અશમપર,
 હીમાયત નો તેરી જખતક કરંગા, જતંગ તુજહ સામને કટકર મરંગા.
 બહોત અદાખશે તઅઝીમ કરકર, દોયા મુસલીમકો ખગા ઘરકે અંદર,
 ભી કુફી વાં જમાઅતપર જમાઅત, કરેં જખકે મુસલીમ સાથ ખઅેઅત.
 વલે મુસલીમ જે ખઅેઅત ઉતશે લેવેં, વફા કરનેકો ઊત શોગંદ દેવેં.
 વોહ મલકુનેાંને બેદુનીયા વફાપર, કરેં મુસલીમશે ખઅેઅત કસ્મ ખાકર
 શો અખદુલ્લાહ ઝીયાદી તત્તમલાયા, ખખર યેક શુતકે હાનીકો ખુલાયા.
 કહા હાનીકા તુ હઅે યારે મુસલીમ, સંવરતાહઅે તેરશે કારે મુસલીમ.
 હીયા તુ હિસકા અપને ઘરમેં ડારા, લીયા ખઅેઅત ઊસીસે ખલક સારા.
 તુ સઅે કહે કયા તુજહે ઇસ ખાતકા ગમ, ખખર જસુમને બોલાહઅે ખાહમ
 અગર ઇસમેં તુજહે કુછ શેકહઅે દરદીલ, ઇતા જસુસ કરતાહું મુકાખીલ
 દેખે હાનીને તખ એક રોઝ આખીર, હોવેગા હરતરફસે રાઝ ઝાહીર
 કહા હાનીને મઅે મુસલીમકા હાશા, ખુલાકર નઈ દીયા મુસલીમકા ખગા
 કહે હાનીને મઅે મુસલીમકા હરગીઝ, ખુલાયા નઈ વોહ આયા હોકે આજઝ
 મેરે કન આ મંગાહઅે મુજહસે યારી, મેરે ઘરમેં રહાહઅે રઅેન સારી
 કહા મલકુન મુસલીમકા તુ લાદે, કહે હાકીમસે તુ જ ધુંઢકર લે
 ઝીયાદીને કહા જહીલ તુ મતહો, ખલ મુસલીમકે અપના જ તુ મત ખો

તેરે પહેલુસે મુસલીમ કાડતાહું, તુજહે યાં કતલ કરકર ગાડતાહું
કહે હાનીને બુઝગવાર મુસલીમ, હએ આલે અહમદે મુખતાર મુસલીમ
રોદા નઈ આલે અહમદકો ઉડાના, દંદયાંકે હાથમેં દેકર તુડના
મુંજહે ખીદમતમેં ઉસકે બંદગીહએ, ફીદા ઉસપરસે મેરી ઝીંદગીહએ
મુસલમાના દેવે મુસલીમકો આઝાર, તુ કાફીરહએ તેરાહએ યુંહી કરદાર
યેહ સુન મલકિં હુવા જો સગ દીવાના, મંગાયા મારને ઉસ તાઝીયાના
થે હાની સીનમને હદતાદ સાલા, બુદપેસે જુદકા જુનું સર્વે ખાતા
રસુલુલ્લાહકેથે અસલાબમેં વોહ, વલીયુલ્લાહકેથે અહબાબમેં વોહ
સો અબદુલ્લાહને વએસેકા દે દુખ, મંગાયા મારને વએસેકા આબુક
બંધા હાનીકે હાતાં લાકે ડોરી, લગા આબુકસે કરને ઉસપે ઝોરી
કહા લા જદદ દે મુસલીમકો મુજહપાસ, તુ કયું કરતાહએ અપને જીવકા નાસ
કહે હાનીને મએં અલ્લાહ ખાતીર, તુરત આલે રસુલુલ્લાહ ખાતીર
રખાહું હાથપર મએં નકદ જાં કો, સટાહું દીલસે ધો અમનો અમોકો
ન આયાહું દુનીયામેં કુછ રહેને મએં, દેઉં મુસલીમકા કયું કાફીર કને મએં
દેખો હાનીકી મોહકમ દીનદારી, કીએ મુસલીમકે બદલે અપની જવારી
લગા આબુક જો વોહ હાનીકો મારન, ઝંઘડીસે લરઝનેકો લગા તન
અવલ કમચીમેં ખીસમીલાહ બોલે, દુયમ કમચીમેં યા અલ્લાહ બોલે
બહકકે અહલે બએને મુસ્તફા તુ, મુસીબતસે મુજહે દે અપ્પ સંપર તુ
પીછે ખામોશ હોકર કુછ કહેહએ, જલગ સખ પાંચ સવ કમચીમાં સહેહએ
મંગે હાનીને જખ ઉસલકત પાની, ન મલકિને દીયા પીનેકો પાની
કહે હાનીને ઊસપર મુસકુરાકર, ઈતા મએને પીયાહું આબેકવસર
યેહ બોલે સો પંક વએં ઝમીં ઉપર, ગયા જન્નતમેં જી તનસે નીલકર
રહે જન્નતમેં હાની સાહેબે જહ, રહે કાતાલપે ઝિનક ખાલીશ અલ્લાહ
સુને સો વાકેઆ હાનીકા મુસલીમ, વફાતે હન્દમે ખાલીશ મુસલીમ
સુને સો બહોત હુએ મુસલીમપે હએરત, હુધ ઊસવકત દામનગીર ગએરત
છોટથે દો પીસર જુનું ચશમ રોશન, રહે દીલકા જીન્હોંસે તાઝા ગુલશન
દોનોં કાઝી શરાકે ઘર ચલાએ, નીદાકર સખ હવાદારાં બુલીએ
ખીલે સો આકે બકતરપોશ યારાં, કલમમેં આએ સખ સત્તર હઝારાં ;
મંગાકે દેખે તખ સખ ફૂઓજ ગાઝી, હુએ અસવાર મુસલીમ શાહ તાઝી
સો અબદુલ્લાહ ઝીયાદીપર દીએ ચલ, પડી મલકિનેકે લોગોમેં ખલખલ

ધનક ઊંચ ફ્યોજકા સુનકર સરીમે, છુપા મલઉન જકર કેહરીમે
 લગાયા ફ્યોજકા બાહીરસે લડને, વોહ ખુદ દબકર રહોહયે વરમે ડરને
 તખ વોહ સખ ફ્યોજકા ચવકેર ફેરા, ખડે મુસલીમને વરકો દેખ ઘેરા
 લગીહયે દોનામે હોને લડાઇ, કે એકપર એક લગે ગીરને સીપાહી
 સો હમલા કર નીસંગ મુસલીમકે ચારાં, લગે કરને આગે બડબડકે વારાં
 કીચે કીતનોંકા હટ એક તોડકર ખમ, કીતોંકા માર દીખલાયે જહનમ
 કઇ કુફેકે અશારોફે અકાબીર, થે અબદુલ્લાહકને ઉસવકત હાઝીર
 કહે ઝિનકા તુમહારા સખ કબીલા, થેહ કુફીહયે ઉન્હોકો કરકે ચીલા
 મેરે ગુસ્સેકી આતશસે ડરાચો, સખી કુફ્યોંકા લડનેસે ફીરાચો
 વોહ સખ મહાડીપે ચડકર હાંક મારે, જો સરદારાંકે લે નામાં પુકારા
 કહે હમ સખ તુમહારેહયે યગાને, તુમહીં લડતેહો હમસે હો દીવાને
 ચંલાહયે શામસે લશકરપે લશકર, કુમક કરનેકે તઇઆતાહયે ધધર
 તુમહેં ઉન સખસે કાં પુરે પડોગે, ઉતે આલમસે તુમ કાંતક લડોગે
 જો અબદુલ્લાહ તુમહારે પર હોવે વર, તો એકએકકા કરેગા હાલ બદતર
 ઉજડો મત સખી ધરદાર અપના, ઝનો ફરઝંદ સખ સંવસાર અપના
 સત્તાખતકી થેહ સુનકર ખાત કુફી, સટે મુસલીમકા પલમે સાથ કુફી
 બીસર બચેઅતકા બીસરે કસ્મ અપના, લીચે કુફી કદીમી રસ્મ અપના
 સટે મુસલીમકા કુફીસુર નમતે, નીકલ ગયે સખ શખે દેજુર નમતે
 ફીરે ખાતીર પરેશાં હોક મુસલીમ, ચલે મસ્જીદમે હચેરાં હોક મુસલીમ
 દુગાના આકે મસ્જીદમે ગુઝારે, થેહ કુફ્યોંકે દગાપર આહ મારે
 દેખે નઇ દોસ્તીકા કીસમે નાતા, ન કાઇ કુફ્યોંકા ઝિનક પાસ આતા
 લગા ભરભરકે શાહકા સીના આને, ચલે અસવાર હો કુફેસે જને
 સઅદ બીન ખલ્ફ ઝિસવકત રાહમે મીત, કહા જતે કહાં હો શાહે આદીલ
 કહે ચીસે પરાગંદાહયે ખાતીર, સો અબ જતાહું મચે કુફેસે બાહીર
 કહા અબ શહેરકે સખ બંદહયે દર, હુચે રસ્તોંપે સખ ચવક્યાં મુકરર
 લે અબદુલ્લાહસે દીનાર જસુસ, તુમહે ધુંદતેહયે ઠારોઠાર જસુસ
 કહે મુસલીમ કર કયા અબ કીધર જઉં, મુમહે રહેનેકો નઇ દીખતા
 કીધર ઠાઊં.

કાહા તો સઅદને અચે શાહ મેરે, ચલો એક જાગેપર હમરાહ મેરે

ખોચ ખયાન શહાદત પાના મોહમદ ઈમને અનસ રદીયહ્વાહો તઆલા અનહો.

મોહમદ ખીન અનસ ઊસ શહેરમેં એક, મોહેબ્બે ખાનદાં હયે જાતમેં નેક
ધર ઉસકે સચ્ચદને મુસલીમકો લાયા, ઊસે જ નામ મુસલીમકા સુનાયા
ઊને મુસલીમકા જે ઊસસે સુના નાંવ, ચત્રા વહીં દયોડ ધરમેં હો નગે પાંવ
મીલા મુસલીમસે ગીરકર દસ્તોપા પર, ચત્રા લે સાથ અપને ધરકે અંદર
કહા મુજહ ધરમેં દવલત આઈ હયે આજ, કદમ તેરા તો હયે મુજહ
સરકા સરતાજ

કીયાથા ખચોફ ખચોફે દુશ્મનાંસુ, મુકરરર શાહે મુસલીમકે રહેનેકું
સો ધરમેથા ચકીં વોહ દીનકા ગંજ, છુપા લેલેકે દીલપર દર્દ ઓર રંજ
ખબર ચેહ સુનકે અખદુલાહ બદકાર, ચત્રાયા ધરપે ઉસકે પાંતસો સ્વાર
સ્વારાં ધરમે ધુંડ મુસલીમકો નઈ પાચે, મોહમદકો પકડકર ઊસકને લાયે
મોહમદકો કબીલેકા અથા ખલ, હઝારાંકા ચલા ઉસકે પીછે દલ
મુસલ્લા હોકે સખ ઘોડોંપે અસવાર, જવાનાંને અસલ મરદાંને ખુંખવાર,
મોહમ્મદ ગયે જે મલગિં પાસ અંદર, કબીલેકા ખડા શખ બાહર લશકર
વોહ મલગિંકન આગેસે ફયોજ ખીસ્વાર, નવેભો શામસે આતેથે અસવાર
સો હોકર કસરતે લશકરપે મગર, મોહમદકો મંગા કરનેકો રંજુર
કહા મુસલીમકા તો હાફીઝ ખુદાહયે, મેરા જી ઊસ ઊપરસે નીત ફીદા હયે
મયેં હાઝીરહું કબીલા સખ હયે મવજુદ, તું કયા કરતા હયે કુરલે
જલદ મરદુદ

ચેહ સુન મલગિં મોહમ્મદપર હંકારા, દવાત આગે અથી સો ફેંક મારા
પીશાનીપર લગી સો બહે ચત્રા ખું, મોહમ્મદકા હુવા સખ લાહુમને મું
મોહમ્મદ મ્યાનસે વહીં તેગ સરદ, નીમત ખીજતીકે ઉસ મલગિંપે કડકે
અથે શખ મોતેખર મજલસકે બેદીન, લીચે તરવાર ઉનકે હાથસે છીન
સો અખદુલાહકા જસુસ મચકીલ, ખડાથા તેગ લેકર કઈ નઝર તાલ
મોહમ્મદ દયોડ લે મચકીલકી તલવાર, સો ઊસપર વચે કીચે જલ્દીસે
ચકવાર

પડા ઉસ વારમેં મચકીલ ઝમીંપર, કે જું કકડીકે દો ફાકાં ખરાખર
ચઝીદીને કહા તો નવકરાંકો, સલી અપને ગલામો ચાકરાંકો

મોહમ્મદકા પકડ બાહર નીકાલો, ઉસે યાંસે કુચલકર મારજલો
 ગયા યું હુકમ કરકર ધરમને શુમ, મોહમ્મદપર પડે સખ ચાકરાં જહુમ
 વોહ રસ્તંમ દીલ જો ફીરકર ચવકધન વા, બરસનેકો લગા બાદલ નમન વાં
 મહકસેમચોતકા બહોતોપે સટ દામ, શહાદતકા આપહી આખીર પીરે. વતમ
 રહે હકકેન મોહમ્મદ સાહેબે જક, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહેગ અદનાહ

શહાદત પાના મોહમ્મદકે ખેટેકા

મોહમ્મદકા પીસર હમરાહ અથા સો, દેખા ઊસ હાલમે કલે પદર જે
 ઊસી દમ તેગ.લેકર એક દમમેં, સટા બહોત દુશમનાં શહેરે અદમમેં
 સો દેખ ઉસકી દીલેરીકા હુનર ફન, કહનેથે આફરીં સખ દોસ્ત દુશમન
 હુવા વોહબી શહાદતસે સરઅફરાજ, શહાદતકે હુવા રતબેપે જાંબાજ
 સભો દારૂઝઅમારતમેં પડા શોર, જદલગકે આગમેં હોને લગા ઝોર
 લગે ફેર વચે સીપાહી બાહર ફોરને, મોહમ્મદકે કબાલે સાથ લડને
 દોનોંદલ હાથ લે નગ્યાં ફરંગાં, ઊહાચે એકદમમે સખ તરંગાં
 અથા હાંકાંપે હાંકાં શોર સારા, ઊહા ધરતીસે બાદલ સ્મ ધુતારા
 લગે બજનિકો તલવારાં ધનાધન, સુને સો દકરહે ગરદુ ફી ગરદન
 મોહમ્મદકે કબીલેકે દીલેરાં, ફીચે ઉસદીનમેં હમલા મોસલે શેરાં
 નીપટ ચાલાક હો શમશીર જહાટે, બહોત મુઝયોંકે સરદારોંકો મારે
 નહીલાચે લહુમને ફીલાં બહોતસે, ધુલાચે ગુંબજાં દીવાં બહોતસે
 દીલેરી.ઊનકી દેખ શામીકા લરાકર, રહે આનેસે સારે દંગ હોકર
 સો અખદુલ્લાહ દેખે ખચોફ ખાયા, નવા એક દીલમને હીત્તા ડહાયા
 કહા ઇસ સખ કબીલેકા જે સરહચે, મોહમ્મદ ચોર મોહમ્મદકા પીસરહચે
 હચે ઇન દોનોંસે ઊન સારોંકી મતલબ, વોહ જીતે જનકર લડતેહચેં યેહ સખ
 સો ઉન દોનોં શહીદોંકા કટા સર, સટાયા ફેંક ઊનકી ફચોજ અંદર
 ડરે કુફી જે દેખે ઉન સરોંકા, ગચે સખ ભાગકર અપને ધરોંકા
 શુજઅતકી નીકલગઇ સખ ખુમારી, હુચે મલગાં સભી એકદમ ફરારી
 મોહમ્મદ ચોર મોહમ્મદકા પીસર મીલ, શહાદત પા હુચે જે હકસે વાસીલ
 અખર યેહ સુનફ મુસલીમં બહોત રોચે, ન એકદમ રચેનમે ખીસ્તરપે સોચે

ચયન હોનેમે બરસે બાહર નીકલે, અડેલે હો તરંગવર સવાર નીકલે
 દેખે હરખએ સીલગેહએ અલાવે, તો ફીરતેહએ તલાવેપર તલાવે
 વોહ દરવાઝેકો ધુંદતે જસતરફ જાએ, ખડીએક ફઝાજ વાં મલકીનદી પાએ
 ગુઝરમઠ યુંહી ગરદીશમે સમી રએન, હુઈ જખ સુખહો રોશન મઠ નીકલ
 રએન

સો એક ઇબલીસકા યાવર યગાના, મીલુ કિસ જએ હારીસખીન કનાના
 કિનહે મુસલીમકા ચેહેરા દેખ રોશન, બી નજા હાથમે ઓર તનમે બેશન
 જવાને ખુબર નેકો શમાયલ, કીએહએ તેગ ગરબનમે હીમાયલ
 શુખઅતકા દેખા મુસલીમપે આસાર, જે તાઝી રાન તલહએ તુંદ રફતાર
 જસે કહેતે હએ મુસલીમ યેહ હએ અફસર, જસે ધુંદનેકો આલમ હએ
 તતકીપર

કહા જ બલદ અબદુલ્લાહસે મલકી, મએ એક જએપે મુસલીમકો દેખાહુ
 સો અબદુલ્લાહ પચાસ અસવાર દેસાથ, કહાનેઅમાંકો જ મુસલીમકો કર હાથ
 સો મુસલીમ સાહેબે દીલ સાફ ખાતીન, દેખેહએ આજ અપની મઓતકા દીન
 ઉતર તાઝીસે તાઝીકો દીએ છોડ, ચલે બાઝારકે રસ્તે તરફ દઓડ
 આગે જકર જે દેખે રાહ બંદ હએ, સો રાહકી આડ એક દીવાર બંદ હએ
 ફીરે હએ વાંસે મુસલીમ હોકે હએરાં, દેખે ગોશમે એક મસ્જીદ હએ વએગ
 થે સારી રાતસે ભુકે પીયાસે, બએઠે મસ્જીદમને હોકર ઉદાસે
 વોહ ફઝોજ આ ધુંદ મુસલીમકો ન પાઈ, પકડ ઘોરેકો મુસલીમકો લીજઈ
 બહોત કર સોઝ અપને દીલમે મુસલીમ, રહેમસ્જીદમે સારા રોઝમુસલીમ
 હુસેન ઇબને અલીકો યાદ કરકર, સટે રોરોકે બહોત અશકોંકે ગદહર
 સો રોરો મકસદાંકે ઘાત અપને, લગે કહેનેકો દીલકે સાત અપને
 દરેગા દુશ્મનોંમે હાં ગીરફતાર, અકેલાહુ મેરા કોઈ નઈ હએ ગમખવાર
 કલમ આંખોંકા લોહુ કર સીયાહી, લીખું મવલાકો હાલ અપના તબાહી
 કઈ ગમ દર્દસે નામેકો ઇરકામ, વલે નઈ પએક પહોંચાનેકો પએગામ
 મેરા સારા પડા હએ ખાનુમાં દુર, ઝમીં હએ સખત ઓર હએ આસમાં દુર
 હુઈ શખ તો પરેશાં હોકે ખાતીર, બહોત દીક હો ચલે મસ્જીદસે બાહીર
 ચલે હએરતસે તારાહકો પછાને, મહેલ્લા કઓન હએ કરકે ન જને
 દેખે એક પીરઝન કરતી હએ ખસ્તી, ખુલંદ આવાઝસે અલ્લાહો હસ્ખી
 નઝદીક મુસલીમને જકર પીરઝનકુ, કહે એક ધુંદ પાનીકા પીલા તુ

મચે મુસલીમહું, મુજહે હચે પ્યાસ ચોર ભુખ, ગયા હચે તીરનગીસે હલક
સખ સુખ

મુજહે જો કોઇ દેવે જુરરચે આખ, કીયામતકી રહે ગરમીસે સેરાખ
બુઢીને ઘરસે લા પાનીકા ભર જમ, પીલા મુસલીમકો દેતેહી ટુક આરામ
કહે મુસલીમ મેરા કાઇ યાં નઇ ખેશ, ખતરસે હરમનોંકે બહોતહું દીલરેશ
પીસરહું મચે અકીલે મોહતરમકા, હું નાયખ મચે ઇમામે મોહતશમકા
અગર તુજહ ઘરમે સુખ પાવે મેરા દીલ, તુજહે હક દેવેગા જન્મતમે મંઝીલ
મુજહેરખ આજકી શખમે મુકરરમ, હો મુજહપર મુજહે કયા વલ્લાહો આલમ
બુઢીને શાહ મુસલીમકો પછાની, લીજઇ ઘરમે કરકે મેહેરખાની
બહોત તાઝીમસે દે ઘરમે ડારા, કરી ખાને વ પાનીકા મદારા

બુઢીકો ઊસ પીસર એકથા જફાગાર, અથા ઊસ રાઝપર વોહબી ખખરદાર
મુજહે હોનેમે. અબ્દુલ્લાહસે બકર, કહા હચે રાઝ મુસલીમકા સરાસર
યેહ સુનતેહી હુવા ખુશહાલ બદખખ, હુવા આલેનખીકે કલપર સખત
મોહમ્મદ ઇખને અશઅસકો બુલાયા, સો વચે કર તીનસો સવારાં ચલાયા
બુઢીકે ઘરમે તો મુસલીમ ખલીફ, બચેઠેય મુજહેકા પડને વઝીફ
યકાયક શોર મલકીનોંકે હલકા, ઉઠા આવાઝ સખ વોહોંકે તલકા

કહે મુસલીમ યેહ સખ મેરે ઉપર આચે, વઝીફ રખકે બકતર તનમને ભાચે
સરકલે મ્યાનસે લે તેગે બુરાં, નીકલકર આચે વોહ જુ શેરે ગરાં

કીચે મુસલીમપે સખ કુફર હમલા, કીચે કુફર સખ અફખાર હમલા
અદક મુઝયોંકો દોઝખમે ચત્રાચે, રહે બાકી સો સુનમુક્સે ટલાચે
ખખર સુન ઊસ હઝીમતકા ઝીયાદી, લગા કહેને ગુસેસે ભુલ શાદી
સો હરકારેકા જલ્દીસે ચલાયા, મોહમ્મદ ઇખને અશઅસકો કહેલાયા

ઉતે મરદાંકો સાથ અપને મીલાકર, અકેલેસે તુ કયું ભાગા કહેલાકર
મોહમ્મદ ઇખને અશઅસને દીયા જવાબ, તુ વાકીફ નઇ તુજહેગફલત
ક હચે ખાખ

અવલસે જો શુખઅતમે રહે શેર, રહેબી શેરકે જખ હાથ શમશેર
કીસે તાકતહચે જો ઊસસે લડેગા, અગર પરખત હોવે તો ગલ પડેગા
જુલાહા નઇ યેહ હચે મદે દીલાવર, તુ દેખેગા તો તુજહેકો હોગા ખાવર
ઝીયાદીને કહા કચોલે ઝખાંદે. મેરે તઇ લા ઊસે જકા અખાંદે
લગા મુસલીમકો અશઅસ કચોલ દેને, સો મુસલીમ કચોલકો ઊસકે નમાને
કહે કુફરોંકે વઅદમે વફા નઇ, ઉંઠોંકા કામબી ગચેરઝ જફા નઇ
યેહ બોલે સો શુગે વચે છોડનેકા, દંદયાંકે સરલગે ફેર તોડનેકો

દીલેરી ઉનકી દેર દેખી ચેહ સારે, ગગનસે દીનકો દુટ આવેં સીતારે
 બહોત મુઝ્યાંકો વોહ હોકર મુકાબીલ, કતલ કરકર કીએહયેં શખકો વાઘડી
 પીયાદે હો સભોંને છોડ ઘોડે, લગેહયેં ભાગને શમશીર છોડે
 વોહ ભાગે સોહી દીવારોંપે હો સવાર, કીએ મુસલીમકો ચવતરકસે પથર માર
 પથર એક આ લગા સો બર પીશાની, હુવા સખ ખુમને ચેહેરા નુરાની
 કહેહયે મચોતસે રાઝી હુવાહુ, કીસે દીખલાગિં મચેં ચેહ ખુંભરા મુ
 લગા પથરોંકા સખ બરસાત બહેને, લગે મકકે તરફ મુંહ કરકે કહેને
 કે યા ઇખને રસુલુલ્લાહ હો હુશીઆર, મેરે તુ હાલસે હોના ખબરદારં
 ચચેરે ભાઈકા તેરે ચેહ કુફી, યહાં સંગસારમેં ઘેરેહયેં કુફી
 ચેહ કુફી દંદ મુજહસે સારતેહયેં, નીપટ ખવારીસે મુજહકા મારતે હયે
 પથર હયે એક લગા દુરજે દહનપર, હુએ દાતાંકે લહુમેં લાલ ગવહર
 પથર પુસ્તે મુખારકપર બદામદ, લગે શીદદતસે લગને ઉનપે બેહદ
 ખુદાકે કહેરસે ના દરકે મકકુર, વોહ નાઝુક તનકા પથરોંસે કીએ ચુર
 સો માંદે હોકે મુસલીમ શાહેગાઝી, બચેહે હકકી રઝાપર હોકે રાઝી
 ખુદાયા કર ખુલંદ આવાઝસે કહે, મૂજહે એક ઘુંટ પાની આરઝુ હયે
 ચેહ કુફી સખ ખડે સુનતેહયેં ઉસ ધીર, કોઇ મુસલીમકો નઇ લાકર દીયા નીર
 એક આખીર પીરઝન ઘરમેંસે લાકર, દીધ મુસલીમકો પાનીકા કદહ બર
 લખે યાકુતકો ખ્યાલા લગા જખ, ભરા ખ્યાલા લહુસે સખ લખાલખ
 રખે તો હાથસે મુસલીમ પીયાલા, કીએહયેં આબકવસરપર હવાલા
 નઝદીક મુસલીમકે એક નામરદ આયા, પીછેસે પુસ્તપર નેઝા ચલાયા
 સો મુસલીમકા વોહ નેઝેકી ઝરખસું, ખમીદા પુસ્તહો ભંવપર લગા બું
 મીલે નામરદ સખશાહકો ઉઝાએ, જે અખદુલાહ લખકે પાસ લાએ
 સો અખદુલ્લાહને મુસલીમકા કહા વઘ, યઝીદસે ક્યું તુમ્હીં બચેચત કીએનઇ
 ઇમામ અપનેસે નાકર ઇકતેદા તુમ, ખતાકર ઉસકી પાએહયેં સઝા તુમ
 કીએ મુસલીમને ઉસ મુલહીદપે લઅનત, તેરેપર ચોર તેરે મુરશદપે લઅનત
 ઇમામેદાં હુસેન ઇખને અલી હયે, નખીકા જાંનશી હકકા વલી હયે
 કહે મુસલીમ યકીં મચેં જનતાહુ, કે મુજહકા મારને ફરમાએગાતું
 વલે મુજહ મારને જદદો કરો મત, વસીયત કરનેદે એક હેઝા દુરસત
 અમર ખીનસચદકો ભેજે કુરેશી, અથી મુસલીમકો ઉસક સાથ ખેશી
 કહા ઊસકો મેરેપર કર તૂએહેસાં, મેરા ઘોડા ગયાહયે લેક નેએમાં
 વોહ ઘોડા ઉન લીઆ સોખીકાકર, મેરેપર કર્ઝ હયે સો સખ અદાકર
 મુજહે દીખતા હયે મેરા કાટકર સર, ચેહ મલગીં શામકો ભેજેગા આખીર

તુ ઉસસે તનકો મંગલે ઓર જતનકર, લીજકર પાક જાએ પે દહનકર
 લીખાખી ભેજદે સુંસતાનેદીકો, હુસેન ઇબને અમીરૂલ મેલ્મેનીકો
 કે કુશ્યાને ઇદક દે દર્દ ઓર ગમ, તેરા કુદ્દેમેં મારેહએ પીસર ઉમ
 તુ આપસકો ખંલામેં ઇસનેકો ભા, ખુદાકી કસ્મ યાં હરગીજ તુ મત આ
 પંસીયત જે કીએ મુસલીમને આખીર, કીયાં હએ કતલકો તુ હુકમ કાફીર
 અથા મજલસમને મરદુદ ખર એક, સો વોહ ઇ ને મમર ઉતકા પીસર એક
 ઉને ઝિહ વઈ હી મુસલીમકો પકડ હાથ, ચલા મહાદીપે લેકર આપને સાથ
 લગા જે મારને શાહકો ખંજરસે, તુરા વઈ હાથ મલગીકા ઝરરસે
 દેખા જે હાથ તુરા મુનકેઅલ હો, ઊતર મહાદીસે ભાગા વોહ ખીજલ હો
 ખડેથે શાહ તખ સલવાત પડતે, કલામુલ્લાહકી આયાત પડતે
 પડે સલવાત ઓર આયાત વોહ જમ, કહે રોરો પવનકો કર મુખાતખ
 ગુઝર જમ હોવેગા તેરા મંકો, અદબસે કહે હુસેને પાક તનકો
 મુજહે કયું કુશીયાને દુખ દીએ સો, કતલ ખવારીસે કયું મુજહકો કીએ તો
 મુજહે તુજહદેખનેકા બસ હવસથા, તેરે ખીનમુજહકો એક દીન એક બરસથા
 દીખા નઈ ટુક લીકા એક ખાર તેરા, કીયામતપર રહા દીદાર તેરા
 કહું કયા ઝિમ્મર આખીર હુઈ શીતાખી, દીયા નઈ મુજહ અમાં ચર્ખે દવાખી
 તમામ અપની કીએ મુસલીમને જે ખાત, દુખ એક શખ્સ ચહતાથા કરે હાત
 રસુલુલ્લાહકી સુરત વાં દીખી સો, જગર ફટકર ઉસી જપર મુવા વો
 થેહ સુન લરઝાહએ અખદુલ્લાહ હરામી, વોહ તીસરા શખ્સ ભેજ બક શામી
 ઉને મુસલીમપે ઘાતે વાર ભાયા, સો વઈ શરખત સોદતકા અખાયાં
 અથે દીપર તપાસે આતશી દમ, દરીયા હોને લગા મવજોસે બરહમ
 ઊઠા હએ ગુંબજે ખીઝરાસે હાંકાં, ઝિહા હએ સરસરે સહેરાસે હાંકાં
 મોહમ્મદ ઓર અલી ઓર ફાતમા સખ, લગે રોને કો રૂહે અંખીયા સખ
 રહે મુસલીમ ખુદા કન સાહે બેજહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 સરે મુસલીમકો ફેર તનસે જુદાકર, લીએ જું કહેકશાસે કુર્સ ચંદર
 સો અખદુલ્લાહને મુસલીમકો સટાતન, સરે મુસલીમકો ભેજ ઉસ યઝીદ કન
 કીયાથા જે અપે બેદાદ સારા, યઝીદકન ફેર લીખા રૂદાદ સારા
 કીયા સર સાથ વોહ નામેકો મરસુલ, વોહ નામા પડ હુવા ખુશહાલ મજહૂલ
 સો સરકો શહેરકે દરસે રખા બાંદ, વોહ કઓસે કઝહમેં જએસા દીખે આંદ
 ભી અખદુલ્લાહ ઊપર ખુશલીખા જવાખ, લીખા ઉસકો બડાઈ દેક અલકાખ
 લીખા તહકીક રૂકને સલતનત હએ, અજર મુજહ પાસ તેરા બેગીનત હએ
 સમોંપર વર હએ નંગોનામ તેરા, પસંદહએ મુજહકને સખ કામ તેરા

હુસેન ઇમને અલીબી જંગ ઉઠાએ, ફીકરકર ઉસ તરફ મકકમે આએ
તુ ફર્યોગાં બેઝદર રાહોંકે સખ બંદ, પથરકે આ તલે ફરં છેદકો બંદ
ઉસે ઉસ મુલકમે રહેનેકા મત દે, ફરાગતસે કહી રહેનેકા મત દે.
દેખેગા જીસમે કીના આર ખલલ તુ ખબુલ પુછે ઉસે વાં કંતલ કર તુ
સો હો મગરર ફનીયાએ ફનીમે, પદા આલેનખીકી હુશમનીમે
દક્કા કરનેકો શાલકા કરકે સોગંદ, લગા કઇ ભાંત હીલમે બાંધને બંદ
કીયા કયા કયા જે વોહ શાહે કતલપર, કંઈગા કીકમે આગે મહલપર
સદા રહમત નખીકી આલપર હો, સકરમે હુશમનાંકા નીત સકર હો.

મગલસ છડી ખીચ ખયાન શાહદત પાના ફરજંદે મુસલીમ.

રહીઆહીલોતઆલા અનહુમકા

વલી શાહે પીલાયતસે મદદ મંગ, ઇતિ કર મગલસે છૂકો આલંગ
રીવાયત યુ કીએ હવે આકીલાને, સહી અખખાર ગમકે નાકીલાને
દે જખ મુસલીમ કીએ જલતમે પરવાઝ, કીયાદીસે કહા તુ બંદે ગમમાઝ
કે યાં મુસલીમકે અખ ફરજંદ હો હવે, નેલાયત ખુશશીકલ આર ખુખર હવે
જીન્હોંકે મુલસે હવે શરમીદા મહતાખ, જીન્હોંકે કુલસે સુખુલમે નઈ તાખ
ચંદર ગોયા વોહ હો એક ખુર્જકે હવે, ખોહર ગોયા વોહ હો એક હુર્જકે હવે
અજખ હવે વોહ નઝર આતે નહીં કઈ, અપસંકે શહેરસે દોનોં છુપે કઈ
લગે કહેનેકો સખ જમહુર જલલામ, દોનોંકો ઘુંદ લાનાહવે બપા કામ
મુકટયદ કરકે રખના ખીઝરત, કે તા ખાતીરસે જવે સખ કુદુરત
યેહ સુનતેકી ઉસી સાઅત કીયાદી, કીયા ખાઝાર કુચેમે મુનાદી
જે ફરજંદાને મુસલીમકો છુપાવે, અગર હો ના ખખર મુજલ પાસ લાવે
કંઈગા કતલકા ઉસકે ઇશારત, કંઈગા માલકો મર્યે ઉસકે ગારત
અથે ઉસવકત વોહ મઅસુમ નહનવાદ, દોનોં કાઝી શરાકે ઘરનનેશાદ
ખખર યેહ સખ સુના કાઝી શરીને, મોહબબતકે ગગનકે મુશતરીને
દોનોં તીફલોંકે ઉન જખ બેકસી દેખ, ખુરદસાલીમે યેહ આવારગી દેખ
હુઈ કાઝી ઊપર બેઈખતીઆરી, સો નઅરા કર લગા કરનેકા ઝારી
ને વાકીફથે દોનોં કલે પદરસે, ન આગાહ ઝાલીમોંકે શોરા શરસે
કહે કાઝી શરાકો કર અંદેશા, તુ હમકો દેખ ખુશ રહેતા હમેશા
ઇતા માલુમ નઈ રોનેકા ખાયસ, ઇતા અંજવોસે મુહ ધોનેકા ખાયસ
શરીહ નઈ રખસકા અપનેકો ખામોશ, લગા ગમ મારને સીનેમને જોશ
નઅે સરસે કીયા ઝારીકા ખુનયાદ, લગા કરનેકા ગમસે આહો ફરીયાદ

દેનોં તીફોંકો રોરોરકર કહા હયે, તુમ્હારા બાપ દુનીયાસે ગમા હયે
 શહાદતકે મરાતખં કરકે હાસીલ, હુવાહયે રહમને હક સાથ વાપીલ
 તુમ્હેં આલે નખી સખહયેં અકાબીર, મુસીબતમેં રહેના મદ્દીસે સાબીર
 યેહ સુન નહનવાદ પગડયાં સરસે કાઢે, અપસ હાથોંલ જમે તનપે ફાંડે
 પૈશાં કરકે સખ ઝુફ્ફેકે બાલાં, લગે ગીરનેં ઝમીંપર હોકે નાલાં
 કહે રોરોકે અયે બાબા હમારે, વતનશે લાકે હમકો કાંસીધારે
 તુમ્હીં હમકો વતનસે કાઢકર ભારં, ગયે ક્યું ઝાલીમોમેં કર ગીરફતાર
 યેહ સુન બોલાહયે શહઝાદોંકો કાઝી, ખુદાકી તુમ રહો ખવાહીશપે રાઝી
 ઇત્તા નઈ વક્ત ફરીયાદો કુગાંકા, મુઝહે ઇર હયે તુમ્હીં તીફોંકી બંદા
 કે અબદુલ્લાહ ની પડ હયે ઝુલ્મ પેશા, ઉઠાયા દીનેંકે ખસ્તાંપે નેશા
 તુમ્હારે બાપકો ઊસને ખાયા, ખગર ઇલ શહેરમેં તુમ હયે સો પાયા
 તુમ્હારી વોહ લગાહયે અખ તલખાંનેં, ઉસેલી કામ નઈ કુછ રોઝોશખમેં
 બલાહયે કુછ ખરચ તુમકો દીલાના, મદીનેંકો કીસીકે સંગ ભીખના
 યેહ સુનકર બાપકો ગમ કર ફરામોશ, બાપી ઇરકર રહે રોનેમેં ખામોશ
 શરીફ હરએકકો દે દીનાર પીખહ, અસદ ફરઝંદયા સો દેકે હમરાહ
 કહા મયેને સુનાહું શહેરકે ભાર, પગહયે કાફીલા ઉતરેહયેં તુઝખર
 મદીનેંકો વોહ હયે સખ જનેવાસે, યેહ તીફોંકો ઉનંદોંકે કર હવાસે
 કે તા હું ઇસ ગીરફતારીસે આઝાદ, મદીનેંકો યેહ પહોંચે હરદોશહઝાદ
 અસદ લેકથક્તા દોનોંકો હમરાહ, શયે તારીકમેં બું મોદેર આર માહ
 યેહ ભાર આયે ઉસી સાઅત કઝારા, ગયાથા કાફેલા કર કુચ સારા
 સીયાહી દુરશે ઉનકી નમુદાર, અથી બું કોહ કાલા દર શયે તાર
 અસદ બોલા કે અયે શહઝાદગાં હો, યેહ સારા કાફીલા હયે દેખને સો
 ઇત્તા તુમ જટ્ટ હોકર દયોડને જવ, અપસકો કાફેલે લેવ જટ્ટ પહોંચાવ
 અસદ ઉનકો રવાના કર ફીરાહયે, ગયે વોહ કાફીલેકે હોકે દરપયે
 અધેરી રાંતમેં નહનવાદ મઅસુમ, કીયે નઈ કાફીલેકી રાહ મઅસુમ
 હુવા વોહ કાફેલા ગાયખ નઝરસે, ચલે રાહ સુતકર આયે જધરસે
 કઝાયે જસે નીકલે વાંહી સપડે, વોહ તીફોંકો ગસ્તકે લોગોંમેં સપડે
 પીછાને સખને હયેં મુસલીમકે ફરઝંદ, ચલે લેકર દોનોંકે હાથકો ખંદ
 સો અબદુલ્લાહકે પાસ આનેમેં તીફોંકાં, તુરત ભેજ બંદીખાનેમેં તીફોંકાં
 ઉસી સાઅતમેં હરકારા ઘુલાયા, યંઝીદકે પાશ લીખ નામા ચલાયા
 કે વોહ ફરઝંદ મુસલીમકે ખુરંદસાલ, રખાહું મયે બંદીખાનેમને ડાલ

દોનોં સીનમેં ખરસ છે સાતકે હયેં, ચંદર ઓર સુર વોહ દીનરાતકે હયેં
 રખું યાં યા કરૂં ઇનકા કતલ મયેં, કરૂંગા જો કહે તુ ત્યું અમલમયેં
 વલી પહેલે સુખનસે અખ સુખન જોડ, હીકાયતહાયે લાયાતીસે મુખ મોડ.
 ખંદીખાનેમેં તીફલાંપર નીગહખાંન, અથા એક મદનેક અઝ અહેલે ઇમાંન
 અથા અવસાફ ઊનકા નેક મશકુર, રહે હક પાસ ઉસકા કામ મશકુર
 પીછાના ઉસને મુસલીમકે પીસર હયેં, ઓર ઉસખાગે શરાફતકે શજર હયેં
 રયન જખ હોરહા આલમકા હલ ચલ, અથા મશકુર હકપર કર તવકકલ
 જસે ડર દીલમને અજ્ઞાહકાહયે, ઉસે કયા ખયોફ અખદુલ્લાહકા હયે
 સો અખદુલ્લાહકે ડરકો એકતરફ રખ, ચલા શહઝાદગાંકો લેકે બેશક
 સો ખાહેર લાકેમદે ખુશ રવચ્યા, દીખાયા ઊનકો રાહેકાદસીચ્યા
 કહા ઊનકો અંગુઠી અપની દેકર, સીધે જયો તુમ્હીં યેહ રાહ લેકર
 ચલે સીધેહી જયો કુછ ખતર નઈ, યેહ રાહે અમ્નહયે કુછ તુમકો ડર નઈ.
 આગે હયે કાદસીચ્યા રાહ ઉપરાલ, મેરા ભાઈ હયે વહાં એક નેફ અફઆલ
 તલખ કર ઊસકો ઊસ જગેમનેં તુમ, અંગુઠી દેખો મેરી ઊસકને તુમ
 વોહ ખાતીમ દેખ યાદ આવેગા તુમકો, મદીને જહદ પહેંચાવેગા તુમકો
 હુયે મશકુરસે નહનવાદ શાકીર, દોઆયે ખયેર કરકે ઉસકે ખાતીર
 કઝા સટ દીદયે ખીનાપે સરપોશ, કરાયા રાહકો ઊનસે ફરામોશ
 રયન ગુરદશમેં ગઈ રોશન હુવા રોઝ, દેખે કુફેકે હયેં દર પાસ હતોઝ
 કહે દોનોં કઝાકા કુછ હુનર હયે, કે યાં જઊલકઝા અમીયુંદખસર હયે
 દોનોં ભાઈ લગે આપસમેં કહેને, ઇતા જગા નહી હયે હમકા રહેને
 હમ હયેં નહનવાદ અખકાં ભાગ જાના, ઇતા કાં જકે અપના જખયાના
 દેખે ખુરમેકા એકહયે સામને ખન, ઉધર ખ્વાહીશને ખીંચા દીલકાદામન
 ભુખે ખ્યાસે ચલે ઊસ ખનમેં આયે, પનાહ લેનેકો જહાડાંમેં સર્ખાયે
 જુના એક પેડથા નો ઉસકો ડાલી, દેખે ઊસ પેડકે દરમ્યાન ખાલી
 દોનોં જકર ખયેહે ઉસ પેડમ્યાને, કે તા અપનેકો કોઈ યાં ના પીછાને
 તલે ઊસ જહાડકે થા ચસ્મયે આખ, પડથા ઉસમને જુ અકસે મહતાખ
 સો ઉસ ચસ્મેપે આકર એક કનીઝક, વોહ સુરત દેખ પાનીમેં રહી દક
 જો કાસે મુજહ દીખે પાનીમેં દો સુર, કીયે પાનીકે સખ ચસ્મેકા પુરનુર
 ઉપર દેખી સો દોનોં હયેં નેહાલાં, આંસુ જહડતે નયનસે જુ નહારાં
 દુદી ઇસ જહાડમેં ખયેહે તુમ હોકયોન, યેહ સુનતેહી દોઘોંતીફલાં લગે રોન

કહે રોરો હમેં મેહેનત કરીખાં, વતનસે દુર પડકરે હયેં ગૂરીખાં
 હમીં દોનોંકા વાલી હયેં ખુદા આપ, કે હમ દોનોંકે સરપર નઈ હયેં માંબાપ .
 લગે કરને હવાદીસકા તસાતમ, જંગલમેં રાહકો ભુલેહયેં અમ હમ
 કનીઝક જખ સુની તીફલોંસે યેહ ગમ, હુધ ઉસ ગમસે વોહ રોરોકે બેદમ .
 કહી મુજહકો ગુમાં આતાહયેં તુમપર, કે હયેં મુસલીમકે તુમ ફરજદ અકસર
 સુને જખ બાપકે નામોંકા નહનસદ, સો બસ રોને લગે કર બાપકો યાદ
 કનીઝકસે પુછે તુ બાવફા હયેં, મોહીબ હયેં યા અદુવે ખાનદાં હયેં
 કહી મયેં દોસ્તદારે ખાનદાંહું, બજાં ખીદમત ગુઝારે ખાનદાંહું
 કહી બીબી મેરી બહોતી હયેં દીલ સાફ, મોહબ્બતકા તુમહારે મારતી લાફ
 ચલો તુમ દોનોં ઉસ બીબીકે અમ પાસ, કરો મત દીલમેં કુછ તુમ અપને
 વસવાસ

કનીઝક બોલ યું શહઝાદગાંસું, ચલી લે સાથ ઊન દર માંદગાંડું
 આગે જકર બીબીકો કી ખમરદાર, જે મુસલીમકે પીસર મયેં લાઈહું ભાર
 યેહ સુનતેહી ચલીહયેં ભાર બીબી, કે જયેસો ગુલઝખાંપર અંદલીબી
 સો જું માં દેખ ઉન તીફલાંકી ખવારી, લગી પાંચોંપે ગીર કરનેકો ઝાગી
 લીખ.ઘરમેં દોનોંકા મુંહ બુલાઈ, બહોત તાઝીમસે ખાના ખીલાઈ
 લગી જખ ગમ દોનોંકા યાદ કરને, નયનકે હયોઝકો આંસુસે ભરને
 સો ખુશદેહ લાથ ફેરે ઉનકે સરપર, ભી સીનેસે લગાલી જયેસી માદર
 કહી જે કોઈ તુમહારા દીલ દુખાવે, જહન્નમમેં સીતમ અપનેપે લાવે
 દેવે જે કોઈ તુમ તીફલોંકો આઝાર, ખુદાં આર મુસ્તફા હેં ઊસસે બેઝાર
 મરજ કઈ તરેહસે વોહ કરકે ઝારી, બખ લાઈ વોહ-શર્તે દોસ્તદારી
 કનીઝકસે કહી યેહ બાત ઝીનહાર, મેરે ખાવીંદસે મત કરયો ઇઝહાર
 ઊશે કુછ દીનોઈમાંકા નહીં ગમ, ખુદાતરશોંકા વોહ કુછ નઈ હયેં મહરમ
 રખા વોહ ઝીકમેં બાકી મોઅમ્મા, કહું મશકુરકા અહેવાલ શમ્મા
 બંદીખાનેપેથા, મશકુર રખવાલ, જે થા મુસલીમકે ફરજદોંકે ઊપરાલ
 ઉને જખ હુકમ અબ્દુલ્લાહકા તોડ, બંદીખાનેસે તીફલોંકો દીયા છોડ
 સો અબ્દુલ્લાહને આબુકસે ફાની, કીયા મશકુરકોભી મીસ્લે હાની.
 લગાકર ઝુલ્મકે આબુકસે મારા, કીયા મશકુરકે તનકો અવારા.
 રહે મશકુર હક કન સાહેબે જહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અજ્ઞાહ.
 ઇતિ મશકુરકા વાકે કહા હો, કઈ મયેં ઝીકર વોહ બાકી રહા સો.
 વોહ બીબાને તસક્કી દેકે તીલતીલ, રખી તીફલાંકો સારા રોઝ ખુશદીલ.

રચન હોતેહો વેહ ખાના ખીસાઈ, દોનોંકો વરંક અંદર લા સુલાઈ.
 સો વરમેં દોનોં વોહ ખુરશીદે મહતાબ, કીચે કર શુક્ર ખીસ્તરપર શકર ખવાબ
 વહી પીછેસે આયા વરમને મદ, વોહ ખીખીકા હુવા દેખ ઉસકો દીસ સદ.
 પુછી તુ કાં અથા કીસકામપર આજ, ઇતી ક્યું વરમેં આયા દૈરકર આજ.
 કહા મુસલીમકે ફરજંદાંકે મરકુર, લીજકર ખંદસે છોડાહચે કઈ દુર
 સો અબદુલ્લાહ મુનાદી કર કહા હચે, જસે કુછ ખવાહીશે માલોમતા હચે.
 સો ઉન તીફલોંકા લાવે જલ્દ ધુંદકર, કરંગા માલસે ઉસકા તવંગર.
 ઉન્હી તીફલોંકે ધુંદનેકે નીકલ મચે, કીશાહું આજ બહોત જંગલ જંગલ મચે
 મચે, ઉસ ધુંદનેમેં ઘોરેકો ખયાયા, વોહ બચ્ચોંકા અસરપર કુછ નં પાચ
 ચેહ બાતે સુન ખીખીકા ઉરગયા હોશ, તજે સર કર રહી એક લહેઝાખામેશ
 કહી ઉસકા કે અચે મજહુલ બેકામ, તુજહે કયા આલે રચેગમપરસે નઈ કામ
 તુ ઇસ દો દીનકી દુનીયાપર નકો સુલ, તુ મત ડાલ અપને દીં ઇમાનપરકુલ
 કહા ખાનેકો લા તુજહ કામ કુછ હચે, તુજહે ઇસખાતકી નઈ કુછ સમજહ હચે
 સો ખાના જલ્દ લાઈ વોહ નીકોકાર, કીયા બદખખતને ખાનાંઝહેર માર.
 બીતર સોતેચે તીફલાં ચેહ સોતા ભાર, વોહ તીફલોંમેં હુવા એક તીફલ બેદાર
 ઉને દુસરા જગાકર ભાઈ અપના, કહા મચેને અજબ દેખાહું સપના
 મોહમ્મદ ઓર અલી ઓર ખાપ મેરા, દેખા જલતમને કરતે હચે ફેરા.
 કહે હઝરતને ક્યું મુસલીમકા ભાયા, અહુમેં છોડ ફરજંદાંકા આયા
 હમેં દોનોંકા ખાખાને દેખે સો, કહે આતેહચે ફરજંદાં મેરે વો
 સખા મેરેસે વોહ આકર મોલેંગે, તમારો સાથ જંગલમેં ચલેંગે.
 ચેહ સપના સુન નહને ભાઈને કર આહ, કહા મચે યુંહી દેખા ખવાબ વજાહ
 લગે વચે શોરસે રોનેકો અતફાલ, બહમ દીગર ગલેમેં હાપકા ડાલ.
 સોતાથા બેખબર બાહેર જો મલઉન, ચેહ રોના સુન હુવા બેદાર મલઉન.
 જો હારીસ ઇબને ઊરવાનામ ઊસકા, જફા ઓર જુલમ નીતયાં કામ ઊસકા
 પુછા અવરતકો મેરે વરમેં કાંસે, ચેહ રોતે કચોનહચે શોરોપુગાંસે.
 ગયા ચેહ સુનકે હોશ ઊસ નેકઝનકા, રહા નઈ ઊસમેં કુછ ચારા સુખનકા
 દેખા અવતરસે નઈ આવાઝ આયા, શમા લેકર વોહ ખુદ ઉસ વરમેં આયા
 દેખા દો તીફલ હચે માનીંદ તારે, વોહ ઝારોઝાર રોતે આહ મારે
 પુછા કીસકે હો તુમ ફરજંદ બોલો, લગા કીસ ખાતકા હચે છંદ બોલો
 પુછા ઇસ મકસે ફીરઉન સાની, જો ઉસ તીફલોંકો જને યાદ જની.

સો વોહ બોલે કે હમહયેં દોનોં મીસકીન, પીસર મુખસીઝુહયેં દીસગીર
ગમગીન

કહા હારીસને ચેહ હયે ખાત નાદર, તુમ હો બચેકે મેરે વર જમયા ખાતર
મેરા ધુંદ ધુંદકે ખુ પાની હુવાહયે, ઘડીમેં અસ્પ મેરા થક મુવાહયે
ચેહ સુન હારીસસે તીફ્તોં સુદ ગમાયે, રહે ખામોશ નીચે સર જહુકાયે
વોહ મલકોં હાય મુંહપર માર ઝીનકે, દુખાયા નાઝનીં રૂખસાર ઝીનકે
દોનોંકે લા બંધા ઝુલ્ફોંકા ચકધીર, કીયા ખાતર આકે દરકો કુફો ઝંજીર
ઝંને બેચારાને ઊસ બે રહમકું, લગી કહેને રખ ઇનકે પાંવપર મું
કે ગમમેં બાપકે ચેહ મુખતીલા હયે, ગરીબ ઇસ શહેરમેં ચેહ બેનવા હયે
નકા બેઠાઠ કર ચેહ હયે યતીમાં, રહમ કર ઇનપે માનીંદે કરીમાં
ખુદાસે દરગુઝર ઇનકે જફાસે, તુ કર પરહેઝ ઇનકી બદ દેખાસે
કહા શોખી નકોંકર તુ મુખનમેં, ઝખાંકા ખીચ રખ અપને દહનમેં
સો ઊસ મલકોંસે દરકર સુપ રહી જા, હુમ જખ રાત બકર સુખ્કો રોશન
મંગા બદખખતને તલવાર ઓર દાલ, ચંતા લેકર વોહ તીફ્તોંકા આગે ઘાલ
વોહ ઝન તીફ્તોંકી ગોયા માં સગીથી, જે રોતી મદકે પીછે લગીથી
હઝારોંસે લખી સોગંદ દેને, વોહ મલકોં જખ ચંતા તીફ્તોંકા લેને
જે વોહ ઝન દઘોરકર નઝદીક આવે, વોહ મલકોં તેમ ખીચ ઊસપર ચંતાવે
જે હારીસકો ગુલામે એક જવાંથા, ખુદા તરસો રહમ દીસ પહે સવાંથા
વોહ સચેક અપનીકા દેતાહયે અલમકર, કે ઊન તીફ્તોંકી તુગરદને કલમકર
ઊને બોલા મુઝહે નુ નઈ હયે યારા, કઈ કયું બેગુનાહ તીફ્તોંકા પારા
મયેં દરતાહુ ચેહ તીફ્તોંકી જફાસે, શરમ હયે રહે પાકે મુસ્તફાસે
કહા હારીસ અગર તુ મારતા નઈ, તો બેશક મારતાહુ અખ તુઝહે મઈ
ગુલામ હસકો કહા કયા તુઝહેસે હાઈ, મુઝહે મરે તલક મયેં તુઝહેકો માઈ
ગુલામો ખવાજ વઈ મીસકર જહુટ હયે, કે લડને એક દોનોં લટપટે હયે
પકટ હારીસને સરકે ખાલ ખીચા, ઊને ઊસકી પકટ દાડીકો ખીચા
દીયા દાડીકા જહુટકા ઝોર કરકર, પડા હારીસ જે અંવધે મુંહ ઝમીંપર
ગુલામ ઊસ વકત ચહતાથા કરે વાર, જે હારીસ ઉડલીયા વઈ છીન તલવાર
ગુલામ અપની લગત શમશીર કાઠા, સો વઈ ખાવીંદ ઊપર એક વાર જહાઠા
ઊને ઊસકા સપર પર વાર રદકર, સટા એક વાર ઊસપર વહીં બડકર
ગુલામ ઉપર કીયા ઊસ વારને વાત, જે ઊસકા વારસે ઉડકર ગયા હાત
લગત હારીસનેત્રી એક વાર ભાયા, શહાદત વોહ ઊસી ઝરખતમેં પાયા

શુભામ વાહ નાહ રહ જન્મતમ બગમ, મીલે ખાવીદકા ઊંડે ધર જહન્નમ
 પીછેસે ઉસકા એક ફરજંદ ચોર ઝન, સો પીછે જહદ આ ઉસ સંગદીલ કન
 કહા આતેહીમેં ફરજંદકો ઊન, ચેહ તીફલાંકો કતલકર ખાતકો સુન
 કહા મએંઉનકા માઈ બેગુનાહ કયું, ન મએં માઈ ન તુજહકો મારને હું
 અંગર હએ તુજહકો અબદુલ્લાહસેં કુછ આસ, તો જીતે લેકે જ તીફલાંકો
 ઉસપાસ

કહા કઓન ઊનકી કુમકી હોકે આવે, છુપા તીફલાંકો મુજહસે લેકે જવે
 હોવેગા તખ મેરેપર બહોત જાનલ, કરેગા સખ મેરી મેહનતકો પામાલ
 ચલા આપી નાંગી શમશીર લેકર, વોહ મલકોં ઉન દોનોં શહઝાદગાંપર
 વોહ નહનવાદાં આગે કરકરકે હાતાં, કીએ રોરોકે યું ઊસ સાથ ખાતાં
 હમ હએં મઝલુમ અરે હમપર કરમકર, હમારી કુછ ચતીમીપર રહમ કર.
 નહીં હમકો કોઈ આમાન દેને, નહીં ઇસિવકત કોઈ જ દાન દેને.
 દોનોં ખસ હત પસારે ચોર ધીયાએ, ઝમીં રોરોકે અશકાંસે ભીગાએ.
 નહીં માલુમ ઉસ શહાદકા દીલ, પથરકા યા અથા ફોલાદકા દીલ.
 જે ઊન તીફલાંકી ઝારીકા અસર કુછ, હુવા નઈ ઉસકે દીલમેં કારગર કુછ.
 ન આયા રહમ કુછ ઉસ સંગદીલકો, લગાહએ મારને જખ એક તીફલાંકા.
 હુછ તખ અવરત ઉસકી આકે હાયલ, કીયા શમશીરશે અવરતકો વાચલ
 દેખા ફરજંદને માદરદા ઝખમી, જે ઉસ દીલદારે જાં પરવરકા ઝખમી
 પદરકા હાથ ધર બોલાહએ ગ્યાની, ગુશેકી આગપર ટુક ઇલ પાની
 હુવા ફરજંદશેભી જલકે અંગાર, સટા એક વારમેં ફરજંદકો માર
 ભી જખ નજદીક નહનવાદાંકે આયા, સો કરને કતલ ઉનકા તેગ ઊઠાયા.
 વોહ નહનવાદાં આગે હો કહે કે અએ મદ, કરમશે સુન હમારા કુછ અભીદદ
 હમેં દોનોંકી બુલ્ફોંકો કતર તુ, બીકાકર હમકો લે કીમતકા ઝર તુ
 તુ મંગતા હએ કતલ કરનેકો હમકો, ભદ્રા હએ કઈ લીજકર બેચ હમકો
 હમેં તીફલાંશે કીનેકી જશ કયા, હમારે મારનેસે તુજહ વશ કયા
 ચેહ ખાતેં સુન કહા મરદુદ ખનાસ, તુમહારા ઊઝર નઈ મકબુલ મુજહ પાસ
 મેરેમેં રહમ નઈ હએ મએંહું આસી, નહીં તુમકો મેરે બીન હએ ખલાસી
 કહે કરનેકો દે તુ એક દુગાના, કહા ચેહ સખ હએ મરનેકા બહાના
 કહે અખ ઇસ ગીરફતારીશે અફશાસ, નહીં હએ કોઈ મદદગારીકો અફશોસ
 યહાં હમકો કોઈ અખ હમનફસ નઈ, ઇતે આલમમેં કોઈ ફરીયાદરસ નઈ.
 ભી કાફીરને વોહ દોનોંપર ગયા ચલ, કહા હરએકને મુજહકો માર અબલ

મંચે અપને જીકાં ચકતીસ ના કહુંગા, મુચે ભાઈકા મંચે ના દેખ સકુંગા
 ખંડા ભાઈ મોહમ્મદ કર અથા નામ, રખા નઈ નામકા કાફીરને ઇકરામ
 મંરજ અવલ મોહમ્મદકા વોહ કાફર, મુખારક તન લીયા સરસે જુદાકર
 લીયા સર ચોરં સટા પાનીમે જમ તન, લરજનેકો લગે શેખો ખરાહમન
 દરેગા માહસા કયું કાટકર સર, સટા દરીયામને વોહ માહે કવસર
 છોટા ભાઈ તોહ લેકર સર અદબસે, લગા કહેને લગાકર લખકા લખસે
 કરો મત ભાઈ તુમ ખનેકો જલ્દી, મેરીભી હુચે અભી આનેકો જલ્દી
 ક મંચે ચોર તુમ દોનોં મીલકર ચલેગે, સો જ જન્નતમે ખાખાસે મીલેગે
 ચેહ સુનકર હારીસે મલગિં ગુસેસુ, લીયા ઉસ તીફલસે વોહ છીન સરકું
 સો ગિસ મચસુમકોભી વાર મારા, મુખારક સરકોભી ઉસકેનીતારા
 જખ ગિસ તનકો ઉને દરીયામે ડાલા, વોહ પહેલા તન નીકલ ઉપરાલ આયા
 ચકસકે એક હાતાં ભા ગલેમે, કુખે વોહ ફેર દોનોં તન મીલકે જલમે
 લગા ગિસવકત ચલને તુંદ ખારાં, ઉડા આલમમે સખ કાલા ધુતારા
 પડા ગવગા ઝમીનો આસમાંમે, ઉડા ઉસ ગમસે ગુલ ક્યોનો મકાંમ
 ગિડી મુપર ચમનમે ગુલકી સખ ગદ, પડા સખ બુલબુલોંકે દીલમને દદ
 વોહ શાહઝદોંપે હો રહમત ખુદાકી, રહે કાતીલપે ખસ ખવાહીશ ખુદાકી
 ખીછે વોહ હારીસે મલગિં સીતમગર, ચલા લે તોખરેમે વોહ દોનોં સર
 દીખે ઉસ તોખરેમે દો સરાં યું, સુરજ ચોર ચાંદ બુર્જે દલોમે જુ
 સરાં ઝાલીમને જલ્દી કર લીખયા, સો અખદુલ્લાહકો તોહફા મીલાયા
 કહા ચેહ સર તેરે હચે દુશ્મનોંકે રસુલુલ્લાહકે હચે ખાનદાસે
 તેરેસે રખકે ગિમ્મેદે રેઆયત, કીયાહું કામ અખ ફર ફછ ઇનાયત
 સો અખદુલ્લાહને વોહ સરહાચે ગુલગું, ધુતારા ઉન ઉપરસે ખાક ચોર ખું
 દેખા દો સુરતેં માહે મુખચ્યન, કરનહારે શખે ચલદાકો રોશન
 હર એકધી નરગીસે શોહલા હચે દર ખવાખ, હરએકકી સુખુલે રચેહાં હચે
 દર નાખ
 કહા ફેર ઇન સરોંક સરકો તુ ખોલ, ચેહ સર કીસ રાસ્તેકે રાસ્તી ખોલ
 કહા તુ જનકર પુછે હચે કયું ફેર, ચેહ દો મુસલીમકે ફરજંદાંકે હચે સર
 સુના મુસલીમકે ફરજંદાંકા જખ નામ, સો અખદુલ્લાહને દે હારીસકો દુશનામ
 લગાહચે ચરમસે આંસુ ગીરાને, રોચે મજલીસકે સારે હાઝીરોને
 કહા હારીસકો અચે મર્ફુદ નાપાક, પડે તેરી તમાહારીમને ખાક
 ચેહચે દર્દે યતીમીમે, ગીરફતારે, ભી ઇનકા કયું દીયા નાહક તુ આઝાર

કીયા નઈ કયું રહમ ધન માસુમાંપર, ઇન્હોંકે ગેસુએ અંબર ફીશાંપર
 યઝીદકા ઇસ તરેહ મએને લીખહું, કે ઉન તીફલોંકે મએ જતા રખાહું
 અગર વોહલી લીખેગા મુજહકા કીરતાસ, કે ઊનકો ભેજદે જતે મેરે પાસ
 ઉસે ઉસ વકત મએ કયા જવાબ દુંગા, તુજહે ઊસ વકત કહેંકયા લાખ દુંગા .
 યેહ હારીસકા મુનેપર ઉડગયા હોશ, રહા મલગિં તલે સર કરકે ખામોશ
 ઉડા એક શખ્સ મજલસમેં મુકાતીલ, મોહે બથા અહેલેખએત અઝ જનો
 અઝદીલ

બુઝાકર ઊસકા અબદુલ્લાહને નઝદીક, દેખાહએ ઉસકે દીલમેં દોસ્તી ઠીક
 કહા હારીસકા તુ લેજકે એકબાર, જહાં તીફલોંકે મારા વાં ઇસે માર
 તુ ઇસ બદબખ્ષપર કર ખસ અઝાબાં, ઇસે જુ તુ મંગે કરયો અતાબાં
 યેહ દો સરભી લીજ દરીઆકે ઉપરાલ, જહા તન ઇનકે ડાલા વાં સરાં ડાલ
 યેહ અબદુલ્લાસે સુનતેહી મુકાતીલ, ચલા હારીસકા લેકર હોકે ખુશદીલ
 ભી માસુમોંકે લેકર વોહ સરાં સાથ, ચલા હારીસકેતઈ લે બાંધકર હાથ
 જખ ઉસ બાઝારમેં મલગિંકો લાયા, વોહ મઅસુમોંકે સર સખકો દીખાયા
 દીખાયા સખકો મઅસુમોંકે જખ સીર, ગયા હએ ઉનકા કાતીલ યુંહી ખીંઝીર
 કહે અફસોસ સખ અપને જીનેપર, સો મારે હાથ હસરતકા સીનેપર
 દેખ ઊસ ખીંઝીરકા સખ અહેલેખાઝાર, લગે કઈ તરેહસે કરને ઉસે માર
 કહીં કોઈ આકે પકડે પાંચ આર હાત, કહીં કોઈ આકે મારે પીઠપર લાત
 લગાવે કોઈ ખુતકા કોઈ લાઠી, તો કોઈ સરપે પથ્થર કોઈ માટી
 મુકાતીલ યું લોજયા ચોર ઉસે માર, કીયાથા કતલ મઅસુમોંકે જસ ઠાર
 મુકાતીલ આકે ઘોડેસે ઝમીંપર, દેખા તીફલોંકે ખુસે ખાક હએ તર
 જો દેખા ખુકો નઅરા કર પડાહએ, બહોત રોરોંકે ખુમેં વોહ લડા હએ
 પીછે દરીઆમેં ડાલા દોનોં વોહ સર, દોનોંકે તન નીકલ પાનીસે બાહીર .
 હરએકને લોકે અપને તનકા સરપર, ડુબે દરીઆમેં દોનોં મીલકે ગંવહર
 મુકાતીલકો લગા કહેનેકો હારીસ, મેરે નઈ માલકા હએ કોઈ વારીસ
 મેરેસે માલ બહોત લે ચોર મુજહે છોડ, નકો મેરા દરખતે ઝીંદગી તોડ
 મુકાતીલને કહા તખ હોકે બરહમ, અગર તુ દેવેગા સખ માલ આલમ
 તભી હઝરતકી ખુશનુહી બદલ મએ, ન છોડુંગા કર તુજહકો કતલ મએ
 સો ઊસને બંદખંદ હારીસકા કાટા, પથરસે બાંધ દરીઆમેં ડુબોયા
 ઉસે દરીઆને મઓજોંસે પટકકર, કીનારેપર સટા દામન જહટકકર
 મુકાતીલ ફેર ગડા વાંહી ખુદાયા, તખ ઉસ મુરદાર તનકો જહીં લાયા

દબાયાઊંસ ઉપર બસ ખાક ચોરસંગ, હુવા ખુસવકતઝમીંકાલી જીગરતંગ
કીએ જો ઉસસે આંબો ખાકને આર, અથા વોહ બાદો ચીતરાક સજાવાર
પીછે ઉસકે લગાઈ આગ તનપર, ઉડાઈ ખાક ઉસકી સખ પવનપર

• વોહ મચસુમોંકે કાતીલકો મુકાતીલ, કીયા જખ આતશે દોઝકસે વાસીલ.
દેખા એક પીરઝન હલતી પડીહયે, ઝખમ ખા ખુમેં તલમલતી પડીહયે
દેખા મુરદે પડેહયે શખસલી દો, સો ફરઝંદ ચોર ગુલામ ઉસકા કતલ હો
વોહ દો મચ્યતકો દફનાયા કબરમેં, ભી ઝન ઊસકીકો પહોંચાયા હયે ઘરમે
મુકાતીલ ફેર લગા કરનેકો હરદમ, બંહોત રોરોકે મચસુમોંકા માતમ
કીયા સલવાતસે નામેકો અતમામ, કુબુલીયતસે તા પાવે સરખમ.

મજલસુ સાતવીં, રવાના હોના હઝરત ઇમામે હુસેન

રદોયદલાહોતઆલાઅનહોકા મકકયે મોચ્ચઝમાસે

ખીચ દશ્તે કરખલાયે મોચ્ચદ્વોકે.

વલી આલમમને ગમકે અલમદા, ઊડા ગમગીનકર લોહો કલમકો
ખયાં કર મજલસે હકતમ ઝમીંપર, ઊડા સખ શોર ચખે હકતમીંપર
કલમજલજલ હુએ જીંસમયે ગીરયાં, હુવા કાગઝકા દીલઊંસ ગમસેખીરયાં
હુસેન ઇખને રસુલુલ્લાહકા ગમ, નહીં કુછ કમ કીયા આલમકો ખરહમ
ન કીસકો તાકતે ઇઝહાર ઉસકા, ન કીસકો કુવતે અઝકાર ઉસકા
લીએ મુસલીમને છો કુફીયોંસે બચેઅત, લીખેથે શાહેદીકો યું કીતાબત
કે યાં સખ લોગ તુમસેં મોતકીદ હયે, તુમહારે સખ બુલાનેકો બજીદ હયે
લીખા જખ વોહ પડે શાહે સરઅફરાઝ, કીએ કુફે તરફ ચલેનેકા સખ સાઝ
કહે તો શાહસે ઉસદમ યાર મીલ સખ, કે નઈ કુફેકા ખના મસ્લહત અખ.
રહેનેકી બસ કીએ તદખીર શાહકો, વલે રહેને ન દી તકદીર શાહકો
હુએ સખ સાથ યારાં ચોર હવાદાર, હુસેન ઇખને અલી કુફે તરફ સ્વાર
ચલે જો શાહ મકકેકકે તઈ તજ, અથી તારીખ તીસરી માહે ઝીલહજ
સો મુસલીમકા કઝારા કતલ દીલસોઝ, હુવાથા શહેરે કુફેમેં ઉસી રોઝ
લીએ જખ રાહ તખ શાહકા યકસને, કહા હયે દોસ્તદારે હમ નફસને
કે નઈ હયે મસ્લહત કુફેકો ખના, વહાં કુછ ચોરહયે રંગે ઝમાના

વફાદારીકા નર્મ કુદ્દેમેં દસ્તૂર, હવેં અકસર મઠ ઓર હીલેસે મઅમુર
 કહે તખ શાહને ઊનકે લીખેલે, મુજસે યાં આઠ પહોંચે હવેં પીયાલે
 અગર જાનેકો કર જાગિં પસોપેશ, કીયામતકા મુજહે આતાહવેં અંદેશ
 કે જખ મહેશરમેં આકર સખ ભરેંગે, વહાં મુજહ સાથ સખ હુજત કરેંગે
 કંમર બાંધાહું મયેં કરને સફરકો, સટા તકદીરપર અકલો હુનરકો
 ચલેવધં કુચ કરકર શાહે આદીલ, સોહવેં જે મકકોકો ત્રીન મંઝીલ
 તખ આકર શખ્સ એક કુદ્દેસે ઊસકાર, કીયાહવેં શાહકી ખીદમતમેં ઇઝહાર
 જે અખદુલ્લાહને મુસલીમકા કટા સર, રખા હવેં તનકા ઊનકે દરકે ઉપર
 ખખર મુસલીમકી જસદમશાહસે ખોલ, ઊઠે “ ઇમાદતએહે રાજેઉ ” ખોલ
 સો તખ હઝરતને લાએ ધરમેં તશરીફ, લગે મુસલીમકી કરને ધરમેં તારીફ
 હરમકે સાથથી મુસલીમકી બેટી, વોહ બેટી શાહેદીક પાસ બએઠી
 હમેશાસે ઝીયાદા કર ઉસે પ્યાર, ફીરાએ શાહને સરપર હાપ કંઈ પ્યાર
 ઊને શાહકા શફકત દેખ રહી દક, હુવા તખ ઉસકે પએદા દીલમને શક
 કહા કયું આજ ફરજંદે પયમખર, ચતીમાંકા કીએહવેં પ્યાર મુજહપર
 મગર કુદ્દેમને બાબા હમારે, શાહાદત પાકે દુનીયાસે સીધારે
 સો બેતાકત હો રોનેહો લગે શાહ, કહે અએ દુખતરે દીલખંદ દીલખવાહ
 પદર ખાતીર નકા દીલગીરહો તુ, તેરા મયેં બાપહું ખુશહાલ રહે તુ
 મેરી હવેં બહેન ઝએનખ તુજહકો માદર, મેરે ફરજંદ હવેં તેરે ખીરાદર
 ચેહ સુનકર સરપે હાથાં માર દુખતર, લગી રોનેકો ઝારોઝારદુખતર
 પીસર મુસલીમકાબી એક નવજવાંથા, જે બાગે હુસ્નકા સરવે રવાંથા
 ચેહ સુનકર પગડી દે મારે ઝમીપર, લગે રોનેકો નારા આહ કરકર
 કહે ફેર લોગ શાહે અંજુમનકા, ચલો અખ યાંસે તુમ ફીકરકર વતનકે
 જે કોઈ મુસલીમકો મારે કરકે મઝલુમ, કરો કુફીયાંકા યાંસે હાલ માલુમ
 દીએ જખ શાહકો મીલ સખને સોગંદ, સુના તખ ખાત ચેહ મુસલીમકા ફરજંદ
 કહા મયેં યાંસે હરગીઝ નઈ ફીરંગા, મેરા જાં બાપ મારે વાં મરંગા
 કીએ તખ કુચ શાહે દીને પરવર, ચલે વાંસે આગે લે સાથ લશકર
 અથે અતરાફકો કંઈ લોગ સંગાત, ઊન્હોં જખ શાહે મુસલીમકા સુને ઘાત
 જમાઅત એક જુદાહો શાહસે ફીલહાલ, જએસખ છોડ શાહકો ઘર તરફ ચાલ
 ચલે વધં શાહ લેકર ફઓજઇસલામ, કીયા તખ આઠ એક મંઝીલપે આરામ
 જે સર ઝએનખકે ઝાનુપર રખે શાહ, સોએ એકદમ હુએ બેદાર નાગાહ

દીએ અંજવા નયનસે શાહકે જહાને, ગુલે રૂખસાર પરસે હોં ગુઝરને
કહે કલસુમ અએ પ્યારે ખુદાકે, જીગર બદે મોહમદ મુસ્તફાકે
કીએ કયું ખવાબમે દેખ જીકો ભારી, નયનસે અશક કયું હોતેહએ જરી
લગે તબ શાહ કહેનેકો મેરે જદ, દેખા મએ ખવાબમે રોતેહએ બેહદ
કહે રોરોકે અએ ફરજંદ મુજહ સાત, તેરી જહદીસે હોવેગી મુલાકાત
દેખા મએ સામને એક હએ શુતર સ્વાર, મુજહે કહેતા હએ અએ આલમકે
સરદાર

તુમહે આગે ચલેહએ મીલકે સારે, પીછેસે મએાત હએ સરપે તુમહારે
લગા મએ ખવાબસે હુશીઆર હોને, લગા દાદાકા રોના દેખ રોને
ચેહ સુનતેહી લીએ હએ દીલપે ગમ સખ, લગે રોનેકા કુલસુમે હરમ સખ
અલી અકબર કહે તુમ હકપે હએ યાં, ઇમામેદીને ફરમાએ કે હાં હાં
હમે હક સાથ હએ હક હએ હમન સાત, ફલકસે જખતલક પહોંચેગા દીન રાત
અલી અકબર કહે હક હએ તો કયા ખાક, ઇતા મરનેસે કુછ હમકો નહીં ધાક
ચલે ફર વાંસે ત્રોહ શાહેઝમાના, કીએ હએ જકે મંઝીલ કીતકીતાના
કહે તો શાહને કર લશકર તરફ મું, મએ રાઝીહું રઝા તુમકો દીયાહું
હો કુફી બેવફા મુસલીમકો મારે, અલી મેરે પડે વચદમે સારે
મોહમ હએ સખત અખ યાંસે ફીરો તુમ, ઘરોંકો અપને જ રાહત કરો તુમ
હલાકીમે કોઈ ખુદકા ન ડાલો, રઝા હએ સખકા જે ચાહે સો જઓ
ચેહ સુનનેમે નં રખ સાખીત કદમકા, કીતે ગએ છોડ શાહે મોહતરમકો
ચેહ રાહે ઇશકમે કયું કર ઈએરે ખામ, નહીં ઉસ રાહમે જાંખાઝી બજુઝ કામ
વોહ જનેમે રહે જે લોગ થોડે, ઊંઠોંને જી કદમસે શાહકે જોડે
રહેથે ખેશો ફરજંદાં ખીરાદર, કીએથે ભારકે યારાંને દીલબર
કહે શહઝાદ ફર કરકરકે તકરાર, કે ખેશાંકા મેરેહએ સાથ લાચાર
તુમહે અએદોસ્તાં મેહેનતમે મત આવ, દેઅખ જનેકો પુરસત હએ ચલે જવ
ચેહ સુનકર સખ મોહોખાં આર હવાદાર, કીએ ઇખલાસ જાંસે સખને ઇકરાર
કે અએ મવલા તૂ ફરજદે પયમબર, હમારી જાં ફીદા તેરે કદમપર
દીલોજાંસે મોહમ્મદ આર અલી તુ, હએ અકલીમે વીલાયતકા વલી તુ
તુમ હો શહેરે સફકે શહેરયારાં, તુમ હો મુલકે બકાકે તાજદારાં
તુમ હો રએહાને ખુસ્તાને રીસાલત, તુમહી હો સદ્રે અએવાને જલાલત
ઇમામતકે ફલકા માહ હએ તું, ખીલાફતકો તખતકા શાહ હએ તુ

નહાના તોહફા હયે, તેરે પાસ એક જન, હમારા જી તેરેપરસે હયેં કુરખાન
 હમારા તુ અગર કોગા ગરદન, તભી તેરા ન છોડે હમતો દામન
 હમારે ફહકા કીખલા હોવે તું, કરે કીખલેકો સટકર કીસતરફ મું
 અગર હમ આજ શાહકો છોડ જવેં, કીયામતમેં ભક્ષા કયા મુંહ દીખાવેં
 ચેહ બાતાં કહેકે સારે મીલ હવાદાર, લગે રોનેકો સખ અરડાકે એકખાર
 વોહ રોનેમેં ઇમામુલ અવલીઆરોએ, ભી અપને દીલસે ઉનકો કર દોઆરોએ
 કીયા ઇસ તઓર રાવોને રીવાયત, સો અખદુક્લાહ મલગીંકા શીકાયત.
 તખ ઉસકે પાસ એક આતાથા જસુસ, ખખર મવલાકી પહોંઆતાથા જસુસ
 સો મક્કા સટકે શાહે પાક ખાતીન, ચલે સો આજકા હયે સોલવાં દીન
 ખખર ચેહ શાહકી જખ મલગીંને પાયા, હઝારાં સ્વારસે હુરકો ચલાયા
 કહા હુરકો હુસેનકો જકે સપડા, ઉસે કુફે તરફ તુ લાકે અપડા
 સો હુર લે ફ્યોજ અપની સખ હો અસવાર, ચલા જંગલમેં શાહકા હો
 તલખગાર

ભી ઊસ મંઝીલમેં શાહીનશાહ રહેથે, આગે આ એક મંઝીલખર પડેથે
 રહે વોહ રાતકો વોહ શાહે અફઝલ, મુજહો હોતેહીમેં વાંસે દીએ ચલ
 સુરજ જસદમ ખરાખર આયા સરપર, યકાયક તખ દીખાહયે હુરકા લશકર
 દેખે ઉસફ્યોજકો વોહ સખ ખડે હો, ખડે સફ બાંધકર રાહપર અડે હો
 યકસકે હાથ ભેજે શાહને પચેગામ, જો ઇસ લશકરકે કયા સરદારકા નામ
 ચેહ સુનતેહી આગે હુર ચલકે આયા, સો આ અહેવાલ સખ અપના સુનાયા
 પુછે તખ શાહને કયું આયા હયે હુરસે, કુમક કરનેકો યાં લડનેકો હમસે
 કહા હુર ઉસ બદલ મેરા હયે આના, જો તુમકા યાંસે કુફેકો લીજના
 હઝારા સવારકી દે ફ્યોજ મુજહ સાત, કીયાદીને કીયા હયે હુકમ ઉસવાદ
 શાહીનશાહને સુરજપર તખ નીજહાયે, નમાઝે ઝોહરકા તખ વકત પાચે
 કહે કીલહાલ હુર જકર ઉતર તુ, નમાઝ અપની જમા અત લેકે પડે તુ
 કે મયેંભી અપને લોગોંકા ઉતાઈ, નમાઝ અપની જમાઅતસે ગુઝાઈ
 કહા હુરને કે શાહીનશાહ તુ હયેં યકાં ઇબ્બને રસુલુક્લાહ તુ હયે
 ઇમામત મુજહકો તુ હોતે રવા નઈ, દો આલમમેં તેરે બીન પેશવા નઈ
 દોનોં લશકરકી લે પીછે જમાઅત, ઇમામત હયે તુજહે કર તુ ઇમામત.
 દોનોં લશકરકે લેકર લોગ સારે, નમાઝે ઝોહર મવલાને ગુઝારે.
 શાહીનશાહ બાદઝાં ઉઠકર ખડે હો, ફસાહતસે કીએ ખુતબ અદા તો.

કહે તખ કુફીયોંકો અચ્ચોહનાસ, તુમહારે હયેં લોખે મવજુદ મુજહ પાસ.
 તુમહીં મુજહકો યુલાયે આરઝુકર, કે નઈ હમકો કોઈ હાદી વ અકબર.
 તુ આવે તો કરેંગે ઇકતીદા હમ, કરેંગે તુજહ ઉપરસે જ ફીદા હમ
 હમારે દીનોં દુનીયાકે સકલ કામ, તેરે આનેસે પાવેંગે સરંજમા
 તુમહારી દીલબરીકે મયેં સુખનસે, ઇધર આયાહું મયેં અપને વતનસે
 અગર ઇકરારપર હયે ઉસ્તવારી, તો આકર સખ કરો મુજહ સાથ ચારી
 નહીં. તો દુસ્મનીલી મત કરો તુમ, કીયામતકે આઝાબોંસે ડરો તુમ
 મુજહે છોડો કે મયેં અબ હરકીધર જાગિં, કલી મયેં ફીરકે ઇસ જગાપેના આગિ
 કહા હુરને કે શાહે બા કરામત, હયે અરશોફરીકે તુમ જેબોઝીનત
 ચકી સમજહો મેરેમેં કુછ મકર નઈ, મુજહે કુછ ઉન નવીસ્તોંકી ખબર નઈ
 શહીનશાહ બોલે કઈ હયે લોગ તુજહ પાસ, કે જન લોગોંકે અબ નામ હયે
 મુજહ પાસ.

પડે મવલાને વોહ નામે સરાસર, ખીજત હો રહે કીતે તો સર જહુકાકર
 લીખે વોહ સુનકેહુર ચુપહોરહા હયે, પીછે ખીલવતમેં આ શાહસે કહાહયે
 કહા ગર મયેં લડું તુજહ શાહેદી સાથ, તો મેરે ગયેખસે જહડકર પડેંગે
 જો ફરજદે પયેમખરસે લડેગા, મેરે બાદઝ વોહ દોઝખમેં જલેગા
 વલે મુજહ સાથ હયેં લોગાં મુખાલીફ, મુખાદા રાઝપર વોહ હોવે વાકીફ
 કહેંગે જાહે અખદુલાહ દંદીસે, પનાહ નઈ ઉસકે ફેર ઝુલમેં બહીસે.
 સખખ કહેતાહું મયેં શાહફીકરબેહેતર, કે મયેં આર તુમદોનોં લેસાથ હાલતર
 યહાંસે ઉડકે થોડી દુર ચલ જાયેં, રચન હોતેહી એક જગા ઉતરજાયેં
 મેરે લશકરસે વોહ શાહેઝમાના, જુદા ઊતરે હરમકા કર બહાના
 પીછે લસ્કરકે જખ સખ લોગ સોવે, શહીનશાહ ખુદ બદવલત સ્વાર હોવે
 સો સટકર એકતરફ લશકરકી રાહકો, ચલેજવે જધર ખુશ આવે શાહકો
 સુખહો જોતેહી મયેં બેદાર હુંગા, સો લશકરકો લે ખુદ અસ્વાર હુંગા
 તરદદુદ એક સાતમેં કરંગા, તુમહારા કુછ પતા ના પા ફીરંગા
 સો હુરસે મસ્તહત ચેહ સુનકે શહાઝાદ, દોઆ કર ઉસકો બોલે આકરી બાદ
 ચલે શાહ વઈ લે દોનોં ફયોજકો સાત, જખ ઊતરે તખ ગુજરજાયે
 આવી પાસ

પીછે જો હુરકે લોગાં સોરહે સખ, ઊઠે લે લોગ અપને શાહેદી તખ
 અથા ઉસ રાતમેં અએસા અધારા, ન દીખતાથા ફલકપર એક સીતારા

ન દીખતાથા ઝમીનો આસમાં કુછ, ન પરબતકા ન જંગલકા નીશાં કુછ
 ચલે જખ વધ ખુંદાસે બાંધકર દીલ, ન કુછ કાંઈ રાહ દીખતીથી ન મંઝીલ
 જખ ઊસ ગરદશમને હુઈ રાત આખોર, લગી હોને યકાયક સુખ્હો ઝાહીર
 જલાઈ સુખ્હોને સુરજકી મશઅલ, દીખાને કરબલાકા શાહકો જંગલ
 યકાયક આચે શાહ જખ ઊસ મકાંપર, પડા આનેમેં બસ જંગલ અંપર
 રહા ચલનેસે તાઝી ભુ પકડકર, રખી હચે ઊસકતઈ ગોયા જકડકર
 લગાચે ઊસકો આબુક શાહને હરૈયંદ, કઝાકા ઊસકે પાસે નઈ ખુલા બંદ
 પીછેસે ઝુલજનાહ શાહને મંગાચે, તખ ઊસપર સ્વાર હો આબુક લગાચે
 વહાંસે ઝુલજનાહભી કુછ હીલા નઈ, લગા આબુક વલે ઝરરા ચલા નઈ
 મંગાચે શાહને નાકા બાદરફતાર, ઊતર તાઝીસે જખ ઊસપર હો અસ્વાર
 વોહ નાકેને વહાંસે નઈ સટા કામ, પુછે તખ શાહને ઇસ જંગલકા કયા નામ
 લગે થોડે સુમાં ભુમેં ગીરાને, દીલેરાંકે લગે દીલ ધડધડાને

યેહ જંગલ યા દહન અઝરદકા હચે યેહ, નમુના અરસચે મહશરકા હચે યેહ
 કહા એકને જહામેં બરમલાહચે, સો ઇસ જંગલકા નામે કરબલા હચે
 સુને જખ કરબલાકા નામ સરવર, સો લરઝા ખા કહે અલ્લાહો અકબર
 યેહ જગામેં પડેગા ખુ હમારા, હોવેગા યાં કીયામત આરકારા
 યેહાં બરસેગા તેગ આલેનખીપર, હોવેગા ઝુલ્મ અવલાદે અલીપર
 લડેગે ખાકો ખુમેયાંહી શેરાં, હોવેગા યાં દુતા પુશ્તેદીલેરાં
 હમારી દેખ યાં તારાજ શહી, રોવે આબોહલામે મુર્ગો માહી

યેહ બાતાં બોલ શાહે મોહતરમ રોચે, સકલ ફરઝદો ખેશાં ઓરહરમ રોચે
 પીછે ફરમાચે સખ ઊટોકો બસ લાઓ, સો પુછે ખોલ ઉનકો ઠાનપર લાઓ
 અપસકે શાહને સખ લોગોકો ફરમાચે, ઊતારો સખ હરમકો મીલકે એકજાચે
 આપી જખ શાહ ઊતરે તો ઉડા ગર્દ, હુવા ફીલહાલ વાં રંગે ઝમીઝર્દ
 પીછેસે શહેરખાનોકો તલબકર, કહે શાહને કે અચે ગમખવારી દીલબર
 મુજહે દેખેગે જો મલકેન જંગસે, પડુંગા ભુપે ઝખમી હો તરંગસે
 ખેગે જખ મેરે આઝાકો સખ ચોર, રગતસે ફેર ચલેગે હોઠે સમદોર!
 મેરા હસવકત તુમ દેખો જોયેહ હાલ, ન નોચો અપને તુમ ફખસાર ઓરખાલ
 ન માતમસે ખુલાકર સરકો ડાલો, અપસકો સખસે સારે સંભાલો
 હરમ યેહ સુન લગે એકબારરોને, સો હાંકા માર ઝરોઝાર રોને

કહે રોરોકે સારે હમ ગલેંગે, તુમ્હીં હમનાકા કીસપર સટ ચલેંગે
 ગરીબાં સખ હમેં વોહ કલમેં અએસે, કીધર જવેં હમેં જંગલમેં અએસે
 કહે શાહને જખ અએસા આએગા દીન, નહીં હએ આસરા તુમકો ખુદાબીન
 પનાહ ઉસ વકત લો શાહેજહાંકા, ખુદાવંદે જમીનો આસમાંકા
 સો ઊતરે શાહ વાં સખ યાર નઝદીક, અથા આબેપુરાત ઉસ ઠાર નઝદીક
 ઝીયાદીસે કહા જસુસ જકર, જો ઊતરેહએ હુસેન આ કરખલાપર
 અવલ મુસલીમસે અએસા કર હંગામા, લીખા મુફ્સીદને યું ફેર શાહકો નામા
 મુજ્હે આતાહએ ખતપર ખત યઝીદકા, હુસેનકો તુ મેરી બએઅતમને લા
 વગર કરતા હએ કીસમતસે મનમ વો, દે તુ દીન રાત ઉસકે જકા જમ હો
 તુ કર હર ધાતસે તદખીર ઓર ફન, કટાકર સરકા ઊસકે ભેજ મુજ્હે કન
 નકો સો સેજપર આરામસે તુ, નકો ફારીગ રહે ઇસ કામસે તુ
 સખખ કરતાહું મએ તુમસે નસીહત, ભક્ત હએ જો કરેં તુમ જદદ બએઅત
 વગર ના તો રહો લડનેકો તખ્યાર, ઇત્તા આતીહએ ફયોજાં સ્વારપર સ્વાર
 સુખક હરફાં લીખાથા શાહકા ગાઝીબ, ન થા જો શાનકો શાહકો મુનાસીબ
 લીખા ચેહ જકે પહાંચા શાહકો ફીલહાલ, દીએ શાહ પડકે નામા હાથસે ડાલ
 લગે ફહેનેકો તખ અફસોસ અફસોસ, રહા નઈ કયોમમેં કુછ નંગો નામોસ
 ખુદાકે કહેરસે ગાફીલ હુઈ કયોમ, હવસમેં મસ્તો લા યાકીલ હુઈ કયોમ
 ચેહ ફુનીયાકી તલખકા જમ કર નઓશ, કીએમસ્તીમેં સખ હકકા ફરામોશ
 અબસ ઉસ દીલકો કર ફુનીયામને બંદ, ઉઠાએ સરપે હએ કહેરે ખુદાવંદ
 પીછે કાસીદને માંગા શાહસે જવાબ, દીએ યું શાહને તખ ઊસકેતઈ જવાબ
 જો કાઈ હએ મસ્ત ફુનીયાકી તલખકા, જવાબ ઉસકો ખુદાકે હએ મઝબકા
 ખખર કાત્તીદને જકર યુંહી બોલા, ઝીયાદીને બંડે ગુસ્સેસે તોલા
 અમર ખીન સઅદકો બસ દેખે તખ માં, દીયા રી ઓર તખરસ્તાંકા ફરમાં
 સુનેરી સાઝકાભી દેકે તાઝી, કીયા ખીલઅતસે ઉસકો સફરાઝી
 કહા ફેર તુજ્હેકો સરદારી દીયા મએ, સભી લશકરો સાલારી દીયા મએ
 મએ કહેતાહું કે જકર કરખલાકો, હુસેન ઇબન અલીએ મુરતુઝકો
 યઝીદકી તુને બએઅત ખીચ લાના, નહીં તો લડકે ઉસકો વાં ખપાના
 અમરને દેખ ઝર કર ડર કુબુલા, સો ઇતરત ઓર કીતાબુહાહકો હુલા
 ઝીયાદીસે ઝીયાદ કરકે ઇબલાસ, ચલાહએ તખ અમર ખીન સઅદ વીક્કસ
 ચલા લે દલકો શાહે કરખલાપર, ચલા બા દલ હો માહે કરખલાપર

ખુદા આર મુસ્તફાસે કર શરમ નઈ, વલે મરદાંકાભી ઝરરા ધરમ નઈ
હઝારાંસે પીયાદે આર સવારાં, જે સત્તર તનપે લે ધાયા હઝારાં
શહીનશાહ આહ કયું સત્તર તનોસે, લડેગે ઊસ હઝારોં દુશ્મનોંસે
હઝાર અફસોસ ખાગે મુસ્તફાપર, ચત્રી હયે કયું ખીઝાંકી ખાદ સરસર
અમર જે જાકે પહોંચ્યા કરખલામેં, ખલા નાઝીલ હુધ દુસરો ખલામેં
હુવા જખ કરખલામેં નેહસ નાઝીલ, દીયા ડેરોંકો હઝરતકે મુકાબીલ
ચકસકો ભેજ પુછા શાહકો ખારે, સખખ આનેકા યાં કયાથા તુમહારે
સોહઝરતને જવાખ ઉસકો કહેલાયે, જે તુમ મુઝહકા ખતાં લીખ લીખ ખુલાયે
દીખાયે મુઝહકા તુમધખલાસ મોહકમ, મયેં આયે લખ પીસર મારે મેરા અમ
તુમહારી ખાતપર મયેં ઊડકે આયા, સીતમ જંગલમેં અપનેકો ડાલા
મયેં અખ ચહતાહું જાને ફેર વતનકો, અગર મેરે મઝાહમ ના હોવેં તો
જવાખ વોહ શાહસે સુનકર અમરને, કહા ખુશહાલ હોકર દીલમેં હુરને
મહમ શાયદકે હોવેં સુદહા અંજમ, લડાઇસે અપસંકા ના પડે કામ
સો જદદી ઊસને અખદુલ્લાહકો તખ, લીખાહયે શાહકે ફીર જાનેકા મતલખ
લીખા વોહ પડકે અખદુલ્લાહ જતને, લગા ગુસ્સેસે જ પરસે ઉછલને
અમર કન શીસ બદલખખનકો ભેજ, હુસીનો શુઝ ઝીલજવશનકો ભેજ
સંગાતી હર ચકસકો દેકે દીલ ડાટ, ચકસપર એક ભેજ ફયોજ ખદલાટ
અમરકોભી કહેલાયા મુંહ ઝખાની, કે તુ અખ શાહકા કર ખંચ પાની
લે ખયેઅત ઊસકી તુ શામીકે ખાતીર, નહીં તો ભેજ ઊસકો કાટકર સર
ચઝીદ યાંસે લગા હીલનેકો બંદખંદ, કીયે મવલાહા ઊસ જંગલમેં અહ ચંદ
અમરને એક જમાઅત પાંચસોકી, ચલાયા ખયેડને પાનીપે ચોકી
અમર હુજળજ આ ચવકી ખીડાને, લગા વોહ શાહકે ડેરોંકો ભાને
ચઝીદી મીલ સભી જખ શાહકો ઘેરે, કહે તખ શાહ ઉડાયો યાંસે ડેરે
કોઈ પાનીસે કીસકો નઈ કીયા દુર, નહીં ચેહ ગથ તરસાયોંમે દસ્તુર
હમારેસે છુડાતે હયેં ચેહ પાની, કઈ દીન તુમ કરેગે ઝીંદગાની
ખુદાસે ફેર પડેગા કામ ઉનકો, સમજહ નઈ ગરદીશે અગ્યામ ઉનકો
ઉડા સામાન વાંસે સખ લીયે તો, લીખ જંગલ તરફ ડેરે દીયે તો
ચઝીદી જે લીયે પાનીકો ઉનસે, વોહ શાહકી ફયોજ આગે તીન દીનસે
વલે જખ શાહકે લોગોંકો લગી ખ્યાસ, ચલે પાનીકો શાહકે ભાઈ અખખાસ
મુસદ્દા હોકે ઘોડેપર હો અસ્વાર, ચલે લે તીસ પચેદલ ખીસ અસ્વાર

અમર હુજાજાકે લશકરપે છુપકર, ચલે એકદમ સભી પાહોંકા લેકર
 કીએ મુઝ્યાંકે જલ્દીસે સરાં તોડ, ગએ પાનીમેં મરદાંકી ફેંસી ફેડ
 લીએ મંશકાંકા સખ જલ્દીસે ભરકર, ચલે મરદીસે લે મોટેપે ધરકર
 ચલે શેરાં જે મુઝ્યાંકે કુચલતે, યઝીદી સખ રહેહએ હાથ મલતે
 પીછે જસવકત આઈ દુસરી રએન, તખ આ લશકરસે બાહર શાહેકવનએના
 અમરકો કહેકે ભેજે શાહ યકતીલ, જુદા લશકરસે હોકર મુજહસે આ મીલ
 મુજહે તેરેસે કુછ કહેના હએ વાજખ, તુજહે ઊસ પાતપરરહેનાહએ વાજખ
 અમર ખીન સચદ ચેક સુનકર ચત્તાં તખ, અકેલા આકે મવલાસે મીલા તખ
 કહે શાહને મુજહે તુ જનતા હએ, સમજહકર હકકો કયું નઈ માનતા હએ
 નાખ્યાંકે મએંહું સર દક્તરકા ફરજંદ, વલ્યાંકે મએંહીહું મેહેતરકા ફરજંદ
 સચા મહબુબે સુખહાંકા જગર મએં, સચાહું શાહેમરદાંકા પીસર મએં
 લંડાઈકો કયું આયા મુજહ બરાબર, ખગર દીલમેં ખુદાકા નઈ તુજહે ડર
 હમીંકો એક સાચત યાં ગમી હએ, તુજહે ફેર વાં અઝાબે સરમદી હએ
 હો માલ ઓર મુલકપર દુનીયાકે મગર, ખુદાકે રહમસે પડતાહએ કયું દુર
 ચેહ દુનીયાને હઝારોં ઘર ઉજોડે, હઝારોં પહેલવાનાં મારડાલે
 નહીં ઇસ કીનાવરમેં કુછ વફાઈ, રખી નઈ કીસસે હકકી આશનાઈ .
 અમર બોલા તુમ્હીં હક બોલતે હએ, ઝખાંકા રાસ્તીસે બોલતે હએ
 વલેકીન શાહકે જે હમરાહ હોના, તુરત ઘરદારસે સખ હાથ ધોના
 મેરા કુદેમને સંવસાર સાક્ષીમ, વહાં હાકમ હએ અખદુલ્લાહ ઝક્ષીમ
 મેરી વાં એક હવેસી હએ હવાદાર, ખડે જન્સાંને જન્સ મેવેકે અશખર
 બોહ સારા બાગ ઓર સારી ઇમારત, કરેગા પલમેં અખદુલ્લાહ મારત
 કહે તખ નુરેચશમે મુસ્તફાને, હુસેન ઇમને અલીએ મુરતુઝાને
 તુ મેરે સાથ રહે તો ઊસસે બેહેતર, તુજહે દેતાહું મએં જન્મતમને ઘર
 મદીનેકે તરફ મએંભી ઝમીં એક, તુજહે દેતાહું દીલમેં તુ અગર દેક
 હઝારોં બાગકે હએ બોહ મુકાબીલ, તેરે ઘર ઓર તેરે બાગોંસે અફઝલ
 દીએ મવલાને ઊસકો કઓલ ઓર ભાક, કુખુલા નઈ વલે મર્ફુદ નાપાક
 કહે તુ દેખ બેઘમાન હોગા, મુજહે મારેપે ખસ હએરાન હોગા
 ખુદા લોગોંસે જે કોઈ ડર ન લાવે, મુરાદ અપની કભી હરગીઝ ન પાવે
 નસીહતકી ન પાવે ઊસમેં તાસીર, પથરમેં ખએડતા નઈ ખાતકા તીર .
 તખ ઊસમલ્લએંપે કહેકર જાંનુદલાહ, ફેર અપની જએપર આએ શહીનશા

કહા રાવીને યું ગમકી કહાની, રહા નઈ શાહકે જખ લશકરમે પાની
 મોહરમકી જે તારીખ આઠવીકું, સભી તીફલોંકે પ્યાસોંસે સુખે મું .
 લગે કરનેકો સારે પ્યાસ ઓર પ્યાસ, બચોંકા આરહા સખ છ હલક પાસે
 પડા સો ખાંનદાંમે પ્યાસકા શોર, જે ધરતી તલમલી બનકા લગા ઘોર
 ચર્કી અહેલે વીલાયતકે શહીનશાહ, અથે સખ લુખ ઓર પાનીસે આગાહ
 આપી તખ ઉકે એક જગેપે આગે, લગાકરં લોગ વાં કુવા ખુદાએ
 તુરત પાનીકા નીકલા ચશમે સાફ, જે શીર્નીનીમે કરતા શીર પર લાફ
 લીએ પાનીકે સખ લોગ ઓર જનાવર, છતે મશકાં અથે સો સખ લીએ ભૂર
 દેખો પરવરદીગારે પાક બે અએબ, ફેર ઊસ પાનીકે ચશમેકો કીયા ગએબ
 જે અએસા ગુમ હુવા ચશમા કહીં વોહ, જે હુદે પર કીસે પાયા નહીં વોહ
 બહોત શાહકો ખુદાને આઝમાયા, વલે કુછ સાપેરીમેં કમ ન પાયા
 ભી અબદુલ્લાહને લીખ બેબ અમરકો, કે મએ પાયાહું તેરી સખ ખંખર કે
 તુ યાંસે હોગયા લડનેકો ખુશનુદ, વહાં જકર તુને ક્યા ક્યા કીયા બુદ
 અંકલા મીલકે ખીલવતમેં ગયા તુ, કુવે પાનીકે ક્યુંકરને દીયાં તુ?
 અગર લડનેકો નઈ હએ દીલમેં ઘટ તુ, મહમકો શુખ્ર ઝીલજવશનપે સટ તુ
 નહીં તો સખ્તહોકર કર તુ અખ જંગ, હુસેનપર હર તરેહ મએદાન કરં તંગ
 સભી પાનીકે તુ ચશમેંકે તઈ મુંદ, નહીં કે પહોંચને પાનીકી એક બુંદ
 લીખેસે ઉંસ અમરકા દીલ જલાહએ, બજદદી શાહસે લડનેકો ચલા હએ
 અમર ખીન સઅદદો હોને મદદગાર, બહોત આને લગે કુફેસે અસ્વાર
 સો આયા ખીસ સોસેભી અમર કએસ, જે અબદુલ્લાહકે તરકશકે અથે લએસ
 ભી કએસે હીંઝેલા પીછેસે આયા, ઉને લે દો હઝાર અસ્વાર આયા
 ભી એક આયા નસીરદીન શામી, વોહ લેકર દો હઝાર અસ્વાર નામી
 પીછે લે ચાર હઝાર અસ્વારકા દલ, યઝીદ ઇખને કલખ આયા ઉસી તલ
 ભો આયા દોઝખી હુજ્જજ જરરાર, હઝારાં સાથ લે દોઝખકે અંગાર
 પડી કુફેસે કએખાંકી લગી રવ, હઝારાં સોહઝારાંકે પીછે સવ
 સભી સત્તર હઝારાંભી પીયાદે, સવારાંભી પીયાદોંસે ઝીયાદે
 ઉધર જકર મીલાયા બહોત આલમ, શહીનશાહ પાસ લોગાંથે બહોત કમ
 ફુનીઆસે બહોત દીલ જોડે હએ લોગાં, ફુનીયામેં દીનકે થોડે હએ લોગ
 વલેથા શાહકે લોગાંમેં હખીખ એક, જે અવલાદે અસદમેંથા હખીખ એક
 દેખા હએ શહકે થોડે લોગ ઉન તો, લગા કરને અરઝ મંવલાકને વો

કહા મેરી હયે કયોમ નઝદીક યાંસે, હયે શાહકે મારે ફીદવી' જીસ્મે જાંસે
 મુજહે દેના રઝા તુમ આજકી રાત, શખાશખ કયોમકા લાતાહું સંગાત
 રઝા વોહ લેઠ આયા કયોમ ખ્યાને, લગા સખ હાલ મવલાકા સુનાને
 કહા તુમ સખ કબીલેહયે મુસલમાં, રખો ઇમાનકી તુમ રાહપર જાં
 પીયારા એક મોહમ્મદ મુસ્તફાકા, જીગર સાકીયે કવસર મુરતુઝાકા
 સમર હયે કાતમાકે બોસ્તાંકા, ખુલાસા હયે નખીકે દોસ્તાંકા
 યઝીદાંકે વોહ ઘેરમેં પડા હયે, બહોત મઝંબુમો બેકસ બેનવા હયે
 હરમમેં ઊસકે પાનીકા પુકારા, જે દેખ હીલતા ખુદાકા અર્શ સારા
 ખરસકા ઊસપે ખતા એક દીન હયે, બડાહી વકત ઊસપર અખ કઠન હયે
 સો હોકર જલ્દ ખારેદ નમન તુમ, ચલો અખ બાગે પયેગમખર રૂખન તુમ
 સો. ઊસકા બાટ કર લો દર્દ આર રંજ, કરો હાસીલ સઆદત ગંજ દર ગંજ
 સુન ઇસ ખાતોંકે દીલમેં નર્મ હોકર, ઉઠા એક શખ્સ ઊસમેં ગર્મ હોકર
 કહા અબ્વલ કીયા જી હાઝીર અપના, રખા મયેં રાહે મવલાપર સર અપના
 સો નબ્વલ શખ્સ સખ ચકબારગી મીલ, ચલે શાહકી મદદકો હો મુકમ્મીલ
 આગે એક શખ્સ ઊનમેંસે ગયાથા, ખખર ચેહ સખ અમરકો જ કહાથા
 ચેહ રાહમેંથે જો વોહ મરદુદ આયા, ઊમરકી ફ઼યોજ લાકર ઊનપે ડાલા
 તખ નબ્વલ શખ્સ ઊસવકત ઘાતમેં આયે, શહીનશાહકે હદમ નઈ દેખને પાયે
 જે બાકી રહે સો સખ મઅઝુર હોગયે, ઘર અપનેકા ફીરે રંજુર હોગયે
 હખીખ ઇખને અસદ આ શાહકે ધીર, કીયા સખ ઊસ જલ્લકી આકે તકરીર
 અવલસે ગમમેંથે શાહે મુકરરમ, હુવા હયે ઊસ ખખરસે ગમ ઉપર ગમ
 સો અખદુલ્લાહને સુનકર ઊસ ખખરકો, જખ અયેસા બોલ ભેજહયે અમરકો
 કે આજહી જંગ શાહે દીંસે કર તું, બજલદી પાસ આ મેરેસે મીલ તુ
 નહીતો. તેરા ઘરખાર કરકે તારાજ, તેરા ઇસ મુલકસે કરતાહું ઇખરાજ
 અમરને તખ ઝીયાદીકા કીયા ડર, ચલા વઈ શાહસે લડને લેકે લશ્કર
 કઝાને જે જલલકા દીલ ઉઠાયા, ફલકપર અકલકે સખ ગર્દ છાયા
 લગાથા તખ સુરજ હોને નેહાની, લીયાથા મુખપે રંગે ઝમ્મફરાની
 નર્વી તારીખથી માહે મોહરરમ, કીયાથા ગમસે શાહકે પુશ્તકો ખમ
 સોતેથે સરકતઈ ઝાનુપે રખ શાહ, કહેતેથે ફીકસે અલ્લાહ અલ્લાહ
 યકાયક જે સુને લશ્કરકા હંકાર, હુએહયે નીંદસે મવલા તખ હુશીઆર
 કહે અખબાસકો તખ શાહે મકબુલ, કરો ઊસ કયોમકો તુમ જકે મઅકુલ

કહો ક્યું તુમ લગે બે વક્ત આને, લગે બે વક્ત ક્યું મુજહકો સતાને
 ગયાદીન અખ લાંગી હયે જુમગાકી રાત, કરો મત જંગકી ઇસ રાતમે ખાત
 મેરી યેહ ઊમ્મકી હયે રાત આખીર, મુજહે કુછ હકસે હયે હાજતે આખીર
 જો તુમ એક રાતકી પુરસત મુજહે દો, સુખહો જો જુદમ તુમ ચાહો સો કરલો
 સો લસ્કરકે મુકાબીલ આકે અખ્વાસ, કહે પએગામ જમ શાહકા અમર પાસ
 કહે કીતનોને ચારા નધ ખજુઝ જંગ, ઝીયાદીકે ગઝબસે હમ હુએ તંગ
 અલી તુમ લાઓ લડને સખ જમાઅત, નહી હયે તુમકો પુરસત એક સાઅત
 અમર હુજ્જમગકા હક નર્મ દીલયા, વોહ કરનેસે લડાઇકે ખીજલયા
 ઉને ખોલા પુકાર અએ કઓમ બેદીન, અગર રહેતેતો અહેલે રમયા ચીન.
 તુમ્હીં સખ સાલ ઓર મહીનાકો કહેતે, ઉને પુરસત મંગેતો ક્યું ન દેને
 યેહ આખીર આલે પએગમખર હયે સારે, હયે રખખીલ આલમીકે યેહ પીયારે
 જો યેહ પુરસત મંગે તો ક્યું ન દેના, મક્કામત ખટકકી સરપર ન લેના
 તઝલુમ ઇસકદર ઇનપર કરો મત, ખુદાકે કહેરમે શામીલ રહો મત
 સુની લોગોને અલકીસ્સા જખ યેહ ખાત, સભી ઉસ વક્ત લડનેસે રખે હાત
 રહે વોહ રાત સારી વંધ ઉતરકર, નીગાહખાની કીએહયે શાહ ઉપર
 આગેસે શાહને ખંદકખુદાકર, રખેથે ભરકે હયેઝમસે સરાસર
 લગાએ ચવતરફસે આગ ઊસકું, કેતા કોઇ રાતકો મારે ન શખખું
 પીછે જોહયે શાહને રાત સારી, ખુદાકે સાથ કરતે આહોઝારી
 ભી પાનીકે ખદલરોતે હયે તીફલાં, નએકદમ ખ્યાસસે સોતેકયે તીફલાં
 ગીરાં આલે નખીપર દેખ વોહ રાત, સભી રોતે અથે મીલકે જમાદાત
 અથે આહોંસે માહકા દીલ જલાએ, ગરમ અસ્કોસે માહીતલમલાએ
 કે મઝલુમીપે મવલાકે ગવાહી, દેવે મહશરકે દીન સખ માહો માહી
 દેખો ઇસતરેહસે વઢને લગી રએન, નથા સખ આફરીનશમે કીસે ચએન
 જો લેકર સુખહોકી કતરી સહરને, લગી જખ ગમકી ઝુકે શખ કતરને
 ઊઠી હયે આસમાંસે યેહ નીદા તખ, કે અએ લશકર ખુદાકે હો સ્વારઅખ
 તુમ્હારી અખ જદલકા વક્ત આયા, કઝાકા ચવતરફસે ફઓજ આયા
 ખજકર દુશ્મનોંકે સરપે તલવાર, કરો મએદાંકો ખુસે રશકે ગુલઝાર
 ફરો તુમ આજ સાખીત સરવરીકો, દીખાકર સીરરે શાંને હયેદરીકો
 સુની કુલસુમને જખ યેહ નીદાકો, કહી તખ આકે શાહે ખાસકો
 કહે શાહને કે મએને ભી સુના ખાંગ, લગીથી ઉસકે આગે નીંદસે આંગ

અજ્ઞાન મઝે ખવાખ દેખાહું પરેસાન, જે ઘેરેહયે સગાંને મુજહકો દરમ્યાન
 અથા ઉન સખ સગોંમે એક કાલા, વોહ મુજહ લડનેકો ચંકતાથા પીશાના
 કહા ઉસ વંકત મઝેને અપનેદીલમે, હસાક અમ મુજહકો ચેકકરતાહયે પત્રમે
 દેખા ઉસ હાલમે આતે નખીકો, દેખા જું આફતાખે મગરખીકો
 કહે મુજહ અયે શહીદ આલે મોહમ્મદ, ચલો અમ દેખનેકો મુલકે સરમદ
 હઝારાંસે ફરીસ્તે સાથ મેરે, આગે હોનેકો સખ આતે હયે તેરે
 શહાદતકા ચેહ કરતે હયે ઇશારત, બડે રત્નેકી દેતેહયે બશારત
 ભલા હયે જે તુજહે ચેહ આજકી રાત, તરદદુદ કરકે આના તુ મેરે સાત
 દેખાભી એક ફરીસ્તા બહોત બડા હયે, વોહ લેકર હાથમે શીશા બડા હયે
 નખીકે હુકમ રખીલ આલમીપર, મસક ચેહ આજ ઉતરા હયે ઝમીપર
 જે તેરે ખુકો શીશેમે ભરે વોહ, જતનસે જકે જતનમે રખે વોહ
 કહે જમ ખવાખ સારા શાહે મઝલુમ, લગે તખ આહ કર રોનેકા કુલસુમ
 પીછે શાહને બુલાકર ખાંનદાંકો, બીડાયે પાસ અપને ફરજંદાકો
 લગા હરએક ફરજંદો ગલે તખ, સો રોરો ઊનકે મુંહપર મુંહ મલે તખ
 કહો કીસકો તુમહારા અખ કહું ગમ, મેરેપર વકતે મહશરસે નહીં કમ
 દેખે બચનમે તુમ દાગે યતીમી, નથા ઇસ વકત હંગામે યતીમી.
 કરં અખ કીસકે મઝે તુમકા હવાલે, જે દોલદારીસે વોહ તુમકો સંભાલે
 તુમહારે ગમસે સારા જ ગયા જલ, દરૂના તનમે પડતા ગમમે ગદ્ગદ
 મઝે ગુઝરેપર મેરે તુમ દીલકે પ્યારે, નહીં માલુમ ક્યું રહેંગે બીચારે
 ચેહ અહેલેખએતને ખાતે સુને સો, લગે સર મારને બેતાખ હો હો
 મયા એક શોરો ગવગા ખાંનદામે, મસક રોને લગે સાત આસમામે
 કહી કુલસુમને અયે નુરેખાતમ, બરસ્તાહયે તેરી ખાતોંસે માતમ
 પનાહથી હમકો ખતમુત મુરસતીંસે, ઊંઠોંકે બાદ અમીરૂલ મોમેનીંસે
 ગયે દુનીયાસે જમ વોહ ચાંદ આર સુર, હમીયે સખ હસનકે સાથ મસરૂર
 હસનકા જે બીરાદર દુસરાથા, પીછે ઉનકે તેરેસે આસરાથા
 હમારે સરપે જખ તું ના રહેગા, પનાહ કહે હમકો ફેર કીસકા રહેગા
 જે ઇતનેમે સુખહોને શખકે ગમસે, બુઝહાયા સખ ચીરાગ તારોંકે દમસે
 રચનકા પચેરહન સખ ફાડકર ડાલ, કીયા મુંહકા શફકે નોચકર લાલ
 હુધ જખ ગમકી લેકર ચેહ અલામત, નખીકી આલપર સુખહે કીયામત.
 નમાઝે સુખહોકોંલે લોગ સારે, તખમુમ કરકે મવજાને ગુઝારે

તખલ તખ સુરકા બાજ ફલકપર, ઊંડે જહાડો સખકે સખ જનાંવર
 ચકાયક તનકો અંપને સખ લગા આગ, સુરજ નીકલા ફલકપર લેકે વચેતાં
 શહીનશાહ હકસે કરતે વસ્ત્રકા સાજ, દોઆ ઓર વીદિએથે નૂગમાં પરદાજ
 યજીદીલો લગે વોહ શાહપે ચલને, લગી ઝમીં ઝાલીમોંકે પાસે હીલને.
 કુમાં કરને લગે દેને નકારે, હુએ નાલીશમેં ચકધરસે તો તારે
 લઈ આલે નખીપર જખ દીએ ચલ, પહલાં તખ લગે હોને મુઝલઝલ
 હવા ચલને લગીથી ગએર દસ્તુર, કીયામતકા મગરથા નફખએ સુર.
 ખડે જખ શાહપે લડનેકાફીરાં કઓમ, અથી તારીખ દસવીં જુમઆકા યઓમ
 બેશે શેરાંપર સલી રોખાહ બાઝાં, કીએ હલ મીંમુબારીઝકે અવાઝાં.
 ઉંઠે એક બારગી સખ આલો અમજદ, સો કહેતે યા અલી ઓર યા મોહમ્મદ
 અખ ઇસ તુફાંમેં કીશ્તીખાં રહો તુમ, હમીં સારોંકે પુશ્તીખાં રહો તુમ
 અથે બે શાહકે હાઝીર સખ હવાદાર, અથે નઅરેપે નઅરા હએદરી મારે
 નઝરકર જખ દેખે મુઝયોંકા લશકર, ન સમજહે ઊનકેતઈ વોહ ખસ બરાબર
 ચલે તથ્યાર હો મવલાકે શેરાં, શુખઅતસે ઊખલતે જએસે નહેરાં
 આગેસે બકે મએદાંમેં જદલપર, ખડે સફ પીંચકર મુઝયોંકે દલપર
 ખડે શેરાંલે મુઝયાં ઊંડ ઉડાને, કે જુ બીજલીસે બાદલ કડકડાને
 અગરચે લશકરી મવલાકે કમથે, વલે જુ કોહ સખ સાખીત કદમથે
 પીછેસે જખ જવાને અહમદી આએ, જુનહોંકી આંદ સુરત દેખ શરમાએ
 સો પડકર આપતે નસરૂંમીનદલાહ, ખડે મએદાનપર આકર શહીનશાહ
 અલમકો દેકે અબ્બાસે અલી પાસં, કીએ આરાસ્તા સખ સફ ચપોરાશ
 ફરીશતે ઊસ સફે પએગમખરીપર, સો સટને નુરકે તખકાંકો ભરભર
 યજીદીકો દીએ શાહને કસમ તો, કે તુમ સખ જનતે હએં યા નહીં વો ?
 કે જદ મેરા મોહમ્મદ મુસ્તફા હએ, મેરી માં ફાતમા ખએરૂનીસાં હએ
 પદર હએ હએદરે કરાર મેરા, ચઆ હએ જઅફરે તથ્યાર મેરા.
 હસન શાહઝાદકા મએં હુ બીરાદર, હમીં વોહ એક સદફકે હએં દો ગવહર
 બે હમઝા સખ શહીદોંકા મુકદમ, મેરે તહકીક હએ વોહ બાપકા અમ
 નખાકે સરપે હએ મેરી ચેહ દસ્તાર, મસાયક જસ ઊપર ખતેહએ બલહાર
 હીમાયલ ગલમેં તેગે મુરતુઝા હએ, કે જસકે વારપર હુકમે કઝા હએ
 યજીદીને સુને બે શાહસે શરમાએ, કહે હક હએ બે કુછ મવલાને ફરમાએ
 કહે તખ શાહે મરદોંકે પીસરને, રસુલુલ્લાહકે નુરૂલ ખસરને

તુમ્હી સખ હાલ મેરા જનકર યું, મુજહે ફેર ચહતોહો કરને કૃતલ ક્યુ
 હીં ઉસ પાનીકો આલમ લોગ સારે, પીવેં છતને ચહુદી ઓર નસારે
 રંવા યું હયેં જો આલે પયમખર, રહે પાની ખીના હયેરાન મુજતર
 પીવેં પાનીકો સખ ઇનસાનો હયેવાન, રહેં આલેનખી પ્યાસે પરેશાન
 કીસી મીલ્લતમેં ચેહ સખતી રવા નઈ, કીસીપર ઝુલ્મ ઇતના કઈ હુવાનઈ
 મુને ઇતનેમને શાહે સરઅફરાઝ, જો અહેલે ખયેતકે રોનેકી આવાઝ
 કહે તમ શાહને અલ્લાહઅકબર, મગર ઉમ્મો હયેં દરીયા ગમકે મુજહપર
 અલી અકબરકો બોલે જલ્દ તુમ જવ, હરમકો સમ તસલ્લી દેકે સમજહાવ
 અલી અકબરકો શાહને ઇતનાફરમાયે, પુછનેફેર અપની પહેલીખાતપર આયે
 કહે મયેં હું ઇમામે પાક મઅસુમ, મેરા અહેવાલ હયે સખ તુમકો મઅલુમ
 કીયા નઈ જહુહસે હરમીઝ સુખન મઈ, કીયા નઈ તર્ક ફરજો સુન્નતે કઈ
 દીયા નઈ મયેં કીસી મોમીનકો આઝાર, હુવાનઈ ઝુલ્મકા કીસકે રવાદાર
 મેરા હંસ્બોનસખ આલા હયે ખરતર, કીસે હયે આજ ઇસ રૂયે ઝમીંપર
 મયેં ઇસ દુનીયા વમાફીહાસે મુંહ મોડ, ખયેકાથા જલ્દકેરોઝે પાસ દીલ જોડ.
 વહાં મુજહ ચયેનસે રહેને દીયે નઈ, મકકેકો લાઇલાછસે મયા મઈ
 તુમ્હી મુજહકો ખતાં ઊપર ખતાં બેજ, બુલાયે કાસીદાંપર કાસીદાં બેજ
 મયેં બુલા દેખકર શીરીં ઝખાની, નથા માલુમ ચેહ મકે નેહાની
 ઇતા ક્યું પેશ લાયે ઉઝરોકીના, પથરસે તોડતે હયેં અખ નગીના
 ખુદાજને મરીખાંકા દખા દીલ, કરેજે કયા તુમ્હીં દુનીયામેં હાસીલ
 મકરકી આગ લા ડાલે તુમ્હીં સખ, મતાયે સખકા જલો તુમ્હીં સખ.
 સભી આલમકા છ પચેદા કરનહાર, કીયા હયે ઉન મુજહે દોજગકા આધાર
 ચકીં સમજહો કે મયેં સુલતાને દીં હું, જનાબે મુસ્તફાકા જાનશીં હું
 અગરચેઆજ મયેં કહેદું ગઝબસે, તુમ્હારે ઝુલ્મકા એક હર્ફ રખસે
 ફેરે એક પલમને વોહ રખ્યે મઅલુદ, ઝમીંપર તુહકા તુશન મવબુદ
 અગર મયેં ખદોઆસેદુક ઉઠા હાત, કફો રોઝ રોશન હોવે બુલ્લમાત
 સીતારે અસ્માનોસે ગીરે સખ, પહાડોંપર પહાડોં લગ ગીરે સખ
 ખલલ આવેગા આલમકે નસકમેં, પડેગા હોલ સખ ચવહા તખકમેં
 વલે હમ આજ શાહે મોહતરમ હયેં, મોહીતે હીલમો દરીયાયે કુરમ હયેં
 જો કોઈ ખુબ હયે અફઆલમેં ખુબ, રહે મહબુબકા ફીરફા મહબુબ
 પીછે એક એકકો મવલાને બુલાકર, કહે ઉનકો લીખે ઉનકે દોખાકર

બુલાએ આરઘ્યમંદી કીએ યુ, અભી મુજહપર કમર બંદી કીએ ક્યુ?
 સહી મુઝયોને શાહકી ખાત ટાલે, કહે ચેહ તુમ લીખે કાંસે નીકાલે
 લીખે વંદાહ આલમ કીસને તુમકું, હમારે ચેહ લીખે બેઘતેલાસું
 દેખે હન મુક્સીદાંકા મકો ઇનકાર, હુએ હયેરતમેં તખ શાહે બંહાંદાર
 બહોત દીલગીર હો શાહ તલમલાએ, લીખે વોહ આગ લા સારે જલાએ
 કહે શાહને ખુદાકો શુકરો મીન્નત, તમામ અપના કીયા મયેં કયોલે હુજ્જત
 આગે આ તખ અમર મલઉન મરદુદ, કહા ખાતેં કરેગે કુછ નહીં સુદ
 યઝીદકી જલ્દ અબ બયેઅત કરો તુમ, નહીતો દીલ હલાકતપર ધરો તુમ
 ચેહ કહેકર તખ કમાંપર તીર જોડા, કશીશ કર શાહકે લસ્કરપે છોડા
 કહા એક દીલસે સખ શાયદ રહો તુમ, સો અબદુલ્લાહ ઝીયાદી કન કહો તુમ
 કે અબ્બલ તીર મયેં લાયા કમાંપર, સટાહુ લશકરે શાહેઝમાંપર
 અમરકો તખ કહે શાહે ઝમાના, હુવા તખ તીર લઅનતકા નંશાના
 દેખે તખનઇ સમજહતેકયોમે જહીલ, રખેહયેં ખવામખવાહ લડને ઊપર દીલ
 ઇનાં લશકરકી તખ શાહને ફીરાએ, સો અપને જો સફે લશકરમેં આંચ
 દોનોં લશકર ખડે હયેં રખડે અબ, કીધરસે જંગ હોતાહયે શૂર અબ
 ઊઠે તખ ઇસ તરેહસે બોલ શહઝાદ, નસીહત હયે મેરે જલ્દકી મુજહે યાદ
 કે લડનેમે આપી ટુક બાગ લેના, જલગ દુસ્મનકો આગેહોને દેના

બીચ બયાન શાહદત પાના હુર રહમતુલ્લાહ અલેહકા.

યહાંસે અબ કહુ હુરકી હીકાયત, ઓર ઉસ સેરે બહાદુસ્કી હીકાયત
 સો યહદીમંચશાસે હો સરઅફરાઝ, દેખો કયા રાહે ઊકબાકા કીયા સાઝ
 જો હુરને શાહકા વોહહાલ સખ દેખ, ખડા જોશાહપર જંગલ સખ દેખ
 અઝલપર આગયા શાહકા દલા યાદ, બલાકો દેખ કર કાલુબલા યાદ
 તરંગકો ઢીલ દે બકર અમર પાસ, કહા અયે લઅનતી મરદુદ ખન્નાસ
 મગર દુનીઆકા રખકર દીલમેં સોદાત, લડેગા તુ હુસેન ઇબને અલી સાત
 કહા હા મયેં કડંગા જંગ અયેસા, કેજસમેં અબ મરેગા ખલક સારા
 કહા હુરને કે મહશરમેં દર્રીબાબ, રસુલુલ્લાહકો તુ કયા દેવેગા જવાબ
 નીચે કર સર રહા મરદુદ ખામેશ, લગી ગોયા મુંહ ઉપર ઊસકે પાપોશ
 તખ હુરને સચ્ચદે આલમપે સલ્વાત, પડા ઓર અતરતે અતહરપે સલ્વાત
 ડાઠા મયેદાનપરસે જલ્દ તાઝી, ગયા સુલતાનેદીં કન હુરરે ગાઝી

દેખા તાઝીપે હયે વોહ દીનકા સુર, જહલકતા ઝીનપર જુ શોલયે તુર
 પીયાદા હો અદબંસે સાત શાહકે, બજ લાયા હયે તસલીમાત શાહકે
 આગે હોકર કદમપર શાહકે રખ મુઝ, પીછે શાહકે તરંગકે ધરકે સમકુ
 તરંગકે સરપે સર રખ બહોત રોયા, સો અપને વોહ સીયાહ નામેકો ધોયા
 કહા શાહસે કે પુર તકસીર હુ મયે, બશરઅન વાજબુત્તાઝીર હુ મયે
 અઝલસે દીલમેથી મુજહ ઇસ્કકી આગ, બલાકે આજ બારેસે ઝીડી અગ
 સર હયે મુસ્તફાકે બાગકા તુ, ઝીયા હયે દીદયે માઝીગકા તુ
 તમામી બહોરોમરમે મુઝો માહી, ઇમામતપર તેરે દેતે ગવાહી
 ગુમાં હરગીઝ નથા ઝિન મુશરીફાંકા, જે તેરા યુ કરેંગે કસ્દ અંકા
 ઇતા ઝિનકા હુવા ઝાહીર તમલુબ, તેરી ખોદમતમે તુગમાનો તઅસ્સુબ
 કીયા મયેને જુલુમી ઓર જુલુલા, ઇતા તોબાકા ક્યુંકર હો કુખુંકી
 તરંગપરસે ઇમામે મેહેરે પરવર, કહે હુરકે ફીરાકર હાથ સરપર
 કરે જે કોઇ બદરગાહે ઇલાહી, ગુનાહસે કરકે તોબા ઝિઝરે ખવાહી
 ઝિસેલી માંજરાસે કુછ નહીં કયેફ, ખુદાસે હયે કુબુલીયતકી ઝિમ્મેદ
 હુયે હોંગે ગુનાહ જે તેરે હરઅંદ, હુવા વોહ બખ્સકર સબ મયે રઝામંદ
 ન રખ કુછ દીલમે અપને તુ અલી શક, લઇનોસે દગાપર દીલ કવી રક
 સઆદતકા ભરાહયે આજ બાઝાર, ખડે હયે નકદ જા લેકર ખરીદાર
 તમાશેકો મલાયક ગોલપર ગોલ, ઉતરતે હયે સમાસે સારેદર ખોલ
 તેગા દુસ્મનપે મરદીસે લગાના, શકાદતસે સઆદત લેકે જના
 સુની જબ હુરને શાહસે ચેહ બશારત, મુબારક ઉસ ઝખાસે યુ ઇશારત
 ચલા લડનેકો હુર કર નારા જુ શેર, લગા મયેઝનમે ફીરનેકો ચવફેર
 જે મઅસીબ નામથા હુરકા ખીરાદર, દેખા ઝિન હુરકી જેલાની ઝમીપર
 અમરકી ફ઼ઓજસે આપી નીકલા, ઝિઝા મયેદાનપર ઘોડેકો ડાલા.
 સો હુરસે મીલીક બોલા ઉસકા ભાઈ, કીયા તુ ખુબ મેરી રાહાનુમાઈ
 સયાહી કુફરકો મુજહશે નીકાલા, દીખાયા દીનકા રોશન ઝિજલા.
 દેખા વોહ ક઼ઓમ હયે સારી જફાકર, ચલા મયે ઝિનકી સોહબતસે હો બેઝાર
 ઇમામે દીનકી ખોદમતમે આયા, રહે મહશરમે જસકા સરપે સાયા.
 કે શાહપરસે કર અપના જ ફીદા મયે, કર હાસીલ ખુદાકી અબ રઝા મયે
 જે હુરને ભાઈકો શાહ પાસ લાયા, ખડા કર સામને કોરનશ કરાયા.
 આપો તાઝીસે જુ પર આકે દરહાલ, કીયા મઅસીબકા શાહસે અરઝ અહેવાલ

ઉંસે શાહને શાહુતસે બુલાએ, મલેસે કર દોઆ આપન લગાઅ.
 પીઠે હુર શાહઝદે પાસ આકર, સો રખકર આજઝીસે સર ઝમીપર.
 કહા શાહસે કે ઇતિના હુકમ પાઉં, ખંજર મુઝયોંપે અવલ આજમાઉં.
 ઉતાઈ કુદીયોંકી જુરપર જુર, કહું શમશીરસે શામ્યોંકે સર હુર.
 કહે શાહને તુ મેહેમાં હએ સખરકર, કહા તબ હુરને સરકો રખ ઝમીપર.
 અવલ મએ સખસે શાહપર ચલદીયાયા, અદાવતસખસે અવલ મએ કીયાયા
 મેરા ઇસ બાતસે કડવા હએ ખસ દીલ, સો ઘટઘટ આરઝુકરતા હએ તીલતીલ
 જે આરાંમે તેરે અફઝલ રહું મએ, શહીદાંમે શહીદ અવલ હોઝાં મએ
 મરઝ મએદાંપે જાને હુરને રોરો, રઝા શાહસે લીયા હએ ખસ બહુદ હો.
 સબોસે મદ મદાના અથા હુર, નીપટ ચાલાકો ફરજાના અથા હુર.
 કીએથે તેમખાંઝીમે હુનરવર, હઝારાં સ્વારને હુરકો ખરાખર.
 જે હુરને જલદ તાઝીપર હો અસ્વાર, ખડા મએદાનપર મુઝંયાંકો લલકર.
 કહા મએ શેરહું હુરે દીલાવર, અદુએ ખાનદાંપર નીત મુઝફર.
 હમર ખાંધાહું ખીદમતમે વલીકે, શહે આલમ હુસેન ઇબને અલીકે.
 અમરને હુરકો મએદાંમે પડા દેખ, શુખઅતમે જે પુર ઊસકેતાઈ દેખ.
 કાંપા ઉસ ખઓફસે મરદુદકાદીલ, કહા અખ કીસકો લેજું હુર મુકાબીલ.
 કહા સફવાને હીઝીલકો સરખમે, વોહ હએ મશહુર અશરાફે અરખમે
 નસીહતસે ફીરા હુરકો ઊધર લા, ન સમજહેમા તુ ઉસકા કાટ સર લા.
 સો સફવાને ચેહ સુન ઘોડા ચલાયા, મુકાબીલ હુરકે લે નીચતસે આયા.
 કહા હુરકો કે તુ હએ મદ આકીલ, દીલેરીમે તેરે નઈ ઝઈ મુકાબીલ.
 રવા હએ જે યઝીદસે તુ બદલકર, હમારેમેસે તુ જવે નીકલકર.
 મીલા જકર હુસેન ઇબને અલીસું, તઅજ્જુબ હએ તેરી ચેહ આકેલીકું.
 કહા હુરને કે અએ સફવાને સર ખર, કીયા ગોહરકો તુ કંકર ખરાખર.
 યઝીદા બેહયાહએ બહેલત બદકાર, ખુદા ચોર મુસ્તફા હએ ઉસસે બેઝાર.
 રહતા હએ રાત દીન વોહ કએફમે ચુર, પડાહએ મંઝીલે ઇમાનકે દુર.
 હુસેન ઇબને અલી પાકીઝએ પાક, યુનાહકા નઈ લગા દામનકો જસ ખાક
 હીલા જખરીલને જસકા ગંવારા, કીયા ખસ હાથસે જસકા મદારા.
 સીખેગા કઓન ઉસકા વસ્ક બેહદ, મોહમ્મદ મુસ્તફાસા હએ જસે જદ.
 નખીકે બેસ્તાંકા હએ ચેહ રએહાં, અલી ચોર ફાતમાકા હએ દીલોખ.
 વહી સફવાને હુરકા ચેહ સુખનસુ, કહા હુરકો મેરાબી એફ ખઅન સુન

હુસેન ઈબને અલી આલે અબા હયે, મુજહે માલુમ ઉસકા મરતબા હયે.
 રવા હયે આજ ઈજત માલો ઝરકો, નહીં કોઈ પુછતા ઈદેમો હુનરકો.
 ચંઝીદકે પાસ હયે બસ ફવલતો માલ, સટા હયે માલસે આલમ ઉપર ખલ
 હયે ઊસકે સાંથ હમકો ચેહ ઇરાદા, હોવે કુછ માલો મનસખલી ઝીયાદા.
 કહા હુરને કે અયે મલગીન નાદાન, સમજહકર બાત તુ હોતા હયે અંમન
 તુજહે મફલતકી હયે ચેહ સખ ખુમારી, નહીં માલુમ ઇસ દુનીયાકી ખવારી
 ચેહ સુન સફવાને મલઉ હો ગુસ્સા લા, ચલાયા હુરકે તખ સીનેપે ભાલા.
 સોં હુરને માર વધ નેઝેપે નેઝા, કીયા નેઝેકો ઉસકે રેઝારેઝા.
 ઊસી ઝરમીમે નેઝેકા કીયા વાર, કીયા મલઉકી યક ગઝ પુશતસે પાર.
 ઊસી નેઝેસે હુરને ઊસ ઊઠાયા, ઘસીટા હાથકે નઝદીક લાયા
 દીખા લશકરકો સારે શોર પાયા, ફીરાકર તખ ઝમીં ઊપર ગીરાયા.
 ઝમીંપર ગીરતેહીં ઉસને, સટા દમ, વોહ જલદીસે ગયા નારે જહન્નમ
 અથે ભી તીન સફવાંકે ખીરાદર, કીયે તીનોને હમલા હુરકે ઊપર.
 સો હુરને યાદ કર રખીસ્તમાવાત, મોહમ્મદ મુસ્તફાપે પડકે સલવાત.
 ખુલ્લંદ આવાઝસે વોહ કરકે નારા, વોહ તખ તીનોપે દવડા બું કે બારા
 યકસકી આકે પકડા ઊસને કમ્મર, ઉઠાયા ઝીનસે મારા ઝમીંપર
 કીયા હુસરેકો એકહી વારમેં સાફ, સટા દો ફાંક કર શાનેસે તા નાફ.
 કીયા ઊસ વારને ઝરદનકા ખરવા, પડા ઉસ ખાકમેં મુરદાર મરવા.
 લગા મલગીન તીસરા ભાગ જને, લગા દહેશતસે હુરકે છ છુપાને.
 ઊસેલી હુરને હમલા કર મીલાયા, નઝદીક જ પીઠપર નેઝા ચલાયા.
 હુવા નેઝેકા સર સોનેસે પચેલાડ, લીયા વધ ખીચ ગાડા ગદમેં કાડ.
 પીછે હુર ફતહાપા શાહકન ગયા હયે, ઊતર તાઝીસે કુરનશ કર કહા હયે.
 કે યા ઈબને રસુલુલ્લાહ અખ તું, હુવા યા નઈ હુવા રાઝી મેરેસું
 કહે શાહને હુવાં તેરેસે મયેં શાદ, હુવા તું હશરકી દોઝખસે આઝાદ.
 બશારત ચેહ સુનેપર ઝયોક હુરકો, હુવા લડનેકો સરસે શયોક ઊસકો.
 દેખા ઇતનેમેં નઈ હયે જંગ ફયેસલ, ખડા હયે શાહપર મુઝયાંકા દંઝલ
 ઉઠા તાઝીકી ભાયા દીલમેં ગાઝી, લગા ચવફેર કરને તેમબાઝી
 સટા કઈ પહેલવાનાં પત્તમને માર, રચા મુઝયાંકે મુરદે દારપર ઠાર
 કીતેક ઊતનેમેં ખ્યાદે દયોડકર આયે, સો હુરકે ઘોડેકો માર સઝા પાયે.
 યુસેકે ખીચ સીલગી હુરમને આગ, વોહ જયેસા ગોસફાંપર છુટા બાગ.

પીયાદા હો લગા હુર જંગ કરને, લગા મુઝયાંપે મએદાં તંગ કરને
 દેખે જખ શાહને ઉસ દલમે હુરકુ, પીયાદા હોડે લડતે હંએ દંદયાંસુ
 જો ભેજે હુરકને શાહે જહાંદાર, ભી દુસરા એક તાઝી તેઝ રકૂતાર
 ચડા તખ હુરને તાઝી દમકા તાઝી, લગા તખ સરસે કરને તેગખાઝી
 ચલા ફીર ફીર ઇનાંકો તાખ દેતા, ચલા ખુસે સાનાકો આખ દેતા
 એક એક ઝરખતમે દોનોંકો ઝિતારે, બહોત મુઝયાંકે સરસે મગઝ જહાડે
 હુવાયા ઈસ તરેહ મુઝયાંકા ચકલાષ્ટ, નથી જીસમે નઝરકો પએકને ખાટ
 લગે સખ દેખને તખ હુરકે હમલે, જો કોઈ ઉસકે મુકાબીલ આ ન સંભલે
 મંગા જો હુરને ફેર શાહ પાસ જને, કદમ દેખ શાહકે ફેર જલદ આને
 કહા હાતીકે ઇતનેમે નકો ફીર, હુવા હએ અખ હુઝુરી વકત આખીર
 તુજહે દેનેકો ફૂરાં આખે કવસર, ખડી હએ શાદમાં લે જમ ભરભર
 કીયા વાંસેહી હુરને શાહ તરફસુ, લગા વાં સોંચ કરને શાહેદીકુ
 કે અએ સુલતાનેદી અએ શાહ મેરે, અભી જતાહુ મએ જદ પાસ તરે
 કહુ જદ પાસ અગર પએગામ કુછ હોએ, ચેહ હુરકી ખાત સુનકર શાહેદી રોએ
 કહે અએ હુર ખતા તુ હોકે ખુશ દીલ, રસુલુલ્લાહસે ફીલહાલ જ મીલ
 નમાઝે બાહરકા પડકર દુગાના, તેરે પીછેસે હમભી હએ રવાના
 સુખન શાહકા ચેહ સુન હુરને ઉમસકર, ચલા હએ દીલમે ઘોડેકો ધુમસકર
 થા જવલાં બર્ક સા ફીરતા અથા હુર, નમત બાદલકે ગડગડતા અથા હુર
 જીસે હુર મારતાથા ગર્મ હોકર, ઊસે એક વારમે સટતાથા દો કર
 અકેલે હુરને સખ લશકર હીલાયા, ઊધરકે કર ઇધર સખ ખલખલાયા
 હઝારોંસે સગાં એકદમ જો છુટે, સભી તેગો તખર લે હુરપે તુટે
 ઉઠા હાંકાપે હાંકા માર ચોર માર, લગા હુર છોડને લલકાર લલકાર
 લગે ચવતરફસે ઝખમાં હુરપે જડને, લગા હુર ઝખમ વધ ખાખાકે લડને
 બહોત ઊસ ગુલમે લગ લગ હુરપે વારાં, ચલીથી ખુકે હુરકે તનસે ધારાં
 ચકાયક આકે વોહ ઇખને કનાના, જો થા મરદુદ પર મકરો બહાના
 ઊને નેઝેસે બસ ધરકર અભારી, કીયા સીનેમે હુરકે વાર કારી
 લગત એક વાર હુરપર ઊસને કરકર, પડા હો સુસ્ત હુર ઘોડેસે મુઝતર
 પડા સો હુરને કર કુવત યુકારા, ઇમામેદીનકો રો હાંક મારા
 કે યા ઇખને રસુલુલ્લાહ જલદ આવ, ગુલામે કમતરીકો યાંસે લેખવ
 વહાં ઘોડા દબાકર શાહેદી આએ, ઊઠાકર ઉસકો લશકરમે વોહ લે આએ

બચ્ચે શાહ હુરકાં લે ઝાનો ઉપર સર, લગેહચે બહોત રોને હુરકે ખાતર.
 ખંરસ બારાને રહમંત ઊસ નયનકા, સટા ઘો ખૂર્જ ગદેં યાસમનકા
 ગંરદ ઊસકે ઉઝારે નાઝનીસે, લગે શાહ પાક કરને આસતીસે
 લગા હુર શાહસે હોને જખ ફીરાકી, ઝરાસા જીરહાથા તનમેં બાકી
 નયન ખોલા હચે ઉસદમ કર તખસ્સુમ, પુછે શાહકો હચે રાઝી મુજ્જહસે અખ તુમ
 કહે શાહને હુવા મચેં તુજ્જહસે ખુશનુદ, રહે ખુશનુદ તુજ્જહસે રખવે મચ્ચુદ
 કીયા તખ હુરને પાકર શાહમાનો, નીસારહઝરતપે નકદે ઝીંદગાની.
 હઝારાં રહમતેં હક હોવે હુરપર, ગયાં જી આલે અહમદપર ફીદાકર.
 ખુદ્દકે પાસ રહે હુર સાહેબે જહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અક્ષાહ.
 દેખા મચ્ચસીખને જો હુરસા ખીરાદર, ગયા હકકી શહાદતકે લગા પર.
 રઝાલે વોહબી ઊસદમ શાહેદીસે, રખા સર ભુપે ઇખલાસે ચકીસે.
 તરંગકા ડાલ દંદ્યાંકે તીરાયા, બજ શમશીર બહોતોંકે ગીરાયા.
 મલાયકસે હઝારાં મરહબા લે, શહાદતકા ગયા વોહ મરતખા લે.
 રહે મચ્ચસીખપે હરચંદ રહમતુલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અક્ષાહ.
 અલી કર નામ એક ફરઝદે હુરથા, દીલેરીમેં શુખઅતકા ગોહરથા.
 અથા કુક્રોંકે દીલમેં વોહ કવી ખલ, ન કચેરતેથે યઝીદી જીસ નઝર તીલ
 શાહાદત દેખ ઉન અમ ઓર પદરકી, સચાદત દેખ દોનોં ખખતવરકી.
 ગુલામ અખનેકો બોલા ઊન નેહાની, પીલાવેં ચલ દોનોં ઘોડોંકા પાની.
 ડટા તેઝીકા તખ દોનોં જને વધ, ખડા આ શાહેદીકે સામને વધ.
 અલી ખીન હુરને મરકખસે ઝિતરકર, રખા સર સામને શાહકે ઝમીંપર.
 દેખા તખ ઉસને ઉન અમ ઓર પદરકું, તને બેજાં ખડે હચે હોકે પુરખું.
 ચેહ દેખેપર લગા જીં મોમ ગલને, લગા દોનોંકે મુંહપર મુંહકા મલને
 કહે શાહ કચોંન હચે તુ અચે જવાંમદ, હચે ઇતના ઇન શહીદોંકા તુજ્જહે દર્દ.
 કહા મચેં ઇખને હુરહું હુરે સાની, કીચે હચે જીસને શાહપર અંકીશાની.
 ઇતા અચે પાદશાહે ફચેઝ ગંજુર, મચેં આયા તુજ્જહ ઉપર હોને બલાહુર.
 શક્કત ઉસપે કરકર શાહે આલમ, નીકાલે ઉસકે દીલસે બાપકા ગમ.
 રઝા લે શાહસે વોહ મચેદાંપે આયા, જદલ કરને યઝીદ્યાંકે ખુલાયા.
 જો નીકલા શખસ એક બર્શીદચે શામ, ખડા મચેદાનપર આકર સરંજમ.
 અલી ખીન હુરકો નઈ કરને દીયાખાત, કીયા નેઝેકા આકર ઊસ ઉપર હાત.
 ઊસે નેઝેપે લેકે કુસકો ભડકા; બહોત શીદતસે મારા ભુપે ભડકા.

પીછે જો સામને આવે નીકલકર, અલી ખીન હુર સટે ઊસકો કતલકર.
 ઇમામ ઊસકી જવાંમદીપે હો શાહ, બુલંદ આવાઝસે કહે આફરી બાદ.
 ભલે ઊસ બાપકા હયે ચેહ ભલા પુત, સટા દોઝખમે કંઈ મારા હયે દો ભુત.
 બઝાં સખ મીલકે ચકદમ અહેલે કીના, શહાદતકા દીએ ઊસકો કરીના.
 અલી ખીન હુરરે ગાઝી કંઈ દીલાવર, રહે દરીઆએ રહમતમે શનાદર.
 અલી ખીન હુરપે હરચંદ રહમતુલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ.
 ગુલામ એક હુરકાથા “ગુરરા” અથાનામ, ચલાવોહ ફેરખખતાજલદસમસામ.
 કુચલ ગુરરાને ઊનકા ઊઝા ઊઝા, પરામંદા કીયા જીં ઝરરા ઝરરા
 તલ ઉપર કરકે સખ લશકર ખડકસે, મીલાયા બહોત મુઝયાંકો મરગસે
 ફેર આકર વાંસે બોલા શાહેદીકા, કરમસે શાહ રખે માંજુર મુજ્જકો.
 તેરી ખીદમતમે ગુસ્તાખી કીયા મયે, બગએરઝહુકમ મુઝયાંપર ગયા મયે
 મેરે સાહેબપે બસ દીલ સોઝથા મયે, જલકે કનમે નવઆમોઝથા. મયે.
 ઇતા મંઝતાહું ચાંસે અલવીદા કર, મીલું સાહેબસે શાહપર દીલ ફીદા કર.
 ચેહ બાતાં ઊસકી સુનકે શાહેદી તખ, કીએ હયે બહોત ઊસપર આફરી તખ
 ચેહ સુન ગુરરા ચલા હયે હોકે ખુશહાલ, ઉઝા તાઝીકેતઈ મયેદાનપર કાલ.
 શહાદતસે સઆદત કરકે હાસીલ, રહા સાહેબસે જકર અપને નીલ.
 જલમ બંદા હયે કયેદે ઝીંદગીમે, તલક મવલાકે રહેના બંદગીમે.
 રઝા શાહકે બગએરઝ કુછ ન કરના, અમર શાહ મર કહે તો મસ્કે બના.
 વલી ચેહ ઝીકે રખ સલવાતકો બોલ, ઝખાં અખ મજલમે હશતમમને ખોલ.

મજલસ આઠવી, ખીચ ખયાન શાહદત પાના મોહેબખાં વહવાદારાં.
 ઔર ખીરાદરાંને જનાખ સયદુશશોહદા ઇમામે હસુન

રદીઅલ્લાહોઅનહુમકા.

ઇતા કહું શાહકે ચારોંકી મજલસ, મોહેબખાં ઔર હવાદારાંકી મજલસ.
 ચેહે જખાંકી મજલસ હયે સરસર, કે જ હયે ફરીસ્તોંકે નહીં સર.
 સીવાએ અહેલ ખએત ઊસ કતલકે દીન, અથેશાહ પાસ તીરપન મદમોમીન.

જામલે શાહકે પરવાને અથે વોહ, વશલકે મએસે મસ્તાને અથે વોહ
 થેહ સારે જુ શમાથે પએરહનમે, મોહબતકે ચકીકે અનુમનમે
 ખેડેથે શાહકે આગે બાઅદબ હો, ખેડેથે ધુપમે સખ ખુશક લખ હો
 ઊંડેથે શાહકે બદલે જનપર સખ, ખેડેથે મુતઝીર ફરમાનપર સખ
 ઝમીપર આજ લગ થેહ ઉસ્તવારી, કીસીમે નઈ દીખા ચખે ઝંગારી
 કલમકા અખ સમદે તેઝ રફતાર, હુવા જવલાંમે લીખને તાઝા અખબાર
 જો હુરકે સાથ વોહ હુરકા ખીરાદર, ભી ફરજદો ગુલામે નેક અખતર
 હુએ હએ કલ વોહ ચારોં જને જખે, ખીચારે શાહને અપને દીલમને તખ
 જો જીન દંદયાંકો કહેકર ખારે દીગર, તમામ અપના કરે હુજ્જત ઊંદોંપર
 ડટા તેઝીકો સુલતાંને ઝમાના, ખેડે જ દોનોં લશકર દરમીઆના
 કહે અએ કુફીઆં ઓર શામીઆં હો, ખુદા લોગોંસે કીનેકાં સટો ઘો
 મુજહે લડનેકો તુમસે મુદદઆ નઈ, કીયા મએ તુમસે લડને ઇબતેદા નઈ
 તુમહીં મેરેસે અવલ બંદ કર નીર, તુમહીં અવલ ચલાએ મુજહ ઉપર તીર
 ઇતીભી એક તસીહતકી સુનો ખાત, થેહ નાહક જંગ કરનેસે રખો હાત
 કે મએ જકર ચઝીદકે પાસ ચકબાર, કરંગાહક વ ખાતીલ સખકા તકરાંર
 અગર ત્હકીક હએ હક ખાત ઊસકી, તો મએ બએઅત કરંગા સાત ઊસકી
 કહા તખ એક કુફીને કે હએ તુમ, ઝખાં તરાર ઓર શીરીં તકલુમ
 ચઝીદ કનસે ખલાસી તુમ તુરત પા, ખીલાફતકા કરંગે ફેરકે દાવા
 કહે તખ શાહેદીને અય્યોહન્નાસ, મુજહે જનેકોદો જદેકે કબર પાસ
 જો વાં હકકો ઇબાદતમેં સુજહો શામ, રહું મએ નાકહુ ઓર કીસેસે કુછ કામ
 સકલ મુઝયાંને બોલે અએ ખુદાવંદ, હમ હએ ઇસિ ખાતપરભી નઈ રઝામંદ
 અરખ વાંભી તેરે સખ ગીર્દ આવે, ખીલાફતકે બદલભી જંગ ઊઝાવે
 હમીં તુમનાકો છોડે સુસ્ત જીતના, ઊડેગા ઉસ કદર આલમમે ફીતના
 કહે તખ ઉનસે શાહે જુલ કરામાત, થેહ સુનતે નઈ તો દુસરી એક સુનો ખાત
 કરો મત આજ પાનીકી ગીરાની, મુજહેદો ઓર મેરે ચારાંકો પાની
 કે મએ ઓર સાથકે ચારાં ખીચારે, હુએ હએ પ્યાસસે હએરાન સારે
 નકા પાની બગએર મારો હમનકો, સુખાઓ મત નખુવતકે ચમનકો
 લમે કહેનેકો વોહ સારે મલાઈન, હરામી નસ્લ ખીઝીરાંને બેદીન
 સુખન પાનીકા હરમીઝ મત કરો તુમ, મગર પ્યાસેસે હએરાં હો મરો તુમ
 અગર તુમ મરકેસારે ખાક હોજએ, તભી પાનીકો હમસે ખુદ ના પાએ

ઇમામે અવવર્ણીને તબ કહે ખુબ, ખુદાકી હયે રજા હમનાકો મનલુખ
 હમી સખ આજ રોજા રખ હોવે સ્વાર, કરે જ આપે કધસરસેહી અફતાર
 અગર અબ ખવામખવાહ લડતેહી હો તુમ, મેરેપર દુટકર પડતેહી હો તુમ
 સો રસમે જંગલી અવવલસે તુ.નેક, કે આવે જંગ કરને એકસે એક
 ચકાયક આ પડો મત દુટ સખ જહુમ, કે હોવે મદ ઓર નામદ માલુમ
 સભોને ખાત શાહકી થેહ કુબુલે, વલે થેહ ખાતલી આખીરકો ભુલે
 સો હોકર શાહને દીલ તંગ નાચાર, ફીરા તાઝીકો આયે આપને ઠાર
 અમરકે સાથ સરદારોને નામી, જો સામર ઇમીને આઝાદી હરામી
 ઊસે દરહાલ ભેજ જંગ કરને, સો વોહ મએદાંપે આયા જદદ મરને
 જદલકો સખમને મશહુરથા વોહ, હુનરપર અપને બસ મગરથા વોહ
 લગા મએદાંપે ઘોડા ફેરને વોહ, હરીફોકો નઝરસે દેખને વોહ
 દીખા બસ અમરકે મેં લાર અપના, કીયા નામોનસખ ઇંઝહાર અપના
 ઝહીરી બા શુખઅત શાહકે આગે, ખડા મીરરીખથા જુ માહકે આગે
 વોહી આયાથા શાહકન છોડ ધરખાર, દોઆલમમે કીયાથા શાહકો મુખતાર
 જદલકે ફનમે બસથા મદ બાહોશ, કીયાથા બારહા જમે ઝફર નોશ
 કહા તબ શાહકા અયે ફરઝદે હયેદર, રજા હો મુજહકા જને સામરીપર
 કે મએદાંમે કઠન દીખતા હયે થેહ મદ, કફ ઊસકી ખીનાઇ લાફકા ગદ
 ચલા લે હુકમ શાહે બખતવરસે, ઊઝા નારા શુખઅતકે જગરસે
 રખા નંધ શાહક આગે જીકી પરવા, ચલા પરવાના હો પરવાનગી પા
 ઝહીરી પહેલવાંકો દેખ સામર, ગંભરાયા સુધ સટા ઘોકેમે ખાતર
 લગા ખાતાંમે ઊસકો બંદ કરને, ખીસ્થાના હો લગા વોહ ફંદ કરને
 કહા તબ ઊસકે અપને અહેઅઅત ઢાલ, કીયા સરપર ઉઠાયા હયેતુજાજલ
 હુસેન ઇખને અલીસે કરકે ચારી, ઝનો ફરઝંદકી કરતા હયે ખવારી
 ઝનો ફરઝંદપર અપને કરમ રખ, તલફ કરનેસે ઉનકે કુછ શરમ રખ
 ઝહીર ઊસકો કહા મજહુલ અહેવાલ, તુજહે ચહતાહયેરખનાશર્મ ફીલહાલ
 જો ઇસ દુનીઆયે ફાનીકે બદલ તું, કમર લડને બંધ આલે નખીસું
 તુ ભુલા દેખકર દુનીયાયે ફાની, લીયા સરપર અઝાબે જવીદાની
 કીયાલી કસ્દ સામરને સુખનપર, ઝહીર ઊસકો દીયા નેઝા દહનપર
 વોહ નેઝા લગ હુવા જબ આરસે પાર, ઝમીપર ગીર હુવા વોહ દાખીલુનાર
 ઝહીર અપના તરંગ વાંસે કુદાકર, ખડા જ કલબ લશ્કરૂકે બરાબર.

કુહા અર્થે સાકીનાંને કુહા ચોર શામ, મુઝહે ગર જનતે નધં તો સુનો નામ
 ઝહીરી “બાવકાહું ધબને હુસ્સાન” , ખડાહું શાહેદીપર હોકે કુરબાન.
 ઝહીરી શેરકા ઉસને સુને નાંવ, સલાબતસે રખે ના કોઈ આગે પાંવ.
 આગેસે ઉસકી મદીદા સબોંને, સુનેથે રોહ લગે સબ સદ્દ હોને.
 અમરતો ખસ ખીસાના હોકે ઉનકા, કહા જહીડકાદે અપને સબ સીવાહોકે.
 તુમ્હીં ક્યું ઇસકદર સુધ ખોએ સબને, અકેલેકો લગે ક્યું દેખ દબને.
 નીકલકર કોઈ કરે ઉસ મદકા કામ, સભીઅમરદોંમને અપના કરે નામ.
 “નસીર ધબને કઅમ” મજહુલ ખેરાંમ, અમરકી બાત સુનકર તબહુવા ગર્મ
 સજાદા ચોર મુકલલ સાજથા વોહ, ખડા કુશ્યોંમેં સર અફરાજથા વોહ.
 ઝહીર ઉપરાલ આયા હોકે સનમુક, મંગા મશગુલ કરને બાતમેં ટુક.
 ઝહીરી પહેલવાંકતાલો ખુરેઝ, જહલમેંથા નેહાયત ગર્મ ચોર તેઝ.
 દીયા તદ્દ પુરસતે ગુફતાર ઉસકો, રખા સીનેમેં નેઝા માર ઉસકો.
 ઉઠાકર વધં નીકાલા ઝીનસે બાર, સટાદોઝખમેં વોહ દોઝખકા અંગાર
 પીછે સાલેહ ખીરાદર ઊસકા આયા, ઝહીર ઊસપર લગત નેઝા ચલાયા.
 જે વોહ મલકોં ચુકાને વારકા બસ, ગયા ખમ હો તરંગકે એકતરફ ચલ
 તરંગ છાંનેમેં ભડકા આંગકો કાડ, સટા મલકોંકો અપની પુસ્તશે જહાડ
 રીકાખ ઊસકે હુવા એક પલમેં જંજીર, લટકનેકો લગાકર વધં તલે સીર
 તરંગ ત્યુંત્યું ખીચકતા ચોર ઊછલતા, ચલાથા પાંવસે ઊસકો કુચલતા
 નછોડાતન સલામત ઊસકા એકતીલ કીયાહએ ચુર ચોર દોઝખમેં વાસીલ
 પીછે ઊસ શજરતુલ પુન્નરકી શાખ, કઅમ ધબને નસીર આયાહો ગુસ્તાખ
 વોહ ચાહા કુછ શુખઅતકા કરે લાફ, ઝહીર ઉસકોં દીયા રખ નેઝા બર નાફ
 ઊઠાકર ઝીનસે બાહેર નીકાલા, જહટક નેઝા ઉસે દોઝખમેં ડાલા
 બઝાંકર વોહ ઝહીરે નર ગઝનકર, સટા નેઝેકો પ્યાદોંમેં ઉઠાકર
 કુચલ પ્યાદે કીયા મએદાનકો સાફ, ધુતક કર જું સટે પુંબેકો નદાફ
 ઉતટકર વાંસે ફેર મએદાંપે આયા, નીદા હલમીંમુખારીઝકા સુનાયા
 પીછે ઉસકેજે સનમુક આએ ફીરકર, સટે એકવારસે ઉસકા દો ધડ કર.
 ઝહીર અલકીસ્સા જે પલમેં સટા માર, અકેલેને દંદ્યાંકે તીનસો શ્વાર.
 અમરલી ચારસો અસવાર લે જું, ખીડાયા એક છુપી જગાપે મલકોં.
 હજર હુન્નજકો બોલા કે તુ જ, ઝહીરકો મારકર તુ ભાગકર આ.
 સો વાં આયા હજર હુન્નજજં જહીલ, ઝહીરે બા શુખઅતકે મુકાબીલ.

ઝહીર ઉસપર હિઝા તેઝી લગા પીટ, વોહ જાં ચહતાથા વાં જતા ચેન્ના નીટ
 ઝહીર આયાહુ આયા કહેકે લક ધક, તરંગ અપનેઝા પહોંચાયાથા ઉસતક.
 તલક વોહ બેહયા ધખરાકે ફીલહાલ, અપસડા ભુપે તાઝીસે દીયા ડાલ.
 પુકારા વાંસે મચેં મરતાહુ દઓડો, કુમક આવે કોઈ ડરતાહુ દઓડો.
 ઉંઠે એકબારગી વોહ ચારસો સ્વાર, ઝહીર ઊપરાલ કરતે માર ચોર માર.
 ઝહીર ઉન સખસે નાકર કુછ અદેશા, દીખાનેકો લગે મરદીકા પેશા
 અદીક ફેર ફેર જલમેં દીલ ખપકર, સટા નેઝેસે બહોતોંકો ફનાકર.
 પીછે ઉસ મુઝીયાંકે હર્બમેં વોહ, નીપટ સપડા હચે તચનો ઝર્બમેં વોહ.
 વોહ નેઝા સટકે કાડા મ્યાનસે તેગ, ગરજના ચોર ખરસ્તા ભુંચલા મેગ.
 જલદ હોં તેગ ગરમીસે બજયા, પચાસ અસવારભી દોઝખમેં ભાયા.
 વલે તાકત નથી ઊસકે બદનમેં, લગેથે ઊસકો નવદ ઝખમ તનમેં
 વોહ ઝખમાંસે નીપટ હોસખત બેતાખ, બદનસે બહે ચલેથે ખુંક સચેન્ના મ
 સો સરસે પા તલક ખુમેં ડુખાથા, ઊસીસે તીરભી તનમેં ચુખાથા
 સો વચેં દસ સવાર શાહકે ઊસકને ધાયે, ઉઠાકર ખુમેં જતા શાહકને લાયે
 તખ ઊસકે શાહેદીં નઝદીક જકર, ખડે ઊસકે સીરાને પાર આકર
 ઝહીર ઉસ વકત કરકર ચસ્મકો બાઝ, દેખે સર પાસ હચે શાહે સરઅફરાઝ
 સો ઊસ હાલતમેં કુવત કરફીરાહચે, કદમપર શાહકે અપના સર રખા હચે
 કહે મવલાને ઊસકો ખાત કુછ કર, કહા પીતાહુ જકર આપે કવસર
 સો વંધટુંક લખ હોલા કવસર પીયાહચે, કદમપર શાહકે અપના જહીયાહચે
 કદમસે શાહકે અપના જોડકર દીલ, હૂવા હચે જન્નતુલમાવામે દાખીલ
 કહે તખ ઊસકેતઈ શાહે નેકાકાર, અઝેગા ચેહ મેરા જન્નતમને યાર
 ઝહીર ઉપર રહે નીત રહમતુલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અદ્દાહ
 પીછે દોનોં ઝીયાદીકે ગુલામાં, ખડે મચેદાંપે આ બા સાઝો સામાં
 દોનોં મરદુદ નામરદેં ઝનાની, અથે દુનીયાકી ન્યામતસે અધાંની
 જલદ તાઝ્યાંપે ફખરો ફરમને વોહ, લદેથે સખ ઝરો ઝેવરમને વોહ
 કહે અખ કઓન હચે જીનેસેબેઝાર, સો દેખ આવે હમારી ઝર્બ તત્તવાર
 અથા શાહકન વડી હેકલ ખીરદમંદ, અમર કલખીકા અમદુદ્દલાહ ફરઝંદ
 ઉને શાહકે કહા તખ ચુમકર પાંઝિ, હકમ હોવે તો મચે મચેદાનપર જઝિ
 રઝા લે શાહસે વોહ મરદે દીલાવર, ચલાખ્યાદાહી ઉન દોનોંકે ઊપર
 કહે દોનોંને તુજહકો જનતે હમ, તુ ફીરકર જ તેરેસે કયા લડે હમ

ઝડીરે કચેસ આવે યા બરીર આવે, તો ઉનમેંસે કોઈ મરહીકો દીખણુએ
 સો અબદુલ્લાહને બોલા નાપીકારાં, તુમહીં લશકરકે દાયમં ગરદખવારાં
 તુમહારો ઉમ્મ ગઘ કરતે ગુનામો, તુમનપર કયા ચડેં મરદાંને નામો
 હુએ હમકો તુમસીતી લડનેસે ઇનકાર, વલે વોહ મીલમેં હમ હુએ પડે નાચાર
 દોનોં મ્યાને યકસને તખ હટકકર, દીયા નેઝેકો અબદુલ્લાહપે તકકર
 સો અબદુલ્લાહને ઊસકે વારકો ફેર, આગે હોકર ચલાએ ઉસપે શમશેર
 કીયા મલ્લઝીનપર વોહ વાર કારી, પડા ઘેડેસે હોકર બેકરારી
 તખ ઉસને જખ કીયા દુસરેપે એકવાર, ઉસે ફેર વઘં સટા એક વારમેં માર
 પીછે સારે ગુનામાં મીલ ઉલટ આવે, સો અબદુલ્લાહકા રખ દીલમેં કપટ
 આવે

સો અબદુલ્લાહનેભી બહોતોંકા સટ માર, શહાદત પાગયા હુએ આખેરી કાર
 રહે ઉસ મરદપર નીત રહમતુલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અલ્લાહ
 પીછે શાહ પાસ એક પીરે કોહન સાલ, અથા પાકીઝા બાતીન સાહેબેખલ
 બરીર ઇબને ખીઝર ઊસ મરદકા નામ, નીપટ ખુરેઝથા વોહ જું કે બહેરામ
 રઝા લે સાહકીં જ મચેદાંપે સખંકા, સુનાયા નઝમમેં નામો નસખંકા
 લગા ફેર હરતરફ શમશીર કરને, દંદ્યાંપર બાદ સરસરસા ગુઝરને
 અગર ફસતમ દેખે વોહ જંગ દરખવાબ, હોવે હુએખતસે ઝાહરા ઉસકા ગુ
 લઆબ

ન યકતીલ મારનેસે ચુપ રહે વોહ, સકલ મુઝયાંકો હરદમ યું કહે વોહ
 કે અચે બેદીન બદ ખો ચોર કાફર, ખડે આલે નખીકે તુમ કતલપર
 તુમહારે ખાનુમાં કરતાહું તારાજ, સઝા દેતાહું સખ ફીરદારકા આજ
 જો કોઈ શોખીસે આગે ઉસકે આવે, ઉસે ફીલહાલ દોઝખમેં જલાવે
 જદલ જુનેસે ઉસકે તંગ હોકર, મુખાલીફ ચુપ રહે સખ દંગ હોકર
 યઝીદી પહેલવાંથા ઇબને માકલ, ઉસે સખને ઊઝાએ ચોરદીએ ખલ
 સો આ મચેદાંપે વોહ મરદુદ બદ ખો, લગા કહેને બરીર આગે ખડા હો
 હુસેન ઇબને અલીકે હમ રહાંમેં, શામીલ હોકર પડાહુએ ગુમરહામેં
 આપી બોલા અગરં શક હુએ તેરેતઘં, કે મચેં હકપર નહીં બાતીલપે હું મઘં
 તોબા હકસે મંગેં દોનોં હમીં મીલ, કે હકકે હાથસે હુએ વોહ બાતીલ
 ઊનેભી ચોર ઉને ફેર હત ઊઝાયા, બુલંદ આવાઝસે બોલે ખુદાયા
 હમીં દોનોંકા તુ પચેદા કરનહાર, તુ હુએ મચખુદ હમ દોનોંકા ઉસકાર
 જો કોઈ હકપર રહેગા તો ઝરં પાએ, જો કોઈ બાતીલપે હો સો જદદ મરખએ

દોનોને યું દોઆકો કરકે આખીર, પડે વારાંસે એકપર એક ફાતીર
 ખરીર આગે હો મોરા વાર ઉસકો, સટા દો ફાંકુંકર દો ઠાર ઉસકો
 અગર ઉસવકત દોતે અશમ કીના, ન રખતે કોઇ હરગીઝ શાહસે કીના
 વલે અબવલસે યું સોંચાહયે કરતાર, જે ગુલશનમેં રહે હર ગુલકેતઘ ખાર
 રહે કલશાહકા મજલસમેં હમદમ, સજા હયે ખારકો નારે જહન્નમ
 અગરથે દીદયે ખાતીનસે મઅઝુર, પડેથે સખ રહે ઇનસાફસે દુર
 ખરીર ઊસ લાનતીકો જખ ખયાયા, ઝડુરે હફસે ખાતીલકો છુપાયા
 હુવા ફેર આકે શાહકે પાસ હાઝીર, અદંબસે શાહકે કદમોંપર રખા સીર
 શાહીનશાહને નવાઝશ ઉસપેખસ કર, કીચે હયે ઉસકો ઝન્નતશે મુખશર
 બશારત ઊનશે થેહ સુનકર હુવા શાહ, ચલા લડનેકો ફેર મયેદાંપે આઝાદ
 કતલકર બહાત મુઝયાં કો ઉસી છીન, શહાદત પા હુવા હકશે મકારીન
 કહે શાહને શાહીદ ઉસકો દેખે સો, ખુદાકા બદયે શાયસ્તાયા વો
 ખરીર ઉપર રહે નીત રહમતુલ્લાહ, સ્હે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 ખીછે ફરજંદે અખદુલ્લાહ વહમથા, શો વોહ ખીદમતમેં શાહકે રોઝોશખથા
 જવાને તાઝાદે ખાતાંમેં ગુલઝાર, ઝખાં શીરોં વોહ હરએકશે મીલનસાર
 કદ ઉસકા સરવે ખાગે દીલ ખરીયા, કમાલે હુસ્નમેં રશકે પરીયા
 ન કુછ દેખાયા અએશે ઝીંદગીકા, નવાયા સખ અઝારા દીંકા નોશા
 અથી ઉત્ત મરદકી માં ખુશ અકીદા, ઉને તખ બોલ ઉડી અએ તુરદીદા
 મુજહે અએસી હયે તુજહશે આશનાઈ, જે એક સાચત નહીં તાખે જુદાઈ
 મેરે હયે તુહી દીલકે ખાગકા ગુલ, વલે કુછ દીલમેં અપને કર તઅમ્મુલ
 વોહ ફરજંદે નખી સુલતાંને દારએન, અલીએ મુરતુખકા કુરરતુલ અએન
 યહાં સખ મીલકે બેદીનો જફકાર, કીચે હયે ઉસકો ખસ હયેરાન કુફશ
 યાંઉસપર આજખસ જુદમોજફા હયે, મુખારક ખાતીર ઉસકાખસ ખફા હયે
 તુ અપને જોકો ઉસપરશે ફીદા કર, વોહ જતા હયે તલક ઉસકે આગે મર
 ઇમામ આગે કતલ હોકર મરે તું, રહે નીત હશરમેં રાઝી તેરેસું
 તુજહે જનુંગી તુ ફરજંદે મસઊદ, હલાલ અપના કરંગી તખ તુજહે દુદ
 કહા ઊસ નેક બેટેને કે અએ માં, ફીદા હયે શાહપર મેરા દીલોખ
 ફીદા કરનેકો જ શાહકે ચરનપર નહીં હયે કુછ સઆદત ઇસશે બેહેતર
 વલે અવરત તુ ખચ આઈ હયે ઘરમે, વોહી હયે મુજહૂરીફાકતઇસસફરમેઈ
 ન ઉસકા મયે કીયાહું કુછ સરખમ, ન દેખી હયે મેરી રોહબતશે આરામ

રાજા હોયે તો ઉંસે હુકમ લે આજિ, પીછેસે શાહે બદલે જંગડો જાડો
 કહી ફરજંદો ઊંસ નેક માને, તુજહે મયે મના નધ કરવીહું બને
 પલે હયે અકલમે કમ જીન્સ અવરાત, હનહોંકો ખતે દુનીયાકો સો દીન રાત
 મુખાદા વોહ તેરી કુછ દીલખરી કર, ફીરાવે દીલ તેરા અફસુગરી કર
 તખ ઉસકી ખાતપર વોહ હોકે મગર, મુખાદા ઊંસ સઆદતસે પડે દુર
 વડખને તખ કહા અયે નેક માદર, નકો તુ દીલમને વસવાસ કુછ કર
 હુસેન ધખને અલી હયે પીર મેરા, હયે ઉસકી મેહેરસે તખમીર મેરા
 મોહખખત ઉસકી મેરે દીલકે અંદર, નીપટ મોહકમ હયે જુ સદદે સીકંદર
 કીસીકા ના ચલેગા ઊંસ ઊપર ફન, ન હોવે ખાટકે ખારેસે રોઝન
 દીલ ઉસકા હોકે તીસપર ક્યુ ભુલેગા, કમર ખાંધા સો હરગીઝ ના ખુલેગા
 સો વધ નોશીને અવરાત પાસ જકર, કહા અયે ખાનોએ દીલદારે દીલખર
 ખુદકે આજ ધંચેગમખરકા ફરજંદ, દો આલમકે સરોસરવરકા ફરજંદ
 ગરીબો બેકશો તનહા વ રંજુર, પડા હયે સખ મોહેખો યારસે દુર
 હલક ખુખા હયે ઉસકા તીશનગીસે, ખડા હયે ધુપમે દર માંદગીસે
 શો આ ઇસ કરખલામે હો મુસાફીર, ઊરો ઘેરે હયે સારે કચોમ કાફીર
 શો મયે ચહતાહું જી ઉસપરશે વાઈ, મેરે લગ ઊંસકે મયે દદયાંકો માઈ
 ઉંસ ચેહ ખાત સુનકર આહ મારી, લગી કરને આંજુ આંખો ખરી
 કહી વોહ શાહે મકયુલે ખુદા હયે, હઝારાં જી મેરે ઊંસપર ફીદા હયે
 રવા હોતા જલ્લ ગર અવરતોંકો, તો મયે કરતી ફીદા ઉસપરશે જકો
 કહી શાહ પાસ આ જવે દોનોં હમ, વધાં મુજહ પાસ કર તુ શર્ત મોહકમ
 કે મહશરમે મુજહે તુ ના ખીસરના, મેરે ખીન ખા તુ જન્નતમે ન રખના
 સઆદતમંદ દોનોં મદ આર ઝન, શો આએ મુત્તફીક હો શાહે દીકન
 કહી રેઢર ચેહ અવરતને મેરા મદ, ઈદક શાહકા લીયા હયે દીલમને દદ
 નીરાલા સખશે હોકર શાહેદી કાજ, ફીદા હોનેકો ખાંધા હયે કમર આજ
 મુખારક હયે કે જકો શાહપે વાઈ, સઆદત લેકે દુનીયાશે સીધાઈ
 વલે અવલ કરે ચેહ શર્ત મુજહ સાત, તુજહે જીસ શર્તમે હરગીઝ મુકાફાત
 કે મહશરમે મેરે ચેહ પાસ આવે, મુજહે હમરાહ જન્નતમે લીખવે
 રહે મુજહ સાથ ચેહ જન્નતમને મીલ, ન હોવે હુસ્નપે હુરાંકે માધલ
 દુયમ યાં બહોત હુ મયે બેવસીલા, મુજહે માં ખાપ નધ આર નધ કખીલા
 મેરા જંગલમે ઇંસ ખીન કોઈ, નગમખવાર, નખવાહીર નાખીરાદર હયે મદદગાર

મુજદે ચહતેદો શોખો શાહેદીકો, વલોચે હક ધમામુલ મુતકીકો
 પીછેશે શાહ શોખે દુખતરાંકો, વોહ અસમતકે ગગનકે અખંતરાંકો
 હરમકી નીત કરૂં ખીદમત ગુઝારી, નીગાહ રહે વોં મેરી પરહેઝાસી.
 ચકીં મચે જનતીહું જે હરમ સાથ, કે ના મહરમકા ના લાગે મુજહે હાથ
 લગે તખ હોકે શાહ ખેતાખરોને, લગે સખ શાહકે અસહાખરોને
 વહખને શાહકી ખીદમતમેં ખોલા, જે કુછ અવરતને કહી શો મચેં કુબુલા
 ખઝાં અવરતકો શાહકે કર હવાલે, ચલા મચેદાનપર શાહકી રઝાલે
 ચલા શો ચેહેરાથા જું ગુલશગુફતા, અથે રખસાર જું માહે દોહકતા
 ચલા તાઝીપે મચેદાંમેં દલકતા, બી દાઉદી ઝરા તનમેં જહલકતા
 સીરપર ખાઝુપે નેઝા હાથમેં તીર, અથા શમશાં રકા ગલેમેં તકાવીર
 અથા ખાઝીમેં તાઝી કોહ પચેકર, હુનરકી માંત દીખલાયા સહેનપર
 લગા મુઝયાંકો મચેદાંપર ખુલાને, રગડકર ખાક ઝીલતમેં જલાને
 જે કોઠ મુઝયાંકા સનમુક ઉસકે આયા, ઉશે ગોયા અજલને મુંહ દીખાયા
 કીસીકો માર નેઝેશે લીંગાવે, કીસીપર તેગ બીજલીસી બજાવે
 કતલકર ખસ દલાયા કોહે સારાં, રચા મુરદોંકો મુરદોંપર દીંગારાં
 જદલશે ઊસકે ખસ દંદયાંકે સરપર, અજલકા ચોર હલાકીકા ખુલા દર
 ગયા માં પાસ કર મુઝયાંકો માઝી, કહા અચે માં હુચેતુમ મુજહશે રાઝી
 કહી હાં તુ મેરા ફરજંદ અચપલ, બહોત મુઝયાંકો ખસ લાયા ખડકતલ
 તેરેપર આફરી હચે બેઅંદાઝા, અખ્યાં થંડયાં કીયા ચોર દીલકો તાઝા
 વલે ચાહતીહું જાંલગ જ હચે તનમેં, જલગ જકો તચ્ચલુક હચે બદનમેં
 તુ મઝલુમીપે મવલાકે નઝર કર, બલાકે તીરશે સીના સીપર કર
 નકો રખ હાથ મુઝયાંકે કતલશે, તુ રહે મુરતાક મીલનેકા અજલશે
 કહા ફરજંદ મચેં મહકુમ તેરા, વલે અવરત તરફ હચે જવ મેરા
 હુકમ હોવે તો મચેં એકબાર ઉસકો, દીખાઝિં આખેરી દીદાર ઊસકો
 રઝાલે માંશે આયા ધરમેં દુલા, સુના દુલહનશે માતમકા મકુલા
 દેખા દુલહનકો ઝરોઝાર રોતે, રકમ અશરતકા લોહે દીલશે ધોતે
 દેખ અપને ધરકો વચેરાં આહમેં હચે, બહોત હચેરતશે વાવચેલાહમેં હચે
 હચે આપસમેં વોહ ગુલહાર દોનોં, લગે રોનેકો ઝરોઝાર દોનોં
 કહી અવરતને અચે યારે વફાદાર, નકર કુછ શાહશે તકસીર ઝીનહાર
 રઝામેં ઊસકે ખુશનુદીચે રખ હચે, કીયામતમેં ખલાસીકા સખખ હચે

લાડા વોહ નસએકડોંસે બસ તરદદુદ, લહુ બહે બહે ગયા ઝંખમોંસે બેહદ
 શહાદત પાકે ઝંખ આખરીમે, હુવા દાખીલ ચકી ખુદ્દે બૂરીમે
 રહે ખાલીદપે હરઆં રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 પીછેસે દેખકર મએદાન ખાલી, સઅદ બીન હીંઝીલાને ફર ઊતાલી
 ચલા હએ હુકમ મુલતાને ઝમાંલે, સંગાતીં તેઝ ઓર તરકશ કમાંલે
 અવલ તીરાકે શાહેબાં ઊઘાયા, કીતે મુઝી કબુતરસે ઊઘાયા
 પીછે ખીંચા ખડક વોહ મ્યાન સીતી, કે જું જવહર નીકાલા કાન સીતી
 ઊઘાયા દલમે રંગડા કરકે હંકાર, કીયા તનાંપર ખતાંસે તોડ મીસ્માર
 હવાફા રંગ ઝંગારી કીયા સખ, ઝમીંકા સહેન મુલનારો કીયા સખ
 ખઝાં કર આબો ગીલકા પએરહન ચાક શહાદત પા હુવા સચ્ચાએ અફલાક
 સઅદ બીન હીંઝીલાપર રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 ખઝાં ફરઝદે અખદુલ્લાહ અમરથા, સો વોહ સોહબતમે શાહકે રોઝોશખથા
 ડટા નેંઝીકો મદે બા તહબ્બર, પડા જુ આગમેં જકર સમંદર
 મુખાલીફ અવતરફસે દઘોડ આએ, મીસે તલવાર ઢાલાં ધડધપાએ
 દરીઆસે દલમને વોહ મદે જંગી, કીયા ખાખાકે ગોતે બસ નહંગી
 દીયા મુઝ્યાંકે ખુસે તેગકે રંગ, શહાદત પા કીયા જન્નતમે આહંગ
 રહે ઊસ મદેપર નીત રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 પીછે વોહ સર દે મવલાકે કદમપર, જમાલ ઇબને અનસ ધાયા સેહેનપર.
 ચલા વોહ ઠોકતા અવતરફ શમશીર, જુદા કરતા દંદયાંકે હરમસે સીર
 ઘડીતક એક બીજહીસી ચલી તેગ, સદા બસ દુશ્મનોંપર આતશી તેગ
 અજલકા આ લગા આખીરકો ઝરખત, શહાદતકા ખીયા વોહ જલ્દ શરખત
 રહે ઊસ મદેપર નીત રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 અલ્લા શાહકનસે ફેર વીઝકાસ માલીક, જવાંમરદીકે હો સહરાકા સાલીક
 હનોઝ ઊસને સીતમગારાંકે સગલે, ઇગ્યારા તનસે નઈ મારાયા અજલે
 સો વધ જમે શહાદત પીકે જખાઝ, હુવા એકબાર બસ મસ્તો સરઅંદાઝ
 કીયા અએસી શાહકતકે લગા બેજ, રીયાઝે કુદસમેં કરનેકો તફરેજ
 રહે ઊસ મદેપર નીત રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 હુવા હએ ફેર શરી ઇબને ઉબીદા, હુકમસે શાહકે જ મએદાંપે પએદા
 ચલે નેઝેકો દલમે ડાટતા વોહ, કતારાંપર કતારાં કાટતા વોહ
 હાથર ઉનકે લહુશે લા વ ખાલી, કરે વાં મારકર મએદાન ખાલી

તરંગ ઇતનેમેં લાંડકા સો દીલાવર, પડા કોહે શુભઅતસે ઝમીંપર
 તખ ઊસકે ઝીરફ આકર જમઆ કુફાર, કીએ કઈ કીશમકેહતીઆરકા વાર
 તન ઉસકા કરકે યહ જસે વોહ બેશક, જુદા કર સટે આઝાકો યક્યક
 ગયા વઈ કુએદે તનસે મુર્ગ જાંકા, તમાશા દેખને બાગે જાનાંકા
 રહે ઊસ મદપર નીત રહતમ અદલાહ, રહે કાતીલપે ઊસકેખ્વાહીશઅદલાહ
 બજાં મદીકા રખકર દીલમને વજ, ચલામ એદાંપે મુસલીમ ઇખને અવસજ
 ઉસે એક રોઝ લુતફે મરહમત કર, કહેથે શાહે મદાને બીરાદર
 શુભઅતમેં અથા મરદે યગાનાં, ફસાહતમેં બહોત શીરીં ફસાના
 વોહ રન ચડતેહી કર તેગે ઝખાં તેઝ, હુવા હયે મદદે મવલામેં ગોહર રેઝ
 તલક એક શખ્સ મુઝયામેંકા આયા, જદદ હો વાર મુસલીમપર ચલાયા
 હુનરસે મુસલીમે અવસજને ફીલહાલ, વહીં મલઉનકે ઉસ વારકો ટાલ
 સીધે પહેલુમેં ઉસકે માર નેઝા, કીયા પચે દસ્તે ચપસે પાર નેઝા
 વોહ મલઉં જો પડા સો શાહકા લશકર, તમામી બોલ ઉંઠે અદલાહ અકબર
 અમર બીન સઅદને પઝ મુરદા દીલ હો, રહા અપના તલે સર કર ખજા હો
 લગત ફેર એક મુખાલીફને દીયા ચલ, ઊનેલી યુંહી દેખા હેકે અસફલ
 લગે ફેર યુંહી એકપર એક આને, લગે દોઝખમેં જદદાજદદ અને
 દખાકે મુસલીમે અવસજને પચહમ, સો ઝખન તનકો દીખલાયા જહન્નમ
 પીછે તેઝી ઉઠાકર દલમેં આયા, ઉઠા ખાંડેસે સફકો ખલખલાયા
 કલી સરકો હીઝા મગફરકો તોડે, કલી તન સાથ મીલ બકતરકો ફોડે
 ખજકર સફમેં તેગે કહેર માની, કીયા બસ મુફસીદાંકી જી ફીશાની
 લગે બસ ઝખમ મુસલીમકો સો રનમેં, પડા જુ ગુલશગુંફતા હો ચમનમેં
 શીતાબી કરકે મવલા ઊસકને આચે, ઉસે લુતફે શફકત કરકે ફરમાચે
 મેરે અકસર સંગાતી યાં પીયામચે, કતલ હો હોકે યક્યકકે પીછે ગચે
 જો જીતે હયે સો વોહલી હયે ચલનહાર, તુજહે હયે દમખદમ આકર મી
 લનહાર

નકો તુ અપને કુછ ખાતીરપે ગમ રખ, ઇતા જતેહી જન્નતમેં કદમ રખ
 તેરે પીછેસે મચેલી અખ ચલુંગા, મોહમ્મદ મુસ્તફાસે આમીલુંગા
 મીલુંગા જખ મોહમ્મદ મુસ્તફાસે, કહુંગા સખ ચેહ ઉમ્મતકી જફાસે
 ચેહ સુન મુસલીમને શાહકે ખુશ લીકાપર, આંખોંકા ખોલ દેખા હચેનઝરલર
 સો વઈ હો મુરગ જાં તનસે રવાના, કીયા જન્નતમેં જકર આશીઆના
 રહે મુસલીમ ઉપરનીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકેખ્વાહીશઅદલાહ

હાથા ખાતમેં અવરતકે નોશા, સો ઉસકે મુંહપે મુંહ મલતાથા નોશા
 ને આયા એક દંદી ઊસકી તલખમેં, રહી વધ ખાત આધી લખકી લખમેં
 ખુલાયા ઉસકો મએદામેં નીદાકર, ઉઠા વોહ મરદ અવરતકો વીદાકર.
 લખીલી યું ઊન્હોંપર ધાતપર ધાત, કે અવરતસે ન પુરી કર સકા ખાત,
 ચલા મએદાંપે લડને હો તરંગ સ્વાર, સો લેકર હાથ સએકે બર્ક કીરદાર.
 દેખા મએદાનપર આકર ગુસેશુ, બે મોહકમખીન તુફલ આયા હએ પુરખુ
 વોહ સારે મુકસીદોંમેં નામવરથા, સભોંસે પહેલવાંનીમેં નશરથા.
 વહખ આતેહી ધર ઉસકા કમર દવાલ, ઉઠા હાતોંપે મારા ભુકે ઊપરાલ.
 સો ઉસકે બસ બુદા સખ હોકે બંદબંદ, લગા જખ ફરશકો ધરતીકે પેવંદ.
 ઉઠા હએ તખ દોનોં લશકરમને શોર, કે મારા હએ વહખને પહેલવાં જોર,
 સલાખત ખાકે મુઝી દંગ રહે સખ, જદલ કરનેસે ઉસકે તંગ રહે સખ.
 ન આવે ફેર વહખકે કોઈ ખરાખર, ઉઠા તાઝોકો તખ દલમેં દીલાવર.
 ગુસેસે દર્યોડ જસપરવાર મારે, ઉસે ધોડેસે વાં દો કર ઉતારે
 ઊસી શેવેસે ખાંડા જહાડતા વોહ, ચત્તાથા કાફરોંકો ફાડતા વોહ.
 ફલક ઊશકી જવાંમદીપે હએરાં, મસાયકથે હજરોંસે સનાખવાં.
 કભી સફ ચીરતે સીધે તરફ જએ, કભી વોહ કતલ કરતા દસ્તેચપ આએ.
 ખજતાથા જધર તેગે દરખશાં, વહાં કરતા લહુસે ભુકે અફશાં
 ઇધરકે લોગ ઇધર કાંપર લીજ ડાલ, સકલ દલકો કીયા પલમેં તીલ. ઉપરાલ
 અમરને તખ નીપટ હોકર ગઝખનાક, કીયા લોગોંકો અપને ઉસપે ચાલાક
 કહા એક ફ્યોજ હાં ચવતર્ફસે સખ, વહખકી જડ નીકાલો તીરસે સખ.
 સો હલ્હા કરકે ધાએ નાબેકારાં, વહખ ઉપરાલ કરંકે તીર ખારાં.
 તરંગ બેનાખ તખ તીરોંસે હોકર, વહખકો લે ગીરા હએ તખ ઝર્મીપર.
 પીયાદા હો જદલ કરને લગા વોહ, જદલ કરકરકે બએડા કાહેલા હો.
 તખ આએ દર્યોડ મલગિનાં શીતાખી, કીએ તનસે બુદા સર આફતાખી
 સો શાહીનશાહકે તઈ સરકો દીખાને, સટે સર શાહકે લશકરકે મ્યાને.
 ઉઠા ઊસ સરકા લીં તખ માંને આકર, લગી કહેને ઊસે તખ જાંને માદર.
 હુવા મેરા દીલોજાં તુજહસે ખુશનુદ, હલાલ અપના કીઇ અખ. મએ તુજહેદુદ
 પીછે વોહ સરલીજ ફુલહનકે નઝદીક, રખી લા ગુલકો બું ગુલશનકે નઝદીક
 કીઇ અવરતરખ ઊસકે મુપે મું આહ, ગયા જ તનસે વધ શવહરકે હમરતહા
 સો ચેહ વાકિપે વાકેદેખ પએંહમ, લગી માદરકે દીલકો આતશે ગમ

ક્રિષ્ણ ઉસ સરકો લે મયોદાનપર આ, સટી ફરજંદકે કાતીલપે ભરંકા.
 લગા કાતીલકે સીનેપર જો વોહ સર, ગયા જી ઊસકા તનસે વધ નીકલકર.
 બજાં વોહ પીરજન એક ચોખ લે હાથ, ચણી મુઝયાં કે તઈ દેને મંકાફાત.
 ઉછલતી દલમેં કરતી ચોખ કમ્પી, પીયા દે તીન નામદોં કે મારી.
 દીએ ઇતનેમને મવલાને આવાઝ, ફીરાએ ઊસકો લડનેસે રખો ખાઝ
 મહ સુનરખ હાથ વધ શાહ પાસ આઈ, લગી કરનેકો શાહસે ઉઝરખવાહી.
 જલલ કરને નયા દસ્તુર મુજહકો, કમરસે શાહ રખેં માઝુર મુજહકો.
 કે મયો ફરજંદ ચોર ખડુકે અલમમેં, નીપટ બેહોશથી દોનોંકે ગમમેં.
 ચણી યું બોલ શાહે મોહતરમકો, રખી શાહ પાસ લા બેટેકે સરકો.
 વોહ સરકો દેખ રોએ બહોત શહજાદ, કીએ યકતરક અહેલેખએત ફરીયાદ,
 વહખ ચોર ઉસકી ઝનપર રહમતુલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઉસકેખવાહીશ અલ્લાહ
 પીછે ઇસલામકે દલમેં સે યક મદદ, કરનહારા દલાંકો મારકર ગદદ.
 અમર ખીન ખાલીદ અઝદી હો સંજીદા, જવાને ખુબઝ કામત કશીદા.
 રજા લે શાહસે અપનેકો બનાકર, સટા ઘોડેકો દલ ખ્યાને હટાકર.
 તરંગ કરતા ચલા ખાતાં પવનસે, સરાં જહાડતેયે જું ખાતાં પવનસે.
 કભી ખાંડેકો દેવે જું સતી આખ, કભી નેઝેકો કરતા જાંસતી તાખ.
 કહું કયા હાથયા ખુખવાર ઊસકા, અથાયા તેગ આતશ ખાર ઊસકા
 ઇદક મુઝયાંકો દીખલા ખાક પસ્તી, ચલાયા આગમેં કરનેકો ખસ્તી.
 પીછે વોહ બહોતસે જહગડેકે ખાદઝ, ઇદક મુઝયાંકેતઈ રગડેકે ખાદઝ
 બદનપર અપને બસ લેકર જરાહત, શહાદતકા પીયાં હએ જમે રાહત.
 સો ખાલીદપર રહે નીત રહમતુલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકેખવાહીશ અલ્લાહ
 અમરકા ફેર અથા ફરજંદ ખાલીદ, અમરકા વોહ અથા હમનામ વાલીદ.
 લે ઊસનો, કમ શાહે બખતવરસે, ચલા તાઝાહો રહમતકે અમરસે.
 ચલાંથા મરકબે તાઝી નસલપર, સટા તાઝીકો ડંકા દે તબલપર
 મીસાલે બઈ દુશમનપર વોહ ધાયા, તો લશકર કાફીરોંકા ખતખલાયા.
 લગા દરીઆએ દલમેં તીરને વોહ, લગા મયોજોંસે દુશમન ચીરને વોહ.
 બખતા સએફે કાતે મરદે કત્તાલ, ચલા કરતા ઝમીંકો ખુનસે લાલ.
 કહીં જું બજેં સોસન ખુન અફશાં, કહીં સખ સુખ જું લાલે બદખશાં.
 જો ઊસને ઇસ તરેહ ખંજર ગુઝારી, હુવા બસ દીદએ ચીરરીખ તારી.
 નેહાયત આદમીકા કરદ જાલગ, લડેગા કોઈ સખ આલમસે કાલગ.

વોહ મુસંમતીમજે હુવાહયેહકસેવાસીલ, હબીબ ઉસકા અથા ફરજંદકા બીસ
 પ્રદરકે ગમમને વોહ બહોત રોતા, ચલા મયેદાપે હો બેસંધ રોતા
 પુકારે ઊંસકો મવલાને કે ફેર આ, કતલ હોને દંદયાંમેં તુ નકો જ
 તુ અપને બાપકે મરનેપે બસકર, ઇતા મરનેકા અપને મત હવસ કર.
 તેરી માંપર ઝઘડીકી હયે હાલત, કરેગા કયોન ઊસકી ફેર કીમયત.
 કીઈયેહ સુનકે ઊસકી માંને ફરીયાદ, કહી અયે જાનેમાદર પાડે ખુતીયાદ.
 રઝામંદી અગર મંગતા તો મત ફીર, કટાતુ શાહકે આગે તેરા સીર.
 તું એકદમ તીશનગીસે કુછ નકો ડર, ઇતા જાકર પીવેગા આપે કવસર
 સંનાખવાનીમેં ઊસકે ખોલકર જામ, લગી દેને જહલકી ઊસકો તરંગીખ.
 ચલા ફરજંદ માંકી બાતકા માન, છુપા જ દલમેં જુ બાદલકે પીનકાન
 દંદયાંપર સયેફ કાને મારકર જુદ, કીયા જબ બીસ નામંદોકા નાખુદ
 પડે બસ દુશ્મનાં તબ ઊસપર આકર, લીયે વધ તનસે સર ઊસકા જુદાકર
 સો સરકો સો ઊસ માદરકે આગે, લ આઈ સર ઊને સરવરકે આગે.
 જીને વોહ સરકે તઈ દેખા સો રોયા, સતાયશમેં હુવા હયે વસ્ક ગોયા
 હબીબ ઊપર રહે નીત રહમત અદલાહ, રહેકાતીલપે ઊસકે ખવાહીશઅહ્વાહ
 બીસાલ આયા બઝાં ઘોડેકો ડટકર, ચલા લડને રઝા શાહસે તલબકર.
 બીસાલ ઊશકા અથા નામ આશકારા, વલે સુરતમેંથા જુ ચાંદ સારા
 યુંહી ઉસ મરદકીયી કદખુદાઈ, ચલા અવરતસે જબ કરકર જુદાઈ
 તબ ઊસ અવરતકે દીક્ષમેં આગ સીતગી, ઉઠીવઈ મરદકેદામનકો બીલગી
 કહી તેરા મુખાદા કતલહો આજ, મુજહે ફેર આસરા નઈ કોઈ તેરે બાજ
 કહા શયહરને નાદાની નકો કર, નહીં દુસરોંસે મયે હીમ્મતમેં કમતર.
 •કદમસે શાહકે મયે બાંધાહુ સરકો, ઇતા હરગીઝ ન ખોલુંગા કમરકો
 છુડાકર વઈ ચલા અવરતસે દામન, રહી તબ ઘરમને દીક્ષગીરંદા ઝન.
 ખડા હયે જબ બીસાલ આકર સહનપર, દીખા ચંદર પુનમકા જુ ગગનપર
 નેહાયત ખુબ તીરઅંદાઝથા વોહ, તીરઅંદાઝાંમેં મુમતાઝથા વોહ
 જે મુઝયાંમેંસે એંક બાશીદયે શામ, બીસાલ ઊપર ચલાથા કયેસકર નામ
 બીસાલ ઊસકો ન દેખાસો ન ધર ધોર, ચલાયા બસ કશીશકરઉસઉપરતીર
 વહીં વોહ તીરા બખતાં કરકે અદેશ, કીયા હયે કયેસને અપનેસીપર પેશ
 વોહથા દોસવ કદમપર દુર હન્નોઝ, વહાં જાકર લગા તીરે જાગર દોઝ.
 સાંપરકો કોડ સીનેસે હુવાં પાર. ચુખાયા તીરકા જ ભુમેં સુકાર.

દમ્બદમ યુ રવાના કરકે તીરાં, ઉડાયા દુસ્મનોંકે કંઈ અમીરાં.
 સકલ તરકશમને હરતાદથે તીર, રખા હયે તીરસે એક માર ખીંજીર.
 ખજાં તરકશકે સખ તીરાં સરે જખ, પકડ શમશીર ખએડા દલમને તખ.
 કંદક મુઝયાંકે સર તનસે જુદાકર; ગયા શહપરસે અ અપના ફીદાકર.
 ખાલાલ ઉપર રહે નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશઅદલાહ.
 પીછેસે ઉસકે ખાલી દેખ મએદાં, ચલા તેઝી ઉડાકર અખદુર રહેમાં.
 ઉને જતેહી દલમે ખીસપર આટ; સટા શમશીરસે મુઝયાંકે સર કાટ.
 ખજાં ઉસ વકત સટકર મજલસે ખાક, શાહદત પા હુવા જન્મતમે ચાલાક.
 રહે નીત અખદુર રહેમાંપર કરામત, રહે કાતીલપે ઉસકે નીત નદામત.
 સાં યહયા ધખને મુસલીમ ખા શુખઅત, રહા નધં ઊસકે પીછે એક સા અત
 ડટા તેઝી પડા મુઝયાંપે લલકાર, કીયા જાકર જદલકા ગરમ. ખાઝાર.
 ખડકકી આગમે ખસ દુસ્મનોંકે, સટા હયે કાટ ફેલાદી તનોંકે.
 દંદયાંસે દંદ અએસા સારતાથા, જે એક ઝરખનમે દો દો મારતાથા.
 પીછે મદીસે કર જમે કઝા નોશ, ગયા હક પાસ હોકર મસ્તો મદહોશ.
 રહે યહયાપે હરદમ રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશઅદલાહ
 જદલકા શાહ કનેસે ફેર રઝા પા, ચલા હયે અખદુરહેમાં ધખને ઉરેવા.
 લગા ઘોડેકો મએદાંમે ફીરાને, લગા ધસ તરેહ અપસમે સીરાને.
 અરખમે કોઈ મેરે સાની ન હોગા, ખલક દુનીયામે કોઈ અકસર ન હોગા.
 ખડાહુ મએ ફીદા અખ શાહે દીપર, મેરા સર આજ હયે ચખે ખરીપર.
 અગર આવે મુકાબીલ ફસ્તમે જલ, કરં ઉસકો રગડકર આજ પામાલ.
 સો વધ દલમે ડટા ઘોડા કીયા પેસ, છલંગસે છુટકર જતે હયે જુ મેશ.
 દંદયાંકે દલમે મારા દો ઊપર તીસ, જે કોઈ થે ફીતનેઅંદાઝીમે ધખલીસ.
 ગઝખસે ફીરકે હમલા કરકે ચકખાર, સટા ખાંડેસે ખારા શખસકો માર.
 પીછે સટ ફાડ અપના કરવતે ગીલ, હુવા હયે રોઝયે જન્નતમે દાખીલ.
 રહે ઉસ મરદપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશઅદલાહ
 રઝા લે શાહસે ફેર માલીક અનસને, ચલા મએદાંપે ખાદલસા ખરસને.
 અમર ખીન સઅદકે હોકર મુકાબીલ, કહા માલીકને અએ મલકિન જહીલ.
 હુસેન ધખને રસુલુદલાહકો ઘેર, ખંધા તુ આલે પએગમખરપે શમશેર.
 તુજહે નધં શરમ ખાતુલ મુરસલીકા, નહીં કુછ ખઓફ રખીલ આલમીકા
 સેમજહ દીલમે તેરા ગર જનતા ખાપ, જે તુજહેસે આજ અએસા હોવેગા પાપ.

તુજે હરમીઝ ન છૂતા છોડતા વોહ, તેરા શમશીરસે સર તોડતા વોહ
 ઉસી સાચતમેં કર તન આક તેરા, અગનમેં ડાલે કરતા રાંખ તેરા
 અંજાબે આખીરતકા કર ફરામોશ, તુ અએસા ક્યું કીયા હએ ખવાબેખરગોશ?
 અમર ખીન સચદને સુન સુધ ગમાયા, તલેશરમીંદગીસે સરજુકાયા
 કંહા લોગોંકો અપને ડર ગએ તુમ, સકલ એકબારગી કયા મરગરે તુમ
 કરો કોઈ જકે ઉસપર હાથ અપના, કે વેહ સખ હુલજવે ખાત અપના
 લગે એક એક નીકલ મએદાંપે આને, લગા માલીકને એકએકડા ખપાને
 સકલ મુઝયાંકે મુંહકો લાકે માલીક, શંહાદત પા ગયા જન્મતમેં માલીક
 રહે ઊસ મરદપર નીતરહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અલાહ
 અમર ઇખને મતા જફરને આકર, ચલા મએદાંપે શાહસે હુકમ પાકર
 સટા મએદાંપે યકયક માર અબ્વલ, ખજાં કએજે મુખાલીફપર દીયા ચલ
 પવન જલદીસે ઉસકે બેખબરથા, નજરસે હાથ ઉસકા જલદ તરથા
 પીછે વોહ છોડ ઉસ પીરે કોહનકો, દેખા હએ જ બકાકે અંજુમનકો
 રહે ઊસ મરદપર નીતરહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અલાહ
 ખજાં કએસે મુનખખાથા કવી તન, ચલા લડને રજા લે શાહેદીં કન
 ચલા મએદાનપર શેરે શીકારી, સલાખતમેં પલગે કોહે સારી
 બહોતસે કરકે નામદોંકો નાબુદ, કીયા સખ ખાક મએદાં ખુસે આબુદ
 જો એક સાત્તાર કુફ્યાંમેસે આયા, ઉઠા નેઝેકો કએસ ઉપરાલ આયા
 વલે જખ કએસકે પાસ આકે મલગિં, દેખા હએ કએસકો જુ સેરે હામું
 હુવા બેતાબ ઉસકે રૂખરૂ જલ, લીયા શરમીંદગીસે રાહે જગલ
 લગા વઈ કએસ ઉસ મલકે આકીબ, ચલા શએતાનપર જુનજમેં સાકીબ
 અમર ખીન સચદને દોનોંકે દુખાલ, સવારાંકે લગાયા કએજ ફીલકાલ
 અથા નજદીક જો કએસ ઊસકો મારે, સવારાં આ પડે ઇતનેમેં સારે
 લગે સખ કએસપર કરનેકો વારાં, કીએ વારાંસે સારે તનમેં ખારાં
 ઉને કર સાખીત અપની બંદગીકો, ગયા શાહપર ફીદાકર ઝીંદગીકો
 રહે ઉસ મરદપર નીતરહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અલાહ
 સો હાશમ ઇખને ઉતખા ઇખને વીકાસ, કર અપને કોહસે તાઝીકો રીક્સાક
 સર ઊપર ખુદે ગાઝી તનમેં બકતર, સીપર જુ પુશતપર બદરેમુનબર
 હીમાયલ કરકે શમશીરે યમાની, કતફ ઊપરાલ આ સટ કવસે કયાની
 ભરા તીરોંસે તસ્કશ બેખહા લે, ભી નેઝા હાથમેં જુ અઝદહા લે.

સીમે ખાલુસે આકર શાહકે નીકલા, દંદ્યાંકે આકે તખ સીનેકો કુચ્વલા
 સાનેસે ઊસકે આવાઝે જલાજલ, દીલેરાંકે લરઝનેકા લગે દલ
 અવલ આતેહી તાઝીકા અના ઘેર, સકલ મયેદાંપે જવલાં કર સરાસર
 કહા અયે સાકીનાને શામ સારે, સુનો કુફેકે લોગાં નામ સારે
 ખીરાદરહું અમર ખીન સઅદકા મઠાં, વલે મયે ઊસ સરીકા બેવશ નઠાં
 ઉઠા શાહકે મોહબબતકે લેવાડો, સટાહું દીલસે ઘો હીરસો હવાડો
 કહા ફેર મુંહ શહીનશાહકે તરફ કર, સલામ આતાહયે ઈસ આકરકા તુમપર
 અમર ખીન સઅદ હયે મેરા પીસર અંમ, અગરયે હુશમનાંકા હયે મુકદ્દમ
 અગર મયે દીલસેહું તેરા હવાદાર, તેરે દંદ્યાંસે લડનેકો વફાદાર
 ચલા વઘ ફેર રઝાલે શાહેદીસું, કહા હયે ફેર દંદ્યાંકે તરફ કર મું
 અમર ખીન સઅદ હયે અખ મેરા હમ જુસ્મ, મેરેશે વોહી અખ આકર
 હુયે સમ

દેખે હાશમકા જયેસા શેરે શરઝા, અમરકે સખ પડા આઝમે લરઝાં
 લગા દીલજું લવાલા જલમે કાપન, લગે જું નરસે નારી મુંહકો દાપન
 લગા કહેને મુજહે જાનેકો નઠાં ઈર, વલે અખ ઓર કોઈ જાવેતો બેહતર
 સુના યેહ ખાત શામ્યાને મકાતીલ, હુવા વઘ જાકે હાશમકે મુકાબીલ
 સો વોહ સરદારથા ફૂઓઝે હલખકા, અથા મગરર દુનીઆકે તલખંકા
 ચલા હાશમન નેઝાં લે ઉધરસે, ખડા નેઝા સંબલ શામ્યાં ઉધરસે
 સો એકપર એક ચલાયે તોલ નેઝે, હુયે દોનોંમે કોલા કોલ નેઝે
 કીયે આપસમને ખસ તોડ દોનોં, ખડે નેઝેસે નેઝા જોડ દોનોં
 દોનોંભી નેઝેખાઝીમે હુમરમંદ, દોનોંભી હાથ કરનેસે રહે બંદ
 તલક શમશીર હાથીમે અલમ કર. સટા સમઆંકે નેઝેકો કલમ કર
 ઉનેભી હાથ ડાલા તેગપર વઘ, વલે હાશમને કુછ ધુરસત દીયા નઠાં
 કીયા એક વાર ઊસપર હાંક કરકર, સટા વઘ ઝીત લગ દોશક કરકર
 જો ઈસ ખવારીસે વોહ સમઆં મુવાહયે, તો ખસ અફશાસ મુઝ્યાંપર હુવાહયે
 અથા સમઆંકા નેમાં એક ખીરાદર, હઝારાં સ્વાર લે અપને ખરાખર
 હઝારાં સ્વાર મીલ નેમાંશે એકબાર, પડે હાશમપે કરતે શોરો હંકાર
 વલે હાશમને અયેસા અમુસથા, જો સારા દલ નઝરમે ઊસકે ખસથા
 સો હાશમ દીલમે ઊસ ખાખાકે ચરકે, મંગા શમશીરકે દેનેકો ભડકે
 કહે હઝરતને હાશમ હયે અકેલા, હઝારાં સ્વારકા હયે ઊસપે મેલા
 ઇદક શમશીરકે ભડકેશે અવજહડ, ઘડાંપર ઘડ ગીરાતાજા ઘડાંધડ

નીપટ હાશમ ઉપર હચ્ચે વકત નાજુક, મદદ કોઈ જ કરો તો હમ લેવે ટુક.
 ફૂલ ઇખને અલી હોને મદદગાર, ચલે અસહાબમેસે લેક નવ સ્વાર.
 અમર બીન સચદ દેખા સો ગજબકર, ચલાયા દો હઝાર અસ્વાર ઉતપર.
 કહા ઉન સખકે તઈ તુમ મારકર લો, ન કેહ ઇતમેસે હાશમકો મીલન દો.
 સો દસ મરદાંસે રાહમે આ પડે વોહ, તરંગાંકો ડટા ઊનપર ચડે વોહ.
 ચેહ દસ મરદાં ભખકને જુ અથેનાગ, લગી ઉસ દલદા ગોયા ચવતરફ આગ.
 અથા ચવતરફ ગોગા માર ચોર માર, સુને સો દંગ રહાથા ચર્ખે દબાર.
 બખકર હરતરફ ગરમીસે સમસામ, કીચેએક પલમે કઈ મુઝયાંકો અતમામ
 વલેકાં દો હઝાર અસ્વાર કાં દસ, જદલકર કરકે માંદે હોગચે ખસ.
 દંદી ખસથે સો આચે ઊનપે ગાલીખ, શહાદતપા ગચે વોહ હકકે તાલીખ.
 મગર ફૂલે અલી કરતાથા શમશેર, ન હોતાથા કીસી મુઝયાંસે વોહ ઝેર.
 છધરકે તરફ વોહ ખાંડા બખવે, અગર વાં આદમીકા કુછ ન પાવે.
 ફૂલ વોહ શહેમરદાંકા નસલથા, સખખ મરદાંનગીમે બેખદલથા.
 પીછે સારે મુખાલીક દેખકર આચે, ફૂલ ઇખને અલીપર તેગ ખરસાચે.
 તરંગકે તનમે લગલગ તીર કારી, ઝમી ઉપર પડા હો બેકરારી.
 અથા ઉસ રોઝ જખલગ દસ્તો પામે, કમી કુછ તઈ કીયા જખલગગીઝામે.
 ખઝાં આખીરકો જમે વસ્લ કર નોશ, હુવાહચે ખીલવને ઝાતીસે મદદોશ
 સો અહેલેખચેતમેસે મહબલીને, શહીદ અવ્વલ હુવા અફઝલ અલીને.
 રહે ઉસ મદપર નીત રહમત અલ્લાહ, રહેકાતીલપેઉસકે ખવાહીશ અદલાહ.
 ચેહ દસ અસ્વાર મીલ ફૂલે અલીસુ, ચલેથે જદદ હાશમકી કુમકકું.
 વલે ઉનપર ખડાથા યુ સમાયા, વહાં હાશમ તલકંજને ન પાયા.
 દંદી ઊમ્મ દસ તનોંકા મારકર ડાલ, મીલે જ ફ્યોજસે નેમાંકી ફીલહાલ.
 તલક ઉસ ફ્યોજસે લડતાથા હાશમ, ખડક લે હરતરફ પડતાથા હાશમ.
 વોહ નેમાં ઊસ હઝાર અસ્વારસે ઘેર, ખડાથા દેખતા હાશમકી શમશેર.
 કભી દલમે હુખી દે માર કરતા, કભી ફેર ભાર આવે સચેફ કરતા.
 લગે ઊસ ખડકસે આને અપો રાસ, દંદયાંકે મગઝ ભાને મોતકે પાસ.
 દેખા હાશમકો નેમાંને મુકાખીલ, હુવા સારે સીપાહસે અપને બેદીલ.
 સો નારા કર કહા કોશીશ કરો જુદ, કરો હાશમકે તઈ જદદીસે નાખુદ.
 લપક ઇતનેમે હાશમ જુ ગઝનફર, સો ડાલા હાથ નેમાંકી કમરપર.
 ઊઠા કુવ્વતસે ખરહ હચ્ચે ઝમીપર, જો ઉસકે સખ દુદે સાંદે ખરાખર.

પીછે નેમાંકા બાંધા એક અલમદાર, કીયા હાશમને ઊસ ઉપરાલ એક વાર
 પડા અસ્વારસેમી વોહ ઝબુ હો, અલમ આયા ઝમીપરં સરનીગું હો.
 ઉડા નારા દંદયાંસે અલહઝરકા, ચલે સખ ભાગલેકર રાહ ધરકા.
 નથા હાશમ મગર તુફાનથા વોહ, બશરથા યા બલાકા બાનથા વોહ.
 બે ખાંડા કર ઇંદક સખ્તીસે અચપલ, ફીરાયા તીન હઝાર અરવારકા દલ.
 અમરને દેખ ઊસ લસકરકી ખ્વારી, ચલાયા એક દુસરી ફ્યોજ ભારી.
 ચેહ દલકો દેખ અબ્બલકે ફીરે સખ, સો હો એક ગોલ હાશમપર ગીરે સખ.
 હલક હાશમકા ખ્યાસોસે સુખાથા, તરંદદુદ કરકે માંદા હોરહાથા.
 ન ઉસકો રાહ કઈ થી ભાર બને, ન તાકત કુછ રહીથી જંગ કરને.
 કીયા બસ બાવબુદ ઉસકે હલાવત, પીયા આખીરકો વોહ જમે શહાદત.
 રહે હાશમપે હરઆં રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખ્વાહીશ અલ્લાહ
 ખજાં મંગને લગા શાહસે ઇજત, હખીબ ઇબને મઝાહર બાશુખઅત.
 અથા વોહ સીનમને પીરકોહન સાલ, નેહાયત મુતકી ઓર નેકું અફ્યાલ.
 કીયાથા સખ કલામુલ્લાહ અજ બર, રખે હર શખમે એક કુરઆં ખતમકર
 ઇમામેદીનને ફરમાયે ઉસસે, મુજહે ઊલકત નેહાયત હયે તેરેસે.
 મેરે જદ્દો પદરકા તુ અથા યાર, સખખ હયે મુજહકો તેરેપર બહોત પ્યાર
 મુજહે તનહા નકો તુ છોડકર જ, તુ આપી ઇસ મુશકકતમેં નકો જ.
 કહા અયે સચ્ચદે સફદારે મેહેતર, મુજહે તુજહ સામને મરના હયે બેહેતર.
 કે મીલકર તુજહ શહીદાંકે વતનસે, ઉઠું મયે હશરમેં ખુની કફનસે.
 રજા મંગને લગા વોહ બસ બજુદ હો, દીએ તખ શાહને રખસત ઉનકોરોરો
 હખીબ ઇબને મઝાહર પાંકે દસ્તુર, ચલા મયેદાંપે યાદે હકસે મામુર.
 ખડક બહલકાકે ઇલા દલમને શોર, કીયા બસ શામીયોંકે માર સર તોડ.
 લગે જખ તનપે ઉસકે બેઅદદ વાર, પડા તખ ભુમને ખુરશીદ આસાર.
 પુકારા વોહ પડા જખ હોકે બેતાખ, કેયા ઇબને રસુલુલ્લાહ દરયાખ.
 સો વઈ નઝદીક જાકર ઉસકે શહઝાદ, બશારત દેકે જન્મતકા કીએ શાદ.
 હુવા શાહસે બશારત પાકે મસરર, હુવા તનસે નીકલ મુસ્તગરકે તુર.
 હખીબ ઉપર રહે નીત રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખ્વાહીશ અલ્લાહ
 હરીર આઝાદયે ખુઝરગ અથા એક, ઉને મવલાસે રખસત પા ચલા નેક.
 ચલા પ્યાદાહી વોહ મદે નખદી, લગા દેને જદલમેં દાદે મદી.
 બહોત શખસોંકો કર બેખનો બેતાખ, શહાદતકા ગયા પી બાદયે નાખ.

હરાર ઊપર રહે નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ
પીછે ઉસકે યઝીદ ઇબને મઝાહર, જવાંમદીકથા શેવેમે નાદર.

ચલા વોહ હુકમ લે શાહેઝમાંસે, શુખઅત ઓર સલાખતકે નશાસે.

ખડકસે ખસ સટા દોઝખમે કુફરાર, તો વોહભી ફેર શુખઅત પા હુવા સ્વાર

હરીર ઉપર રહે નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ

પીછે શાહસે અનીસે માકીલ આકર, ઇબ્નઝત લે હુવા હયે હમલા આ વર

જીધર વોહ માર કરતા દલમે ધાયાં, ઉધર સખકા લહુ ઉસને બહાયા

ખડકસે કરકે કઇ કુફરાર શાની, શુખઅતકે દીયા ગુલશનાકા પાતી

જખ ઉસપર આ પડે સખ મીલકે નાકસ, શહાદતકા પીયા જમે મુકદસ

અનીસ ઊપર રહે નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ

ખઝાં આખીસ અથા મદે મુઅદખ, ગુલામ ઉસકા અથા કર ના શોઝખ

પુછા શોઝખકો તખ ખાવીંદે આકીલ, તેગ કહે આજ કયા હયે મકસદે દીલ

કીયા શોઝખને તખ ખાવીંદે પાત, મેરા મતલખ હયે મરના આજતુજહ સાત

કહા આખીસને મુજહ પાતરનશાં હયે, મુજહેભી યુદી તેરેસે ગુમા હયે

કહા પા રખ આગે જ આજ દેના, ગીઝા કરકર ખુદાસે અજર લેના.

દોનોં વધ શાહકે આગે આયે મીલકર, કહા આખીસને અયે જાનેયમખર

સકલ આલંમમે રયે રયે ઝંમીપર, મુજહે કોઇ દોસ્ત નહ તુજહ બીનફુજુતર

ઇતી મુદતમને મયેને તુમહારી, કીયા નહ કુછ કબી ખીદમત ગુઝારી

ગુનાહગાર મયે રહા ખસ ખંદગીસે, મેરા હયે સર ફરો શરમંદગીસે.

હુકમ હોવે તો અખ જીકો ફીદા મયે, કરંગા હકકે ખીદમતકો અદા મયે

નવાઝશ કર ઇબ્નઝત શાહને ફરમાયે, ગુલામ ઓર ખ્વાજ મીલ મયેદાનપ

ર આયે

કહા આખીસને મયે તુમનાકો એક મદે, કરંગા મારકર એક એકકો મયેગદ

દંદયાંને કહે ઉસે હયે શેરકા દલ, સો હયે એકએકકો લડનાઉસસે મુશકીલ

સો આખીસ હોકે આગે મરદે જંબાઝ, કીયા જખ સખ દંદયાંસેજંગઆગાઝ

સકલ એક ખારગી લે તેગો ગુરઝાં, ચલે આખીસ ઊપર તરસાં વ લરઝાં

લગાયા તનસે બકતર સરસે મગફર, ચલા સલવાત પડતા ખર પયગખર

ડટા તેઝી ચલા વોહ મદે કત્તાલ, ચલા દો શો સવારાંકો આગે ડાલ

લગત વારાંપે વારાં દે શપાશપ, દંદયાંકે એક પલમે ખસ કીયા ખપ

દંદયાં ચવતરફ આખીસપર પડે જખ, શહાદત પા હુવા હકકા મુકરરખ

રહે આખીસપે હરઆં રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ

બાં શોઝબ ગુલામ ઊસકા વફાદાર, જલલકર બસ ખપાયા કચ્છોમે કુફર
 દંદ્યાંકો દેક એક સવલતમે સવલત, શહાદત પા ગયા વોહ લેકે દવલત
 રહે શોઝબપે હરઆં રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ
 પીછે હુજ્જત બીન મસરફ મોમીન, અથા વોહ શાહકે લશકરકા મુઅઝઝીન
 શહે મઝલુમકા લે હુકમે આલી, અલા વોહ શેરને જ છોડ બલી
 નેહાયત દલમે કર આલાક દસ્તી, નીકાલા વોહ દંદ્યાંકે સરકી મસ્તી
 સો હોકર તંગ મલકીનાંને કુફર, કીએ અવતરકે ઉનપર તીરકી માર
 તીરેશો કરકે આજીઝ પહેલવાંકો, સટે હુએ મારકર ઉન નવજવાંકો
 હુવા કસરતકા કચ્છેદી તનશે ફારીગ, ગયા વહદતમે મા વ મનશે ફારીગ
 રહે ઉસ મદપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ
 બાં સચ્છે ધબને હારીસ હોકે દીલગીર, અલા અંજવાંશે રોતા શાહકે ધીર
 અચેરા ભાઈ અપના લેકે સંગાત, કીયા રોતાહી આ શાહસેં મુલાકાત
 પુછે શાહને તુજહે ક્યા દર્દ અબ હુએ, તેરા ક્યા ફીરકે રોનેકા સખબ હુએ
 કહા અએ શાહ સકલ મરજએપર હમ, તુમહીં જતે રહેતે તો કુછ નથા ગમ.
 તુમહીં આકર પડે બસ દુશ્મનોંમે, જો કુદરત દક્નકા નઈ મોંમીનોંમે
 ખડે હુએ ઘેરકર સખ અહેલ કીના, મુજહે દીખતાહુએ મુશકીલ સાહકા જના
 મુજહે ચેહ ગમ હુવા હુએ દીલપે કારી, અંજવાં ઉસ ગમશે હોતે અંખશે ખરી
 દોનોંકો કર દોઆએ ખચેર સરવર, દીએ જનેકો રૂખસત ફેર સહેનપર
 દોનોં લે હાથ સચ્છે મ્યાનશે સુત, પડે લલકારતે મુઝયાંપે વોહ હુત
 બહોતશે પહેલવાનાં માર બીસ લાએ, દંદ્યાંકો કહ વખત મુનસકશે બીહલએ
 પીછે જમે કઝાકો પીકે જબ શોએ, દોનોંપર શાહે આલમને બહોત રોએ
 રહે દોનોંપે હરઆં રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ
 બાં શાહકા ગુલામ એક બહોત તરાર, અલાકર અશમકો અખરેગૌહર ખાર
 શો આ શાહ કન રખા હુએ મુંહ ઝમીંપર, ઝમીં અંજવાંશે રોરોકર કીયા તર
 કહા અએ શાહ એક તન હમમનેકા, દંદ્યાંકે હતશે જતા ના રહેગા
 ઇતા અએશાહ મુજહકો દેવે ફરમાં, કેતા અપના કર મચ્છેલી ફીદા બાં
 કહે તબ શાહને મચ્છે ખુશ રઝાસું, તુજહે બખ્શાહું જએનુલઆબેદીકું
 મેરા નઈ ઈખતીઆર અબ કુછ તેરેપર, રઝા તુ જાકે ઊનશે અબ તલબકર
 થે જએનુલઆબેદીં બીમાર ઉસ દીન, શો બીમારીશેથે વોહ ઘરમે સાકીન
 રઝા ઉનશે મંગા સો શાહે સજ્જાદ, કીએ હુએ ખાદેમીશે ઉનકો આઝાદ

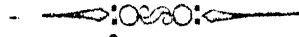
દેખા જમ્મિ વોહ ગુલામે નેક કીરદાર, હુવા આઝાદ હોકર આપ મુખતાર.
 સો ઝયેનુલઆબેદીંકે પાંવ પડકર, મલા પાંચોંપે રોરો આપકા સર.
 ભી વાંસે શાહકી ખીદમતમે આયા, રઝા લે જંગકા મયેદાંપે ધાયા.
 દંદી જે કાઠ મુકાબીલ ઉસકે આવે, ઉસે વધં માર દુસરેકો ખુલાવે.
 ઇસી ધાતોં સહેન ઊપર કવી તન, ચકસપર એક સટા બસ માર દુસ્મન.
 વલે ઉસ મદદા જબ બસ લગી પ્યાસ, ફેર આયાવાંસે ઝયેનુલઆબેદીં પાસ.
 સો પ્યાસ ઉસકો આજીઝ દેખ શહઝાદ, બશારત દેકે કવસરકા કીએ શાદ.
 બશારતસે ઉને તબ તાઝગી પા, ચંલા નવસરસે ફેર પરવાનગી પા.
 વલેથા સાહેબાંકે ગમ મને ઝાર, આંખોંસે ઉસકે અંજવાંકી લગી ધાર.
 ઊઠા શજશેરસે લશકરકો સખ ખેદ, કીયા હયે બસ દંદયાંકો માર નાપચેદ
 લગે ઉસકા બહોત જબ ઝખ્મ કારી, પડા તબ રનમે આપે જુંએ બારી.
 ઊસે વાંસે ઊઠાંકર શાહને લાએ, સો ઝયેનુલઆબેદીંકે પાસ ભીંજવાએ.
 અંજવાં એક શાહકે જગ ઊસકે મુખપર, પડા યાકુતપર જુગોહરેતર.
 અંજવં પંડનેમે હો હુશીઆર ફીલહાલ. દેખા હયે શાહઝાદેકો સર ઉપરાલ
 સલામાં કર ખુશીસે બસ હંસા વોહ, જુદા હો તનસે જન્નતમે બસા વોહ.
 રહે ઉસ મદદપર નીત રહમત અદ્લાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અદ્લાહ.
 પીછેસે હીંઝીલા ખીન સઅદ દાન, સુખન સંજે જવાંમદે તવાના.
 ખડા વોહ બકે દોનોં સફકે દરમ્યાન, નીદા કરકર કહા અએ કયોમે નાદાન.
 ખુદાંકે ખયોદસે કુછભી ડરો તુમ, કતલ સુલાતાંનેદીંકો મત કરો તુમ.
 કહે હયે હકમને જીસકે પયમખર, ચેહ જન્નતકે જવાનોંકા હયે અફસર.
 કતલ વએસેકા કરના કબ રવા હયે, દેખો ઇસ કામમે આખીર દગા હયે.
 અગર મંગતે હયે દોઝખ ના દેગો તુમ, કતલસે શાહકે હાથ અપનારખો તુમ
 નકો દુખ દેખો દીંકે સરવરાંકો, સકલ ફીર જઓ અપને અબ ઘરાંકો.
 ઉસે કહે શાહને અએ મદદ થમજ, નકો સટ ખાતકે ગવહરકો લેખ.
 ઊનહેંને સખ મેરે ચારોંકો મારે, ખુદાંકેકહેરમે સપટે હયે સારે.
 ઇતા મંગતે હયે કરને કતલ મેરા, ચેહ હરગીઝ ના સુનેગે ખાત તેરા.
 કહે ઇબને રસુલુલ્લાહ સચ કહે, સુખન અબ ઉનસે કરના સો નહીં હયે.
 હુકમ હોવે તો મયેભી અબ ચલુંગા, શહાદત પા શહીદોંસે મીલુંગા.
 રઝા જબ હીંઝીલા ખીન સઅદ પાયા, સહેનપર જદદ હો મરનેકો આયા.
 ખડક લે હાથ જીકે બાંધકર ચોર, સટા મુઝયાંકે ગરદનાંકે તઈ તોર.

દંદ્યાંકે ખુસે નુમકર ખાક હરખ, શહાદતકા ચકી પાયા હયે દરખ.
 રહે ઉસ મદ્દપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશઅદલાહ
 ખજાં શાહકન ખરીર ઇખને ઝીયાદા, ચલા મયેદાંપે લડનેકા રઝાયા.
 ક્રમાંસે તખ ઉને તીરાં ચલાયા, ઊધર ઈક તીરસે એક એક ગીરાયા.
 સટા એક તીરસે જખ એક દંદી માર, કહે તખ આફરીં શાહે જહાંદાર.
 પીછે જખ ઉસપે ધાયે સખ દંદી મીલ, શહાદત પા હુવા હયે હકસે વાસીલ
 રહે ઉસ મદ્દપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશઅદલાહ
 ખજાં સઅદ ઇખને અમદુદલાહ ખલીફી, ચલા મુઝયાંસે કરનેકા હરીફી.
 ઉને પાયા હયે મવલાસે રઝા જખ, સો મયેદાંપર ડગ વધ તેઝે મરકખ
 કમરમે તેગ લે ઓર હાથ ભાલા, હુવા વોહ જંગ કરનેકા ઉતાલા.
 કીસે નેઝસે કરકર તનકો સુરાખ, કીસે ખાંડસે કરતા શાખ દર શાખ.
 ઇસી શેવેસે કરકર પહેલવાની, કીયા હયે જખ દંદ્યાંકી ખંડીશાની.
 દંદી સખ મીલકે ઉસપર ચલ દીએ તખ, શહીદ ઉસ મદ્દે ગાઝીકઠીએતખ
 રહે ઉસમદ્દપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશઅદલાહ
 પીછે ઉસકે જનાદે ઇખને હારીસ, અથા હારીસકો ઊતના વોહી વારીસ.
 ઇખઝત લે ગયા વોહ જંગ કરને, લગા ખસ ખટક ઉસકે હાથ મરવે.
 ચલા શમશેર કરતા બેતઅમ્મુલ, ઉઠા સખ લશકરે આદા મને ગુલ.
 ખવારીજ ઉસ આગેસે હો ગુરેઝાં, ચકસપર એક અથે ઉફતાનોખેઝાં.
 દીલેરી દેખ શાહે દીન ઉસકો, કહેતેથે આફરીં તહસીન ઉસીકો.
 તરદુદ કરકે આખીર થક રહા વોહ, શહાદત પાકે જતતમેં ગયા વોહ.
 રહે ઉસ મદ્દપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશઅદલાહ
 ખજાં ધાયા અમર ઇખને જનાદા, દીયા મયેદાનપર તાઝીકો કાવા.
 સરકકર મ્યાનસે શમશેર લે હાત, પડા તખ સઅદે આલમપે સલવાત.
 બે કોઇ ઉસ પાસ આવે ચલ મુખાઝર, ઊસે સટ માર બોલે હલ મુખાઝર.
 સટા મયેદાનપર જખ માર દો ચાર, દંદી સખ મીલકે ધાયે ઉસપે એકખાર
 ઉનેલી વધ તરંગ અપના કુદાકર, સટા ખસ દુશમનોંકે સર બુદા કર.
 દીલેરી કરકે માનીંદે પદર વોહ, પદરસે જ મીલા આલી કદર વોહ.
 રહે ઉસ મદ્દપર નીતરહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ.
 પીછે મવલાસે રખસત લેકે મુરરા, કુલંગાંધર ચલા બુખાઝગુરરા.
 ઉઠા શમશેર વોહ બાબુસે કર ઝોર, ઇદક મુઝયાંકો દીખલાયા લખે ગોર.

ઝિનેલી દારેકાનીસે ઉઠા દીલ, શહાદત પા કીયા જન્નતમેં મંઝીલ
 રહે ઊસ મદ્દપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અહ્લાહ
 ખઝાં મય્યેદાનપર લે હુકમ શહઝાદ, ચલા લડને મોહમ્મદ ઇબ્ને મીકદાદ
 ભી ઊસકે સાથ એક મરદે યગાના, સો અબ્દુલ્લાહ ચલા ઇબને દખના
 ચેહ દોનોં મોમીનાં મુઝયાંકે દલમેં, ધસે ચોર ખસ કતલકર એક પલમેં
 મંગે વાંસે શહીનશાહ પાસ જાને, કદમ દેખ શાહકે ખુશહો ફેર આને
 તલક સખ કાફીરાં ઘોડે ઉઠાકર, ખડે દોનોંકે મીઠામીઠા આકર
 સઘદિયા શાહેમરદાંકા ગુલામ એક, ઉને ઊસ કાફીરાંકી ફર્યાજકો દેખ
 ચક્કા લે સાથ અપને પાંચ સ્વારાં, રહેથે શાહકે ઉતનેહી યારાં
 મદદ કરનેકો મીલકર છે જને વોહ, ગચ્ચે ઊન દો મોહેખ્યાંકે કને વોહ
 ડટા તેઝીકો આઠોં શેર નર જખ, લગે કરને દલાં ઝેરોઝખર સખ
 સકલ કરતેથે યું નારેપે નારા, જે ધરતી ચોર ગગનકો ધોર સારા
 દંદયાંકો સખ દીખા હચે મચોતે મખતમ, કીચેથે ડરસે સખને ચશમકો નમ
 કીચે મુઝયાંપર અચેસે હાથપર હાત, જહડે જુ જહાડકે પત્તો ઉપર પાત
 બુલંદ આવાઝ કરકર શાહેદીં તખ, કહેતેથે આફરીં ચોર આફરીં સખ
 સુને જુજુ વોહ શાહેદીંકા આવાઝ, લડેં ત્યુત્યુ આગે બડબડકે જંબાઝ
 સટે આઠોંને આખીર મજલસે ખાક, શહાદતકા ગચ્ચે હચે પહેન પોશાક
 રહે ઊન મોમીનાંપર રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉનંકે ખવાહીશ અહ્લાહ
 ખુદાકે વોહ અજબથે આફરીદે, જે હોકર સખ તઅદલુકસે જરીદે
 ઝનો ફરજંદ ચોર સખ છોડ સંસાર, દીસોજસે હુચે શાહકે ખરીદાર
 કીચે અપના સમોંને કામીલ ઇમાન, ગચ્ચે જખ શાહેદીંપર હોકિ કુરબાન
 ગચ્ચે યારાં ખજ લા શર્ત યારી, સો પહોંચી આલે પચેગમખરકી બારી
 મોહેખ્યાં જાનદાંકે જે ગચ્ચે સો, ફીરા આલે નખીપર ચખે કજરો
 શહાંકે ગમકા કરને અખ સરખમ, કીચા સલવાતસે નામેકો ઇતિમામ

મજલસ નવવી બીચ બયાન શહાદત યાના હઝરત ઇમામે હુસેન
રદો અદ્વાહોતઆલા અનહોકા

કલમકા લેદે નશતર દીલપે મારું, નોહમ મજલસકો અબ ખુસે નીગાઈ
કે ઇસમેં ઝીકે આલે મુસ્તફા હયે, જે કુછ ઊનપર હુવા જોરોજફા હયે
યેહ માતમ સુન ગગનકા દીલ જલેગા, હરેક તારા અંબુ હોકર ઢલેગા
રોવેગે ગુલીસ્તાંમે ખુલખુલાં સબ, ગીરેંગે ખાકપર રંગીં ગુલાંસબ
હીકાયત યું કીયા રાવીને ગમકી, સો અહેલેખયેતકે દેહો અલમકી
ગયે જબ શાહકે તીરપન યારોયાવર, રહે સબ ખેશો ફરજંદાં ખીરાદર
લી ઊનમેં તોસ મદાં અજનબીથે, રહે ખાકી સો સબ આલે નખીથે
ગરઝ મયેદાંમે તબ સબ શાહેદી કન, સીવા ખા આખેદી ઉન્નીસથે તન.
ખુદકે ફઝલસે યેહ રનકે સબ સુર, આગે તફસીલસે હોવેગા મઝકુર
સકલ આલે નખી તનહા રહે જે, સો બહરોખરકા આલમ ખલખલા તો
જહાંને સખ્રકા ફાડા હયે જમા, અથા તર જગમેં મહશરકા હંગામા
પડાથા ભુમેં સોજો ઝલઝલા સબ, ઉડાથા આશમાંમેં ગુલગુલા સબ
લગા ફીરને હવાકા રંગ સારા, પવનસટને લગી સરપર હુલારા
સુરજથા ગમસે જલકર લાલ અંગાર, ઝમીસે આસ્માંતકથા સો અંધાર
સીતારે જલગયેથે સબ ગગનમેં, ગયેથે ફુલ સુરજહા ફુલ બનમેં
દેખે શાહને કે સબ યારાં ગુઝરગયે, વફાઈ કર વફાદારાં ગુઝરગયે
સકલ યારાંમેં અબ નધાં કોઈ રહા સાત, મગર ખેશાંકી આઘ કત્તપર ખાત.
સો સબ ખેશાંકે શાહને દેખકર મું, કીયે હયે આહ બસ સોજે જગરસું
દીલ ઉપર શાહકે તબ ગમકા અખરથા, અંબુ નયેનાંસે જયેસા મેંહબરસ્તા
વોહ રોકર શાહને જબ આહ મારે, કીયે માલુમ તબ ખેશાંને સારે
કે હમ સારોંકે ખાતીર શાહે આલમ, ઇતા રોતેં હયેં લેકર દીલ ઉપર ગમ
સો અહેલેખયેત સારે મુતફીક હો, લગે તબ શાહસે કહેનેકો રોરો
હમારે કાજ તુ કયું હયે દુખ્યારા, મોહમ્મદ ચોર અલીકે દીલકા પ્યારા
હમારે કત્તકા કુછ ગમ ન કર તુ, મુખારક દીલ તેરા ખરહમ ન કર તુ
હમારે સરસે તુજહસા શાહ જવે, તો હમકોં ઝીંદગી કયા કામ આવે
તેરે બીન હયે જગત પરદેસ હમકો, કીયામતકા લગેગા દેસ હમકો

લગેગા ઝહિરસા હમકો ને પાની, હોવેગી તલખ કયું કર ઝીંઘાની
 ઇંતા જખ તુ ખુદાંકો નુર સારા, ચલા હયે સખ જહાંમેં કર અંધારા
 તો અખ મરનેકા હમકો કયા હયે મુશકીલ, હમારા ખલકે યું હયે ખવાહીશે દીલ
 ને તુજહ પર આજ કુરખાં હો મરેં હમ, સખા મહશરમેં સલતાની કરેં હમ.
 બંધે તુજહ ઇશકમેં હમ જન એર તન, ખલાકી આગ હયે હમનાકો મુસતાન
 મોહબ્બતમેં તેરે સાખીત રહેંગે, ખલા ને કુછ પડેગી સો સહેંગે
 લગે ફેર શાહ ઝરોઝાર રોને, લગે સખ સાખીતો સચ્ચાર રોને
 ખજાં સખ શાહકે ખેશાંસે અવ્વલ, સો અખદુલ્લાહ ખીન મુસલીમ તકમ્મુલ
 આગે આ શાહકે ઘોડા કુદાકર, કહે અયે શાહ અખ મુજહકો વીદાકર
 કહે તખ યું હુસેન ઇખને અલીને, સો રોરોકર દોઆલમકે વલીને
 મેરે મુસલીમને કયું કયું ગમ સહાહયે, કતલ હો ગાયખાના વોહ ગંયા હયે
 મુજહે વોહ દરદે દીલસે નઈ હુવા દુર, પડા હયે ઉસકે દુખસે, દીલમેં નાસુર
 મુજહે ઉસ ભાઈકા અવ્વલસે દુખયા, તુજહે યાં દેખતે દુક દીલકા સુખયા
 ઇંતા તુ ગુલશને દીલકા સર કયું, મેરે મંગતા હયે કટને રખર કયું
 નકો જ તુ મેરા ગમસે સીના દાખ, જુદાઈકા તેરે નઈ મુજહમેં અખ તાખ
 ઇંતાલી તુજહકો હયે જનેકા પુરસત, ખલાસે ઇસ અમાં પાનેકો પુરસત
 દંદી ના કોઈ તેરે પીછે પડેંગે, મુજહે સટકર તેરેસે ના લડેંગે
 તુ અપની માંકો લેકર કઈ તલી જ, અપસકો ઇસ મુસીબતમેં નકો ભા
 સો અખદુલ્લાહને ચેહ ખાતાં સુનેપર, કહે શાહકો ખુદાકી કર્મ દેકર
 મુજહે હરગીઝ તુ અપનેસે નકો તોડ, રઝાં દેકર મુજહે મયેદાનપર છોડ
 વફામેં સખસે અવ્વલ ખાપ મેરા, ગયા દુનીયાસે હો કુરખાન તેરા.
 યહાંભી સખમેં અવ્વલ મયેં મરંગા, તેરે કદમેં પે હો કુરખાં પડુંગા.
 સો અખદુલ્લાહકો શાહને ગલે લાયે, ગલેસે ખીંચ ઉનકા રોકે ફરમાયે
 તુજહે દેખેસે રાહતયા મેરેમેં, હુવા મહશમ ઇતનેસેભી અખ મયેં
 આંખાંથી તુજહસે રોશન દીલકો આરામ, સો ઇતના નઈ ફલકકો ખુશ લગા કામ
 મેરા દીલદુખસે જલકર જજલા હયે, ચેહ ગમસહેનેસે મુજહ મરના ભલા હયે
 ખજાં શાહને રઝા ઉનકા દીએ હયે, વીદા મયેદાંપે જનેકા કીએ હયે
 ખની હાશમ દીલાવરથે અરખમેં, લડાઈમેં અથે મશહુર શખમેં
 ઇચેરે કાં ઉનકે આગે કોઈ સીપાહી, ખડકસે જનકે લરજે મુજો માહી
 સો અખદુલ્લાહ જજાંને હાશમીયા, રાજઅતમેં ન ઉનકે કુછ કમીયા

ઊઠા તેઝીકો સખ યારાંકે આગે, ચલે વોહ જુ' પવન ખારાંસે આગે
 સલાખત સાથ જુ' મચેદાંપે આચે, દંદયાંકો હાંકકર લડને બુલાચે
 રખે નઈ દીલમને મરનેકા અરમાન, લગે ઊરોઝખર કરનેકો ઉસ આન
 કીસીકે સરપે આ શમશેર જહાડે, કીસીકો મારકર નેઝેસે ફાડે
 નીપટ જુ' ગર્મ હોકર ઈતેરાખી, લગે કરને દંદયાંકો ખસ ખરાખી
 અમર ખીન સઅદને જલકર ગુસેસે, કહા હચે તખ કદામા ખીન અસદસે
 ચેહ મદે હાશમી હચે બહોત ખુલખાત, હમારે સરસે તુ બકર ઉસે ટલ
 ઉસે બકર દેવેગા તુ હી ખાઝી, તુજહે દેવેગી સખમે સરફરાઝી
 કદામાને અમરકા સુન સરાના, કીયા અપનેપે લાઝીમ જી ગમાના
 સો ઉઠ પાંચોં લગાયા તનકો હતીઆર, અમારીસે ઉતર તાઝીપે હો સ્વાર
 સટા મચેદાંપે કર તાઝીકો ચાખુક, હુવા તખ આકે અબદુલ્લાહકે સનમુક
 લે નેઝા હાથ અબદુલ્લાહ ઉધરસે, ચલાચે ઊસપે નારા કર જીગરસે
 દેખ ઊસ ગાઝીકો કાફીર રૂક ગયા વો, ગમા સુધ સામને ભાગન ગયા વો
 સો વઈ તાઝીકો અબદુલ્લાહ ડટાચે, ચલે કાફીરકો આગેસે ભંગાચે
 તકાવત જખ રહા દોનોમે થોડા, રહા જવલાંસે અબદુલ્લાહકા ધોડા
 લગેથે મારને કાફીરકો ગાઝી, વલે પ્યાસા ઉડા ઉસ વકત તાઝી
 ખડે પ્યાસેથે સખ આલે પયમખર, સો હચેવાંનાંકો કાં પાની મયસ્સર
 દેખ તાઝીસે નઈ ચલતા હચે તદખીર, હુચે ઉસ વકત અબદુલ્લાહ દીલગીર
 સો ભાલા સટ સરક લે સચેફ સારા, ખડે મચેદાનકા લેકર કીનારા
 સો અબદુલ્લાહને નેઝા દીચે ડાલ, કદામા ઉનપે ધાયાં હોકે ખુશહાલ
 ડટા ધોડેકો ઉસ કાફીરને લલકાર, કીયા નેઝેકા અબદુલ્લાહ ઉપર વાર
 અથે હીકમતમે અબદુલ્લાહ આલી, કીચે ખમ ખાકે ઊસકા વાર ખાલી
 આગે બડ વઈ કીયા શમશેરકા હાથ, જે ઊસકા ઉડગયા કલ્લા ઉસી સાથ
 ખઝાં ઉસકા કમર ધર જુ'સે લટકાચે, પકડ ધોડેકો ઉસપર આપ બલકાચે
 તરંગ અપના નફરકે કર હવાલે, તરંગપર ઉસકે ચડ ભાલા ઉઠાલે
 જહલ કરનેકેતઈ મચેદાંપે છીન છીન, બુલાચે બહોત મુઝયાંકો વલેકીન
 કીસી મુઝયાંકા ઈતના નઈ હુવા દીલ, જે આવે શેરકે હોને મુકાબીલ
 સો અબદુલ્લાહને પ્યાસા બહોત બેકલ, કુદા તેઝીકો તખ દલમે ગચે ચલ.
 દંદીથે જીસ તરફ ખસ કચકચાતે, ઉધર ધાચે નીસંગ ખાંડા ખખતે
 વહાં મચેદાનકો ખાલી કીચે જખ, ઉતારે મારકર મદુદે મરકખ

બખતે વાંસે ફેર શમશેર ઉલટે, દંદ્યાંકો માર કરતે ઝેર ઉલટે
 અથા ઉસ વક્ત તાઝી બાદસે તુંદ, લહુ શમશેરસે હોતાથા બંદ બંદ
 ઉધરસેભી રગાતે જખ ફીરે વોહ, સો આકર કલમે સરકરપર પડે વોહ
 યહાં આતે કીએ સખ દલકો બરહમ, દીખાએ તીસ નાકીસકો જહન્નમ
 ઊલટકર વાંસે ફેર દુસરે તરફ આએ, અમરકે પહેલવાનાં મારકર આએ
 ઉઠા ભાને લગે ફાડાંપે ફાડાં, કતલ કરને લગા સ્વારાંપે સ્વારાં
 ઇમામ ઉસ વક્ત બોલે આફરી બાદ, જવાંમરદોકી તુને ખુબદી દાદ
 સો અંબદુલ્લાહકો બાદઝ કરતે પુજામર, હુવા બસ દીલમે શાહકે શઓકે દીદાર
 મંગે આનેકો અપની ફઓગમે ફેર, સો પ્યાદોને ખડે રહે રાહકો ઘેર
 ખડે રહે હોકે અંબદુલ્લાહ નાચાર, તરંગપર આ કીયા એક શખસને વાર
 ઉંડે ઉસ વારસે તેઝીકે પગ દો, સો ભુપર આરહા તેઝી નરમ હો
 તરંગ પડનેમે અંબદુલ્લાહ હુનરવર, ખડે રહે કુદ આહીસ્તા ઝમીંપર
 અમર ઇબને હખીયા ઓર તોફીલ, એ અંબદુલ્લાહપે ધાએ દોનોં મીલ
 દોનોં સે હાથ નેઝે નાપીકારાં, ચુખાનેકો લગે જુ ગુલમે ખારાં
 કરાંમતકે મહેલકો મીલ નીડર સખ, કીએ નેઝોકી નોકોંસે ઝરર સખ
 સો અંબદુલ્લાહપે હો નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ
 અદલાહ

બજાં મુસલીમકે જઅફર ભાઇએ એક, ઉન્હોંને ઉસ ભતીજોકા કતલ દેખ
 લગે હએહત કર રોનેકો બેહદ, ઇજીઝત લેગયા મેએદાનપર તદ
 દંદી જખ કોઈ મુકાબીલ ઉનકે હોતા, સો વોહ ફીલહાલ અપને જીકો ખોતા
 લગે સર કાટને એકં એક દંદીકા, સજા દેનેકો ઉનકે સરમદીકા
 ખડકસે હર તરફ વોહ સ્વાર રનકે, સો તોડે કર રચી મરદાંકે તનકે
 બજાં એકુબાર સખ કુફર મીલકે, શરફી કાનકા તોડે હએ ગોહર
 રહે જઅફરપે હરઆં રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અદલાહ
 પીછે જઅફરકા ભાઇ અબદુરરહમાં, અકીલે મોહતરમકા રાહને ખાં
 ઉને દેખે સો અપના ભાઇ મકતુલ, પડાહએ ખુશ હો જુ ખાગમે ફુલ
 ગએ ફીલહાલ મએદાંને જદલમે, હુએ મશગુલ મુઝ્યાંકે કતલમે
 ખાંડેસે મારકર કુફરકો ઠોક, જહન્નમમે જલાનેકો દીએ જહોક
 તખ આ આખીરકો અંબદુલ્લાહ જીરવા, ન કુછ કાફીરને રખ ઇમાંકી પરવા
 ચલાયા ઊસ લઈને ઉસ ઉપર તીરં, સો પ્યાસેકો પીલાયા મઓતકા નાર
 રહે અબદુરરહમાંપર રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અદલાહ

અદીલે પાકકે ફરજંદ સારે, ઇમામે દીનકે આગે સીધારે
 સો પહોંચી નવખંતે અવલાદે જર, જુસે જન્નતમેં ઉડનેં હક દીયા પર
 અથે જરકે સારે પોતરે દો, જવાનાંને કવી ચાલકો ખુશખો
 વોહ દોનોં જુ દો તુકડે માહકેથે, દોનો હમશીરઝાદે શાહકેથે
 સીતારેથે સીપેહરે કાબેલીકે, નવાસેથે શહે મદીં અલીકે
 દોનોંમેંસે વોહ અબ્બલ પાસ આકર, મોહમ્મદ ઇબને અબ્બુલ્લાહ જર
 લગે કહેનેકો અથે શાહે વીલાયત; દરખશાં કવકબે-ખુરજે હીદાયત
 રઝા હોવે મુજહે મયેદાંપે જને, શહાદતકે ખુલંદ દરજેકો પાને
 રઝા લે વધં ગયા મયેદાંપે ગ્યાની, જવાંમરદીકા દીખલાનેકો પાની
 અવલઅપના ખ્યાં નામો નસખ કર, ખડાલડને મુખારીઝકો તલખ કર
 લગા ગાઝી દંદયાંસે જંગ કરને, ઝમીં મુઝયાંકે સરસે તંગ ફરને
 દંદી જખ ધાએ ઉનપર ચવતરફસે, શહાદતપા ગયા જખ જીવ તનસે
 મોહમ્મદ ઇબને અબ્બુલ્લાહપે રહમત, રહે કાતીલપે ઉસકે નીતે મલામત
 સો શાહીનશાહકી હમશીરા ઝયેનખ, બદલ ફરજંદકે રોનેલગી તખ
 આપી તખ શાહને મુનકર અસાસા, દીએ ઝયેનખકેતઈ આકર દીલાસા
 ખઝાં અયોન ઇબને અબ્બુલ્લાહ દીલાવર, કતલ અપને ખીરાદરકોદેખેપર
 સટે પેઇખતીઆર અપનેકો રનમેં, કીએ એકવાર જકાતીલકે તનમેં
 સટે ઉસ વારસે મલકેનકો ચીર, લગે આ શાહસે કરને ઉઝરે તકસીર
 કહે અથે આલે ખુઝગવાર મેરે, વલ્દયાંકે સરવરે સાલાર મેરે
 મેરા ભાઈ મુવેપર નઈ રહા હોશ, રઝા લેના કીયા મયેને ફરામોશ
 અલી અથે શાહેદીં અથે મેરે રહખર, ઇજઝત દે મુજહે મુજહપર કલમકર
 તખ ઊનકા શાહને આગે ખુલાએ, ગલેસે લાકે રખસત દે ચલાએ
 સો અયોને જરે મયેદાનપર આએ, બહોતસે કાફીરોંકો માર ખીડલાએ
 ખઝાં ગાઝી કર અપની આકબત ખચેર, શહાદતપા કીએહયેં હક તરફસચેર
 રહે નીતઅયોન ઉપર રહમતઅલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશઅલ્લાહ
 ગઈ જખ ભા નખ શાહકી સવારી, ભતીજાંકી લગી તખ આકે ખારી
 તો ફેર શાહકે ખીરાદર ઝાદગાંકા, ખખ નવખત તપાદલ ખાંનદાંકા
 કહું ઉસવક્તકયાશાહકા ગમેદીલ, લગે એક એક જખ હોનેકો ખીસમીલ
 લગી હોને મુઝલઝલ કીશતીએ જ, પડા સખ સખકે દરીયામેં તુફાં
 શો અબ્બુલ્લાહ ચંદર ખુખીકે ધનકા, અથા ફરજંદ શાહેદીં હસનકા

અચાસે આકે વોહ બોલે હયે અન્વલ, રહે તુજહ પેટસે ગંમ દીનક દલ.
 મેરે અનેલગે ભાયાંપે ભાઈ, નહીં હયે મુજહમેં અબ તાબે બુદા.
 મુંજહ હયે ઉનસે બસ લડનેકા અરમાન, મુજહે મયેદાંપે અનેકા દેશમાન
 લગે રોનેકા ઝારોઝાર તબ શાહ, નીપટ સોઝે જગરસે ખીચકર આહ.
 કહે અયે નેક ફરજદે બીરાદર, મેરે નઝદીકથા તુ જ બરાબર.
 દીયે તબ શાહકો અબદુલ્લાહને સોગંદ, રઝાલે વઈ ચલે લડને કમરબંદ.
 ખડે ઇઝતસે આ મયેદાનપર તબ, લગે કહેને દંદયાંકો કર મુખાતબ.
 મેરાં જદ સરવરે આલમ મોહમ્મદ, અલી શેરે ખુદા હયે દુસરા જદ.
 પીસરહુ મયે ઇમામેદી હસનકા, ચચા મેરા હયે નાયબ જુલમનનકા.
 તુમ્હારા હયે તમામ અયે અહેલે કીના, દેખો ઇબ્લીસસે જદતર હયે જના
 ઝલાલતમેં સરાસર તુમ ખડે હયે, દેખો લડનેકા કીસસે તુમ ખડે હયે.
 સખબુ આચાહુ તુમસે જંગ કરને, તુમ્હારી ટુક દીલેરી આઝમાને.
 જવાને હાશમીહુ અબ ડરો તુમ, રમજદકર પાંવકો આગે રખો તુમ.
 તરંગ ડાલે દંદયાંસે ચેહ સુખન બોલ, લગે કરને જદલ દીલકી ગીરા બોલ
 પડાથા કસ્દ ઉસ આલી ગોહરકો, કે બકર મારકર આના અમરકો.
 વલેથા સમ્મને સ્વારોંકા ડાયન, લગે હો બેધડક મુઝયાંકો કાટન.
 ડાટતે દીલકો ઓર લલકારતે વોહ, અમરતક બકે પહોંચે મારતે વોહ.
 અમર ઉમ્મ હાશમીસે કરકે વીસ્વાસ, સ્વારોંમે હીરાસાં હોગયા ન્હાસ.
 સો અબદુલ્લાહ ફેર મયેદાનપર આયે, ખડેહો એકદમ આસુદગી બાયે.
 તલક ફેર ઊન સો લડતે હોકે તય્યાર, સે આચા બખતરીને પાંચસો સ્વાર.
 મોહમ્મદ ઓર અસદથે શાહકે દો ચાર, ભીફીરોઝાં અથા શાહકા તલબગાર
 ચેહ તીનોં શખ્સ શાહકી ફયોજમેં સુ, ગયે તબ શાહઝાદેકી કુમકકું.
 સો એફ-હમલેમેં શાહકે મુત્તફીક હો, ઊઠા ઊસ દલકા દયોડાને લગે વો.
 તલક શીસે રંબીનેભી દીયા ચલ, સંગાતી પાંચસો સ્વારોંકા લે દલ.
 સો આકર બખતરીકો હાંક મારા, ખડે રહે અયે ભગોડે કર પુકારા.
 સો લેકર પાંચસો અસ્વાર કારી, હુવા ક્યુ ચાર શખ્સોસે ફરારી.
 ફીરે વોહ પાંચશો કુજ્જર સારે, હુયે મીલ અક હઝાર અસ્વાર સારે.
 ચેહ ચારોં મોમીનાં ઊશ દલમેં ધુસકર, રખે તાઝયાંકો ફેર ઉનકા નમા સર.
 સો અબદુલ્લાહ શાહઝાદા તરગ ઠાટ, મોહમ્મદ ઓર અસદ જવાંકે લગ બાટ
 ઇતલ તેઝયાંપે સારે શેરે નરશે, ખુદલતે એકદમ લસ્કરપે બરશે.

ઉધર ફીરોઝ નેઝા હાથ લેકર, ઊઠા તાઝીકો દયોડા બખ્તરીપર
 ચક્કસને પાંચસોસે ખાલ ધાલા, કીયા લશકરકો સારે ઝેરો ખાલા
 કુચલ નેઝેસે મારા કાફીરાં ખીસ, ખડકસે કતલ કીતા એકસો તીસ
 સો ફીરોઝાં કતલ કરને લગા જો, અમરને દેખ હયેરત ખા કહા તો
 જિસે મીલતી અગર એક ઘુંટ પાની, સો સખ લશકરકી કરતા ધુલધાની
 ઉતોંકો મારડાલા તખ રખા હાત, ચલા ફેર શાહસે કરને મુલાકાત
 તલક ઊસ્માં સખખ પીછેશે આ ચોર, કમરમે માર નેઝેકો કીયા ઝોર
 શો ફીરોઝાં પડા અસ્વારશે હલ, તરંગ બડકા સો લીતા રાહે જંગલ
 પીયાદાહો ખડા લે હાથ નરને, લગા ફેર દલકો દાનાદાન કરને
 પીયાદા દેખ ફીરોઝાંકો ઊસ ધીર, અસદ તખ જલદ દયોડા હોકે દીલગીર
 દેખા ફીરોઝકે ચવગીદ કુફાર, ખડે હયે ઘેર ચવગીરદાંને ખુખવાર
 અસદ વધ માર સડ ચવદા તનાંકો, પરાગંદા કીયા સખ દુશ્મનાંકો
 કહા ફીરોઝકો આ અયે ખીરાદર, તુ હીમ્મત કરકે ચડ મેરે તરંગપર
 મંગા ફીરોઝને ઘોડેપે ચડને, શો ધાયે કાફીરાં ચવતરક લડને
 અસદને છોડ ફીરોઝાંકો ઉસડાર, આગે જ ઉન સવારાંકી લીયા ધાર
 શો પેશ ઊસ દલમને વોહ શેરકી ઝાત, લગા કરનેકો નેઝેકે કઠન હાત
 તલક કંઈ બખ્તરી બાઝુશે આયા, અસદપર બેખબર નેઝા ચલાયા
 હુવા ઉસ નેઝયે ખુખવારકા સીર, લગ પહેલુમે પહેલુસે બાહીર
 મંગાતખ ખીચને શમશેર કારી, કીયા નઈ હાથને ગાઝીકે ચારી
 તલક પીછેશે આયા એક જફકાર, કીયા ઊસપર દો દસ્તી સયેફકા વાર
 અસદકા વારસે પુરા હુવા કામ, શહાદતપા કીયા જન્નતમે આરામ
 અસદ ઊપર રહે નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ
 અસદ આયાથા ફીરોઝાંકે ખરતીર, હુવા તખ જલદ ઉસકા કામ આખીર
 બુદા ઉસ ઠાર અબદુલ્લાહ ગાઝી, જલકર શીસપર લાયેથે બાઝી
 સો સત્તર ઝખમ વાં તનપર ચડેથે, તલે ઊપરાલ બું લાલે જડેથે
 વલે મરદીશે કોશીશ કરકે આખીર, પરેશાં કર વોહ સારી કયોમે ફાજર
 ઉધરશે ફેર ઉલટ ફીરોઝ પાસ આયે, અસદકે કાતીલોંકો મારકર આયે
 લગા એક વાર કારી બખ્તરીપર, પરાગંદા કીયા સખ ઉસકા લશકર
 દેખે ફીરોઝકો ભુપર પડા હયે, નીપટ ઝખ્મોંશે આજઝ હોરહા હયે
 લંબાકર હાથ ઉઠાયે ઉસકો ફીલહાલ, ચલે લે ઝીનપર અપને ઉશે ડાલ.

વૃલે તાઝી હુવાથા પલમેં ફાંડા, રહા ચલનેસે હોકર સખત માંદા.
 ભુખા ખ્યાસા ગયાંથા ખસ થકા વો, રહા બેકુબ્બતીશે ચુપ ખડા હો.
 તખ ઉસતેઝીશે અખદુલ્લાહ ઊતરે, બી ફીરોઝાંધા આહીસ્તા તલે લે.
 અવલશે આપથે ઝખ્મેંસીતી ચુર, ખડે ફીરોઝ ખાતીર હોંકરંજુર.
 ન તાકતથી ઉશે લેકર સંભાલે, ન રાઝીથે ઉશે વાં સીકે જને.
 ચચા ઉનકે તલક અચ્ચોન ઇખને હુએદર, જલદ પહોંચે તરંગ એક સાથ લેકર.
 ઉઝા ફીરોઝકે તખ ઝોરકે સાત, દીએ અચ્ચોને અલીકે હાથમેં હાત.
 પડા ફીરોઝ ઉનકે હાથશે છુટ, ગયા જી જીસ્મકે ઝુલમાતશે છુટ.
 રહે ફીરોઝપર નીતરહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 શો અચ્ચોન ઇખને અલી તાઝી ફીરાકર, ચલે રોતેહી નએનોંકે જહાકર
 નવે તાઝીપે અખદુલ્લાહ હો અસ્વાર, ખડે મએદાપે લડનેકે દીગર ખાર
 વલે ઊસ શેરકે ખાંડેશે લશકર, દંદી આવે ન આગે કોઈ બડકર
 અમર દેખા ખડા અપના સરખ દલ, વલે મએદાનપર આતા ન કોઈ ચલ
 લગા ખાતાંશે બલ દેને ઊઠાને, વલે ઊસકે સુખનકે કોઈ ન માને
 દેખા તખ ઊસને નામરદીકે સખકી, લગી તખ તનમને આતશ ગઝબકી
 લગા દેનેકે સખ લશકરકે ગાલ્યાં, કહા બએહો હો નારયાં ખોલ ડાલ્યાં
 ઝનાને તુમ તુમહેં લડનેશે ક્યા કામ, કીએ મરદોંકી આ મરદોંકે બદનામ.
 ચેહ સુનકર ચુસુકે હુખખજ હો તેઝ, હુવા શાહઝાદ ઝાંપર મરકબ અંગેઝ
 શો અખદુલ્લાહકે સીનેકે ઊપરાલ, ચલાયા ગરમહો તેઝીકે દરહાલ.
 ઊનહોં નેઝેશે નેઝાં ઉસકા રદ કર, વહીં નેઝા ચલાએ ઊસપે બડકર
 વોહ નેઝા ઊસકે હો હલકુમશે પાર, પડા મલઝીન મરકબશે નગોસાર
 શો ઇઝરાઇલને કર જીકે ગારત, કીયા દોઝખકે મારીકો ઇશારત.
 બઝાં ફરજંદ ઊસકા રીચકી ઝાત, મંગા દોઝખમેં જને આપકે સાત
 શો અખદુલ્લાહશે હોકર મુકાબીલ, લગા કુછ ના સઝા કહેનેકો જહીલ.
 ચેહ સુનકર શાહઝાદા હો ગુશે લા, દીયા નેઝેકા ઊસ ખરપર હવાલા.
 ઊને ખાંડેશે નેઝેઘ કલમકર, ઊઠાયા હાથ શાહઝાદેકે ઊપર.
 શો કર શાહઝાદને ઉસકે ઉપર હાથ, મરોડે ઝોરકર તલવારકે સાથ.
 જે સખ સાંદે ઊખડકર અસ્તેખવાં ટુટ, પડી તલવાંર ઊસકે હાથશે છુટ
 બઝાં ઊસકો ઊઠા ધરકર કમરખંદ, પછોડે ભું ઊપર ભું કોહે અલવંદ.
 ઝમીં લગતે હુવા હડીઓંકા ચુરા, હુવા ઊસ દોઝખીકા કામ પુરા.

પીછેશે ઉસકા મુદરક ખીન સહેલકર, અથા ઉસકા ચચેરા ભાઇ જલકર
 સોં અખદુલ્લાહક આકર રૂપર હો, લગા કુછ નાસકા કહેને જકા જે
 સુનેપર નઈ રહા શાહઝાદમેં તાખ, દીયા શમશેરસે તખ ઉસકે તઈ જવાખ
 મોહરરીફ વાર મારે ઉસકે સરપર, ઉતારે ઝીનસે દો તુકડે કરકર
 વોહ આધા ભુકો આધા ઝીનકો લગ, સો અખદુલ્લાહને ઉસકા પકડ પગ
 ઉઠાકર ખીંચ બાહેર ઝીનશે લાએ, અમર ખીન સચદકે લશકરપે ભટકાએ
 દેખે માંદા શો અપના છોડ તાઝી, હુવા ઉસકે તરંગપર સ્વાર ગાઝી
 ડટા તેઝીકો નારા કરકે શાહઝાદ, લગે મએદાંપે ફીરને શેરે ખુનયાદ
 વલે ઉસ શેરક ખાંડકે ડરસું, દંદીલી વઈ રહે સખ ઝરદ કર મું
 દેખે મએદાનપર આતા નહીં કોઈ, ખડકશે આ ખડક ભાતા નહીં કોઈ
 સો તેઝી ગર્મ કરનેકા લગે વોહ, આપી જ દલમને પડને લગે વોહ
 તલક જંગલ તરફ કીસકા નીરાલા, દેખે ભુપર પડા હએ તેઝ ભાલા
 સો ઉસ ભાલેકો આ જલદી ઉઠાલે, ઉઠા તેઝી દંદીકે દલમેં ડાલે
 લગત તેઝીસે મારા તન ગીરાકર, ઉલટ વાંસે ફીરે ઘોડા કુદાકર
 કહે આકર હુશેન ઇખને અલી પાસ, ચચા સાહેબ લગીહએ અખ મુજહે પ્યાસ
 કલેજ અખ હુવા ખીરયાન મેરા, નીકલતા હએ ભડકશે જન મેરા
 કહે હએ શાહને અએ રાહતે જાં, સખરશે કામ ફરમાં એક ઘડી યાં
 ઇતા જદ પાસ જ પાવેગા મુખ તુ, હોવેગા આએકવસરશે ખનક તુ
 ખશારત શાહશે ચેહ સુનકે શહઝાદ, ચલે મએદાનપર વોહ હોકે દીલશાદ
 મુસલ્લા પાંચ હઝાર અસ્વારકા દલ, મુખાલીફને દીયા શહઝાદપર ચલ
 શો શહઝાદકે ગીરદ આ બદ સકાલાં, કે જુ અંદાપે છાએ હએ અભાલાં
 લગે સખ મારને તીરોતખરશે, સીનાં ઓર તીર ઓર નાવક ખજજશે
 શો શહઝાદકે હો સખ દસ્તો પા ચુર, વોહી હો સખ જદલ કરનેસે મંજુર
 મંગે ઘેરેસે બાહેર જ ગીરેં કઈ, વલે કુફારને જને દીએ નઈ
 સો અખપાસે અલી શાહકે અલમદાર, મંગે શહઝાદકો હોને મદદગાર
 અલમકો તખ અલી અકબરકે દે હાત, ચલે અએને અલીકો લેકે સંગાત
 દો મીલ આપસમેં ઉસ ઘેરમેં ઘાલે, સો અખદુલ્લાહકો વાંસે નીકાલે
 વલે પાની ન પા ઉનકા સરો કદ, સુખાથા ઓર લગેથે ઝખમ બેહદ
 સો તાકત કુછ રહી નઈ પગ હીલાને, લગે તેઝી હલુ અપને ચક્કાને
 તલક ફહમાન કરથા એક મલજીન, લીયા શહઝાદકા અપને ડિપર ખુન.

દગાકર પીઠ પીછેસે જફાકાર, કીયા ઉસ હાલમેં આ પીઠપર.વાર.
 સોં અબદુલ્લાહ તરંગ ઊપરસે ઉતરાયે, નીકલ વધ તનસે જન્મતમેં કદમ સાયે
 દેખે ફહમાકે તધ અબ્બાસને જખ, સરક સમશેર દયોડે ઉસ ઊપર તખ
 સર ઊસકા માર એક ભડકમને તોડ, સટે તુનશે ઊડાકર દશ કદમ દયોડ.
 પીસર ઊસ લાનતીકા મરહે મંગળ, ઊડા નેઝા ગયા અબ્બાસપર ચક્ત.
 આગે અય્યોને અલી હો તેગ મારે, સો નેઝે સાથ ઊસકા હત ઊતારે.
 તલક અબ્બાસને ફેર જહાડ સમસામ, કીયે પુરાહી ઉસ મરદુદકા કામ.
 સો અબદુલ્લાહકે તનકે અય્યોને અબ્બાસ, ઊડાકર વાંસે જખ લાયે હરમ પાસ
 દેખેમર જખ ચેક અબદુલ્લાહકી માદર, ઉઠે તો કાડ સટ સરપરકી ચાદર.
 દેખેહયેં જખ જમાલે નવજવાની, હુવામાંકા કલેજ ગત્તકે પાની.
 સો અબદુલ્લાહ અબદુલ્લાહ કરકર, લગે કરને ઝમીંપર આહ કરકર.
 હરમકે સખ દિઠેં સીનેમેં શોલે, લગે અંદરકે ગોચા તનમેં શોલે
 આપી જખ આ હુસેન ઇબને અલી રોચે, ખુદાકે ઉસ વખત સારે વલી રોચે
 નખીકે ખાનદાંકા ગમ દેખેપર, લગી રોનેકો સારી ધર્ત ઉનપર
 ખયાં કયું કરસકું ચોર દર્દ મુતલક, કલમકા જીસ ખયાંસે હયે ઝખાં શક
 શો અબદુલ્લાહપર નીત રહમત અલ્લાહ, રહે કાતિલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 વાકેઆ શહાદત પાના હઝરત ઇમામે કાસીમ ખલફ હઝરત ઇમામે

હસન રહી અલ્લાહોતઆલા અનહુમાકા

વલી ઇતનેહી ગમમેં સટ નંકો હોશ, આગે માતમકે દરીઆકો હયે બસ જોશ
 નયનકે નહેરસે દીદેકે પાની, કર અય્યેસે બાગે ગમ્મટી બાગખાની.
 કે. મહશર લગ રહે ચેહ તાઝા ચોર તર, રહે નીત કુદસીયાંકા ઊસપે જહુમર
 અલી ખોલિ આહસે ગુંચા દહનકા, શહાદત બોલ કાસીમ ખીન હસનકા.
 દેખે કાસીમને અંપને ભાઈકા મું, જમા હયે ઊસપે સારા ખાક ચોર ખું.
 સીતમકે ખારસે વોહ ધુલસા તન, પડાહયે ખાકમેં હો ચાકે દામન.
 વોહ જખ જલને લગા રહે રવાં સખ, ઊડા કાસીમકે સીનેમેં ધુવાં સખ.
 સો વધ રોતેહી શાહકે શામને આયે, અપસકે દીલકા સોઝો દરદ દીખલાયે
 કહે અયે અમ્મે ખુઝગવાર મેરે, દુનીયા ચોર-દીનકે આધાર મેરે.
 મેરેપર ભાઈકા બસ સખત હયે ગમ, હુવાહયે જનો દીલ ઉસગમશે ખરહમ
 રહા નધ અબ મેરેમેં સખરો આરામ, રજા દે તો બખ્તિ જકે સમસામ.

યેહ સુનકર શાહને ફરમાયે ઊનકો, મેરા હયે યાર ઊસ જંગલમને તો.
 મેરે ભાઈ હસનકી તુ નીશાની, તુજહે હું કયું રજાએ જાંદીશાની.
 રજા મયે કયું તુજહે દેકર ચલાઊં, દીલ અપને હાથેસે અપના જલાઉં.
 તલક કાસીમકી માં કાસીમકે ખાતીર, નીકલ ડરેસે આઈ દુઓડ બાહીર.
 પકડ કાસીમકા દામન હાથ મોહકમ, લગી ફરીઅદસે કરનેકો માતમ.
 હુસેન ઈબને અલીકે પાંચપર ગીર, લગી કહેનેકા મત્ર મલ આપના સીર.
 મેરે કાસીમશે હાથ અપના રખો તુમ, રજા મયેદાંપે જાનેકો ન દો તુમ.
 યેહ બસ્તી છોડ મયે પકડુંગી જંગલ, ઘડી ઘસ બીન નહીં પડતી મુજહેકલ
 ગરજ હરગીઝ રજા નઈ પાચે કાસીમ, વહાંશે ફીરકે આયે ઘરમે કાસીમ.
 અપસ ઝાનોપે સર રખ ગમસે શહાઝાદ, બચેદેથે ઘરમે ઊતનેમે કીએયાદ
 જો અપના બાપ ઈમામુલધન્સ વલજન, બંધે તાવીઝ મુઝહ બાઝુપે ચકદીન
 પીછે મુજહકો વસીયત કરકે ફરમાયે, ઢલસ દીન સખત મુશાંકીલ તુજહે ઉપર
 આયે

તખ ઈસ તાવીઝકો પડ તુ સરાસર, જો કુછ ઈસમે લીખા હયે તુ અમત્ર કર
 કહે કાસીમને તખ દીલમે કભી કઈ, મુશીબત આજશે મુજહપર પડી નઈ
 શો કાસીમ ખોલ ઊસ તાવીઝે જાકો, લગે પડને કરામતકે નશાંકો.
 દેખે ઊસમે લીખે હયે પાકે તનને, મુબારક ખતસે અપને યેહ હસનને.
 તુજહે કરતાહું કાસીમ અયે વસીયત, રહે નીત હકસે તેરા સાફનીઅત.
 હુસેન ઈબને રમુલુદલાહ સચા હયે, મેરા ભાઈ તેરા બેશક ચચા હયે.
 ઉસે જખ તુ દેખેગા કરબલામે, પરેશાની મુશીબત ઓર બલામે.
 મીલ ઊસપર શામીયાં ઓર કુફીયાં સખ, કરેગે ઊસકા નાહક કસ્દે જાં સખ
 હુસેન ઊનમે રહેગા બસ ગીરફતાર, તો વચેસે વકતમે હુશીઆર હુશીઆર
 ન કર કુછ ખચોફ વાં અપને મરનકા, સર અપના ફરશકર ઊસકે ચરનકા.
 અગર લડને જના તુજહકો કરે વો, રજા તુ ખ્વામ ખ્વાહ લે લે બજાદ હો.
 ફીદા જી ઉસપે કરના કાબેલી હયે, સઆદતકે કીવાડોંકી કીલી હયે.
 વસીઅતકા પડે કાસીમને નામા, હુવા તખ તંજ ખુશહાલીસે જમા.
 ચલે ઉઠ જલદ ઉસ નામેકો લેકર, ખડે રહે જ અમુકે હાથ દેકર.
 પડે જખ ભાઈકે ખતકા શહીનશાહ, નેહાયત રોએ હયે કર આહપર આહ
 ખજાં કાસીમકો કહે મેરા દીલોજાં, બજલો બાપકા અપને તુ ફરમાં.
 મુજહેભી એક વસીઅત હયેસો વોહ સખ, બજલાતાહું ઘરમે ચલકે વોહઅખ

સો કાસીમકા પકડ શાહ હાથમે' હાથ, ગયે ડેરમે' લેકર આપને સાથ
 અંવણ અપને બુલાયે શાહ ખીરાદર, બુલાયે બાદઝાં કાસીમકી માદર
 બંઝાં સારે હરમ માતમં ઝદોંકા, બુલાયે સબ બડોંકા ઓર નહોંકા
 લગે ઉસ વક્ત કરને ઊકદ કાસમ, અદા સબ ઉકદકી કરને મરાસમ
 પીનાયે એક નવા કાસમકો જમા, અપસ હાથોં બધે સરપર અમામા
 નથા વોહ બ્યાહથા જુઝ ગમમને ગમ, જહાં પુરસત નથી મરનેકો ચકદમ
 જહાં પીને નથી એક બુદ પાની, અથા રોઝસે ચેહેરા ઝાફરાની
 દીયે કયા બ્યાહકે માતમમે' શાદી, કહાં હોતી હયે કીસકા ગમમે' શાદી
 હરચ રો રો લગે સારે પીલાને, લગે કાસીમકા અંજવાંમે' નહીલાને
 દેખો ચેહ ફાતમાકી આલકા બ્યાહ, ફરીશ્તે કહેતે હયે અદલાહ અદલાહ
 મગનસે આકે અપને બાલોપર સબ, લગે કરનેકો કાસીમપર ફીજ સબ
 બુલા કાસીમપે અંએસા જેમકા નુર, લગે હોનેકો હુરાં સબ બજા હુર
 લગા આનેકે તઈ જન્નતસે બારા, કીયા શાહોંકા ઘર ખુશબોયે સારા
 લગે દફ સુર ઓર ચંદરકે બજને, લગે માતમસે સાતોં ઘન ગરજને
 બખતાયા પવન માતમકી શહનાઇ, ગુલીસ્તાંમે' ગુલાં સુન સુનકે મુરજહાઇ
 પહાડાં ફીલસબ જુ'ખીશમને આયે, અપસકે બેરકાં કરજહાડ દીખલાયે
 બંઝાં મવલાને, ઉસ અખ્તરદો અપને, લેઆયે ફાતમા હુખ્તરકો અપને
 બીઠાયે કાસીમે' આલી ગોહર પાસ, રખે જુ' મુશ્તરીકા'લા ચંદર પાસ
 વીકાલત ઉન દોનોંકી દે ખુદાકો, રખે શાહેદ અલી ઓર મુસ્તફાકો
 ફસાહતસે નીકાહ ફેર ઉસ ઘડીમે', પીરાયે જયેસા મોત્યોંકી લડીમે'
 કહે કાસીમકેતઈ અયે નેક જવહર, વસીઅતથી હસનકી યુંહી મુજહપર
 અમાનતથી ઇતે દીન મુજહ હવાલે, અભી વોહ મયે' કીયાહું તુજહ હવાલે
 દોનોંવઈ છાડ ઘરમે' મેહેર ઓરમાહ, આપી ઊઠ બાહેર આયે હયે શહીનશાહ
 પકડ દુલહનકા હાથમે' હાથ કાસીમ, નાજહાયે ઓર કીયે' હયે ખાત કાસીમ
 તલક આયા દંદ્યાંકે દલસે આવાજ, જો કાઇ આતાહયે લડને અબ જહાંબાઝ
 ઉઠે કાસીમ વહીં દુલહનકા હત છોડ, મંગે જનેકોં રીશતા વસ્ત્રકા તોડ
 સો દુલહન ઉઠકે પકડી ઉનકા દામન, કહી જતા કહાં અયે મનકે મોહન ?
 કહે જતાહું દુશ્મન દફઆ કરને, કદમ યાંસે ઉઠા જન્નતમે' ધરને
 મીલાપ આખીરહયે મેરા ઓર તુમહારા, કીયામતપરહયે અબ કુછનઈ ઊજારા
 કહી દુલહનને મયે' રોઝે હશરમે', હઝારોં ઓર લાખોં જન ખશરમે'

રહેાં ક્યોન કીસજ તુમકો જનું, વહાં મયેં કીસ નીશાનીસે પીછાનું?
 સો કાસીમને અમસકી આસ્તીં ચીર, કહે ઇસ બાતકી હયે સહેલ તદબીર
 તુમહીં મહશરમેં આ જદ પાસ મુજહકો, પીછાનોગે યેહ ફાટી આસ્તીંકી
 સો અહેલેબચેત કાસીમકો પુકારે, તુ કયું મરને ચલા હયે હયે પીઆરે
 યેહ કયેસી જુદમે બેદાદી હયે કાસીમ, યેહ કયેસી રસમે બેદાદી હયે કાસીમ
 વલે દેખે હયે જબ દો જગઝ સુલતાન, જે કાસીમને કીયા હયે કસ્દેમચેદાન
 કહે કાસીમકો અચે મેરે સંગાતી, તો હોતાં કાશ મુજહકો મચોત આતી
 મુજહે તુ છોડ અચેસે શોરોશરમેં, ચલા હયે હાચે અફસોસ અબ કબરમેં
 વલે દસ્તુર યું નઈ મુજહકને આ, કઈં પોશાક તેરા મચેં કફનસા
 સો કાસીમકા ગરેબાં હાથસે ચીર, રખી પગલીકે દો શમલોંકો દો ધીર
 બજાં કાસીમકો અપના સચેફ દે હાથ, ચલાચે હયેં કુમક દે સચકા સાથ
 સો કાસીમ આ સલાબતસે સહેનપર, ખડે જું સર્વે જન્નતકો અમનપર
 દંદ્યાંકો રૂપે અપની તેગકે તોલ, નીકાલે દર બચન તબકા સદ્ક ખોલ
 કહે અબ મચેં અપસકો શાહપર વારે, હુવાહું મુઝકે બાકીકા ખરીદાર
 મેરેપર યેહ બહારે નવજવાની, યેહ હયે તનપર લીબાસે નવશહાની
 મચેં અચેસે હાલમેં ઊસ દરદે ગમસે, સફર કરતાહું મુઝયાંકે સફરસે
 કતલ હોતાહું નાહક ના રવા મચેં, મોહમ્મદ ચોર અલીકો રખ ગવા મચેં
 કઈંગા મચેં ખુદાસેજકે ફરીયાદ, કહુંગા ક્યોમકા યેહ જુદમે બેદાદ
 લડે હોં હાશમ્યાંસે તુમ ભલે કયું, ઇમામેદીસે તુમ લડને ખડે કયું
 યેહ તેઝી સાથ મચેં ઊસકા સીપાહી, સદુંગા માહોમાહીપર તબાહી
 ખડક યું બોલકર ભાતેથે કાસીમ, ચકચકકો માર બીહલાતેથે કાસીમ
 જે કોઈ મચેદાંપે આવે રૂબરૂ હો, ઊસે કાસીમ કરેં એક વારમેં દો
 ઊસીદમ મરગચે જબ કાફીરાં બહોત, પડે ઘરસે જુદા હોકર સરાં બહોત
 બજાં જગાસે કાફીર ન હીલે કોઈ, જદલસે ઉનકે આકર ના મીલે કોઈ
 આપી કાસીમને દલ ઝેરોઝપર કર, અમર બીન સચદકે આકર બરાબર
 કહે અચે બેવફા ચોર અચે જફાકાર, ખુદા હરગીઝ તુજહે ના દે ભલીબાર
 અપાયા તુને સબ યારોકો શાહકે, મોહેબબાં ચોર હવાદારોંકો શાહકે
 ઝરા દીલમેં ડરા નઈ તુ ખુદાકો, અપાયા શાહકે સારે અકરબાકો
 હુવા જે કુછ હુવા સો અબ પકડગ્યાન, તુ અમચપને અમલપર હો પીશેમાન
 રહે હયે હમ પરેશાંહાલ થોડે, ભલા હયે અબ અગર ઇતનોંકો છોડે

કતલ કરીનેસે હાથ અપના રખે તુ, રફીકાં અપને લેકર બસકે તુ.
 અમર કાસીમકી ખાતાં મુનકહા વોહ, જવાબ ઇસ તયોરસેં ઉનકો દીયા વોહ
 તુંમહીંભી અપને દીલમેં કર તફકર, સટે ચેહ સરકસી ઓર ચેહ તકબર.
 યઝીદકે પાસ આ બચેઅત કરો તુમ, હયાત રહેતે અપસકે મત મરો તુમ.
 કહે કાસીમને અચે બદબખ્તે મજહુલ, ગમાયા દીન તુ દુનીયા ઊપર ભુલ.
 દુનીયામેં લગ હુવાતેરા સીયા દીલ, તુજહે કુછ નઈ તમીઝઅચે હકકો ખાતીલ.
 પુછે કાસીમને અચે શદાદે સાની, દીયા હચે આજ તુ ઘોડેકો પાની.
 કહા હાં મચેં દીયાહું આબ ઊસકો, કીયાહું આબસે સચેરાબ ઉસકો.
 કહે દાવા મુસલમાનોકા કર તુ, દીયા ઘોડેકો પાની પેટ ભર તુ,
 રખા હચે આલે પચેગમબરકો ખ્યાસે, ખુદાવંદાને બહરોબરકો ખ્યાસે
 નામુવતકે ચમનકે ગુલઉઝારાં, ઇમામતકે સહેનકે શહસવારાં
 ખડે હચેં ખ્યાસેંસે હચેરાન સારે, મોહમ્મદ મુસ્તફાકે જો પીયારે.
 ઇદક નહનપાદ હચેં હચેરાન સખમેં, રહાહચે ખ્યાસસે આ જીવ લખમેં.
 કતલ હોને ખડે યાં મદદી ઝાત, વહાં પાની બગચેર મરતી હચેં અવરાત.
 કીયામતમેં તુજહે કુછ તીશનગીકા, અદેશા હચે નહીં કુછ માંદગીકા
 અમરને શાહઝાદેસે ચેહ સુન હાલ, ખીજલતસે કહા હચે સર તલે ડાલ.
 વલે નઈ રહગ આયા રસીઆકો, ઉઝા યું બોલકર અપને સીપાકો.
 તુમહીં કોઇ ઇસ જવાંકો જનતેહચેં, કે જચેસા જનતાહું અબ ઇસે મચેં.
 ચેહ હચે ફરજદે હીં શાહે હસનકા, જદલમેં બસ દીલાવર સુર રનકા.
 તુમહીં એક એક જબ ઇસસે લડેગે, જદલસે ઇસકે નઈ પુરે પડેગે.
 ઇસે સખ મીલકે ઘેરા કરકે એક બાર, કરો તીરો તંબરસે મારકર કાર,
 અમરકા તખ સુખન મુનકરસભી દલ, એકદમ કાસીમ ઉપર સારે દીચે ચલ
 દેખે કાસીમ જો સખ આતેહચેં કુફકાર, કહે બકર દેખું દુલહનકા દીદાર.
 સો વાંસે ફીરકે આચે ધરમને વોહ, બચેકે એક લહેઝા આ દુલહન કને વોહ
 દેખે દુલહનપે હચે બસ દર્દ ઓર ગમ, બના અરકોંસે રોરો પચેરહન નમ.
 કહે કાસીમને મેરે ધાર જની, મેરી આખીર હચે ચેહ અબ ઝીંદગાની.
 હવસ બસ મુજહ તેરે દીદારકાથા, તેરેસે ખાત ઓર ગુફતારકાથા.
 કરું ક્યાવકત અબ નહીં હચે મીલનકા, ન કુછ પુરસત હચે અબ ખાતાં કરનકા
 ખડે હચેં બાહેર દુસ્મન કરકે ઘેરાં, ઇતા મંગતેહચેં કરને કતલ મેરા.
 સખબ મંગતાહું ઉઠકર બાહેર જને, દંદયાંકી આતશે સવલત બુજહાને.

ચક્રસદા એક દોનોં રોઝદારાં, લગે હસરતસે દેખને દીલફીગારાં.
 ઊઠે દુલહનકો વધાં કાસીમ વીદા કર, ચલે મયેદાનપર ઘોડા કુદાકર
 કદમ મયેદાં ઊપર આકર ખડે ગાડ, કહે લડનેકો આવે કાંઈ એલાડ.
 દીખાઊં ઉસ જવાંમરદીકે હાતાં, કૃં શમશેરસે ઊસ સાથ બાતાં.
 વલે કાસીમકો દેખ મયેદાનપર તુંદ, રહે હયેં કાફીરાં એક ધીરસે સખ સુંદ
 નીપટ ગુસ્સેસે ગાઝી તેજ તર હો, ડટાયે દુલમેં તાઝી બેજગર હો.
 અપસકો ચાર બાર ઉસ દુલમેં ડાલે, જદલ કર ખસ દંદયાં દુનીયાસે ટાલે.
 ઊલટ હર બાર જખ આવે ઉધરસું, મીલાવેં આ સહેનપર ફેર દંદયાંકુ
 સો ચવથે બાર આ જખ મારકેપર, ખડે કાસીમ મુખારીઝકો તલખકર.
 અથાએક પેશવાએ લશકરે શામ, સો અરઝુક બીન સઅદ કર થાઉસે નામ
 અમરને ઊસે બુલા અરઝુકકો બોલા, ડટા કર ફાજરે મુતલકકો બોલા
 ચઝીદકે પાસસે હર સાલ એકબાર, હઝારોંસે લીખતાથા તું દોનાર.
 ઘરાકો શામમેં ચવધીર સારા, શખઅતકા તેરે હયેં આશકારા.
 તુ ક્યું મયેદાનપર જતા નહીં ચલ, કરન જ હાશમીકા કામ ફયેસલ.
 લગા કહેનેકો અરઝુક અયે અમર તુ, દીવાના હયે સમજહકર બાત કર તુ
 કહેતેહયેં મીસરીઆં ચોરશામીઆં કલ, હઝાર અસવારકે મુજહકો મુકાબીલ.
 ઈતા તુ ભેજતા હયે મુજહકો કીસ ધાત, જદલ કરનેકેતઈ ઉસ તીફલકે સાત
 કૃં જસુ વક્ત મયેં નહનવાદસે જંગ, રહે તખ ક્યા મેરા નામોસ ચોર નંગ
 અમર બોલા કે અયે નાદાન બદખર, તેરી કુછ બાતકો ના પાંવ ના સર.
 ચેહ કાસીમ બીન હસન હયેજુ ગઝનફર, જવાંમરદીકે હયે ચેહ ખનકાજવહર
 નવાસા સચ્ચદુલઅખરારકા હયે, ચેહ પોતા હયેદરે ફરારકા હયે.
 અગર પ્યાસ ઉસકેતઈ આજીઝ ન કરતા, તો હમસે બાત કરને તંગ ધરતા.
 ચલે જ ચુપ બહાના કુછ ન કર તુ, ચઝીદકે પાસ હોગા મોતેખર તું
 કહા અરઝુકને મેરે તનકો સારા, કરે ખંજરસે ગર કોઈ પારા પારા.
 તભી ઉસ સાથ મયેં લડને ન જઊં, જદલકો પાંવ ઊસ તરફ ના ઊઠાઊં.
 અગર તુ ખવામખવાહ કરતાહી હયે દંદ, તો હયેં મેરે દીલાવર ચાર ફરઝંદ.
 ચક્રસકો ઉનસે કહેતાહું કે જવેં, તુરત ઉસ તીફલકા સર કાટલાવેં.
 ખઝાં ફરઝંદે મેહેતરકો બુલા ખવાર, ઊતર ઘોડેસે અપને ઊસ લીયા સ્વાર.
 ખહક અપના બંધા ઉસકી કમરકો, ચલાયા સહેનમેં ના બખતવરકો.
 ઉને વઈ ગરમ કર તેઝી કુદાયા, ઉપર કાસીમકે હમલા કર મીલાયા.

તુરત કાસીમ ઉધરસે ધીટ હોકર, ચલાએ ઉસપે નેઝા નીટ હોકર
 સીપર ફેલાદકા ઉન ખીંચ સરપર, લીયા નેઝેકા કાસીમકી સીપરપર
 વોહ નેઝા લગ સીપરપર હોગયા ખમ, હુવા વોહ ખીચમેં સે દુટકર કમ
 સો કાસીમ હતસે નેઝા સટ દીએ વઘ, સરકકર સએફસે હમલા કીએ 'વઘ
 ઉનેલી ડાલ નેઝા ખીંચ તલવાર, આગે બંડકર કીયા કાસીમપે એક વાર
 કીએ કાસીમ સીપરપર વાર વોહ પટ, સીપરકો તોડ થોડાસા ગયા કટ
 મોહમ્મદ ઓર ઇનસને હાલ વોહ દેખ, દીએ કાસીમકો જ દુસરી સીપર એક
 ચીંદી પગડીસે અપને ફાડ લેકર, લપેટે હએ વોહ કાસીમકી ઝખમપર,
 હો સાખીત ઇસ કદર ખીદમતમને વોહ, ગયા રોતાહી ફેર શાહકે કને વોહ
 ઉઠાકર હાથ અરઝુકે પીસરને, મંગાથા વારલી કાસીમપે કરને
 તલક ઉસ લોનતીકા હુકમે રખસું, પડા તેઝીસે ભુપર જ લગા મું
 પડા વોહલી સોં સરમેથે લંબે કેસ, ખુલા સર ઓર દીખા ઇબલીસકા બેસ
 બહોત જલ્દીસે કાસીમ કરકે કાબુ, તરંગ પડતેહી હત લંબાએ ઊસકુ
 પકડ લે ઉસકે સરકે હાથમેં ખાલ, ડટાએ અપને વઘ તાઝીકો દરહાલ
 વોહ ખાલાં હતપે અપને પીચતે વોહ, ચલે કાફીરકો લેકર ખીંચતે વોહ
 ફીરાકર કીસકે તઈ મએદાને ચવધીર, પછાડે ઉસકો ભુપર કરકે દીલગીર
 ખજાં નેઝેકો દવડા ઉસકે તનપર, સટે કર પાશ પાશ ઉસકે સરાસર
 અથી શમ્શોર ઉસકી બેશે કીમત, લીએ કાસીમને ઉતના કર ગનીમત
 હુજ ઉસકા ખીરાદર જલ્દ આયા, ગુસ્સેસે જલકે કાસીમકો ખિડાયાં.
 કહે કાસીમને અએ મલકિન વલ્લાહ, તુજહે અખમએ દીખાતાહું વોહીરાહ
 સો વઘ મલકીકે દે પહેલુમેં નેઝા, નીકાલે દુસરી પહેલુમેં નેઝા.
 તરંગસે વોહ પડા મલકિન પએહમ, ગયા જલ્દી જહનમમેં રહેને જમ.
 બહોત કાસીમ લગે ફેર જહલજહલાને, મુખારીઝકો લગે વોહ ફેર ખુલાને-
 તખ ઉસકા ભાંધ તીસરા ઉઠ કમીના, ચલા કાસીમસીતી લેનેકો કીના.
 ઝિઠા ઘોડેકો વઘ કાસીમકે આ પેશ, લગા કુછ નાસઝા કહેને બદ અદેશ.
 ડટા કાસીમને તેઝી બાદ રફતીર, કહે આતાહું અએ મલકિં ખબરદાર.
 સો નેઝા આ શીકમમેં ઉસકે મારે, ગીરા ઘોડેસે દોઝખમેં ઊતારે.
 સો ચવથા ભાંધ દીલમેં ચોર અપને, ઉઠા ભાંધકા બદલા લેને અપને.
 મુકાબીલ આકે કાસીમકે કીયા શેમર, ઝખાં લંબી કીયા ગાલેયાંસે લતખોર.
 કહે કાસીમને તેરી બદ ઝખાની, તુજહે મંગતી હએ કરને જલ્દ ફાની.

વહીં હમલા કીચે કાસીમ ઊધરસે, તલક મારા ઉને ભાંભાં ઉધરસે.
 સો કાસીમ એક તરફ અપનેકો કાડે, આગે બડ વધ' ઉસે શમશેર મારે.
 કલમ હો જકે દોનોં હાથ ઉસકે, પટે હચે દુટ નેઝ સાથ' ઉસકે.
 દોનોં હાથાં અપસકે ખો ગયા વોહ, લગા હચે ભાગને ફેર સગ બચા વોહ.
 જખ અપને ભાગતા લશકરમેં પહોંચા, તરંગસે ગીર સકરકે દરમેં પહોંચા.
 જખ ઊસ અરઝુકકે વોહ ચારોં દીલાવર, મુએ કાસીમકે આગે જુ બીલાવર
 તખ અરઝુકને ફહમકી ખાતકો ભુલ, બહોતં સરપર ઊડા સટને લગા ધુલ.
 કહાથા તીફલપર મએ ચલકે કયા જઝિ, રહેગા ના મેરા નામોસ ઓરનાંઝોં.
 સો ફરઝંદાંકે ગમસે ખું વટા વોહ, અગન લગ ગમકી તનમેં જલ ઊડા વોહ.
 સકલ હતીઆર અપને તનપે લાયા, સવાર હો અસ્પપર કાસીમપે આયા
 સો આ કાસીમકે હમસર દુસ્મને દીન. કહા કાસીમકો અએ બેરહમ પુરકીન
 મેરે અએસે તુ મારા ચાર ફરઝંદ, દીલેરીમેં અથે બેમીસ્તોં માર્તીદ.
 કહે કાસીમને ઉનકા ગમ નકો ખા, તુજહે અખ ભેજતાહું ઉનકને ખ.
 દેખે તખ શાહે આલમને નઝરકર, ખડા અરઝુકકો કાસીમકે બરાબર.
 ખુદાસે જખ દોઆકેતઈ' ઊડા હાત, મંગે કાસીમકે ખાતીર ફતહોનસરાત.
 ચેહ દોનોં પહેલવાંકો ખટક સારા, ખટે કરનેયે મએદાંપર નઝારા,
 અવલં અરઝુકને હમલા કર મીલાયા, ઊડા ભાલેકો કાસીમપર ચલાયા.
 હુનરમંદીસે કાસીમ'ઉસકેતઈ' ટાલ, વહીં નેઝા ચલાએ ઉસપે ફીલહાલ
 લગે કરનેકોવઈ' ચોસાર હાતાં, હુએ દોનોંમેં બારાબાર હાતાં.
 ઊડા ભાલેકો તખ અરઝુકને જલકર, દીયા કાસીમકે ઘેટેકે શીકમપર.
 તરંગ કાસીમકા નેઝેસે પટા જખ, પીયાદે હોકે કાસીમ રહે ખટે જખ.
 હુસેન ઇખને અલી વોહ શાહઝાદા, જગર ગોશોકો અપને દેખ પ્યાદા.
 મોહમ્મદ ખીન ઇતસકો કહે જલદ હો, મેરા તેઝી લીજકર કાસીમકો દેઓં.
 ઉને તેઝી લીજ કાસીમકો કર સ્વાર, ગયા ફેર શાહકને મરદે નેકોકાર
 ચલે અઝુકપે ફેર કાસીમ હમલકર, ઉનેલી ફેર ખડા નેઝા સંબલકર.
 હુએ રદદો બદલ ફેર તીન બારે, દોનોં કાયમ રહે ના કોઈ હારે,
 તખ અરઝુકને નહંગ આકર સરક સએફ, ઊડાતાઝી ફીરા કાસીમપે કર હએફ
 તલક કાસીમ હુએ ઉશસે જલદ વાં, નીકાલે મ્યાનસીતી સએફે સોઝાં.
 કહે આ આજ શેરોંકા કરેં જંગ, દીલાવરહો દીલાવરકા કરેં જંગ.
 દેખે હમમામેં કીસકો હએ ખુલંદી ખુદાસે હએ કીસે કએરોઝમંદી.

દેખા અરજકને જખ વોહ જગમગી સચેક, કહા તુજહ હાથ ચેહ કાંસે લગી સચેક
 કહે કાસીમને ચેહ શંભશોર કારી, તેરે ફરજંદકી હચે પાદગારી.
 ઇતા ચહતાહુ તુજહ પર ફતહા પાને, તુજહે ઇસ તેગકા શરખત અખાને.
 કહે કાસીમનેલી અરજકકો બેહોશ, કીયા કયું તંગ કસનેકા ફરામોશ.
 શીયાહી હોકે ઇતના બેખબર તુ, જો દીલે તંગ પર નાકર નઝર તુ.
 મેરે આયા હચે વધ લડનેકા નઝદીક, હુવા હચે ઝીન પર પડનેકા નઝદીક.
 સો અરજક કાફીરે બેઅકલો ફરહંગ, તલે સરકર લગા તખ દેખને તંગ.
 સો કાસીમ યુહી કર સચેક દો હત્તડ, કમરમે દો કીચે હચે ઊસકે દોધડ.
 દો ઘડ હો જખ ગીરા ઘોડેસે કાહસાર, ઊઠા હચે શામકે લશકરમે હંકાર
 ઉતર કાસીમ વહી ઘોડેસે ફીતહાલ, ગચે અરજકકે વધ ઘોડેકે ઉપરાલ.
 ચલે વોહ શાહકી તેઝીકો લે સાત, કીચે તખ શાહસે આકર મુલાંકાત
 પીયાદે હોકે મવસાકે કદમ ધર, મલે કાસીમને અપને નચેન ઊસપર.
 કદમરો સર ઊઠાકર સવે આઝાદ, કીચે હચે પ્યાસકી શાહ પાસ ફરીયાદ
 લગે કાસીમ ચચાકે પાસ આને, પીયાસે બહોતહી હોકર તડપને.
 કહે યું શાહને કાસીમકે તધ તખ, મોહમ્મદ મુસ્તફાકે હાથસે અખ.
 ફરેગા કવરીરે શરખતકો તુ નોશ, હોવેગા દર્દે ગમપર સખ ફરામોશ.
 મુજહે હચે પ્યાસ અખ તુજહસે ઝીયાદ, કરં કયા યુંહી હચે હકકા ઇરાદા
 ઇતા તુ અખની જ માંપાસ ચકદમ, દીલે મજરહકો કર ઉસકે મરહમ
 બહોત હચે ઉસકા તુજહ બીન બેકરારી, જુદાઇસે તેરી કરતી હચે ઝારી.
 સો અખની માંકે તધ મીલનેકો કાસીમ, લગે ડેરેતરફ જનેકો કાસીમ.
 સર ઊપર દેકે કાસીમ પાસ આકર, સુને આવાઝ જું રોતેહચે માદર.
 કહેતેથે અચે મેરે ફરજંદ ફરજંદ, તુજહે મચે દેખતીહુ આરઝમંદ.
 તુ કહાં હચે જલ્દસે આતા નહીં તુ, મુબારક મુહકો દીખલાતા નહીં તું.
 લી દુલહ હો નીપટ આઝુરદા ખાતીર, ઝમીંપર ભારતી હચે આપના સર.
 ચહાંતક રોરો કરતી હચે પુકારા, જો સુનકર ગમમેંથા આફક સારા.
 દેનોંકા બાહરસે આવાઝ સુનકર, પછાડેં ખાચે કાસીમને ઝમીંપર.
 દરેગા કરકે વોહ રોને લગે જખ, ઝમીનો આસમાં ગીરયાંહુચે તખ.
 સો દુલહન ચારમાદર હો ખબરદાર, દેનોં ઉંક દચોડતે આચે હચે તખ ભાર
 દેનોં ગીરને લગે કાસીમકે પાપર, સો કાસીમ હો બહોત હચે રાંનો મુઝતર
 ઇધરસે માંકે તધ વોહ ખુખ સમજહાચે, ઉધર દુલકનકો દીલદારીસે સમજહાચે

કહે દોનોકો હકપર સથ કરના, ખુદાને જી રખા નઈ આહ ભરના.
 ધતા મયેં અપને દીલકા ક્યા કહું દુખ, ગયા હયે પ્યાસસે સારા સીના મુખ.
 ભી કુછ અવરતસે મયેંને કી નહીં ખાત, તલક આકર લગી હયે જીવપર ઘાત.
 મેરે કહેનેમે નઈ આતા મેરા ગમ, ભી સીનેમે સમાતા નઈ મેરા દમ.
 મેરેપર ગમયે ગમ હયે સોઝપર શોઝ, કીયામતકા મગર હયે આજકા રોઝ.
 કહું મયેં ક્યા ઝરા દીલકે ચમનસે, પવન રાહતકી નઈ આતી કીધરસે.
 તુમહારી તદખ હયે જે ઝીંદગાની, હમારે ત્યુ મોઅતલ કામરાની.
 ખુદાકે અઝરમે દમ મારના નઈ, સખરમે રહેકે હીમ્મત હારના નઈ.
 જુદાઈકી નહીં હયે તુમકો જે તાખ, મુજહેભી કુછ નહી તાકતકા અસખાખ.
 વલે બેધખતીઆરીસે ચેહ દુરી, ખીછડના લાઘલાજસે ઝુરરી.
 ચલામયે ઓર રહા વઈ યારકા શયોક, રહા હયે દીલમને દીલદારકા શયોક.
 ચેહ બોલે સોહી કાસીમને વીદા હો, ચલે સખ અપને ખેશોંસે જુદા હો.
 ખડે જખ રનકે કાસીમ રનકે દુલે, દંદી સખ ખલખલા ઓર હોશ ભુલે.
 દેખે કાસીમ અલમપર તખ નઝર કર, અમર બીનસઅદકી પગડીહયેસરપર.
 મંગે તખ દલકો તીલ ઉપરાલ કરને, અલમ બદખખતકા પામાલ કરને.
 સટે તેઝી ડટાકર દલમેં શાહાં, સો પહોંચે જ યકાયક દલકે દરમ્યાં.
 વહાંસે વઈ આગે તેઝી ડટાચે, અલમ પરસે નઝર વોહ ના ઉડાચે.
 સો આ તખ જદદ પકડે માહ પચેદલ, ગયે કાસીમને ઝિનખ્યાદોં ઊપરચલ.
 સો તખતક દો પીયાદોંકો સટે કાટ, તો ફેર આકર સવારોંકી પડી લાટ.
 લગે ભાનેકો ઉસ નાઝુક બદનપર, સીનાં ઓર ગુર્જ ઓર શમશેર ખંજર.
 સો હોકર કાસીમો સફદર ગઝખનાક, કીચે અપના નેહાયત દસ્ત આલાક.
 લગે ચવતરક તેઝીકો ધુમસને, લગે ખાંડા બખતે દલમેં ધસને.
 ગીરાચે ભુપે રગડા કરકે એક ખાર, પીયાદે તીસ ઓર પંજહ અસ્વાર.
 ખડકકી આગમેં સખ દલકો દે તાવ, પરાગંદા કરે જી અષ્ટકો ખાવ.
 પીછે સખ દચોડતે મીલ નાપીકારાં, કીચે નેઝેકો અપને તીરે ખારાં.
 તરંગ પડતેહી શીસ ધખને અમર આ, દીયા કાસીમકે સીને બીચ નેઝા.
 વોહ સીનેમે ચુખા જી ગુલમને ખાર, હુવા પુસ્તે મુખારકસે નીકલ પાર.
 આગેસે ચુરથા સખ નાઝનીં તન, મયાથા જી બદનસે બોમોઅચ્ચન.
 સો કાસીમ તખ તરંગપરસે પડે ઢલ, વોહ પડતેહી હીલા સખ દશતે કરખલ.
 પડે સો અચે ચચા કર હાંક મારે, વોહ સુન મવલાને કાસીમ કન સીધારે.

દેખે કાસીમ પડે હૃદયે ગરકયે ખુન, ખડા હૃદયે કાટને સર શીસે મલકિન
 ખડકસે શીસપર કર શાહને વાર, દો તુકડે કર સરે ઉસકો ઉસી કાર
 બઝાં રોતેહી શાહ કાસીમકે ગમમે, ઊઠાકર લાગ્યે કાસીમકો હરમમે
 હનોઝ ઉનકે રમકથા તનમે બાકી, ખડાથાન્હે અજલકા જમ સાકી
 હુસેન ઇબને અલી કાસીમકે ખાતર, લગે રોનેકો લેકર ગોદમે સર
 લગે કાસીમકે મુંહપર મુંહ ફીરાને, લગેહૃદયે આહ કર આંસુ બહાને
 કહે કાસીમ શીતાબી કર ચક્કા તુ, ભી ખ્યાસા હોકે ક્યા ક્યાં તલમક્કા તુ
 ન મયેને કુછ તેરી શાદીકો દેખા, ન તેરી ખુબ દામાદીદા દેખા
 લગે માતમમે સારે લોગ રોને, લગે તખ આહકર સખ લોગ રોને .
 ફુલહનકી માને અપના પચેરહન ચાક, લગી કરનેકો સરપર ડાલકર ખાક
 કહી માને કે અયે મઝલુમે માદર, નયનકો ખોલ દુક મુજહપર નઝર કર
 સેમકાસીમને કીયે જખ ચરમકો બાઝ, તખસ્તુમ કર ગયે જન્નતમે પરવાઝ
 સો માંને ખા પછાડી હાંક મારે, મેરા મઝલુમ હો કાસીમ ગયારે
 મેરે દીલકે ચમનકા ક્યું ચેક રચેહાં, પડા હૃદયે ખાકો ખુમે હોકે બેજાં
 તેરેપરથા બહારે નવજવાનો, તુજહે ક્યું મારકાલે નાગહાની
 સરો કદ ક્યું હુવા રક્તારસે બંદ, શકર લખ ક્યું હુવા ગુફતારસે બંદ
 છુપા ક્યું ગરદમે બુંચ્યાંદસા મું, ગુલે રાના મીલા ક્યું ખાકમે તું
 મુસીબતમે તુ નોશા આજ હોકર, ગયા જલદીસે ક્યું તારાજ હોકર
 ચેહ જમા નોશાહાઈકા બદનપર, હુવા ક્યું આજ સારા ખુનમે તર
 તેરી ફુલહનને તોડી હૃદયે લટોંકા, વોહ દુખસે ચાખતી હૃદયે મનગટોંકા
 ઘડીભર મયે તુજહે ફુલહનકે સંગાત, નહીં દેખીહું બચેહા હૃદયે હૃદયેહાત
 ગંયા દુનીયાસે તુ હસરત ભરા દીલ, દેખી નઈ ખ્યાહકા આરામ ચકતીલ
 ફુલહન કાસીમકે ખુમે હાથ ભરકર, લગાવે ખાર ખાર અપને વોહ મુંહપર
 કહી જીસકે સુને નોશીને મરના, યું ઊસને ખુમે મુંહકો લાલ કરના
 સખ અહેલેખચેત કરતેહૃદયેપર હૃદયે, ધુગાંકર સખ જહાંકો શોરમે લાચે
 નખીકે ખાનદાંમે દેખ ચેહ ગુલ, ઝમીં ચોર આસ્માંપરથા તઝલજુલ
 વોહ ગમ કહેનેઝખાંમે નઈ હૃદયે યારા, મગર દીલ ટુટકર હૃદયે પારા પારા
 તખ ઉસ ગમકી હકીકત હોવે ઝાહીર, નીકલ ખાતીનકા આવે રાઝ બાહીર
 રહે કાસીમપે હરઆં રહમત અલ્લાહ, રહેકાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અલ્લાહ
 અજબ ઊન કાફીરોંકે સખતથે દીલ, જો નઈ પીગલે વોહઇતના દેખકર સીલ

મંમે તખ શાહકૃત્ત્વ દેનેકો આઝાર, વોહ સારે મીલકે નસલે અકરખો માર
 છન્હોંસે દોજહાંકા ક્યેજ પાના, ઉન્હોંસે યું બગી હોકર સતાના
 કીચે આલે નખીપર તેગકો તેજ, કરે છસ કામસે ઇખલીસ પરહેજ
 અખ આઘ શાહકે ભાયોંકી નોખત, ખુદાકે શેરક જયોંકી નોખત
 શાહાદત પાના ખીરાદરાંને હઝરત ઇમામેહુસેન

રદીઅલીહો અનહુમકા.

વલેથે શાહ હઝરત ફાતમાસે, ચેહ દુસરે ભાઇથે જો આર માંસે
 અખુખકરે અલી ભાયોંમે અવલ, ઉડા તાઝિકો આચે શાહકને ચલ
 કહે શાહકાકે અચે સુલતાંને કવનચેન, મુજહે ખેશોંકો ગમસે અખ નહીંચચેન
 રજાશે અખ મુજહે દે સરફરાજિ, કરં મચેં દુશ્મનોંપર તેગ. ખાઝી
 કહે તખ શાહને આંસુ કરકે જરિ, કે અખ હચેહાત હચે ભાયોંકિ ખારિ
 તુમ્હીં ભાયોંને મેરે દિલશે દિલ જોડ, અલિ એક એક ચલે મુજહપર કીશે હોડ
 અખુખકરે અલિને ખોલઉંલિ, મુજહે મુદતશે દિલમેં આરઝુથિ
 જો તુમ્હ ખિદમતમેં કુછ તોહફા કરં પેશ, ચેહી કરતાથા દિલમેં રોઝ અદેશ
 વલે દેખા તેરે લાયક નહીં કુછ, મગર અખ જનસે ફાયક નહીં કુછ
 ઇતા અહતાહુ લેકર તોહફા જાં, સદું તેરે કદમપર વારકર યાં
 ચેહ સુન્કર શાહ ઇબ્રાહિમ ઉનકો ફરમાચે, શો ખુખકરે અલી મચેદાંનપરઆચે
 અવલ સટ મારકર યક યક યકોંકો, ખઝાં ભાને લગે દલમેં દલોંકો
 ધુશે તેઝી ઉઠાચે ગીરદ દલમેં, ગીરાચે બહોતશે નામરદ પલમેં
 વલે એકતીસ ઝખાંમ તનકે ઉપરાલ, પડી સો તન હુવા સખ ખુનમેં લાલ
 તલક કાફીર કદામા ઇખને મોસીલ, દિયા નેઝા ઉન્હોંપર હો મુઝખીલ
 શો ખુખકરે અલી નેઝેશે કટ આચે, શાહાદતકા ઊસીદસ મસ્તખા પાચે
 રહે ઉનપર હમેશા રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશ અદલાહ
 અમર ઇખને અલી શાહકે ખિરાદર, ચલેહચેં ખાદઝાં દસ્તુર પાકર
 દે કાવા ઉસ જલદ તાઝિકો ડાલે, વોહ ખુમેં મરદે મરકખ બસ ખંખાલે
 તખ ઉસપર કાફીરાંકા ફાડ સારા, કીચે ઝખમોંશે ઉશ તનકા અવારા
 રહે ઉશ મરદપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખ્વાહીશઅલાહ
 ખઝાં ઉસ્મા અલી શાહકા અખિ તો, ઇબ્રાહિમ લેકે મચેદાંપર ગયા વો
 જદલ કર શચોકશે મરદાનગી સાથ, દીલેરોંકે રખાથા ખંદ કર હાથ.

ખાંડાં જખે દલમેં ઘાયા ખરક હોકર, નીકલ આયા હયે ખુમેં ગરક હોકર
 ખુહોત ઝખમેંસે ઉસકે તનપે હર કાર, અથા નકશે સઆદત ખસ નિમુદાર.
 યઝીદે અંખતહા વોહ એક કાફીર, દીયા જમે શહાદત ઉનકો આખીર.
 રહે ઉસ મરદપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહીશ અસાહ
 ભી એક અયોને અલી કરભાઈ શાહકો, હો સુરત દેખ જસકી રસ્ક માહકો
 અથે વોહ પાક ખાતીન પાક તીનત, અથે ખુખાં મને ખુખાંકી ઝીનત.
 હુસેન સરવરકો બોલે અયે ખીરાદર, મુજહે અખ દે ઇજાઝત ઓર વીદાકર
 કહે મલલાને ભાઈ તુ હયે કમ સીન, હઝારોંસે ખડો હયે ફઝાજે ફુશમન
 કહે અવને અલીને શેરકે તઈ, અદેશા ફઝોજસે રોખાહકે નઈ
 જદલમેં કોશીશે મરદાં કઝંગા, અદુકે ગીરદમેં ગીરકર રહુંગા.
 જદલસે કર દંદયાંપર તંગ મયેદાન, કઝંગા ખુસે રંગારંગ મયેદાન
 ચેહ-કહેતેહી વહીં શાહકે કદમ ચુમ, ઉડા તાઝીકો ડાલે દલમને ધુમ.
 તલક આગેસે મલગીં ઇખને હુજાઝ, સંગતકે દોહઝાર અસ્વાર અંખાઝ
 આગે આકર કહા અવને અલીકો, ખડે રહે ઘેર માહે મુજલીકો
 ખડક લે હાથ શહઝાદને ચવફેર, દંદયાકો ચરખ કરનેકો ચલેં શેર
 ગીરાકર પલમને કઈ નાકીસોકો, ઉઠાએ સામનેસે સખ જનોંકો
 વહાસે મોડ મરકબકી અનાંકો, ચલે સો આ મીલે શાહે ઝમાંકો
 કરમકર શાહને અવને અલીપર, કરે હયે આફરીં તુજહ પુર દીલીપર
 તુ અખ ઝખમેંકો અપને ઘરમેં અખંદ, ઝરા દમ લેકે આસુદા હો ચકચંદ
 કહે અવને અલીને અયે ખીરાદર, મુજહે અખ જંગશેતુ મનઆ મતકર
 કે મુજહમેં પ્યાસસે કુછ નઈ હયે તાકત, હુવાહું ખલ કે નઝદીકે હલાકત
 ખડે હયે હાથમેં લે જમકો ભર, ખુલાતેહયે મુજહે સાકીએ કવસર
 સો મયેં ઉસ જમકો જ નોશ કરને, જહાંસે જદદ ચહતાહું ગુઝરને
 કહે તખ ઓનકો દોંજગે વલીને, જહાંસે અખ તુ ચહતા હયે ગુઝરને
 ઉસે ફરમાકે લાવેં ઝીન કરકર, સુનેરી સાઝસે સારા સંવરકર
 ખાંડાં તખ ઉસ તરંગપર હોકે અસ્વાર, સંજદા હો દંદયાંપર ઠોક તલવાર
 ચેહ અઓન ઇખને અલીને કરકે ફીલહાલ, મંગાએ જીં વોહ તાઝી હોકે ખુશહાલ
 હીમાયલ ગલમેં કર તેછે યમાની, બદનમેં ડાલ ખકતરકો સુખાની
 ખડેત ખ મચરકેપર આકે જાંખાઝ, દીલેરોંમે અથા તખ યુંહી આવાઝ
 લગે કહેનેકો સારે જ અમરસે, હુવા ચેહ સ્વારલી પયેદા કીધરસે

અથા સાલેહ યસારી એક મલઉ, વોહ તબ અઓને અલીપર દેખું પુરખું
 ગુસેમે ઉચકે તર્નપર સબ છુટા કાંપ, લગા બું પેચ ખાને કીનવર સાંપ
 સો વક દીન શાહઝાદેક અસરમે, ઝમાને પાદશાહે દાદગરમે
 અથા મલઉન ચેહ મચે પીકે મખમુર, ચલાથા મસ્તો મેખુર કચેફમે ચુર
 પકડકર ઉસકી મસ્તીકે સુખનમે, શહેમરદકે લાચે અંબુમનમે
 કહે તબ અઓનકા શાહેઝમાના, ઇસે તુ માર અસ્સી તાઝિયાના
 દેહ હદદે શરઆમે નાકર તુ વિસવાસ, તુ ઇસકા અગર પાવેગા ખુદા પાસ
 સો લેકર તાઝીયાના અઓનને તદ, કીચે હચે ઉસપે જરી શરઆકા હદ
 અથા અઓને અલીસે વોહી કીના, હુવા દેખેપે ઉસકે તદખ છના
 સો શાહઝાદે ઊપર દયોડા હચે કાફીર, બજટદી સામને આયા હચે કાફીર
 સો બડકર અઓનને નેઝા ચલાચે, ઝમીંપર અસ્પસે ઉસકો ગીરાચે
 બઝાં ઇબને યસાર ઉસકા ખીરાદર, ઉઝા વોહ સબ સંગોંકે ગમસે જલકર
 કીયા શાહઝાદપર ફીલહાલ હમલા, સો શાહઝાદેને ઉસકા ટાલ હમલા
 દીચે નેઝેકો ઉસકા તાકકર મું, હુવા સર પાર નેઝેકા કફાસું
 બઝાં તબ કાફીરોંકે સબ સવારાં, રચે અઓને અલીપર આકે ભારાં
 જે બસ નેઝેકો શાહઝાદે ગુસે સાત, લગે બડ બડકરને હચેદરી હાત
 કતારાં કાટકર સટતેથે ગાઝી, ઝરા ભર કીસસે ના હટતેથે ગાઝી
 અવલ આંડસે ઓર તીરોંસે પલપલ, બદન ખાલી નથા ઝખ્ખોંસે ચકતીલ
 જે ખાલીદ ઇબને તલહા આકે કાફીર, દીયા નેઝેસે મરકબસે પડે ગીર
 ઝાઝીપર આચે સો આવાઝ કરકર, કહે અચે ખાસ ફરઝદે પયમખર
 મોહબ્બતસે તેરે અબ યાં અથા મચે, વફાઇ કર ચલાહું અબ વહાં મચે
 ચેહ બોલે ઓર પીકર વસ્લકી મચે, નયનકો મુંદ દુનીઆસે ગુઝમચે
 હોવે અઓને અલીપર રહમત અલાહ, રહે કાતીલપે ઉસક ખવાહીશઅલાહ
 બઝાં જફર અલીને કરકે નારા, ચલા હચે ટુટકર બું ઘનસે તારા
 લગે શોલે નીમત શમશેર ભાને, દંદયાંકી ઉમકી ખીરમન જલાને
 કીયા ગાઝીને અચેસી દલમે સમસામ, જે બોલે આફરીં સબ ખાસ ઓરઆમ
 બઝાં જમે શહાદત પીકે દરહાલ, કીચે જન્નાતે તજરીકે તરફ ચાલ
 હો જફરપર સદા રહમત ખુદાકી, હો કાતીલપરલિ ખવાહિશ કિખરિયાકિ
 સો અબદુલ્લાહ અલિ દિલગિર હોકર, લગે કહેનેકો મવલા પાસ રોકર.
 મેરા ભાયોંકે મમસે જલ મયા દીલ, રહેતેથે સબ હમીં એકઠારપર મીલ.

ધત્તા એક એક જુદા હોકર ગયે સખ, સીતમસે દુશ્શાનોકે મરગય સખ.
 ધત્તા તાકતકો નઈ હયે તનમે ઠારા, નહીં હયે મધ્યમા દીલમે કરારા.
 મેરે ભાયોંસે અખ મુજહકો મીલાયો, ઇજઝતસે શરફ દેકર ચલાયો.
 શહીનશાહ તખ નીપટ કર છોકો ભારી, ગએસે લાયે ચોર ખસ કરકે ઝારી.
 દીએ રૂખસત સો વોહ મરદે નખરદી, દીયા મએદાંપે આકે દાદે મરદી.
 મુખાલીફ કલકર પેસવપે હફતાદ, શહાદત પા હુવાહયે ગમસે આઝાદ.
 રહે ઊસ મરદપર રહમત ખુદાકી, રહે કાતીલપેલી ખ્વાહીશ ખુદાકી.

વાકેઆ શહાદત હઝરત અખબાસ અલી ખલફે હઝરત અલી
 મુરતુઝા રદીલ્લોહાતઆલા અનહુમકા.

અલમ ખરદાર ભાઈ શાહકે અખબાસ, અલમકો લાયે તખ રોતેહીશાહપાસ
 અલમકો છાંવકર શાહે જહાંપર, ઉઠા જુ અરશ પકડે આસ્માંપર.
 કહે અએ શાહ મેરે ભાઈયોંકે ભાઈ, કીએ કયું કરખલામે આ જુદાઈ.
 ગએ કાં સામને વોહ સખ જવાનાં, છુપે કાં ખાકમે વોહ પહેલવાનાં.
 અલી રૂખસત મુજહે દે મએ મરંગા, કીયામતમે અલમદારી કરંગા.
 કહે શાહને અલમખરદારથા તુ, મેરી સખ ફયોજકા સરદારથા તુ.
 અલમકો દેખકર ડરતેહે બદખો, કદમ આગે ન કોઈ ધરતેથે બદખો.
 અલમકો તુ લીજતાહયે મેરે અખ, જમીઅતમે પડેગા તફરકા સખ.
 દેખેગે જખ અલમ નઈ હયે ચેહ દુસ્મન, કરેગે આ તઅદી મુજહપેખદઝ
 રખે અખબાસને ફેર શાહકે સાત, કે યા ઇખને રસુલુલ્લાહ સુનો ખાત.
 મેરા દીલઅખહુવા દુનીયાસે બેઝાર, નીપટ કરતે હયેશોખી ચેહસીતમગાર
 સો મએ ચેહતાહુ ઇસ દીન જંગ કરને, સઝા ઉનકે સીતમદી ઉનકો દેને.
 ખજકર કુફીઆંપર સખત સમસામ, કરંગા શામાઓંપર રોઝકો શામ
 કહે તખ શાહને અએ ભાઈ મેરે, અગર ચેહ હયે ઇરાદા દીલમે તેરે.
 તો બેહેતર હયે તુમ્હીં મએદાનપર ખવ, દંદ્યાંકો ચેહ અવલ પએગામ
 પહાંચાવ.

પીછે વોહ ના સુને પયગામકો જખ, નીસંગ હોકર કરે ઊનસે જદલ તખ.
 કઈ ખાતાં કહે તખ દરદદી ખોલ, કહે જકર મેસ પએગામ ચેહ ખોલ.
 સો અખબાસે અલી અસ્વાર નામા, ચલે લેકર ચેહ પએગામે ગીરા

સો અબ્બાસે અલી આલી કદરથે, દીલોરાંમે નેહાયત નીમવરથે.
 જે કુબત ઉનકોથા હયેદરસે મીરાસ, અથા શાહ ઝારવરસે ઉનકો મીરાસ.
 વહી જ મારકેમે કદમ ભાચે, જદલકર તખલ નુસરતંકા બખચે.
 સીયાગીરીકે ફનમે તાકથે વોહ, જદલકો શોહરચે આફકથે વોહ.
 અથે અસ્વાર જગે તેજ પાકર, જસેથા દયોડમે સખકત સખાપર.
 ડટાચે સહેનમે આ તેજ પાકો, છુપાચે ઝોરુદમે રંગે હવાકો.
 ખડે આ જખ મુખાલીફકો પુકારે, દીખે જુ કોહ દરીયાકે કીનારે.
 લગે કહેનેકો આ કયોમેસીતમગાર, ગીરોહે બેવફા ચોર વોહ જફકાર.
 સુનો તુમ સચ્ચદે સરવરકા પચેગામ, સુનો ફરજદે પચેગમખરકા પચેગામ
 કહા હયે ઊન મેરે ખેશોકો સારે, હમે સખ મીલકે બેતકસીર મારે.
 ઇતા અવરાત ચોર તીફલાં રહે શો, હુચે હયે પ્યાસસે બેતાબ રોરો
 ઉન્હોંને પાચે નઈ દો દીનસે ખાને, લગે હયે પ્યાસસે અમ જીવ જલે
 બચોંકે હાલપર કર મેહરખાની, બહોત નઈ થોડાસાલી દેચો પાની.
 ગલા જે ખુશક ઊનકા હોવે દુક નમ, ઝરાલી પ્યાસકી સોઝશ હોવે કમ.
 મુજહે છોડો કે જતાહુ ઇતા મચે, ચેહ બાકી તીફલ લેકર હીંદકો મચે.
 તુમ્હારેપર ચેહ સારે મુલકકો છોડ, રહુંગા વાંહી સખ દુનીયાસે મુંહ મોડ.
 ચેહ સરત હયે ઉમર સારી મચે ફીરંગા, કીયામતમેલી દાવા નઈ કરંગા.
 મેરે તુમ દેખ ઇસ મેહરો વફાકો, કરો કુછ રહમ સટ ઝુલ્મો જફકો.
 કીચે તો સુનકે વોહ પચેગામકો રોચે, કીચે ખામોશહોકર દુખસે સુધ ખોચે
 દેખો કયા સાકીચે કવસરકેતઈ આજ, કીચે હયે કાફીરાં પાનીકા મોહતાજ
 અગર પચેગામ વોહ પરખતકા જતા, તો પરખત બઝકે પાની હોક આતા.
 વલે એક શીખ દુસરા ઇખને હુજમર, ચેહ દોનોં તખ સગો ખીંઝીર. મુરદાર.
 આગે અબ્બાસકે આ યું દીચે જવાબ, અગર એકધરતી સખ દુનીયા હોકર આખ
 ચોર ઊસપર હોવેગાઈખત્યાર હમકો, તો એક કતરાલી ના દેવેજે તુમકો.
 તખ ઉન મુઝયોપે લાનત કરકે અબ્બાસ, જવાબ ઉનકા કહે આ શાહેદી પાસ
 વોહ સુનકર શાહને કુછ નઈ કહે હયે, આંખોંમે લાકે આંસુ ચુપ રહે હયે
 સો તખ શાહકે હરમ ખ્યાનેશે નાગાહ, ઊઠા હયે પ્યાસકા ફરીઆદચોરઆહ
 ઉઠે યકતરફ હાંકાં ચોર પ્યાસ, લરઝતા હયે ચેહ હાંકા સુનકે હર નાસ
 સો અહેલેખચેતકી સુન આહોઝારી, લી દેખે પ્યાસસે તીફલોંકી ખ્વારી.
 હુવા અબ્બાસકા દીલ તનમે બેકલ, સો લેએક મશક પાનીમર દીચે ચલ.

કહે એહ મશક અખ ભરલાગિંગા મએ, નહીંતો ગરકે ખું હોજીંગા મએ
 દેખું એહ હાલ કબતક તીશનગાંકા, સુનું કબતક એહ ફરીઆદો પુગાંકા
 અમરકભી હજાર અસ્વાર પએદલ, અથે આખેપુરાત ઉપર મવક્કલ
 દેખે અબ્બાસકા મએદાંમે ધસ્તા, નીસંગ આતાહએ તેઝીકો ધુમસ્તા
 આગે આ પાંચોં પ્યારોંને ઉસી ધીર, લગે અબ્બાસ ઊપર છોડને તીર
 સીપરલે સરપે નેઝા હાથમે ધર, ચલે અબ્બાસ ઉનેપર વધ રંગકર
 કહે ઉસ કઓમકો અએ કઓમે નાંદાન, તુમ્હીં સખ કાફીરાં હએ યા મુસલમાન
 મુસલમાનાં મુસલમાની મને કઈ, જુલમ અએસા સીતમ અએસા કીએ નઈ
 જે પાનીકો પીવેં સારે સગો ખુક, રહેં આલેનખી તીશના હલક સુક
 હુસેન ઇબને પયમખર આજ પ્યાસા, ખડા હએ તુમસે રખ પાનકા આસા
 તુમ્હેં પાનીસે હએ મહઝઝ તુમકું, ખખર નઈ તીશનગાંને રખલાસું
 કીયામતકી ફરો કુછ તીશનગો યાદ, કરેં સખ એહ અહેલેખએત ફરીઆદ
 ચઝીદી કઓમ પાનીકે રખનહાર, સુન અબ્બાસકી બાતેં જે ચકબાર
 કીએ અબ્બાસપર હમલા સમોંને, ખુદાકે કહેરસે મકહુર હોને.
 સો અબ્બાસે અલી જે રનમેં ધુસકર, વોહ મારે દલકો સખ ઝેરો ઝખરકર
 ઉડા તેઝીકો ફેર પાનીમને ભાએ, તલક પીછેં અસ્વાર ઉન ઉપર ધાએ
 સો વધ અબ્બાસને મરકબપે લલકાર, ડા તાઝીકો પાનીસે નીકલ ભાર
 લગે કહેનેકો મએ અબ્બાસે ગાઝી, જદલકો સાખતહુ શેરે હુખઝી
 દાંદી ઊસ શેરકો દેખે સો ગતક, જદલસે ઉનકે ડર સનમુકસે ટલકે
 સો દુસરેખાર અબ્બાસે અલી નર, સટે તાઝીકો પાનીમેં કુદાકર
 તલક ફેર એક હજાર અસ્વારકા દલ, તરંગાં ડાટ આએ પીડપર ચલ
 ખઝાં અબ્બાસને ભાલેકો ડાલે, સરક કમશેર તેઝીકો ઉઠાએ.
 સો એક હઝલેમેં દલ ઝેરોઝખરકર, ચડે તીશના તરંગપર મશક લેકર.
 ચલે અબ્બાસ તેઝી ચાલસે વધ, લગે વારાંપેવારાં મારને વધ.
 ખઝાં સવ સ્વાર પાનીમેં ઉતરકર, લીએ હએ મશકકો પાનીસે ભરકર
 કીએ નઈ એક ઝરા પાનીસે લખ તર, ચડે પ્યાસે તરંગપર મશકકો ભર
 ચકાયક ગુલમેં વોહ બદખખતે નોફીલ, કીયા અબ્બાસપર આ તેગ નાઝીલ.
 ઉડાયા ઉનકે સીધે હાથકો જખ, લીએ વોહ મશકકો બાએ તરફ તખ.
 કીએ તખ ઉનકા બાયાં હાથ અખતર, લીએ હએ મશકકો દાંતોમને ધર
 કહેહએ દીલમે અખ ક્યા કરકે તદખીશ, લીજ પહોંચાગિં મએ પ્યાસોકેતઈ
 તીર.

રીકામાં તમ લગે પાસે હીલાને, દંદયાંકો મારકર તાઝી ચલાને.
 કમાં ઉપર ચકસમે તીરકો જોડ, સટા તબ તીરસે વોહ મશકો ફોડ
 ગયા પાનીસે હો પુર દર્દ અબ્યાસ, પડે થોડેસે હોકર સરદ અબ્યાસ
 પુકારે અચ્ચે હુસેન ઇબને પયમખર, ચલા અબ્યાસ દુનીઆસે ગુઝરકર
 મુને અબ્યાસકી આવાઝકો શાહ, કીચ્ચે ઉસ વક્ત અચ્ચેસે દરદસે આહ
 જો સુન ઉસ આહકી હચ્ચેખતસે ચકસર, ઝમીને કરખલા કાંપી હચ્ચે ચરથર.
 ચેહ સુનતેહી ફલક જમેકો ફાડ, ફુલાહે ખુસ્રવી ભુપર પછાડ
 લગે રોનેકો અહેલેખચેત સારે, લગે તુટને અબ્યાસે ખનમે તારે
 રહે અબ્યાસપરનીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અદલાહ
 મોહમ્મદ ખીન અનસ ચારોમેં ઉતના, રહાથા શાહકી દીલદારીમેં ઉતના
 ઊને અબ્યાસકી સુન ઉસ નીદાકો, ભી રોતા દેખ અપને મુકતીદાકો
 ગયા બેસથ્ર હો રોતાહી રનપર, સટા લે સાથ જુ મારા ચંમનપર
 દેખે અબ્યાસમેં જુદા અસર નઈ, મુખારક તનમેં કુછ જુદા અસર નઈ
 રગતસે લાકર રંગ પચેરહનકા, છુપાચ્ચે ગરદમેં ગુલ યાસમનકા.
 હુવા ખસ ખમ મોહમ્મદ ખીન અનસકો, સટે અબ્યાસકે ઉપર અપસકો
 કર આંસુ બેહીસાખ આંખોસે જારી, કીચ્ચે અબ્યાસપર ગીર ગીરકે જારી.
 મંગા ઉનકો ઉઠાકર વાંસે લેખચે, તલક ઉસપર દંદી અવતરફસે ધાચે
 ખડા ગાઝીને વઈ સાખીત કદમ હો, સરકલે સચ્ચેફકો મુઝ્યાંકે સુમહો
 લગે વઈ પીટકર દેનેકો દારાં, ગીરાયા બહોત પચેદલ ઓર સવારાં
 વલે ઊસ મરદપરભી વાર લગ લગ, હુખાથા સખ લહુમેં સરસે પા લગ
 બઝાં જખ ખસ લગે ઝખમાં જાડા વોહ, ભી ખ્યાસા કાહેલા હોકે પડા વોહ
 તબ ઉસ દુનીઆચ્ચે ફાનીસે ઉઠા દીલ, શહીદોમેં હુવા જ શાહકે શામીલ
 મોહમ્મદકી ખખર વાકેકી સુનકર, કીચ્ચે સોઝે જગરસે આહ સૈરવર
 મોહમ્મદપરહો હરઆં રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહીશ અદલાહ
 નખ્યાંને કચોમસે જો દરદ પાચે, દોઆ કર કચોમકો અપની ખપાચે
 શરફ દેખો મોહમ્મદ ઓર અલીકા, ઓર ઉનકે ફરજંદાંકે કાબેલીકા
 અઝલસેથા બલાકે બહરકો જોશ, વોહ શાહે કરખલાને સખ કીયા નોશ
 સખરથા ઉનકે જચેસા ઉસ ખતફમેં, નઝર આયા ન વોહ અહેલે સલફમેં.
 તરીકા જદદો આખાસે શરફથા, સખખ મવલાકો ઊતના દરગુઝરથા
 વગરના સખ ઝમીંકો હકતઆલા, વોહ ચહતે ગર તો કરતે ઝેરો ખાલા

વસે હકકી રાખે. ફરદ હોના, બસાપર સથસે યું મરદ હોના
 ખજુઝ ફઝસે ખુદા નધ કામ કીસકા, ન યાં દીખતા હયે ઇસ્તેહકામ કીસકા
 લગી અખં શાહકે ફરઝદોકી ખારી, ચરખ ખાને લગા ચરખે ઝંગારી
 સુરજ સટને લગા તખ જલકે શોલે, ઉઠે સખ દીલમેં ધરતીકે ફયોલે
 લગે સખ અહેલે અસ્મત આહ કરને, લગે વોહ સુનકે વાગોલાહ કરને
 નઝરકર ચવતરફ હકકે વલીને, દેખેહયેં તખ હુસેન ઇખને અલીને
 રહા નધ કોઈ અપના યારો યાવર, રહા નધ ખેશ ચોર કોઈ ખીરાદર
 ભંતીજે ભાંજે સખ તલ્લ હોકર, પટેહયેં ખાકમેં સખ જન ખોકર
 કતલ હો હો ગયે સખ જીકે સાકી, રહા નધ કોઈ અપના અખ સંગાતી
 ખટે હયેં કાફીરાં ખુખ્વાર સારે, મેરે અખ કત્તપર તખ્યાર સારે.
 ખુદા ચોર મુસ્તફાસે સટ શરમકો, ખટેહયેં સખ સગાં ઘેરે હરમકો
 નન્કઈ દીખતીહયે સુરત આશનાકી, ન ખો આતી હયે કઈસેભી વફાકી
 રસુલુલ્લાહકા તખ તુર દીદા, ચસા ખસ પેચ ખાતા વોહસંજદા

વાકેઆ શાહદત હઝરત અલી ખલેફે હઝરત ઇમામે હુસેન
 રદીઅલીહો અનહુમકા.

અલી અકબરને દેખે. બાપકા દલ, હુવાહયે અખ જદલ કરનેકો માયલ
 સો ઝારોઝર રોતે આયે ફીલહાલ, કદમપર શાહકે સર આપના ડાલ
 કહે અયે બાપતાકત નધ મુજ્જહે આજ, ખેએક સાઅતરહું દુની આમેં તુમમાજ
 રવા હરગીઝ રખો ના મુજ્જહ રહેનેકો, દંદયાં ચોર ઝાલેમાંમેં દુખ સહેનેકો
 ખુદાકીસે તુમહીં લડના વડીમર, રખો મવકુફ તા મંચે ઈસ કદમપર
 અવલ ફરજગ અપને જીકે વાઈ, દંદયાકે દુખસે ફારીગહો સીધાઈ
 તલક રોતીહી મવલાકે હરમ સખ, નીકલ ડેરેસે આયે મોહતરમ સખ
 અલી અકબરપે સખ મઝલુમ રોતે, ખટે આઝએનખો કુલસુમ રોતે
 કહે હમનાઘા અવ્વલ ગોરમેં ભા, ખઝાં મંચેદાનપર લડનેકો તુ જ
 જીગર ગોશોકો અપને શાહે દીલરેશ, રઝા દેનેકો હોતેથે પસો પેશ
 દેખે હયેં તખ ઊન્હાંકી નવજવાની, ગલાકર દીલ નયનમેં લાયે પાની
 વશે રોરોકે ઝારોઝર અકબર, દીએ શાહદા કસમ કઈ ખાર આકર
 સો હો કસ્મોંસે વોહ નાચાર મવલાં, દીએ તખ હુકમ ઝારોઝર મવલા
 ખઝાં અકબરકે નધ આગે ખુલાયે, મુખારક હાથસે બકતર પહેનાયે

કીએ અંજવાંમેં. ઊસ બકતરકો સખ તર, સો જું આંદપર ખાદલંકી ચાદર
 રખે કર ખાદયે દરદો અલમ નોશ, બીલોરી જમપર મગફરકા સરપોશ,
 સકલ આહનમેં છુપ વોહ સરવે ખાલા, દીખા જું માહીએ કવસરપે જલા
 કમર બાંધે સો ઊસ પટકેપે લામન, કીએ અશકે સખ લાલોંસે ગોદન
 ખજાં તાજી ઉપર ઉતકો ચડાકર, ચલાએ જખ સહેનપર જ ખડાકર
 પુખ્યાંચોર ખ્વાહીરાંચોર ઊનકી માદર, કોઇ પકડે રીકાખ ચોર કોઇ ધનાંધર
 ચલે અકબરકે સખ હમરાહ રોતે, ગુખારે દરદકો અશકેંસે ધોતે
 કહે મવલાને છોડો ઊસ પીશરકો, ચલાહએ આખીરતકી વોહ શકરકો
 હમારે દીલપે સખ સહરકો કર તંગ, ચલાહએ માહ સકરકા કરકે આહંગ
 ફીરાએ જખ દીલાસા દેકે સખકો, ચલે અકબર અલી કર ચાદ રખકો
 વલેકીન શહેરે ખાનો કરકે ફરીઆદ, ચલે બેટકે પીછે સુરતે ખાદ
 ચલેરોરોકે સરપે ખાક સટને, અગન શોલેપે જું ખાશાક સટને
 ઇમામેદીન સમજહાતેયે ઉનકો, ખલાયર સખ ફરમાતેયે ઊનકો
 વલે ઉસદમ કહાંયા સખકા હોશ, કીયાયા સખને ઉનસે ફરામોશ
 બહોત મીન્નતસે તખ શાહે ઝમાના, કીએ ખાનોકા સમજહકર રવાના
 સો વધ તાજી ટાકર ધાએ અકબર, ખડે જું આફતાખ આકર સહેનપર
 અકારા સાલકા ઉનકા અથા સીન, નથા ધનસાફસે વોહ કલકા દીન
 દંદયાંને ઊસ ચંદર રખસારકા દેખ, ચોર ઉસકી જુદકે અંબર ખારકો દેખ
 હુએ ઊસ ફરન ઇસ સુરતસે હએરાન, હુએ ઉસ દીલરખા મુરતસે હએરાન
 અમર ખીન સચદકે નઝદીક હો હો, લંગેયે પુછને ના જનંતે સો
 અરે યેહ નાઝનીં ગુલ કીસં ચમનકા, ફરોઝાં શમચ યેહ કીસ અંજુમનકા
 મહે નવ ઉસકી હએ અબરૂપે ખલહાર, ખમે ગેસુપે કુરખાં મુશકે લાટાર
 સરો કદસે કીયા સખ સહેન ગુલશન, ચંદર મુંહસે કીયા મચોદાન રોશન
 અમર ખોલા કે યેહ હએ નેક જવહર, હુસેને પાકકા ફરઝદે મેહેતર
 કહા ઉસ મરદમેં અકસર હએ હાસીલ, રસુલુલ્લાહકા શીકલો શમાઈલ
 મદીનેકે હમેશા સખ રહેનહાર, કીએહએ જખ નખીકા શંચોકે દીદાર
 તો આકર સખ અલી અકબરકો દેખે, કહે તો પાકે પચેગમખરકો દેખે
 અલી અકબરને ઉતનેમેં પુકારે, કે આવે મુજહસે કોઇ લડનેકો ખારે
 જવાંમરદીમને મચેં મહબીલહુ, હુસેન ઇખને અલી ઇખને અલીહુ
 ફલકકે તખતપર પુરસીદે અનવર, ખુદાકે હુકમસે મેરા હએ ન્યાકર.

દેખો હયે ખંગે ગરૂદું રામ મેરા, અદુકો હયે રગડના કામ મેરા.
 ફીરગિંગા જદતસે નધં. ધનાંકો, ખુંદલ ડાલુંગા એકદમ દુસ્મનાંકો.
 ચેહ બોલે ઓર મુખાલીફકો બુલાયે, વલે ડરસે મુકાબીલ કોઈ ન આયે.
 અપી તબ લશકરે મકહુર ભાને, પડે જ કોહ જુ સમદાર મ્યાને.
 ખડક વાં શેરમરદોસે બજા ખુબ, ફીરેહયે દુસ્મનોંકો કરક મગલુબ.
 સો માંદા હોકે આયે શાહેદી પાસ, દહનકો ખોત કરતે પ્યાસ ઓર પ્યાસ.
 કહે અયે બાપ મેરા દીલ હુવા ખું, ઝુબડા કરતી હયે વદલાહ પ્યાસ મુજહકું
 ઓર ઇસ બકતરકા મુજહપર બસ હુવા બાર, બેહોત પહોંચી હયે મેરે તનકો
 આઝાર.

કહાંતક તીરનગીકો મયે સંભાલું, નહીં જ હાથમે હયે જે નીકાલું.
 રહા નધં તાબ કુછ મેરે બદનમે, ભડકતે જીવ ધખરાતાહયે તનમે.
 ઝસરતભી મીસેગા ગરયે પાની, તો દીખાગિંગા અપની જાંફીશાની.
 નહીં કુછ પ્યાસસે ચલતા હયે હીલા, વત્તા અદરી ઇલા ભાઈ જમીલા.
 અલી અકબરકી બાતાં સુન જીરસોઝ, શહીનશાહપર કીયામતકા હુવા રોઝ.
 શક્કત કરકે ઉનકેતઈ બુલાયે, ભી ખુદ રોયે ઉનકોભી રૂલાયે.
 અલી અકબરકી જે થી મુંહ ડોપર ખાક, કીયે મવલાને અપને હાથસે પાક
 નખીકી શાહકન અંગુસ્તરીથી, વોહ સખ આસારે રહમતસે ભરીથી.
 અંગુડી હાથસે તબ વોહ નીકાલે, અલી અકબરકે લેકર મુંહમે ડાલે.
 અંગુડી વોહ ચુસે શહઝાદ ગમગીન, સો પાયે પ્યાસસે ટુક બારે તસકીન.
 સો વઈ મયેદાનપર ફેર ધાયે ગાઝી, દંદયાંકે સાથ કરને જંગબાઝી.
 કહે અબ ઓર કોઈ આતાહયે લડને, મેરે હાથોંશે મર દોઝખમે પડને.
 અમર મલ્લખીને ઇબને સીસકા તબ, કહા જ પહોંચ તુ મેયેદાનપર અબ.
 અગર આતાહયે તુ અકબરકે તઈ માર, તો બેશક હયે તેરે તાલે મદદગાર
 જે અબદુલ્લાહસે મયે તુજહકો મીલાગિં, હુકુમત શહેરે મોસીલકી દીલાગિ
 કહા તારકને લેકીન ડર હયે મુજહકું, જે પયેગમબરકે એક અવલાદમે સું.
 રખું અકબર અલીકી માર રાવત, કરે અપને તુ વાદેમે તફાવત.
 અમરને તબ લગા સોગંદ ખાને, જે ઊસકે સાથ વાદેકો નીલાને.
 દીયા અપની અંગુડી ઉસકો તા શક, કહા ચેહ કાર હોવેતક ગીરો રક.
 તબ ઉસ કાફીરને લેકર વોહ અંગુડી, નસમજહાસરખસર દુનીયા હયે જુકી
 ગયા ખુશહાલ હો શહઝાદપર ચલ, સભી સાઝો સીલાહસે હો મુકમ્મલ.

સહેન ચહડતેહી ઘાહ બદબખ્તો નાપાક, સટા નેઝેકો અકબરકા સીના તાક.
 સો અકબર ટાલ વૌહ સુનઅતસે નેઝા, અપી ઊસપર. દીએ સોદતસે નેઝા.
 વૌહ નેઝા જ લગા સીનેમે' ઉસકે, પડી હયે ખાક તખ જીનેમે' ઉસકે.
 હુકુમતકા રહા નઈ દીલમે' અરમાં; ગયા દોઝખમને હોનેકો ખીરયાં.
 જહાંકી હીરસે ઇમાન ખોયા. દુનીયા ઓર દીન ખોયા જન ખોયા.
 ખજાં તારકકા પેટા એક અમરથા, જદલકે ફતમે' ખરસા બેખખરથા.
 ઊને અકબરપે આતેવાર ખાયા, જહનમમે' પદરકો જ મીલાયા.
 દીગરથા તલહા કર તારકકા ફરજંદ, અથા મલકીન હાથીસા તનોમંદ.
 જલ અપને ખાપ ઓર ભાઈકે ગમસે, તુરત શહઝાદપર ધાયા મનમસે.
 સો અકબરકા ગીરિયાં હાથસે ધર, ચહતાયા ખીચકર ટાલે ઝમીંપર.
 તલક અકબરને જદહી કર ખડા હાથ, સટે મલકીનકી ગરદન ઉડા હાથ.
 પકડ કુબતસતી અએસા મોડે, જે ગરદનકી રંગે ઓર હાડ તોરે,
 ખજાં વઈ ઝીનસે લે ખીંચ કાટે, ઉઠાકર ઝેરસે ભુંપર પછાટે.
 સો દેખ અકબરકા મરદી ઓર વોહઝોર, લઈનોંકે પડા લશકરમે' તખ શોર.
 અથા નઝદીક જે શવકતસે ઊનકે, ઓર વોહ અહેવાલપર હીયતસે ઉનકે.
 હઝીમત ખાકે સખ કુફર હો નહાટ, નીકલ જવેં પકડકર આપની ખાટ.
 અમર ખસ ઘાખરાહો દરગયા તખ, બુલા મીસરાઅ ગાલખકો કહા તખ.
 દીખા કુહ યાં તુ અપની રસ્તમીકો, દફાકર ઊસ જવાને હાશમીકો.
 ઉઠા તેઝીકો વઈ મીસરાઅ જહીલ, હુવા અકબર અલીસે જ મુકાબીલ.
 અલી અકબરને તખ ફેર કરકે નારા, કીએ તખ સુનકે લરઝા ખટક સારા
 સરક સએફ આકે મીસરાકે ખરાખર, સટે નેઝેકેતઈ ઊસકે કલમકર.
 મંગા મીસરાને તખ શમશેરકારી, તલક અકબરનેભી શમશેર જહાહી
 વોહ તેગ ઉસકે જે સરમેં જ લગી તો, કટા કાફીર કમરતક હોગયા દો.
 અમરકા તખતોહએખતસે દરા દીલ, સોહાકીમખીન તુફેલ ઓર ઇખનેનોહીલ
 દોનોંકા દો હઝાર અસવાર દે સાત, અલી અકબર ઊપર ભેજ હયે બદઝાત
 સો મીલ ચેહ દો હઝાર અસવાર એકબાર, હુએ હમલા કુનાં અકબરપે મુરદાર
 ધશે યું બકરીયાંમેં જુ ધસે શેર, કીએ હયે કાટકર લાશોંકે તખ દેર.
 ઉઠા ઉન સખકો એક હમલેમેં દઓડાએ, લીખકર ઠોકતે ફેર દલમને ભાએ
 વલે પ્યાસોંશે અકબર કાહેલી હો, ફીરે શોં ખાપકો આકર મીલે વો
 ઝમીંપર તલમત્તા જુ પુલકી ફાંક, લગે પ્યાસોંશે કરને હાંકપરહાંક.

ગલેસે તબ લગા અકબરકો સરવર, કહે અએ જાં મેરે તું ગમ નકો કર
 કહે ક્યા કાંસે લાકરહું તુજહે નીર, ન કુછ મરને બગચેર દીખંતી હએ તદખીર
 તુજહે અબ દમખદમ સાકોએ કવસર, કરેગે આબેકવસરસે ખુનક તર
 જબ આકર થેહ બશારત બાપસે પાએ, સો ફેર પુશવકત હો મએદાનપર ધાએ
 તલક બેરહમ મુઝયાંકા સરબ દલ, ગએ તનહા અલી અકબર ઉપર તલ
 સકલ ઉસ શેરકો દરીઆ નીમત ધેર, લગે ભાને સીનાં ગોર ગુરંગા શમશેર.
 દંદી ચવતરફસે જબ ધાએ ઉનપર, હુએ શાહકી નઝરસે ગએબ અકબર.
 હુવાં શાહઝાદ જબ ગાયબ નઝરશે, કીએ તબ શાહને નારા જગરશે
 જગર ગોશોકા અપને દેખને હાલ, ચલે તાઝીકો શાહને સફમને ડાલ
 પુંકારે યા અલી ગોર યા અલી શાહ, મુને અકબરસે યું લખખજેક નાગાહ
 ગુઝર તબ શાહને અસ્વારોંકી સફશે ચલે આવાઝ આયા જસ તરફશે
 વહાં જકર દેખે તો નઈ હએ અકબર, શો ફેરકર હાંક મારે યા અલી કર
 મુને હુસરે તરફ અકબરકી આવાઝ, ઉપર મવલાને દઓડે મીસલે શહબાઝ,
 મોહબ્બતશે પુંકારે યા અલી જબ, વોહ નારા મુન લરઝતીથી ઝમીં સબ
 વલે અકબરકા વાંભી નઈ અસર પાએ, સફેં તબ કાટતે મએદાનપર આએ
 યું હોકર, સબ સહેનકે ગીરદ ઊલટા, દેખે હર હર ઝમીંકા ફરંદ ઊલટા
 શો બેતાકતહો કરકે શાહે મઝલુમ, અલી મેરા પડા કાં નઈ હએ માલુમ
 તલક શાહકા હુવાં તબ ગરમ તાઝી, ન હોવે કીસતસેહશે નરમ તાઝી
 રાહા નઈ ઉસ ઉપર ઇખત્યાર શાહકો, ચલા લશકરશે લેકર ભાર શાહકો
 વહાં દેખે જો આકર શાહે આલી, ખડા અકબર અલીકા અસ્પ ખાલી
 કહે તબ શાહને રોકર યા ઇલાહી, મેરેપર આજ કએસી હએ તબાહી
 ઊશે પુંઢનેકો દઓડું કીસ તરફ મએ, જો પાઝાં ઊસકા જસ્મે પુર શરફ મએ
 પડે તેઝીશે કાં અકબરકો દેખું, પડા કાં ચરખશે ચંદરકો દેખું
 તલક તેઝીને ઉસ જંગલકી લે બાટ, ચલા શો શાહ ચલે વઈ ઉસકે લગ પાટ
 જહાં અકબર પડેથે વાં ગયા વોહ, શો અકબર કન ખડા જકર રહા વોહ
 વહાં તબ જકે દેખે શાહે મુકબાલ, પડે હએ હોકર અકબર નીમ બાસમીલ
 વોહ માહસા તન તડપતા ખાકપર હએ, નઝર ચલનેકેતઈ અફલાકપર હએ
 ઊતર તાઝીશે વઈ ફીલહાલ સરવર, લીએ અપનેકો ભુમેં ડાલ સરવર
 તુરત અકબરકી જકર મરહમત સાથ, રખે હએ ઉનકી પેશાની ઉપર હાથ
 શો અપની આંખેં તબ અકબરને બોલે, નઝરકર શાહકે ચેહેરેપે બોલે.

દેખો યેહ ખવાજ્યે આલમ પયગબર, ખડેહ્યે હાથ લે દો જમે કવસર
કહેતાહું દોનો દો, યેહ જમ મુઝકો, વોહ કહેતેહ્યે કે બસ એક જમ તુઝકો
કહેતેહ્યે અબતેરા બાપ અફ્લુનાસ, શો વોહભી તીશ્નેલખ આતાહ્યે મુઝ
પાસ.

યેહ ઊસ ખાતીર રખાહું જમે દીગર, મુઝે ઊસ જમશે હ્યે કામ દીગર.
યેહ કહેનાથા કે અકબરકી ગઢ જન, છુટે ગમગે લીએ રાહતકા સામાન
પીછે હઝરત ઇમામ આપી ડિઝકર, અલી અકબરકે તઢ બાંધે તરંગપર
ચલે શો ધરમને અકબરકો જખ લીએ, શો રોશો લોથ ઉનકી સખકો દીખત્રાએ
રોએ શાહ બહોત ઓર સારે હરમ રોએ, સભી અહેલેશરફ અહેલેકરમ રોએ
યેહ અહેલેખએતકા સુનકર પુકારા, પડાથા આસમામેં શોર સારા
બએઠે ક્યા સુનતેહો જમેકો ફાંડો, બદલ મવલાકે અપના સર પછાડો
રહે અકબરપે હરઆં રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉનકે ખવાહીશ અદલાહ
દેખો અબતકભી યેહ ચરખે મુકરનસ, ધને મરદાં મેરેપર નઈ કીયા ખસ-
ખીખરકર બહોત ખુને પાકે મરદાં, અથાલી શાહકે કાળુમેં ગરદાં
સગોંકો દેકે ઇતની કામરાની, કીયા શેરોંકે ઉપર તંગ પાની
સદક્સે ઉન લખોંપર કતરએ આખ, કીયા હ્યે દાનએ લુલુસે કમ યાખ
નહીં કુછ આજકા હ્યે યેહ સીતમગાર, હ્યે અબ્વલસેહી યું વોહ સીફલે પરવર
દેખ અલકીસ્સા જખ હઝરત શહીનશાહ, ડિઝા હ્યે સખ હરમમેં શોર ઓર આહ
પછાડ્યાં પ્યાસસે ખાવેહ્યે તીફલાં, સો મુંહમેં ખાક લે ભાતે હ્યે તીફલાં
પડા તખ શાહકે આંખોમેં અધકાર, દુખી દીલ હો ખડેથે ચુપ ન દમ માર
જે આયા હોશ તો સખકા ખુલાકર, કહે પાસ અપને સારોંકો ખીઝકર
તુમ્હીં સખ હ્યે નખુવતકે ચમનકે, ઝીયાદા સખસે હુરમત ઓર શરમકે
સદા અસમતસે તુમઘા પરવરશ હ્યે, ગમે ગુસ્સા તુમ્હારી સખ ખુશ હ્યે
તુમ્હીં હરસાલ હકકો યાદ કરના, ન રોકર દુશ્મનોંકો શાદ કરના
ખુદાકે દોસ્તોંપર નીત બલાહ્યે, બલામેં દોસ્તોંકેતઢ જંલાહ્યે
ન રોના તુમ બલામેં રહેકે સાખીર, સવાબે સાખીરાં હ્યે હદસે બાહીર
કહે તખ શાહસે સારે ગમઝદોંને, કહે ચકદમસે સખ માતમઝદોંને
યેહ ગમ સહેના નહીં હદહ્યે બશરકા, હુવા ઊસ ગમસે પાની દીલ હજરકા
બલાપર સશ્વર કીસ હદતક કરેં હમ, ભલા હ્યે ગરચે ચકદમ સખ મરેં હમ
કહે મવલાને સચ હ્યે તુમ ગરીબાં, ખીઝોંકે બાગકે હ્યે અદલીબાં
તુમ્હીં મઝલુમ ઓર બેકસ હ્યે સારે, જંગલમેં પડકે હચરાં હ્યે બીચારે

વડે હકકો રજા ફીરતી નહીં ગીન, નહીં હચેકુછ ઇલાજ અપના સખર ખીન.
 કરેં કયા બાવળુદ ઉસકે તુમ્હીં સખ, મેરે ગમમેં હોવેંગે મુખતીલા અખ.
 નસીહત તુમ સુનો એકં કાન દેકર, દેખો હરગીઝ ન તુમ મેરે મરેપર.
 ન જમા ફાડ ના કોઇ મુંહકો નોચો, ન બાઝાં ખોલ કોઇ સીનાં ન પીટો.
 નહીં કરતાહું રોનેકો મના મઈ, વલે તુમનાકો ચેહ શેરા ભજા નઈ.
 કે યું કરના નહીં રસમેં સઆદત, ચેહ સખ હચે જહેતોંકી રસ્મે આદત.
 મુનાસીખ નઈ હચે ચેહ અહેલે વફાકો, ન ભાતાહચે ખુદા ઓર મુસ્તફાકો
 સીકીના શાહકી દુખતર નહનીસો, ખુલાકર શાહને અપને પાસ ઉસકો.
 ઊન્હોંકે મેહેરસે સરપર ફીરા હાથ, લગે કહેને કો અપને ખ્વાહીરોં સાથ.
 સકીના આહ હોતી હચે યતીમ આજ, બહોત રોરો મરેગી ચેહ મેરે કાજ.
 નીપટ હચે તીફલગીકા હાલ ઉસકો, લગાહચે સીન જે અવદા સાલ ઉસકો
 ઉસે કીસસે સંતક નઈથા મેરે ખીન, મેરેસે મશગલાથા રાત ઓર દીન.
 તુમ્હીં ઉસપર ન કોઇ ખાંખેં પસારો, ન ઉસપર કહેરસે કોઇ હાંક મારો
 બહોત રહેતેહચેં નાઝુક દીલ યતીમાં, નહીં સહેતેહચેં ગમ યકતીલ યતીમાં
 લગે તખ ઝચેનખો કુલસુમ રોને, લગે સખ તીફલ ઓર માસુમ રોને.
 લગે ખેતાખહો રોને સકીના, લગાકર શાહકે સીનેસે સીના.
 કહે આજ બહોત સમજહાતે હચેં બાબા, નહીં માલુમ કાં જાનેહચેં બાબા.
 ચેહ સુન ફરીઆદમેં આચે ફલક સખ, લગે તસખીહ સં રોને મલક સખ.
 બઝાં કર હો હુસેન ઇમને પયમખર, ચલે સખકા તતલ્લી દે વીહાકરે.
 તલક સખ ખાનદાંચેંભી ઊઠા ગુલ, ઊખલ અશકોંસે પલકોંકે ફેટ પુલ.
 શહીનશાહ ફીરકે આ પુછે હચેં સખકા, કહો ફેર કયા હચે રોનેકે સખખકો
 કહે સખને દેખો અરગરકી ખ્વારી, સો કયા કયા પ્યાસસે કરતાહચે ઝારી.
 સુખાહચેં માંકા ઉસકે પ્યાસસે દુદ, ન ઉસકા આજ કુછ દીખતાહચે બહેબુદ
 નીપટહો વોહ ઝઈ ફીર ખ્વારા, મરેગા પ્યાસકા કરકર પુકારા.
 અલીઅસગરકા મવજાને મંગાચે, તરંગપર સાથ લે મચેદાપે આચે.
 ઊઠા હાથોંપે તખ અસગર અલીકી, નખુન્વતકે શગરકી ઉસ કલીકી.
 કહે મવજાને અચે કચોમેં જફાકાર, તુમ્હારે ગમસે અખ મચેંહું ગુન્હાગાર
 વલે ઇસ તીફલકી તકસીર નઈ હચેં, ભી ઇસકી માંકો પ્યાસસે દુદ નઈ હચે
 સુખાહચે ઇસ ખચેકા પ્યાસસે મું, હુવાહચે ઘુપકી ગરમીસે ગુલગુ.
 તુમ્હીં ઇસ તીફલકી દેખ નાતવાની, ખુદા ખાતીર ઝરા દો ઇસકો પાની.

કહે ઉન કાફીરોને નઈ હયે મુમકીન, જો અબદુલ્લાહ ઝીયાદીકે હુકમ ખીન
 દેવે પાની તુમ્હારે ફરજંદાંકે, તુમ્હારે બલકે સારે ખાનદાંકે.
 તલક મલઉન એકથા હુરમલાકર, સટા વોહ તીર શાહે કરબલાપર.
 તકાથા ઊસને દો જગકે વલીકો, કુઝાઅન આ લગા અસગર અલીકો.
 વોહ તીર ઉસ તીફલક હો હલકસે પાર, દુખાયા બાઝુએ શાહે જહાંદાર.
 બચેકે આ લખોંપર જમ રહા ખું, દીયા જાં વઈ કલીસા ખોલકર મું.
 શહે મઝલુમને ઉસ વકતકર આહ, નીકાસે હલકસે વોહ તીર જાંકાંહ.
 લહુ વોહ પાક દામનસે કીએ શાદ, ઝમીં ઊપર નહીં ગીરને દીએ શાદ,
 સો વઈ અસગરકા રોતે ધરમને લાએ, ખુલા નઝદીક ઉનકી માંસે ફરમાએ
 કહે ઇસ કીશીએ મઝલુમકો લો, હુવા જો ગોદસે મહરમકો સો.
 દીયાહયે તીસ્તગીમેં જન અસગર, પીલાતેહયે ઉસે અબ આબકવસર.
 લગે ફેર શહેરખાનો દુખસે રોને, સો અહેલેબએતકે પુટે દરને.
 દરેગા કરકે હાંકામાર ખાનો, લગી રોનેકો હાંકામાર ખાનો.
 કહે અબ ગોદમેં રોતાથા અસગર, ન ચકતીલ ખ્યાસસે સોતાથા અસગર.
 ચકાયક કયું હુવા દુખ ઇસ બચેપર, મેરે નાઝુક બદન કમ સીન બચેપર.
 દંદયાને કયું દીએરે તુઝહકો આઝાર, બચા તુ કુછ નથા ઊનકા ગુનામાર.
 તેરે ખ્યાસે ગલેમેં નઈ ગયા નીર, લગા કયું નીરકે બદલે તુઝહે તીર.
 ગયા કયું છોદ તુઝહ નાઝુક ગલેકો, દુખાયા કયું મુઝહ અબ્વલકે જલેકો.
 ન મએ પાંચોંસે દેખી ચાલ તેરા, સુની નઈ લખસે શીરી કચોલ તેરા.
 તુ અપના આજસટ ખાલી ગવારા, ચલા કયું કબ્રમેં કરનેકો ધરા.
 શહેરખાનોકા દેખ ચેહ હાલ સરવર, લગે બેતાબહો રોને નયન ભર.
 કહી હન્નોઝ નઈથા ગુલખુલા તુ, શીતાબી કર ચલા ખાગે પદરસું.
 લગે રોનેકો અએસે દરદસે શાહ, મલાયક સખ લગે રોનેકો હમરાહ.
 વોહ ગમ લીખનેકી નઈ તાકત કલમમેં, નહીં વોહ ગમ કેહેનેકી તાખદમમે
 રહે અસગર અલીપર રહમત અલ્લાહ, રહે કાતીલપે ઉનકે કહેરે અલ્લાહ.

મજલ દસવી, શહાદત પાના સીખતેરસુલુદ્દાહ હજરત અમીરુલ

મોમીનીન જનાબ સયુદરશોહદા ઇમામે હુસેન

રદીઅદ્દાહોઅનહોકા.

યહાં રાવી કલમકી અબકો ચીર, દેખો કયા દરદકી કરતા હયે તકરીર
જેથે મરદામેં ઉસદીન શાહેદીકન, અલી અસગરસે મીલ હકતાદ દો તન
શહાદત પાકે વોહ મરદાંતો સખ ગયે, મગર બીમાર અયેનુલઆબેદી રહે
નયાંભી કોઇ મગર અહેલે હરમ સખ, દેખે અપનેકો તનહા શાહેદી તખ
યતીમી દેખ ફરજદોંકી અપને, ગરીબી દેખ દીલબદોંકી અપને
કીએ એક આહ-ગરમીસે જીગરકે, જે આલમ ખલખલે સખ બહેરે ખરકે.
હી સખ માંતમઝાદોંકે દેખકર મું, નઝરમેં લાયે ઊનકી બેકસીકું
લગે કરને અપસકો ઝખ્ત હરઅંદ, વસે ગીરયાકેતઈ નઈ કરસકે બંદ
હો બેતાકત લગે કરનેકો ઝારી, નીપટ કર નાલા ભું અએ બહારી
હરમને જે દેખે હયે શાહકો તનહા, ઉઠાયે એકદમ તખ શોરોગોગા
કહે ગર ખલ્કમેં ઇનસાફ હોતા, ઝરાબી દીદયે દીલ સાફ હોતા
તો કયું સોખતે પયમખર કરબલામેં, સંપડતા ઇસ તરેહ દરદો બલામેં
અગર હોતે જે ખતમુલ મુરસલીઆજ, તો રોતે બહોતહુસેન ઇબને અલીકાજ
અગર હોતે અલી ઊસવકત શહસ્તાર, નખીચતા કોઇ હરગીઝ ઉસપેતલવાર
જે રહેતે ફાતમા તો ફાડ જમા, કીએ હોતે કીયામતકા હંગામા
અગર હોતા હસન ઉસકા ખીરાદર, તો કરતા અશક ખુનીસે ઝમીં તર
ગરઝ ઊક્ષવકતથે બીમાર આબીદ, પદરકે ગમસે દયોડે ભાર આબીદ
ઉઠા તેઝીકેતઈ વોહ શાહઝાદા, ચલા મયેદાનકા કરકે ઇરાદા
વસે સખ્તીસે જે સટતેથે પાંવાં, ઝઇફી સાથ લટપટતેથે પાંવાં
પીછે લગ ઊનકે જદ્દીસે શહીનશાહ, કહેહયે અયે પીસર વલ્લાહ વલ્લાહ
ન તુ મયેદાનપર જ બાતકો માન, તુ હર હાલુ નીગાહ રખ આપની જન
ખુદા ચહતાહયે નઈ અબ કલ્લે તેરા, રખેગા તુજહસે બાકી નસ્લ મેરા
મયે અપના જાનશી કરતાહું તુજહકો, શહે તખ્તેનગી કરતાહું તુજહકો
સભો અવરાત યાંહયે ઓરકખીલા, ખુદાબીનઉનકા નઈ હયે કોઇ વસીલા
વોહ સખ કરતાહું મયે તેરે હવાલે, કે તુ રહેકર વોહ સારોંકા સંબાલે

અમાનતભી કીએ જદો પદરસુ, મેરે કન હયે તુજહે દેતાહું લે તું
 અવલ કુરઆને ગુફતારે ઈલાહી, ભરેહયે ઊસમે અસરારે ઈલાહી
 ભી મસહફ ફાતમાકા હયે નેદા તર, ભી એક હયે જફર અબયઝ જફર અહમર
 કેએક હયે અદમે ગાબર અદમે મજબુર, કેનઈ હયે વોહ કીસી આલમમે મશહુર
 ભી એક જમે સબખ હયે જમએ રાઝ, જે પયેગમબરકી હયે તસનીફ મુમતાઝ
 કીએ હયે એર બાકી અદમે મકતુમ, કેનઈ મુજહબાજ હયે વોહ કીસકો માલુમ
 સો શહાદેકો વઈ શાહને ફીરા લાએ, સરા પરદેક અંદર લાકે બીડલાએ
 અમાનત જે કહેથે સખ દીએ તખ, વસીયત સખકી ઉનકો કીએ તખ
 ખઝાં ફરમાએ ગુઝરી સખકી બારી, લગી હયે આકે અબ નોખત હમારી
 સો વઈ અપના મંગા પોશાકો હતીઆર, બંધે સરપર રસુલુલ્લાહકા દસ્તાર
 શહાદતકે મીસરકા તખ્ત લેને, ખીઝે મીસરીકા જમા તનમે પહેને
 જે હમઝા સચ્ચદુશ્શોહદાકીથી હાલ, રખે અપની મુબારક પુશતપર-ખલ
 અથા જે ઝુલફીકાર અપને પદરકા, હીમાયલ વોહ કીએ શયેઈ દોસરકા
 ઉઠા નેઝા હસનકા હાથમે ધર, ચલે અસવારહો જખ ઝુલજનાહપર
 ઊઠા એકદમસે સખ આલમમને શોર, જે વઈ અએસા હુવા ચશમે ફલકે કોર
 અકેલા કયું હઝારોંકે મુકાબીલ, ચલાહયે મુસ્તફાકા જન એર દીલ
 ચલા કયું વોહ ખુદાકા બંદએ નેક, હઝારોંસે મુસીખત એર બલા દેક
 મંગે સખ આફરીનશ સાથ ચલને, લગે સખ પરખતાં જગાસે હીલને
 જે વારીસ તાજદાને ઈન્શાકા, ચલા સુલતાન કયું અરઝો સમાકા
 ચલા ઇદમે ઈલાહીકા ખઝાના, ધડકનેકો લગા ધરતીકાં સીના.
 ચલા કયું શાહે આલમ છોડ શાહી, લગે રોનેકા સારે મુરગો માહી.
 લખાંસે ગમમે કર સખો સુકુનત, ચલા હયે સખ જહાંકા એબો-જીનત.
 ચલાહયે તુર દીદા ફાતમા કયું, ચલાહયે બાયસે અમનાઅમાં કયું.
 ચલા કયું આફતાબે આલમ અફરોઝ, જહાંમે કર શયે તારીકસા રોઝ.
 છુટી બાદે કીયામત અખ જહાંમે, ઉઠા ગોગા ઝમીનો આસમાંમે.
 હરમ પરદેસે દયોડે ભાર રોતે, ફીરાકે શાહસે ઝરોઝાર રોતે.
 કહે અએ શાહ હમારેપર દીલોળાં, રહે કરતા શફક્ત પ્યાર હરઆં.
 ઇતા કયું મેહેર કુછ દીલમે ન લા તુ, ઇતા તું હમસે બેપરવા ચલા તુ.
 વતનસે હમ ગરીબાં આકે સારે, હુએ ઇંસ કરખલામે હમ દુખ્યારે.
 તુમ્હારે સા ચલા અખ સરકા સરતાજ, વસીલા કોઇ રહા મઈ અખ ખુદા બાજ

તુમ્હારી અપ્પ ફરજ પડે આપને સટ, યતીમોંકો ચલે કીસકે કને સટ.
 હમારી આજ મહેમંતોંકો દેખો, ગરીબી ઓર મઝલુમોંકો દેખો.
 ઇતા કયા ફીકર રહેમાંતેહચે હમકો, કીસ ઊપર છોડકર જતેહો હમકો.
 ઇતા કીસ કીસ મુસીબતકો સહે હમ, તુમ્હારે બાજ કયું જતે રહે હમ.
 ગરીબોંકો હચે જંગલમેં ખુદા યાર, વોહી હચે આજોંકો નીત મદદગાર.
 ચેહ સુનકર શાહને ખાતેં હરમસે, કહે તુમકો કીયા હકકે હવાલે.
 રહે.તુમ સખકર હકકી રઝાપર, રઝા અપની દેખો ઊસકી રઝાપર.
 ન કોઈ કસ્ટે હલાક અપના કરો તુમ, જહનમ બીય જલનેસે ડરો તુમ.
 જો કોઈ અપના અગર હોતાહચે કાતીલ, સો આ દોઝખમને હોતાહચે ધીલ.

ચેહ બોલે સો ચલે વધ જહાડકર શાહ, ખડે મચેદાંપે નેઝા ખડકર શાહ.
 લગે ફહેનેકો અંચમે કચોમે જફકાર, દુક એક ગફલતકો ખોકર હોચો હુશીઆર
 દેખો મચે આજ ઇમામે પાક માસુમ, તુમ્હારે સાથ મચે સપડાહું મઝલુમ
 મેરા જદ મુસ્તફા ખચેરૂતવરાહચે, કે જસકા દોજહાંમે આસરા હચે.
 બીલા શક સચ્ચદુલઅખરાર હખે વોહ, નખ્યાંકે ખચેત્રકા સાલાર હચે વોહ
 વોહ હચે મેરા પદર અલાહકા શેર, કીયાહચે જસને સારે કુફરકા ઝેર.
 અમીરૂલમોમીની હચે નામ ઉસકો, અતાહચે દુલદુલે સમસામ ઉસકો.
 મેરી માં ફાતમા હચે નેક જવહર, જસે કહે બીદઅતુમમીની પયમખર.
 મતીએ અમ્ર સખ મસ્તુર ઉસકે, ન કોઈ પાવેગા બેદસ્તુર ઉસકે.
 મેરા ભાઈ હસન-હકકા વલી હચે, પયમખરકા હચે દીલજને અલી હચે.
 ચયા હચે જફરે તય્યાર બેશક, જો હચે જહનમને સચ્ચાર બેશક.
 ભી હમઝા સખ શહીદોંકા જો સર હચે, મેરા તહકીક વોહ અમ્મે પદર હચે.
 મુજહે જોચેસા શરફ હચે સખતરફસે, કહે આલમમે હાથ આયા હચે કીસકે.
 તુમ્હારા અચે સીતમગારાંને જહીલ, હીજરસેભો ઝયાદા સખત હચે દીલ.
 તુમ્હારા કામ દીખતા નઈ વફાકા, મગર દીખતા હચે સખ જોરોજફાકા.
 ચેહ કચેસા હચે તરીકા ઓર આઈન, હા મુજહપર ઇસકદર આમાદચે કીન
 તુમ્હારી નાહક મેરે ફરજંદ સારે, ભી ખેશોં ઓર અકારીખ સખકો મારે.
 મુજહે અખ કતલ કરને કરકે ઘેરા, ખડે તુમ કાં રવા હચે કતલ મેરા ?
 મેરે સંજાતકે એકદમસે યારાં, કીએ લખ ખુશક હોકર દીલ ફીગારાં.
 ઇતા મચે બેગુનાહભી ઉન પીછિસું, બહોત દુખ દેખ પ્યાસા ચલા ચું
 કીયામતમે હમારા ઓર તુમ્હારા, ખુદા હાકીમ હચે દેખા દાદ સારા.

કહે ફર શાહને. અચ્ચ કચ્ચામે નાદાન, બનાયા છસ ખુદાને ભું વંચસ્માન.
 જે કોઈ દેતા હયે સખ આલમકોં રોઝી, જનાવર ઓર બંની આદમકોં રોઝી
 અગર હયે તુમકો ઇમાં ઊસ ખુદાપર, હી મેરે જદ મોહમ્મદ મુસ્તફાપર.
 તો મુજહપર યુકમ ઇતના મત કરો તુમ, કીયામતકે હંગામેસે કરો તુમ.
 મેરે જદદો પદર સાદર ખીરાદર, જે દીન મયેદાનમેં મહશરકે આકર
 ચેક સખ ખાસાને હક તુમકો પકડકર, ભીજવેંગે જહાનમેં જકડકર.
 નકવસરકા દેવેંગે આપ તુમકો, રખેંગે પ્યાસસે બેતાપ તુમકો.
 ઉસી જપર મેરે હફતાદો દો તન, કુખાયે ખુમેં જું તુમ મેહેરે રોશન.
 સો અખ ચહતેદો નાહક મુજહકો મારો, અગર જહગડા હયે મુદકો માલકા તો
 મુજહ હોડો કે મચેં અપને હરમકો, લીજતાહું અરખસે અખ અજમકો.
 અગર ચેહકાંમ નઈ કરતે તો ફર એક, ખુદા ખાતોર સુનો તુમ ખાત હયે નેક.
 હરમ મેરે જે તલમલતે ઉચેં પ્યાસે, તમામ ઉનકે જગરે જલતે હયેં પ્યાસે
 સો પાની એક ઝરાભી ઊનકો દેકર, ફર ઊંન તીસ્નગાંકા ટુક હલેક તર.
 અગર ચેહભી પસંદ આતી નહીં રાહ, તો લો દેતાહું સર અઝ હુકમે અજ્જાહ
 દીખાકર શાહને ખુરહાનો દલાયલ, કીચે સખકો અપનકે હકપે કાતીલ.
 ચેહ શાહકી ખાત સુનકર શામકે લોગ, નીકલ ગયે માર કેસે કામકે લોગ.
 ઊડે કરકરકે આહો નાલા કોઈ, લગે રોનેકો કરકે આહ કોઈ.
 ચઝીદી કચ્ચોમ વાં લેકર લડે તો, અપસમેં આપ સારે ફર પડેતો.
 હુધ નજંદીક જખ સખ ફચોજ કુફાર, અપી અપને અમીરોંકો સટે માર.
 જે શીસઓર નખીઝી ઓર શમરેજેશન, ચેહ તીનોં કલખંતાંપર મકરે પુર ફન
 બરાખર શાહકે આ બોલે કે અચે શાહ, તકખખર છોડો કરદો કીસ્સા કેતાહ.
 અભી ઇખને ઝીયાદીકન ચલો તુમ, ચઝીદકી આકે અખ બચેઅત કરો તુમ
 અગર નઈ ચલકે તુમ બચેઅત કરોંગે, તો યું પ્યાસેડી રહે રહેકર મરોંગે.
 વોહ મતઝીનોકી ખાતેં સુનકે સરવર, અદેશેમેં રહે ખાંમોશ હોકર.
 અમર ઘલરા ગયા બદખખત બેશમ, જે દેખાહાયસે જને લગા કામ.
 સો હાંકાં માર ગુસ્સેસે લઈતો, ગયા હયે શાહપર પ્યાદાં વહીં હો.
 મઝારોંસે પીયાદે શાહપર ટુટ, કમાનોંસે ચલાયે તીર ચકમુટ.
 કઝારા ગયે વોહ તીરાં સખ ખતાકર, ન આયા એક શાહે દોસરાપર.
 સે તીરઅંદાઝ એકદમ સખ ખીજલહો, ફીરહયેં માર કેસે મુરદા દીલહો.
 મંગે શાહને બખને ઉનપે તલવાર, હુવા હયે તખ ગુખારા એક નમુદાર.

દીખા ઊંચ ધુલમે એક શાખા નાદર, જીસે ઘોડેકથે દો હાથે દો સર
 લી ઊંચકે ઊંટ નમતે પાંચથે દો, કીયા શાહકો સલામ આ રૂબરૂહો.
 શહીનશાહને અલેકી બોલ ઊંચકુ કહે, તુજહ નામ કયા હયે કઝોનહયે તુ.
 કહા મેહેતરહું મયે જીન ચાર પરીકા, મુજહ રૂત મા હયે ઉનપર સરવરીકા
 મુસલમાં હું મેરા હયે નામ જફર, અલીયે મુરતુઝાકાહું મયે ચાકર.
 મુનોસાહેબહયે વોહ સયેફા અલમકા, કીયા હયે જંગ વોહ બયેફા અલમકા
 બહોત દેવોંકે તઈ વોહ માર તેગાં, કીયા હયે સખકા ચકદમસે મુસલમાં.
 હમારે બાપકો વોહ મેહેતરી દે, બીઠાયા સખ પરયાંપર સરવરીદે.
 સો મેરા બાપ અપની સખ ઊમરભર, કીયાહયે ઊન સમોંપર મેહેતરીકર.
 અલી વોહ હુકમમે મેરે હયે સારે, ન મેરે બલકે વોહ તેરેહયે ચારે
 હુકમ હોવે તો સખ લગર હયે તખ્તાર, કહું સખ આપકે ફરમનકો ફીનાર
 કહે જફરકે તઈ તખ્ત શાહ હીજ, રવા નઈ કતલ તુમકો આદમીકા
 ઉંહોંકો નઈ દીખેગે તન તુમહારે, તુમહી જમ તનકો ઉનકે દેખ મારે
 તો ઉનપર હોવેગા બસ જુદમ ફરવાર, નહીં મયે જુદમકા હરગીઝ રવાદાર
 કહા જફરને હમલી બીઝઝરત, ખડે હોતેહયે હો ધનસાંકી સુરત
 મુયે તો હમ હયે દોલતખ્વાહ તેરે, રહેગે હમ શહીદાં સાથ તેરે
 કહે જફરકેતઈ તખ્ત શાહે ફાજલ, મેરા બેઝાર હયે જીનેસે અબ દોલ
 જઝાકદલ્લાહ મેરી ખાતીરકે ખાતીર, નકો ઇસ કઝોમસે લીડયાંસે જખીર
 દેખા વાં આલમે વાકામને મયે, રહુંગા આજ જકર હકકને મયે
 ચલા જફરને રોતાંકર પુકારા, સો વઈ ફીલહાલ બયેફા વોહ ધુલારા
 દેખે જખ શાહને કર પેશ બદી, કે જંગકે બાઝ નઈ આતેહયે દંદી
 ઊઠા નેઝેકો ચાર મયેદાંનપર આયે, મુખારોઝકો દંદયાંમેશે બુલાલાયે
 તમીમે કંઈતખા કર એક ખરથા, જે અહેલે શામમે બસ મેતેખરથા
 આગે આ શાહકે બેલા એકાએક, કરેગા તુ ખુસુમત હમશે કબતક
 તેરે ફરઝદો ખેશાં ચુર હોગયે, લીબાસે મરગમે મસ્તુર હોગયે
 હનોઝ ઉન સખશે જંગ કરતાહયે તુ કયું, ચકાયક દુટકર પડતા હયે તુ કયું
 કહે તખ્ત શાહને અયે શુભ શામી, સરાસર અકલમે તેરે હયે ખામી
 તુમહી લડનેકો આયે યા મયે આયા, જદલકો અબ્બલન ડાલા હયે પાયા
 કીને મારાહયે કીસકે ખેશા ફરઝદ, તુમહી યા મયે ખડાહું રત કર નદ
 કહા શામીને દેખ અયે શાહઝાદે, હઝારોંશે ખડે અસ્વાર ખાદે

૧૫૨

જલસ કર ના સડેગા તુ ઊંઠોંસે, અકેલા ક્યું લડેગા તુ ઊંઠોંસે
તુ આ બચેઅત યજીદકે સાથ કર ચત્ર, મેહ સુતકે શાહ પુકારે નીસલે બદન
વોહ નારા સુન હુવા સખ ખલક બેતાબ, દીવેરાંકા કલેખ જલ હુવા આખ
તમીમે કહેતખા નામરદ બદખાત, રહા સુખ સુત કરકે કામશે હાત
લગાયે વાર ઉસપર વાંહી સરવર, પડા સર ઉસકા જાકર સવ કદમપર
સો હમલા કર હે વધ શેરે સુખહાત, દંદયાંકે દીલપે જુ દરીઆકે તુહાન
સલાખત શાહકી જખ દેખે ઊંઠોંને, કીચે અઝમો ફરાંરોકી ઊંઠોંને.
ઓર એકપરએક જ પડને લગે સખ, લગે રગડેમે આને મરદે મરકખ
યજીદે અસમહા તખ હાંક મારા, ખડે રહે અચે ભગોડે કર પુકારા
કહા સખ ભાગતે ક્યું એક તનસે, અખ ઉસકા કામ મચે કરતાહું ફનશે
શો જલદી પહેનકર તનપર વોહ હતીઆર, ચલા શાહપર અજતકોહોગીરફતાર
કહે તખ શાહને કર હાંક ઉસકું, કે અચે બદખાખત અચે ખંદ કચેશેમલઉં
ઈતી શોખીશે આતા હચે મેરેપર, મગર નઈ જનતા મુજહકો અરે ખર
જવાખ ઊસને ન કુછ દે ફીરકે એકખાર, ચલાયા શાહપર શમશેરકા વાર
વલે શાહઝાદા ઊસશે ખસ જલદ હો, કમરમે તેગ માર ઉપકો કીચે દો
ખઝાંભી બહોત પ્યાશે શેરે સફદર, ચલે આબેફરાત ઉપરાલ રખકર
જે દેખા શમરે જોશન સો કીયા હાંક, દીયા મુરગેને સખ લશકરપે વેહ ખાંગ
હુશેન ઇખને અઝીકો ઘેરકર લો, ઊશે પાની ઝરા પીને ન તુમ દેહ
અગર વેહ એક ઝરા પીતા હચે પાની, તો સખ લશકરકો કર ડાલેગા ફાની
વેહ સુન મુઝયોંને જલદા જલદ ઉનપર, ખડે રહે રાહ પાનીકી પકડકર
ખડક તખ મ્યાનસે કર રખહને ભાર, ઊડાયે જુલજનાહ તાઝીકો લલકાર
દંદયાંકે સર ઉડાતે તનસે સરવર, ખીઝાંકે ખરગપર જુ બાદે સરસૂર
ઉડાયે તીન સફ કર ખાંકરા ખોલ, ચલે પાનોકો ખાટ અપને ઉપર ખોલ
ફરાત ઉપરાલ આ તેઝીકો ડાલે, શો પાની હાથમે પીને ઉડાયે
શો આ તખ એક મુઝી વાં દગાખાઝ, કહા સદહચેફ હચે શાહે સરઅફરાઝ
તુમ્હી પાની લીચે પીનેકેતઈ યાં, હરમમે પીઝકર લશકર તુઝા વાં
શો ગચેરત ખાકે પાની હાથસે ડાલ, બ જલદી શાહ મચે ડેરેકો ફીલહાલ
દેખે વાં કોઈનથા સો શાહે મઝલુમ, કીચે ઉસ ઝેહલતીકા મઠ માલુમ
વલે અકસર ખુદાકા હુકમ યુથા, મીલે શાહકો ન એક પાનીકા ફતરા
કરે અફતાર જ ઉસ રાત રોઝા, ખુદા પાસ આબે કવસર સાત રોઝા

કુરાંત ઉપરસે શાહ જખ ઘર સીધારે, સો મુઝી ચારસો તેગેસે મારે.
 સો પહોંચે જખ સરાપરદેકો સરવર, પડે સખ અહેલેખએત આકર કદમપર.
 સભોંકો શાહને તખ સખ ફરમાયે, ભી ઝયેમુલઆપેદીકો લે ગલે લાયે.
 કહે અયે જાં વીદાકર અખ મુજહે તુ, જહાંતક શમ્ર નધં કાટાહયે મુજહકુ.
 જહાંતક કરખસાકી આગમેં નધં, બદન સખ ચુરહો ભુના ગયાં મધં
 ગલે લગે મેરે ફેર પાવે મુજહ કાં, મેરે સીનેસે લગજ જહદ અખ યાં.
 મનીમત હયે જો એકકાએક દેખે સો, ફીરાકી હોકે મુંહપર મુંહ રખે સો.
 મેરે બાદઝ તેરા કયા હોવેગા હાલ, ઘડેગા કયા તેરે ઉપરાલ જખલ.
 ખલાસી પાકે જખ ઇસ કરખસાસુ, તુ પહોંચેગા મદીને ચોર નજફકા.
 મદીનેમેં મેરે જીતને હયે યારાં, નજફમેં જો મેરેહયેં દોસ્તદારાં.
 સલામઉન સખકો પહોંચાના હયે મેરા, ગમ ઉનકે ગોશઝદ કરની હયે મેરા.
 ભી કિનકો બોલં યું મેરે પદરને, કહા હયે જખ લગાથા વોહ ગુઝરને.
 દેખેંગે જખ મુસીબત યા બલા તુમ, હોવેંગે દરદો ગમમેં મુખતેલા તુમ.
 ચેહ મઝલુમીકો મેરે ના બીસરના, મેરી ચેહ તુમ ગરીબી યાદ કરના.
 જગર જલ પ્યાસા મયેં બસ તલમલાહુ, પીયાસા ભુખા દુનીઆસે ચલાહુ.
 તઆમે ખુખ યા પાની ખનકતર, હોવે તુમનાકો જીસદમ ચેહ મયસ્સર.
 મુજહે ઉસ વકત મ્યાને તુમ કરો યાદ, રહે તા રહ મેરી તુમસીતી શાદ
 રખેંગે કીશતયે મઝલુમકો જખ, મેરે તુમ યાદ કરના કલ્લકો તખ
 ભી મેરે બોલ તુ સખ સખ્તીઆકો, હવાદારાંને ખાસ આખીર ઝમ્બાંકો.
 મેરા દીન રાત તુમ સખ યાદ કર ગમ, કરો અપના ગલાકરદીલ નયન નમ.
 જો કોઇ રોવેગા મુજહપર યા રલાવે, અપસકો ઝોરસે રોનેમેં લાવે.
 કરમ બસ હશરમેં ઊસપર કરંગા, કદમ ઊસ બીનં ન જન્નતમેં રખુંગા
 જો ઠાઇ. મુજહપર રોવેગા દીલમેં રખ સાંચ, હોવેગી ઉસપે દોઝખકી હરા
 મ આંચ.

ફલકને મુંહ મેરા દેખા હયે પુરખું, અમામા ફેકરકર મારાહયે સરસું.
 મેરા મુંહ હયે જો દેખા અરગવાની, હુવા હયે સુરખ રંગે આસમાની.
 મેરી દેખ પ્યાસ દરીઆ ખલખલાકર, દુખો હો મારતા હયે સર ઝમીંપર.
 વીદા અલકીસ્સા કર અવલાદો અતફાલ, કીએ ફેર શાહને જખ મયેદાનપ
 ર ચાલ.

ઉઠાયે શોર અહેલેખએત સરસે, ઉઠે સખ રોકે તીફલાં એકતરફસે.
 શહેરખાનો આગે આ શાહકિ તદ, કહીં રોરોકે અયે સરદારે સચ્ચદ.
 તુમ્હારી ખ્વાહીરાં ચોર દુખ્તરાંકું, નહીં બેહુરમનીકા ઇર દદયાંસુ

નખીકા આલ સખ બનેંગે ઊનકો, શરમ રખ ઉનકા સખ સમજહેંગે ઊનકો.
 ઊનહોંકો નઈ હયે ના મહરમકા કુછ બાક, નહોંગા કીસકા ઊમપે દસ્તે ચાલાક
 'ય લેકીન હુ' મયે બેટી યઝદે જરકી, હરમ હુ' મયે ઈમામે મુક્ત ખરકી.
 મુજહે નઈ તેરે બીન હયે કોઈ વસીલા, મેરી હુરમતકા કહે દે કયાહયે હીલા
 ચેહ સુનકર અરક ચરમે શાહસે ખરસે, બહોત ગમનાક હો બાનોસે બોલે.
 નીગાહબાં હયે તેરા અલ્લાહ અકબર, ચલેગા નઈ કીસીકા હાથ તુજહપર.
 ન રખ તુ હુરમનેંસે કુછ અદેશા, રખેગા શરમ તેરી હક હમેશા.

વીદાકર શહને ફેર સખ હાઝીરાંકા, બુલાને જંગપર આ ફજરાંકા.
 અમરને તખકહા અયે કયોમે બેકામ, જહગડના ઉસસે એક એકકા નહીંકામ
 અબી ચેહ ખ્યાસસે બસ કાહેલાહયે, અજલ ઓર ઉસમે થોડા ફાસેલા હયે
 તુમ્હી એકબાર ઊસપર સખ ગીરો ચલ, ચેહ સુન જુબીશમને આયાહયે સ
 બ દલ.

સો હલકા કરકે સખ પુજગર ચોધીર, ખડે શેરે ખુદાકે શેરકો ઘેર.
 ચકી શાહકો ખુદાકે વસ્લકી કયેફ, જલાલતસે બખતેથે ચલે સયેફ.
 કહે ફીરફીર બખતે વકત તલવાર, અના ઇબને રસુલુલ્લાહ હરબાર.
 કે શાયદ ઇસ સદાસે કયોમે જહીલ, કરે માલુમ અપના કોર લે દીલ.
 વોહ નારા ખલખલા અરશે ખરીકો, હલાતાથા સખ આરકાને ઝમીંકો.
 વોહ સખથે આલમે અફલાકે ગીરયાં, અથે સખ ખફતગાને ખાકે લરઝાં.
 ખડે જસપર વોહ શાહકે કહેરકા હાથ, સોવોહ હોવે બરાબર ખાકે સાથ.
 અથે મુઝયોંકો લાએ સખ ખડક તલ, બે લહુ પાનીમે તીરતા દલમેં દુલદુલ.
 ગરઝ મવલાને જખ વઈ મારતે ધાએ, પુરાત ઉપરાલ જ અપનેકો પહોંચાએ
 લે પાની હાથમે પીને મંજે શાહ, કીએ તીફલોંકે તઈ તખ યાદકર આહ.
 સો તખ મારા દહનપર એકને તીર, સટે તખ ઊસ મુખારક હાથસે નીર.
 વહીં બે ખુશકથા સો ખુમે હો તર, લગે સટને ગરારે ખુકે સરવર.
 દહનસે શાહકે જખ વોહ છુટા ખુન, ઝમીંકે દીલમેં દુખસે તખ પડા ખુન.
 સો હમલા કર વહીં શાહપર વોહ પુજગર, લગે કરને બદનપર શાહકે વાર.
 લગે જખ શાહકે તનપર ઝખમ શારે, ઝિછલનેકો લગે ખુકે ફારે.
 દેખે નઈ હાથમે હલનેકો હીમ્મત, ન કુછ તેઝીમેં હયે ચલનેઘ હીમ્મત
 જદલસે હાથ રખકર શાહ નાચાર, ખડે રહે બાગ લે તેઝીકા ઊસ ઠાર.
 અમરને ઊસ ઝઈફીકા દેખા હાલ, કીયા બદખખતને ફેર શાહપર ચાલ.
 કહે મવલાને અયે બદખખતે બદગુ, કતલ કરને મુજહે આપાહયે અખ તુ

અમર ઇસ ખાતસે છોડ હીલા સાઝી, ફીરાયા શાહસે શરમાડે તાઝી
 વોહ મલગી હોડે શરમીદા ફીરા જખ, પીયાદોંકો ચલાયા શંખને તખ
 સો વધ સપડાકે જી બાદલમે માહકો, ખડે રહે ઘેરકર પ્યાદોંને શાહકો
 ખડક લે શાહને ઉસ હાલમ્યાને, લગે હોને જીર પ્યાદોંપે બાને
 હઝીમત ખાકે પ્યાદે જખ ટલે તો, રહા તંબ શખ આજીબ બસ ખીજલ હો
 કઈ ફેડ આયે મુઝી શહસે લડને, ગયે કઈ શાહકે ડેરેપે પડને
 કહે તખ શાહને અયે આલેસક્યાં, અગર નઈ તુમકો હયે કુછ દીનો ઇમાં
 વલેકીન સખકે તઈ હયે શરમ ચોર ચાર, નહીં બેહુરમતીકા કોધરવાદાર
 મંચે જીતાહુ તલક મેરે હરમમેં, નકોઈ જકે ડાલો મુજહકો ગમમેં
 મેરેહી કતલસે હયે તુમકો મતલખ, સો મચે હાઝીર તુમહી હાઝીર ચહાં સખ
 હરમ હયે પીટ મેરે સામને તુમ, બક્ષા નઈ ઇસકદર કરના જી તુમ
 તો શાહને શખકી ચેહ ખાત સુનકર, કહાહયે હક જો કુછ કહેતે હયે સરવર
 વહીં તાઝી કુદા જલંદીસે દયોડા, હરમમેં જને વાલોંકે ફીરાયા
 કહા ઉન સંખકે તઈ અયે કયો મેં જહીલ, હરમમેં જનેસે અખ કયા હયે
 હાસીલ.

કતલસે શાહકે હયે મતલખ હમારા, તરદદુદ કુછ કારો યાં આશકારા
 સો દુસરે ખાર સખ પુજખર કર ગુલ, ખડે રહે શાહકે આકર મુકાબીલ
 વલે પાંવાં નરખતા કોઈ આગે ટુક, ન કોઈ સકાતાથા જને શાહેદીંતક
 ખડેથે ચુપ દદયાકો દેખતે શાહ, કહેતેથે ચેહ અજખ હાલત હયે વક્ષાહ
 મેરા ઇન દુશમનોંમે કોઈ મોહેખ આજ, નહીં કોઈ આશાના દીખતા તેરેકાજ
 ન કોઈ દીખતા હયે ઇનમેં ચાર મેરા, નહીં ઇસવક્ત કોઈ ગમખવાર મેરા
 ચેહ સખકે દીલમેં હયે ખસ પેચ ચોર તાખ, ખડે હયે મુજક હતલકરનેકો
 કસ્સાખ.

ખડે હયે સખને હલકા કરકે ચવધીર, ન કઈ જનેકી કુછ દીખતી હયે તદખીર
 બહોત હયે આજ મુજહપર તગમચેદાંન, બરાહયે દુશમનોંસે સખખીઆખાંન
 ઇંદક સપડાડું તલવારોંમને મચે, ઉડાહુ પુલસા ખારોંમને મચે
 મોહમ્મદ મુસ્તફાકા મચે પીઆરા, મેરા ટુક પ્યાસમેં કરતે હયે ચારા
 ચેહ ઝિમ્મતહયે મેરી મચે શાહ ઇનકા, નથા કુછ દીલસે મચે બદખવાહ ઇનકા
 ખડેથે સખસે યું બોલતે શાહ, કે થે ગીરયાં ફલકપર મેહેર ચોર માહ
 તલક ફેર કઈ પીઆદે ચોર અસ્વાર, હમલ ફર શાહપર પહોંચે દીગર ખાર
 વ લેકીન શાહકા વોહ દખ્ખા દેખ, સલાખત ચોર આલી મરતખા દેખ
 કદમ શોખીસે આગે ના દેખે કોઈ, ન આંખેં બોલ મુહપર દેખ સકે કોઈ

સો હો નાચાર તખ સખ નાપીકારાં, લગે કરનેકો શાહપર તીરખારાં
 તરંગપરસે તખ ઉતરે શાહ ગંભીર, કે તા તેઝીકો નાહક ના લગે તીર
 વોહથા જલદો પદરકી યાદગારી, સખખ ચુપ ના કરૂં મયેં ઇસકી ખવારી
 દેખે જખ ફાજનાં શાહઝાદા, તરંગકો સટ હુવા હયે એક પીયાદા
 દીલાવર હોલગે. મારનેકો તીરાં, લગે હયેં શાહ ચુપ ખાનેકો તીરાં
 પીશાની પર લગા એક તીર કારી, વોહ ખાએ સો હુવા ખુ વાંસે જરી
 ભરા વોહ ખુનમેં જખ દસ્ત સરવર, મલે ઊસ ખુકો લે મુંહ સાથ સરવર
 થા ખુમેં ચેહેરએ પુરતુરે પીનહાં, હુવા ખુને શદ્કમેં સુરે પીનહાં
 કહેતેથે યુંહી વામએં લાલ મુંહ સાત, કરંગા જકે હઝરતસે મુલાકાત
 શીકાયત ઝાલીમોંકી કરકે અવલ, કહુંગા હાલ અપનાં સખ મુક્સીલ
 કીએ તીરાંસે યું સખ શાહકો ધાઇલ, નથા રખનેકો જગા તનપે ચકતીલ
 બહોત તીરાંકે બલોંસે બદનપર, ચુબેથે શાહકે રંગરંગમેં નશતર
 અવલ ઇસતરેહસે વોહ તીર ખરસાએ, ખજાં તીરો તખર લે શાહપર ધાએ
 જખ ઉન વારાંમેં સપડા નાઝનીં તન, દુખી હો સખ લરઝતેથે ધરમ ધન
 કીએ હયેં ચુર જખ ઝખમોંસે શાહકુ, બએઢેથે શાહ કર કીબલે તરફ મું
 ખજાં સર કાટને આતેથે એક એક, ખીજલ હો શહસે ફિર જતેથે એક એક
 સો શાહકો દેખ યું કહેતેથે મલગિં, હમીં ગરદનપે અપનિ ક્યું ચેહ લેં ખુ
 કતલ ફરઝદે પએગમખરકો કરના, સહેલ નહીં ભુપે ઊસકા ખુ ખીખરના
 કહા તખ શમરશે હયે. શાહ ખસ ઝેર, કતલમેં ઊસકે ક્યું કરતેહો અખ દેર
 ચેહ સુનકર આએ શાહપર ફાજરાં દો, સો ઉનકે હાથ હો લરઝાં ફીરે વો
 વોહ જએ પિછેસે આયા શખસ ફેર એક, અથા વોહ મરદ અકસર ઝાતમેં નેક
 ઉસે શાહ બોલે સુન અએ. મરદે આકિલ, મુજહેં યાં કતલ કરને ખસ હયેં
 જહિલ

વલે દીખતાહયે તુ મરદે નેકોકાર, નકો તુ ઇસિ ગુનાહમેં હો ગીરફતોર
 તેરે ઊપર દરેગ આતાહયે મુજહકુ, નહીં ચહતાહુ દોઝખમેં જલે તું
 ઉને સુન શાહસે ચેહ મેહેરકી ખાત, કહા રીકકતસે રોકર શાહેદી સાત
 કે તુ ઇસ હાલ ઓર ઇસ બેકસિમેં, અભીતક હયે હમારિ ગઓરસિમેં
 તેરેપર ચેહ જક્ષા ઓર દેખચેહ ગમ, હઝાર અફસોસ હયે ઓર મએં રખુ દમ
 ખડક જે શાહેદીકા કાટને સર, નિકાલાથા. સો લે દઓડા અમરપર
 અમરકે તખ મલાઝમ હોકે હાયલ, કીએ ઉસ મરદકો વારોંસે ધાયલ
 ઉને બોલા કે મએં ઉસ શાહ ખાતર, તેરા આયાહુ અખ મએં કાટને સહ

જખ ઉન વારોંસીતીં ગાંઝી ઉડા વોહ, સો શાહીનશાહ તરફ મુંહ કર કહા વોહ
કહા અયે ઇખને યયેગમખર ગવાહ હો, કે જખ રોઝે કયાસત હોવેમા તોં.
મુજહે તુમ વાં કરમસે આકે પાના, શહીદાં સાથ જન્નતમેં લીખના.

બુલંદ આવાઝ કર રહે ઉસકો સરવર, કરંગા યુંહી તુ ખાતીરજમા રખ
બુલંદ આવાઝ સુન નઈ ફીર રહા વોહ, શાહદત પાકે જલ્લીસેં ગયા વોહ.
રહે ઉસ મરદપર નીત રહમત અદલાહ, રહે કાતીલપે ઉસકે ખવાહોં અલાહ
સુના ઇખને ઇનસ ઔર શમરે કહ્દીર, સો આયે કાટને ફેર શાહકા સર.
દોનોંમેં શમરને કર પેશદસ્તી, બચેઝા જ શાહકે સીનેપર બ ચીસ્તી.

બુલંકી યાદસે મામુર સીના, નબુવતકી અંગુઠીકા નગીના.

દેખ જખ ખોલકર તીરકશ નીમત નચેન, ફુલે તુ કચોનહયે કહે શાહે
કચોનચેન.

રીદાકા તખ ઉઠા મુંહપરસે દામન, કહા મલકિન મચેહું શમ જેશન.

દેખે શાહને ઉસે ખીઝીરે સાર, કે દાંન આયેકચેં મુંહમેં સે નોકલ બાર.

કહે હચેં તુજહમેં દેખા એક નીશાની, દેખા સીનેકી અખ બેશક નીશાની.

સીના ખોલા તો જયેસા ઝાગકા રંગ, દેખા સીનેપે ખાલ ઉસ દાગકા રંગ.

કહે શાહને નખીકી હચે સચી ખાત, જે ઇસ મહબુબે હકને આજકી રાત.

નીશાન્યાં જે દીખાચેથે સીયનમેં, સો દેખા સખ તેરે મવજુદે તનમેં.

સો મેરે કલકો તુ હચે સઝાવાર, તુજહે દોઝખખને બનાહચે નાચાર.

કહે ફેર શાહને અચેકારે ખાતીન, ચેહ સાઅતકચોનસી ઔર કચોનસા દીન

કહા હચે જુમઆકા દીન રોઝે આશુર, મસાલદમેં નમાઝાં સાથ માંમુર.

કહે મવલાને અચે બેશરમ બેલાજ, નઝરકર ઇસ ઘડી ઇસ વકતમેં આજ

ખતીખાં મીખરોંપર સખ ચડે હચેં, મેરે જ દકી સીફત પરતે ખડે હચેં.

સીનેપર બચેઝ અચેસે વકતમેં તુ, ઝુખ્હાકરતા હચે કીસ સખતીસે મુજહકુ

જે અકસર વકતમેં હઝરત પયમખર, રખે હચેં મુંહકા અપને મુજહ સીનેપર

હલક ચેહ બોસેગાહે મુસ્તફા હચે, જે ઉસપર આજ ચેહ તેગે જફા હચે.

આગે હોનેકો ઝકરીઆ પયમખર, પીછે આતેહચેં ભી યહયા પયમખર.

કહે શાહને કે અચે મલકિન બદખો, મેરે સીનેસે ઊઠ ટુક એક તરફ હો.

કે તો ફીલહાલ હરે કયું બચેઝકર મચેં, ગુઝારંગા નમાઝે ઝોહોરકો મચેં.

ઊઠા મલકિન તખ શહકા સુખન માન, સો બચેઝે કીબલેફ દોજખકે સુલતાન.

નમાઝે ઝોહોરમેં જખ હોકે મશગુલ, રખે સીજદેમેં સર જખ શાહે મકબુલ

સો યકદમ શમરે મલકિં સખ ના ઘર, રખા સર શાહકા તનસે જુદાકર !

રહે મવલાપે હરઆં રહમત અદલાહ રહે શમરે લઈ પર કેહરે અદલાહ.
 ગીરા જખ વોહ મોહમ્મદકા પીઆરા, ઊઠા સાતોં ફલકમેં શોર સારા
 પડા ગીર ફાતમાકે ખાગકા પુત્ર, લગી હયેં સરપે હુરાં ડાલને ધુલ.
 અલીએ મુરતુઝાકા જન ઓર દીલ, પડા ક્યું ખાકો ખુમેં હોડે ખીસમીલ.
 લગે રોનેકો રહે અંખીઆ સખ, લગે રોને જહાંકે અવલીઆ સખ.
 નખીકે હાથમેં ઝુલકે મોઅંખર, રહીં સો આજ હયેં વોહ ખુનમેં તર
 ફરીસ્તે ડાખલે તસખીહ ઝીકરકા, ખડે કરતેથે નારા અલહીઝરકા.
 પડા મલકુત ઓર જખરતમેં શોર, પડા સખ આલમે લાહુતમેં શોર.
 અથે લોહો કલમ ઉસ ગમસે ખરહમ, લરઝતાથા દુખીહો અરશે આઝમ.
 ફલકપર આફતાપે આલમ અફરોઝ, હુવાથા ઝરદર ઓરથા જીગર સોઝ.
 કવાકખ જંગલએ ઓર ચાંદ ગલગલ, ગગનમેં પડા મગરીખમને ઢાલ.
 લગે રોનેકો સખ શહકી અઝામેં, હો ખાહમ અહેલે જન્મત કરબલામેં-
 લગે રોને હવામેં સખ જનાવર, લગે ચોચોંસે સઠને ખું ઝમીંપરં.
 ઊઠા માતમકા ગવગા ખાગે દીમિં, પડાથા શોર સખ અહેલે ઝમીમેં.
 હુધથીં બુલબુલેં સારીં સીયાપોશ, સલિ ગુલ શમઆસાંથે ગમસે ખામોશ.
 કઈ આકર પખેર આશીઆં છોડ, પડે આ શાહકે ખુમેં પરસે પંર જોડ.
 ચરીંદે સખ જંગલકે હો દુખ્યારે, ખડે રોતેથે ચરના છોડ સારે.
 પહાડાં શોરસે ફોડેથે સીના, ખડેથે સરસે પા તક કર પસીના
 જહાંમેં તખ કીયામતકા ખજ સુર, લગે મોજસે ખતખલને સમન દુર.
 દરીઆમેંકે ધરાં સખ છોડ અપને, લગીં ખુશકોપે મજદયાં તલમલાને.
 કીસીપર શાહકેથા પ્યાસકા ગમ, કીસીપર શાહકેથા મરનેકા માતમ.
 જહાંમેં પડ રહાથા શોર સારા, હુવાથા દરદો ગમ હર શએમેં ન્યારા.
 ખપાએ ક્યું ઇમામે ખાવફાકો, ખુજહાંએ ક્યું ચીરાગે મુસ્તફાકો.
 ગયા ક્યું આજ વોહ સુલતાંનેઆલમ, ખલક હઝરતસેં મીલતા જને આલમ
 પડા ક્યું આજ ઉલટા તખ્તે શાહિ, હુઈ ક્યું આજ આલમપર તખાહી.
 ગુખારે સુરખ હોકર આશકારા, જમતપર છા મયા હયેં સખ અંધારા.
 ઝમીં સખ લાલથી ઓર આસમાં લાલ, લગા હોનેકો સખ કુદરતપે જંજલ
 ફરીસ્તે હાથમેં લે આહની ધન, ખડેથે ફોડતે ધનકો ધનાધન
 દલાનેકો ઝમીં માલક ઝમીંકા, હુકમ મર્ગતાથા રખીલઆલમીંકા
 ખડેથે ગાવ માહી તલમલાતી, સખી ધરતી કે ઢાબેકા હલાતી.

અરશસે ફરશતક સખ એક દમમે, મંગે સર ખીચને જેએ અદમમે
 ફીરાથા એક ઘડીમે હાલ સખકા, હુવાથા સખ નીશાં પએદ ગઝમકા.
 વલે હઝરત-નખી એર ઊનકી અવલાદ, કીએથે ઇશકેહકસે દીલકો આપ્પાદ
 સો હો ઉસ ફતખએ આલીસે-રાઝી, નથા આલમકી પામાલીસે રાઝી.
 સખખ યુંભી ડએરા મંડાન સારા, રહા ચંદરોઝતક જગકા ખસારા.
 ગુખારે સુરખ એક લહેઝા રહા વોહ, ખઝાં તકલીફસે ઊઠાકર ગયા વોહ.
 વલે ગમકી રહી ધનમે નીશાની, જે ઊસકી લાલ હએ હરદમ પીશાની.
 ઇતા કહુ શાહકે ઘોડેકી હીકાયત, કીયા અસતરેહ રાંવીને રીવાયત.
 અથા શાહકો જે તાઝી રાનેતીલકા, હંગામા દેખ ઊને શાહકે કતલકા.
 દેખા નઈ પીઠપર શાહે નેકાકાર, લગા તખ દયોડને હએરતસે હરકાર.
 પડાહએ રનમે સો આઝુરદાખાતીર, મલા રોરો લહુમે શાહકે સર.
 ખઝાં ઊઠકર અઝાં રોતાહી ગમમે, ખડા બકર રહા શાહકે હરમમે.
 હરમને જખ-દેખે તેઝીકો ખાલી, નહીં હએ ઉસપે શાહીનશાહ આલી.
 પીશાનીપર દેખે ઉસ ખુને સહઝાદ, દરના ફાડ ઊઠાએ આહો ફરીયાદ.
 ભી હલકાકર ખડે તેઝીકને સખ, લગે કહેને ઉસે કરકર મુખાતખ.
 કીયા કયા તુ હુસેન ઇખને અલીકા, સટા કાં ઊસ ઝમાનેકે વલીકો.
 સટા કાં તુ ઇમામે બહરોખરકો, રસુલુલ્લાહકે બનો અગરકો.
 સટા કાં ફાતમાકા ખાકમે ગુલ, વલીયુલ્લાહકે ફરઝંદ કામલ.
 વહયાંકે કાં સટા સાલારકો આજ, સટા આલમકે કાં આધારકો આજ.
 પડા કાં તુજહ ઉપરસે સ્વાર તેરા, ગયા કાં મેહેરખાં ગમખવાર તેરા.
 દરેગા આજ તુજહ મુંહપરકે ચેહ ખાલ, હુએ હએ બોલ કીસકે ખુમને લાલ.
 હરમ સખ યું અથે આહો ફુંગાંમે, જે નઈથા તાખ સખ કયોનો મકાંમે.
 સો ઊન આહોકે તીરાં સખ ગુઝરકર, રખેથે કુખખએ ગરદું જહીજરકર.
 ખડે રોતેથે સખ અવલાદો અતફાલ, રહાથા ઝુલજનાહ તો સર તલે ડાલ.
 સો ઝએનુલ આપેદીકે પાવપર વો, સર અપના ડાલકર મલતાથા રોરો.
 ખઝાં ગીરગીર પછાડયાં ખાકે પએહમ, સટા તાઝીને શહકે ગલમને દલ.
 જે ખુખી શહકી ઊસ હએવાનમેથી, ન વોહ ખુખી કીસી ઇનસાનમેથી.
 પીછે વોહ શઝે સગ મલઊન બદઝાત, હરમમે શાહકે ધાયા લોગકે સાત.
 હરમ હો ચકતરફ ડરસે લરઝતે, ખડે બુહોલે મહશરસે લરઝતે.
 કીએ ખારત જે કુછ વાં પાએ ઝાલમ, હરમકો નઈ હએ હએ કોઈ મઝાહમ.

સરા પરદેમે ઝંચેનુલ આબેદી કે, પીછે ધાચે વોહ સારે ચોર દીકે.
 વહાં તખ શમરે મલગિ ખીચ તલવાર, મંગા વોહ શાહઝાદેકો સોં માર.
 અમર ખીનૈસચદને ઉસકા પકડ હાત, લગા કેહને નસીહતસે ઉસે ખાત.
 કહા ચેહ તીફલહચે ખીમાર ઊસકો, નકો ઇમવકન દે આઝાર ઊસકો.
 ચેહ અપને બાપ ચોર ભાયોંકે ગમમેં, બહોત બેતાબહચે દરદો અલમમેં.
 ખુદાસે શરમ રખ ઊસ બેગુનાસે, તુજહે ક્યા મુનફેઅત હચે મારનેસે.
 અમમકી બાતપર રખ શમરને કાન, કીયા તખ હાથ રખ તલવારકો ખ્યાન
 ખડકકી આગ યું લાલ દુશ્મન, નખુવતકા દેખો જને સકલ બન.
 ભી હો આલેનખી ચકધીરસે તારાજ, નથા કોઇ મરદ ઝંચેનુલઆબેદી બાજ
 બઝાં લે સખ શહીદોંકે સરાં સાત, ભી અહેલેખચેતકે લે સાત અવરાત.
 ઊઠા હચે વાંસે મુઝયોંકા સરખદલ, સીયાફાં કીચે કુફે તરફ ચલ.
 રહા જો વાંસે બાકી ઝીકર આશુર, દહમ મજલસમેં સખ હોવંગા મઝકુર
 વલે સલવાતપર રખ ઇસ બયાંકો, દીખાને મહદીચે આખીરઝમોંકો

બાદી અહેવાલ મજલસ દસવીમે.

કલમ હો ગમકે સહરાકા મુસ્તાફર, રહા ચલને દહમ મજલસમેં રખ સર.
 અગન લા દરદકી અપની ઝખાંપર, લગા કાગઝકોં લા સટને છહાંપર.
 આગેકે જનકો થે માંદુમ અખબાર, જો કોઇ અખબારે ગમસેથે ખંખરદાર.
 વોહ કહેતે હચે કે જચેસાકરખલામેં, નખીકી આલથી દરદોંખલામેં.
 ન કઇ આદમસે લે તા દોર ખાતમ, હુવા નઇ કીસપે વચેસા દરદોંખાતમ.
 કહા હચે યું ભી એક અહેલેખખરને, ખુદા તરસો ખુઝરગો મોતેખરને
 કે લે માહે મોહરરમ મોહતરમથા, હુસેન ઇબને અલીભી મોહતરમથા.
 દેખો બદખખત ઉન સંગીં દીલોંને, હયાકો ચકતરફ રખ જહીલોંને
 કે અચેસે માહમેં ઉસ શાહસે હાસદ, જફાસે ઊસકો મોરેહચેં મચ્યાનદ
 ન કુછ હુરમત રખે ઊસ શાહકા વોહ, ન કુછ તાઝીમ દીલસે માહકા વોહ
 જુમાકા રોઝથા રોઝોંમેં મેહેતર, ઇબખતકે દોઆકોથા મુકરરર
 ઇમામેદીપે ઝખમાં કરકે ઉસરોઝ, ભરાચે ખુમે રૂખસારે દીલઅફરોઝ
 ન કર કુછ માહેરફાંકા અદેશા, ન શાહે પાક બાતીનકા અદેશા
 સોં ઉસ રોઝ અહેલેખચેતમેં શોર, વોહ પંહોંચા અરશતક ઊસ શોરકા ઘોર
 મોહમ્મદ મુસ્તફાકે સાથ સારે, નખ્યાં રોરોંકે અપના મુખ ખીસારે

સૂકલ જન્નતકી હુરાં ફાતમા સાત, બહોત રોરો સર ઉપર મારતે હાત. .
 દરેમા માંહકા ખુરશીદે પુરનુર, હુવા બદલમેં તલવારોંકે મસ્તુર.
 ખુદાકે કહેરસે ઊસ રોઝ રોતી, ઝમીં હલહલકેથી ફરીઆદ કરતી.
 સુગાં ઔર ખુકથે ઊસ રોઝ સેએરાબ, રખેથે ખ્યાસમેં શેરોંકા બેતાબ.
 હઝારાં લાનત ઊસ શોએલઈપર, જો ખંજર ડાલ હલકે નાઝનીપર.
 ગીરાયા હયોઝકે સાકીકે ઊસરોઝ, ગમાયા ન્યામતે બાકીકે ઊસ રોઝ.
 અથા-ઊસ રોઝ હરસો શોરે આશુર, હુવાથા સખ જહાં તારીફ બેનુર.
 ફરીશતે બોલતેથે યા ખુદાયા, ખડા હયે આજ ચેહ કયેસા સમાયા.
 જહાંમેં હશર યા આશુર હયે આજ, ઝમીં ઔર આસમાં રં જુરં હયે આજ
 સુનો હુશીઆર હોકર દીકે યારાં, નખીકે ખાનદાંકે દોસ્તદારાં.
 કહે હયે સાહેબે હુસનુલકઝાને, દેખો સુન્નતાં અલી મુસી રઝાને.
 હુસેન ઊપર જો કોઈ આશુરકે દીન, રોવેગા હોકે ગમગીં મરદે મોમોત.
 કરેગા તરક દુનીઆકે મોહીઆત, ખુદા પર લાએગા સખ ઊસકે હાખત.
 બહોત ચહતેહયેં તુમ જન્નતમેં બના, શકીદોંકે મરાફીક અઝર પાના.
 કરેં ગે યાદ શાહકા વાકેઆ જો, બચેકે ઊસવકત તુમ અફસોસ કરીયો.
 અગર હોતે હમીં ઊસરોઝ રનપર, તો છ કરતે ફીદા શરકે કદમપર.
 જો કોઈ યું દીલમેં ખતરા લાવેગા વોહ, શહાદતકાં મરાતબ પાવેગા વોહ

હીકાયત પુર મલાલ.

હીકાયત એક મનાકબ ઇસ મહલકા, સુના એક સખસકે તાલેક બલકા.
 અમર ખીન લએસ કર શાહે ખુરાસાં, અથા બસ નેક બખ્ત ઔર કામીલ ઇમાં.
 બંધાયા નોકરોંપર કાએદા નેક, જો ઊસકે સખ અમીરોંમેંસે હરએક.
 હઝારાં સ્વાર અપને લાકે દીખલાએ, સો વોહ એક ગુરહેઝરરી શાહસે પાએ
 કઝારા ફયોજ લે શહ સએરપરથા, દેખો અંજમ ઊસકા ખએરપરથા.

દેખો મળ્મુઆં લશકરકે સવારાં, કહા યાં સખ જમાહો આહેલેકારોં.
 ચેહ દક્તરમેં લીખે એક સવપે અશરીજ, જે પાતેથે અમીરાં ગુરઝે ઝરરીઘ.
 અમીરાંમેં સે ફેર ઊસકે હરએક તન, હઝારાં સ્વાર ખુખ્વારાં કવી તન.
 જખ ઊસ મુલતાનને અપના સંકલદલ, દેખા સાઝો સીલાહમેં હએ મુકમ્મલ.
 અખ્વાંમેં લા અંજવાં કર આહ ફીલહાલ, અપસકો વઘ તરંગપરસેદીયા ડાલ.
 અગન લગ તનમેં ગમકી ધગદગાવોહ, ઝમી પર સરકો ધર રોને લગા વોહ.
 ઘડી પીછેસે આયા હોશમેં જખ, અદખસે આ આગે એક શખ્સને તખ.
 લગે કહેનેકે તઈ અએ શાહે ગ્યાની, રહે તુજહ જમ નશાતો કામરાની.
 નહીં ચેહ વકત કુછ ફરીઆદકાથા, બલક શહકો મુખારકખાદકાથા.
 ઇતાઅતમેં તેરે હએ સખ અમીરાં, ન ખારીજ હુકમસે હએ સખ અમીરાં.
 તેરાહએ હુકમ જરી મમલોકતપર, સકલ અરાસ્તા હએ આજ લશકર.
 તો અએસે વકત રોના ખુલઅજબહએ, તેરે દીલપર ગીરાની કયા સર્ખખહએ.
 અમર બીન લીસને તખ ઊસસે બોલાં, ઝખાંસે દરદકા સંદુક ખોલા.
 દેખા મએં અપને જખ લસકરકો ભારી, સકલ મરદાને કારી કાર ઝારી.
 કીયા તખ યાદ શાહે કરખત્તાકો, ખંડાથા વાં જે કુછ ઊસપર બત્તાકો.
 મેરે તખ દીલમેં ખસ અફ્સોસ આયા, અખર ચવતરફસે ગમકા હએ છાયા.
 કે શહકે પાસ તુ ક્યું ઊસ વખતપર, ન થા હાઝીરપે લેકર સાથ લશકર.
 હુવાયા શાહ વાં જખ સખસે આજઝ, અથા જખ લશકરે દુશમનમેં આજઝ.
 તખ ઊસકે દુશમનોંકો ઘેરકર મએં, જલક પાતા શહાદત યા ઝફર મએં.
 પીછે સારે અમીરાં મીલ અમરકો, ઊડાકર વાંસે સમજહા લાએ ઘરકો.
 કે અલકીસ્સા કીતે દીન ઝીંદગાની, ગયા જખ છોડ વોહ દુનીઆએ ફાની.
 કીતે તખ સાહેબે ઇરફાન ઊસકો, દેખે સપનેમેં આલીશાન ઊસકો.
 સર ઊપર તાજ ઓર જમા હએ તનમેં, જડેહએ સરસે પાતક સખ રતનમેં.
 કમરખંદે જવાહીર હએ કમરમેં, બહોત ખુશહાલહએ ઓર ફખરો ફરમેં.
 જલદ તેઝીઊપર હએ ખંગેઅસ્વાર, સંગાતીહએ સખ હુરાં ઓર જુલુધાર.
 પુછે ઊસકો કે અએ શાહે ખુરાસાન, હુવા ક્યું તુજહકો આલી મરતખા શાન.
 મેરે બાદઝ પડા કયા હલ તુજહપર, હુવા ચેહ સલતનત ક્યું તુજહ મયસ્સર.
 કહા મએં કયા કહું ઇનઆમ હકકા, નેહાયત હકહએ ઓર ઇકરામ હકકા.
 મુજહે કરકે ગુનાહસે હકને આઝાદ, મેરે હકદાર સખ મુજહસે કીયા શાદ.
 સો મએં અક રોઝ અપના દેખ લશકર, બહોત રોયાથા શાહે કરખલાપર.

મુજહે કર્કે ગુનાહસે હકને આઝાદ, મેરે હકદાર સબ મુજહસે કીયા શાદ
 સોં મયે એકરોઝ અપના દેખ લશકર, બહોત રોયાથા શાહે કરબલાપર.
 કીયાથા આરઝુ યારીકી ઊંસકી, રીફકત ઓર મદદગારીકી ઊંસકી.
 દીલ અપના બહોત ઊંસ દીન ગમમેં ડાલા, સહી જમેકો અશકોંસે ખ ગાલા
 સોં ઊંસ ઝારી વ નીયતકે સબખસુ, મીલા હયે યેહ નતીજ આજ મુજહકું
 અઝીઝાં ગમકી ડાલો દીલમને ધુમ, કરો તુમ ઇસ હીકાયતપરસે માલુમ.
 જો કોઇ લાવેગા દીલમેં શહકી બારી, ઉસે યેહ શાનહયે યેહ રસ્તગારી.
 કીયામતમેં શહીદાં સાથ ઉંસકો, શહીદોંકે મીલે દરજત ઊંસકો.
 દેખે આશુરકે અય્યામમેં તુમ, નહો ગમખાઝલી કીસ કામમેં તુમ.
 દેખો શહકી મુસીબત યેહ સહેલનઈ, યેહ ગમકરનેસે ફાયક કોઈ અમલ નઈ
 કીયામતકા ઘડેગા જસઘડી હાલ, ન વાં ફરકંદ કામ આવેગા ના ખાલ
 યેહ રોના આવેગાં ઉંસવકત પરકામ, રોવેગા અયેશો રાહતકા સરંજમ.
 ઇમામેદીનકા હયે રૂહ હાઝીર, તુમહારે માતમો ઝારીપે નાઝીર.
 અઝી મુસા રઝા સુલાતાંને સામીન, સુનો હયે ઇસ હીકાયતકે વોહ ઝામીન
 કહેહયે યેહ હમારા ગમ હોવે જસ, ભરાવેગા જો કોઈ માતમકી મજલીસ.
 ચકી મહશરમને રોવેગા આલમ, હોવેગા ઉંસ અઝીઝ ઉપર વહાં ગમ.
 સહી આલમકે જબ ત્રાં રોવેગે દાલ, નહોગા હોવેમશહર ઉંનપે ચકતીલ.

હીકાયત પુર મલાલ

પંડાહયે જો સીયરકા એક રીસાલા, દેખો ઇસમેં હીકાયત હયે નીરાલા
 લીખાહયે યું કે અયે યારાં અઝીઝાં, સુનો સબ હોશસે સાહેબ તમીઝાં
 નહી વાકે યેહ પીનહાં શાહકાહયે, ઝમીપર શોર ઓર ઘનપર ઘટાહયે..
 છુપાકર બલમેં જો માહે દીલઅફરોઝ, દેખો બયેતુલ મુકદ્દસ પાસ ઉંસરોઝ

ઉઠા વધ' જાસે ઉસ જગામે' પથ્થર, દીખે પથ્થરતલે ખુસે ઝમીં તરે.
 રીવાયત ઊઝમે મેળીદસે હયે પુરસોઝ, કેસોએથે નખી મુળંહ ધરમે' એકરોઝ
 એ જખ ખવાખસે બેદાર ઉસ ધીર, મંજાએ તખ વઝુ કરનેકે તધ નીર.
 અવલ ધોએ મુખારક હાય ગ્યાની, ગરારેકે લીએ ફેર મુખમે' પાની.
 દરખ્તે જહાડથા વાં એક કીનારે, સો ઉસકી પેડમે' ડાલે ગરારે.
 ફજર વોહં જહાડ દેખે તો બડાહએ, હરા સખ હોડ મેવેસે ભરાહએ.
 જે મેવા બાસમે' ભુ' મુરકા અંખર, અથા લઝઝ તમે' જએસા શહેદો શકર.
 અગર ખાતાથા કોઈ ખીમાર ઉસકો, તો નઈ રહેતાથા ફેર આઝાર ઉસકો.
 અગર લુખા ઉસે ખાતાથા એક બેર, તો વોહ ફીલહાલ હોતાથા શીકમ સેર
 અગર ખાતાં કાઈ ખ્યાસા ઉસે ચાખ, તો હોતાથા ઉસીદમ સએરોસરાખ.
 જખ ઉસકે પાત ખાવેં ગોસફંદાં, તો દેવેં દુદ પહેલેસે દોઅંદાં.
 સો હમને દેખે સારા કામ ઉસકા, રખે શજ્જલ મુખારક નામ ઉસકા
 હમારે પાસ હરસોસે દુખયારે, શફ પાનેકો વાં આતેથે સારે.
 દેખે એકદીન જે ઉસકા બાર જહડકર, નહને હો યાં રહેથે સખ અકડકર
 સો હમ દીલગીર હોરહે સુધ ખીસર સખ, સુને હઝરતકે વાકેકી ખખર તખ
 પીકેસેભી ઉસે આનેઝગે ફલ, વલે થોડે ન જએસે બહોત અબલ.
 પીછે જખ તોસ ગુઝરે સાલ ઉસપર, દીખા એકરોઝ દુસરા હાલ ઉસપર.
 જહડાહએ ભુ' ઉપર ઉસકા સકલ બાર, ભરેહએ સરસે પાતકત ઉસપે સખ બાર
 સુને હએં તખ શહે ગાલીબકા વાકે, અલી ધખને અખીતાલીબકા વાકે.
 ઉસો દીનસે ઉસે ના ફુલ ફલ આએ, મગર પતોસે બોમાંરાં શફ પાએ.
 ભી એકદીન સુખહોકો દેખે તો નાખાહ, ઉડાહએ જહાડમેસે શોર ઓર આહ.
 સકલ જહડકર પડાહએ સખ વોહ પાલા, રવાંહએ ખુનકા બનમેસે નાલા.
 હમીં સુધ ખોકે તખ બોલેહએં સારે, પડીહએ કુછ મુસીબત આજ બારે.
 ખખર તખ કલ શહે કરબલાકા, સુને ઉસ સાખીરે દરદો બલાકા.
 કીએહએં હમ સભોંને આહો ઝારી, અંખ્યાંકે અખરસે બસ અસ્ક જરી.
 દીલ માતમમે' ચેહ ખુરરમ નકો હો, ઊઝામે' જહાડસે તુ કમ નકો હો.
 દીમર નુરૂલઅધમ્મા હએ કીતાબ એક, હીકાયત ઉસમે' લાએહએં સો ચેહ નેક
 સુન ઊસ નુરૂલઅધમ્માકી હીકાયત, રહે જસમે' સરાસર ગમકી આયત.
 ખુદાકા અરશ ઉસ ગમસે હલાહએ, અપસં જગાસે કુરસી ડલમલા હએ.
 શફકે ખુમે' ભર અસ્માન સારા, હુવાથા ધરતીકે તનકા ફુલારા.

અથે માત્રિસે સખ દરીયાલી બેશાં, સલી મછદ્યાં ઊછલતી હો ખરોશાં
 ઇમામેદીકે ગમસે વોહ દુખી સખ, હવામેં બએઠ પંખી શોરકર સખ
 કબુતર આ સુફેદ એક ભુપે ફીલહાલ, કીયા વોહ શહકે ખુમેં બાતોપરલાલ
 મદીનેમેં ગયા વધં કચેકે પરવાઝ, કે શહકે કલકા ઝાહેર કરે રાઝ
 રસુલુલ્લાહકે રોઝેકે ઊપર, લગા ચવતરફ ઉડને વોહ કબુતર
 નીકલ અહેલે મદીના સખ ધરોસે, દેખે ટપકેહએ ખું ઉસકે પરાંસે
 સભોને હાલ ઊસકા દેખ સુધ ભુલ, તખ ઉસ ઉકદમેં કરતેથે બહોત તુલ
 તલક ચંદરોઝ બાદઝ કરખલાસું, ખખર આઘ વહાં મારેહએ શહકું
 કીએ માલુમ સખને વોહ કબુતર, ગયા શહકી શહા દતકી ખખરકર
 જલદ પર મારતા આ બાવકી નાદ, કીયા હઝરતકે રોઝે પાસ ફરીઆદ
 કે ઉમ્મતકે જફાકારાં તુમહારે, જીમર ગોરોકે યું મેહેનતસે મારે
 લગે મેનેકો તખ સખ ખલક એકબાર, ઉઠા સારે મદીનેમેં ચેહ હંકાર
 બહોતહએ ખું ભરે પંખ્યાંકે ઉસ ઘાત, કીતાબાં ખીચ નકલાં ઓર હીકાયત
 સો ઊનમેં એક હીકાયત નેક હએ ફીર, દેખો કંઝુલમરાયખ ખીચ નાદીર
 ચહુદી એકથાલી ઉસકી દુખ્તર, અથી કદમેં સરો સુરતમેં અખ્તર
 કઝારા ઉસ હુવા દુખ્તરકો આઝાર, કીસે ના હોએ ઉસ આઝારસે સાર
 અંખ્યાંકા ઉસ ગયા આઝારસે નુર, રહી હો હાથ ઓર પાઓંસે માઝુર
 જો ઊસકે બાપકા ઊસ શહેરકે ભાર, અથા એક બાગ દીલકશ ઓર હવાદાર
 લીજ ઉસ બાગમેં દુખ્તરકો સાકીન, ગયા ઓર આપ રહે ઉસપાસ હરદીન
 કે કુછ આબો હવાકે વાં બદલસે, શફા શાયદકે પાવે બદ અમલસે
 સો ચકદીન શહેરકો કુછ કામ ખાતીર, ગયા દુખ્તરકો તનહા છોડ ઉસધીર
 કઝારા કામવોહ ફએસલ હુવા નઈ, રહા વોહ રાત સારી શહેરમેં વઈ
 ચેહ દુખ્તર યાં દુખ્યારી દીલકા નઈ અએન, અકેલી જહાડસે કાટી સભી રએન
 ફલકને યાં કીયા જખં સુખ્હો આગાઝ, ઉઠાએ ચવતરફ પંખીને આવાઝ
 દીમર એક જહાડપર એક મુરગ ન્યારા, બહોત પુર દરદ કરતા હએ પુકારા
 અવલસે દરદમેં રોતીથી દીલચુર, હુધ આવાઝસે બહોતીહી રંજુર
 કહી મએં ઉસ પંખી કન હરતરેહ જાગે, ઝરાલી ઉસકે દીલકા દરદ મએં પાઉં
 સો ઉસ આવાઝપર હો અશકે રેઝાં, ગઈ ઉસ જહાડપર ઉફતાં વ ખેઝાં
 નયન નઈ લી વલે ચુષ ચાલ પાઈ, ઉઠાકર સર લગી ઉસકો નીજહાઈ
 કઝારા તખ હલાયા વોહ પંખીપર, સો ટપકા ખુંદ એક બસકી અંખીપર

હુકાં ઉસ બુદસે રોશન આંખી તખ, તઅજબુખ કર ઉને ઊપર દેખી તખ
 જનાવર જહાડપર બએઠા હએ ગમનાક, ટપકતા હએ પરાંસે ઉસકે ખુ પાક
 ઉને અપની નયનપર તખ હતેલી, લહુકી જલદ ઉસને બુદ જહેલી
 મલી ઉસ બુદસે વોહ નએન દુસરા, હુવા ઉસ વક્ત રોશન નએન દુસરા
 બી બુદ ઉન હાથ પાંચોંપર મલી વોહ, ઉસી આં તંદુરસ્તી પા ચલી વોહ
 રહા નઈ દરદ બાકી ઊસકે તનમેં, રહી ખુશહાલહો ફીરનેકો બનમેં
 ઇતા ઉસકા હુવા તન સાફ રોશન, જે ઉસકે તનસે પાયા જેખ ગુલશન.
 જખ આયાબાપ ઉસકો નઈ પીછાના, ચેહ ઝન કોઈએર હએ કર ઉસકો જના
 નઝદીક આ ઊસકો પુછા અએ જમીલા, તુ કીસકી કઓન હએ તેરાકબીલા
 મેરી બીમાંર એક બેટી અથી યાં, નીપટ માઝુરથી પાંચોંસે ગઈ કાં
 લગી કહેનેકો વોહ જે સાર દુખ્તર, કે મએં હું વોહ તેરી ખીમાર દુખ્તર
 પદર ચેહ સુન હુવા શાદીસે બેહોશ, ખેડે પીછેસે ફેર અપના પંકડ હોશ
 કહા ચેહ હાલ ક્યું બદલા તેરા બોલ, ઉને અપના સકલ કીસ્સાં કહી બોલ
 પદરકો સાથલે ઉસ જહાડકનલા, કહી યાં મુરગથા દેખો હુવા કયા
 ઊને ઉસ જહાડપર બહોતીહી દેખા, સો ખુ આલુદ બએઠા મુરગ પાયા
 કહા. ઉસ મુરગકો યા અચ્ચોહત્તએર, તેરેમે કાંસે ખુબી એર ચેહ ખએર !
 તેરા પર બોલ કીસકે ખુમેં તર હએ, કે જસકે પાક ખુમેં ચેહ અસર હએ
 ચેહ ખુ કીસ બંદએ માબુદકા હએ, અસર જસકે કરમ એર જુદકા હએ
 જનાવર હુકમે હકસે તખ ઉસી સાત, લગા લખ બોલકર કરનેઠેતઈ ખાત
 કે તા દીલસે ચહુદી કુફરકો ઘોએ, ઇતા શાયદ હીકાયતકો સખખ હોએ
 કહા હમ કલકેતઈ કીતને જનાવર, ચલે દાનેકે ખાતીર મારતે પર
 પરાગંદા હોકર એકતરફકો ગએ, કીતે સાચત તલખમેં રીઝકકે રૂએ
 ગયા દો પહેર દીન ચડનેમને જખ, હુએ જંગલસતી સારે જમા સખ
 ઝમીંથી ગરમ સો જલને લગે પાંવ, ચલે એક જહાડકી ઘટ દેખકર છાંવ
 બએઠે હમ જકે સખ ઊસ જહાડ ઉપરાલ, ચકસસે એક અપના બોલતે હાલ
 ખુશાલીસાથ હમ મરગોલતેથે, જે કુછ ખાખેઅથે સો બોલતેથે
 બએઠેથે છાંવ તલ ખાતીર નશાંસે, તલક પુર હોલ આયા આસમાંસે
 નીદા હમના કે અએ મુરગાંનેગાફીલ, તુમ્હી યાં છાંવ તલ બએઠે હો ખુશદીલ
 ઇમામેદી હુસેન ઇબને પયમખર, હુવાહએ કરબલામેં આજ મુઝતર
 રહે વાં ખાસે ગરમીમેં બેતાખ, લગીહએ તુમકો ફીકરે દાના એર આખ

સકલ આંલમહયે ઉસકે ગમસે બરહમ, તુમ્હારે ક્યું નહીં કુશ્વ દીલ ઉપર ગમ.
 ખુદાકે હુકમસે સંખ હમ જનાવર, ઉડે તખ વાંસે કસ્તે કરખલાકર.
 સો પહોંચે કરખલાકો જખ હમીં સખ, કીયે હયે વાં શહીદ ઊસશાહકો તખ.
 સો બેઘખત્યાર ઊત્ર તનસે પડા મયે, જો ઉસકે ખુમેં રોરોકર રૂલા મયે.
 હમીં તખ સખ લગે કરનેકો ઝારી, મુજહે ઉન સખમેં બસ હુધ બેકરારી.
 લહુ વોહ હયે મેરે ચેહ તનપે ઝાહીર, ચેહ ખુદે ઉસ કાંને જોહરકે જવાહીર.
 ચેહ ખુ હયે ઊસ ઇમામે બાવશકા, લહુ હયે નુરે ચરમેં મુસ્તશકા.
 લહુ ચેહ સચ્ચદે માસુમકા હયે, બલામેં મુખતેલા મઝલુમકા હયે.
 લંહુ હયે દીદયે અંજુમકો અંજન, ચેહ ખુ હયે આસમાંકે મુંહકો મંજન.
 જહાં એક ખુદે ઊસ ખુકા પડે ગર, વહાંપર ખજેરો બરકત હોવે વાફર.
 ચહુદી ખુકી સુન તારીફે ઉસસે, દેખા દુખતરકી તંદુરસ્તી ઉસસે.
 કહા દીલમેં હુસેને પાકકા જદ, જસે સખ ખલક કહેતેયે મોહમ્મદ.
 અગર વોહ શખ્સ પચેગમખર ન હોતા, તમામી ખલકકા મેહેતર ન હોતા.
 તો ઊસકે આજ ઉસ ફરજંદકા ખુન, નહોતા ઇન અજખ ખુબ્યોસે માનુન.
 સો લાયા સખ કબીલે સાથ ઇમાન, હુવાહયે બોલ ખુદ કલમા મુસલમાન.
 અઝીઝાં કાનસે ઇનસાફકે સુન, ખુદા લોગોંકે ખુકા ચેહ દેખો ગુન
 કીતોંકે કુફરકો ઊસ ખુને ધોયા, કીતોંકે તુખમે ઇમાં દીલમેં બોયા.
 ઇતા આયાહુ કીસ્સેપર સરાંકે, શહાદતકે સહેનકે સરવરાંકે.

હીકાયત શહીદોંકે સરકી યૌર રૂબુ ફરમાના જનાબ
 ઝયેનુલ આબેદીકા કરખલાસે તરફ શામકે
 યૌર બાકી હાલ જોરાહમેં ગુઝરા.

મંઝા સખ સર શહીદોંકે અમરને, લગા લોગાં ઊપર તકસીમ કરને
 ખુલા લશકરકે અપને મેહેતરોંકે, દીયા તકસીમ કર સારે સરોંકો.

પીછે સર શાહકા મંગવાકે ખાનાસ, દીયા ખુની યઝીદે અખતહા પાસ.
 કહા ઊસકો અવલ કુફેકો તુ જ, સો અખદુક્ષાહ કને ઇસ સરકો પહોંચા.
 કીયા કુફેતરક ઊસકો રવાના, અપી ઊસ દીન કીયા કરબલામે ઠાના.
 મંગાં મુરદોંકો અપને ગંજ મારા, જનાઝેકી નમાઝ ઉસપર ગુઝારા.
 ગડાયા ભુમે વોહ તનહાએ મુરદાર, છન્હોંકીથી ઝમી સોહબતસે બેઝાર.
 શહાંકે ઓર શહીદાંકે તનાં સખ, પડેથે વોહ લહુ ઓરા ખાકમે તખ.
 બચેઠે રોતેથે અહેલેખએત દો દીન, લીયા પાંની ન ખાનેકી ખખર કીત.
 પડેથે ભુપે સખ સર ડાલ અપના, ખુદાસે બોલતેથે હાલ અપના.
 સો તીસરી સુખહો કરને મુદમ ઇઝહાર, જખ આયા શખકે પરદેસે સુરજ ભાર.
 અમર બોલા હરમકો શાહકે લાઓ, સકલ ખુરકે પીના ઊટોંપે બીઠલાઓ.
 જમા હો સખ હરમ રનપરસે જખ આએ, શહીદાંકે તનાપર શખ નઝર લાએ.
 ઘડાં દેખે બગએર શરકે પડેહએ, લહુ ઓર ખાકમે શારે પડેહએ.
 તન અપને ભાઇકા ઝએનખને નાગાહ, દેખે બે શર પડાહએ તો કીએ આહ.
 બહોત રોનેલગી ફરીઆદસે તદ, કહે વા ફાતમા ઓર વા મોહમ્મદ.
 તુમ્હારા ચેહ હુસેન અએશા પીઆરા, પડાહએ કયું દેખો માટીમે શારા
 તુમ્હી રખતેથે શખ શીને ઉપર મું, પડાહએ આજ ઊશપર ખાક આહ ખું.
 તુમ્હારી ખાંદાં ખારીમને આજ, દેખો કયુંહએ ગીરફતારીમને આજ.
 બી હાંકાંમાર કહેતેથે ખુદાયા, તેરે ખ્યારે પયમખરકા વોહ બયા.
 પડાહએ ખાકમે વોહ સરવે કદ કયું, સુખાહએ ખ્યાસસે નાઝુકખદન કયું.
 ઇતા મએ કીસ વઝેસે દીલકો ઘટકર, યહાં મએ જઊં અપના ભાઇ સટકર.
 વતનસે ભાઇકે સંગાત આઇ, યહાંસે કયું ચલે કરકર જુદાઇ.
 ગરઝ ઝએનખને યું દુખસે પલાઇ, સો સારે દોસ્તો દુશખનકો રલાઇ.
 અમરને જો સરાં ખાકી અથે સો, રવાના કર આગે ફેર ઉઠ ચલા વો.
 આગે દો દીનસે છસને લેકે સર શાહ, ગયાઆ જલ્દ હો કુફેકો લે રાહ.
 સો ઊસકા રાહમેં ઘરથા ઊસી ઠાર, અથા કુફેસે એક ફરસંગ અએલાર.
 ઊતર અપને કીયા ઊસ ઘરમેં મંઝોલ, ઉત્તથો એક અવરત ઘરમેં ફાઝીલ.
 અથી વોહ નેક અવરત કઓમે અનસાર, થી એકતે મએતકી દીતસે હવાદાર.
 વોહ કાફીર સર લખા ઊસસે છુપાને, રખા સર શાહકા તંદુર મ્યાને.
 પુછી અવરતને કાંથા તુ ઇતે રોજ, અથા કીસ કામમેં મશગુલ હન્નોઝ.
 કહા અવરતસે વોહ મક્કાર પુર ફન, યઝીદકા યાં અથા એક શખ્સ દુશમન.

ગયાથા મળ્યે જલકરનેકો ઉસ સાત, યેહ સુન અવરતને કુછ બોલી નહીં ખાત
 કીંઈ લા ઉસ આગે ખાનેકો હાઝીર, સો ખાના ખાકે સોયા ધરમેં કાફીર.
 વોહ અવસ્તકો આગેસેથી સંઆદત, હમેશાથી નમાઝે શખકી આદત.
 સો આધીરાત ગુઝરી પર નેકોકાર, હુધ જખ વોહ નમાઝે શખકો બેદાર.
 ગઈ ઉસ ધરમેંથા જસ ધરમેં તંદુર, દેખી તંદુરસેહયે જોશમેં નુર.
 ઇતા હયે નુરકો ઉસ ધરમને બલ, લગે ગોયા હઝારાં શમયો મશઅલ.
 તઅજબજુબ કર કહી સુખહાન અલ્લાહ, કહાંસે યેહ હુવા હયે નુર નાગાહ.
 કોઈ નઈ આજ ઇસ તંદુરમેં આગ, કહાંસે ઇસમને હયે નુરકા લાગ.
 દેખીભી ખુબસુરત ચાર અવરાત, ફલકપરસે તલે આઈ ઉસી સાત.
 વોહ ચારોં મેંસે લેએક સરકા અવલ, લગીંરોનેકો અપને મુંહપે મલમલ.
 કહી અયે બેકસો મઝલુમે માદર, કીયામતમેં સખા ખલ્લાકે દાવર.
 તેરે સખ કાતીલાંસે લેવેગા દાદ, કરેગા ફઝલસે હમનાકો વોહ શાદ.
 તેરા મળ્યે હાથ લે ખુસે કફન નમ, સદગી અરશપર જ હાથ મોહકમ.
 હો લરઝાં અરશ સારા હલેમલેગા, સભી મહશરમેં આલમ ખલખલેગા.
 મેરે રોનેસે આલમ રોવેગા સખ, કીયામતપર કીયામત હોએગા સખ.
 એરશસે ના ઉઠાઝિં આપના હાત, જલગ પાવેં દંદી મેરે મકાફાત.
 ગરઝ ચારોં ઝનાં રો રો અજબખ, હુયે તંદુરમેં રખ સરકો ગાયખ.
 રખ ઉસ અવરતને વોહ તાઝીમ સરકા, ભી રોના ઉસ ઝનાંને મક્તખરકા.
 તુરત તંદુરમેં જ હાથ ડાલી, મુખારક સરકો ઉસમેંસે નીકાલી.
 દેખીથી શાહકો કઈ ખાર ગ્યાની, સો વોહ સર શાહકા હયે કર પછાની.
 પડી તખ ભુપે નારા કરક બેહોશ, તલક આઈ નીદા હાતીફસે દર ગોશ.
 કે તુ ઉઠ હુયે તેરા શોહર ગુનાગાર, ન હોગી ઇસ ગુનાહમેં તુ ગીરફતાર.
 પુછી તખ કઓનથી વોહ ચાર નારયાં, જો કોઈ ઊસ સરપેરોરો આહ મારયાં
 જવાખ આયા ઉસેહાંતીફસીતી ફીર, જો ઇન સખસે અવલ લેને ચલી સીર.
 મુંહ ઉપર અપને ચોર સીનેયે લાઈ, જીયાદા સખસે રોરોકર પલાઈ.
 સો વોહથી ફાતમા બીનતે પયમખર, અથી દુસરી ખુદેખ ઉનકી માદર.
 સીયુમથી આસીઆ ચવથીથી પરચમ, અથી વોહ ચારઝન પાકે મુકરરમ.
 પીછે વોહ નેક જવહર જોશમેં આ, દેખી નઈ આપને બીન કોઈ દુખ.
 ઉઠા ઉસ સરકો બોસાં દેકે રો રો, ગુલાબો મુસ્ક લા તાઝીમસે થો.
 કીંઈ કંધી ખઝાં મુશકીં ખુલખર, સદીહયે દામેં ખુરશીદે ફલકપર.
 રર

જેહ સરકો પાક એક જગામેં ધરકર, સો આઈ જલ્દ અપને દુસરે ધર
 સોતાથા ધરમેં વોહ બદબખ્તે ખુની, ઉઠાકર નીંદમેં સે ડિસકો બોલી
 ચેહ સર કીસ શહીદા તુંદુરમેં તું, રખાથા ડાલ અથે મજહુલ બદગું ?
 ચેહ પએગમખરકે હથે ફરજંદકા સરતુ ઉઠ ચોર દેખ કયા ઊસ સરકી ખાતીર
 પડાહથે શોર સારા ઇન્સો જામેં; સલી ગુલ શોરહથે હકત આસમાંમેં
 મલાયક ફયોજ ફયોજ આતેથે ભારી, તવાફ ઊસ સરકી આ કરતેહથે ઝારી
 તુજહે ઊસ સરકે હકમેં બેઅદબ દેખ, તેરે પર લાન કર જતેહથે હરથેક
 મુજહેહથે અબ તેરી સોહબતસે ઇનકાર, હુધ મથે દોજહાંમેં તુજહેસે બેઝાર
 સો વધ ગુસ્સેસે આદર સર ઊપર ડાલ, ચલી ધરસે નીકલકર ભાર ફીલહાલ
 વોહ મુઝી ઊસકે પીછે લગ કહા યું, મેરે તીફલાં યતીમાં કર ચલી ક્યું.
 ઉને વાંસેં જવાબ ઊસકો દીધ ફીર, કે અથે બદબખ્ત અથે મલઉન મુદખીર
 નખીકે નધં યતીમાંકા તુજહે ગમ, તેરે જવેં યતીમાં દર જહન્નમ.
 ચેહ બોલી સોહી જલ્દી કર ગઈ વઈ, કીસીનેફર ઉસે દેખા નહીં કઈ.
 પીશેમાં હોકે વોહ મલઊં ફીર તબ, સો ધરમેં આ બીછોનેપર ગીરા તબ.
 સુખહો હોતેડીમેં કર ઇજતેરાખી, તબકમેં લેકે વોહ સર આફતાખી.
 લીજ સરકો રખા મરદુદ ખન્નાસ, સો અબદુલ્લાહ ઝીયાદી બેહમતી પાસ.
 વોહ સરકો ઊસ હરામીને દેખાજબ, અથી એક ચોખ ઊસકે હાથમેં તબ.
 ખુદાકા કહેર હો ઊસ બેઅદબપર, જો મારા ચોખ શહઝાદેકે લખપર.
 તબ ઊસ મજલસમનેથે ઝએદે અરકમ, જો હઝરતકે સાહા ખીથે મુકરરમ.
 ખરેશાં હો જગરસે મારકર આહ, કહા અથે ઇબને મરજાં સખત ગુમરાહ.
 નકો લા ચોખકો ઇસ લખ ઊપદ તુ, નકો તરકે અદબ કર ઇસ કદર તુ.
 ખુદાકી હથે કસમ કઈ ખાર કઈ દીન, નહીં સકતાહું મથેં તેદાદસે ગીન.
 જો હઝરત ઇસ લખાંકો લખસે ચુસે, દીએહથે ઇસ દહન ઉપરાત બોસે.
 સો બોલે સોહી વઈ રોનેલગે ઝાર, લગે રોનેકો સખ મજલસકે હુઝાર.
 સો અબદુલ્લાહને બોલા હોકે બરહમ, ન હોતા પીર તુ અથે ઝએદે અરકમ.
 ચેહ ખાતાં સુન તેરી ના હારતા મથેં, તેરી ઇસવકત ગરદન મારતા મથેં.
 અથા તબ ઝએદે લાનત કર સરખકો, મુખાતબ કર કહા અહેલે અરખકો.
 તું યું અકલસે નામોસ ખોના, તુમહારસે ખુદા રાઝી ન હોના.
 ખાતમાકા ચોર અલીકા, નથા ચેહ ઇબને મરજને કલીકા.
 સો ઊસ ફરજંદે હએદરકો સટે માર, બીહાથે ઊસ લઈકો કરકે સરદાર.

કીચે હમ તુમસે મળ્ય રોશનઝમીરી, વડે જખ ઇખને મરજકો અમીરી
 સુખન યું બોલકર પીરે કહન સાલ, ગયા હચે ખાક ઊસ મજલસઉપરડાલ
 સો અબદુદ્દલાહને ઊસખાતાકો ખાતાવ, કહા ઇસ સરકો ફેર લશકરમેં લેખવ
 કે ચેહ સરખી લગા નેઝેપે ધર હાથ, લે આનુ શહેરમેં ચેહ સર સરાં સાથ
 ઇતા યાંસે કરૂં મચેં દુસરા કાલ, શહીદાંકે તનાપર જો પડા હાલ
 સો અહેલે આરઝાને ચેહ ખબર સુન, તખ આચે કરબલામેં બેખલા ઊન
 દેખે તખ વાં ધડાં બહોત હચેં બેસર, પડેહચેં ખાકો ખુમેં મીસલે ગૌકર
 સુને ફેર આહો ઝારીકા પુકારા, વડે દીખતા નહીંહચે કોઈ યારા
 સો વોહ રોતેથે જખ બસ હોકે બેહાલ, શહીદાંકા દેખે ખવારીસે ચેહ હાલ
 પીછે સારે વોહ અહેલે આરઝીના, ગરોહ પાક ખાતીન સાફ સીનાં
 મીલાકર સખ તત્તમંકો એક ઠારે, જમાઅતસે નમાઝ ઊનપર ગુઝારે
 ઊસી જગામેં વોહ ખુની કરૂંન સખ, સો કબરાં ખોદકર કીતે દફન સખ
 અમર જતા અથા જો લે સરાં સંગ, રહા કુફ્રેસે જખ વોહ એક ફરસંગ
 ઊશે તખ વાં દીચે વોહ શાહકા સર, રખા નેઝે ઊપર સર હાચે દીગર
 હરમ ઊંટાંપે સર નેઝેકે ઊપરાલ, કીયા કાફીરને લે કુફ્રે તરફ ચાલ
 રહે જો નીત નખીકે ગોદમેં સર, અજખ હુચે આજ ચેહ નેઝેકે ઊપર
 કીયા દુનીયાને ચેહ ખાસાં સીતી કેદ, તો હમના ઊસસે ક્યા ખુબી કી ઉમેદ
 ભલા હચેં સખસે લેકર અખ કીનારા, ગમાયા યાદે હકમેં ઊમર સારા
 ખબર લશકરકે આનેકા ઝીયાદી, સુના સો શહેરમેં કીતા મુનાદી
 કે કઈ કુફ્રેકે મ્યાનેસે સીલાહદાર, અગે હોને ન જવે શહેરકે ભાર
 બી ભેજ દસ હઝાર અસવાર નામી, ખડે રહેથે ગટ્ટ્યાં બંદ કર તમામી
 કે ફીતના બા ઊઠે ઓર શોરશે આમ, બના સો ફીરકે ના જવે ખીખર કામ
 તલક આયા અમર લશકરકો લે સાત, સરાં નેઝેપે અહેલેખચેત સંગાત
 શહાડિ વોહ સરા દેખેં જાનહોને, લગે હચેં આહકર ઊસ વકત રોને
 મુખાલીફથે કીતે બેદીનો ઇમાં, લગે ઊન સાથ રોને હો યતીમાં
 ધુગાં વોહ સુનકે ઝચેનુલ આબેદી આપ, કહેતેથે સરકો શહાડદેખ અચેખાપ
 તેરેપર આજ ચેહ રોતેહચેં સારે, તુજહે બશ કચોનસે લોગોંને મારે
 મુખારક શાહકા સર સખ સરાંમેં, જહલકતાથા ચંદર જું અખતરાંમેં
 હોવે સર સુરકા જીનકે મુકાબીલ, જગ ઊસકે દેખનેસે જવે મીલમીલ
 કીયા હચેં એક રીવાયત ઝચેદે અરકમ, જોથા સખ રાસ્તીસે મારતા દમ

કે અચ્ચે સર શાહ ઊસ મઝલુમકા જખ, ફીરાતેથે સકલ કુફ્રેમને તખ
 દંરીયા ખોલકર કઈ અપને ઘરકા, બચ્ચેઠાથા જ ગુઝર હોતાથા સરકા
 તલક લાચે ફીરાને શાહકા સર, સો આ નીકલા યકાંચક મુજ્હ બરાબર
 સુના તખ શહકે લખસે ખુશ ઇલ્લાહાન, જો પડતેથે કીતે આયાતે કુરઆન .
 મુજ્હ લરઝા છુટા દેખા સો વોહ હાલ, બદનપર સખ ખડે રહે બચ્ચેઠાસે બાલ
 સો મચ્ચે બેઈખતીઆર અપના દહન ખોલ, મોહખતસે મેરા કર યુંઉઠા બોલ
 વહીં બોલા કે યા ઇબને પયમબર, ખુદાકીસું યેહ બેશક હચ્ચે તેરા સર
 તેરેપર મચ્ચોતકા કુછ નઈ હચ્ચે આસાર, વલેકીં સીરતમીં દારીં ઇલાહાર
 મુખારક સરસે ઊસ હોઠોને ઊસ ઘાત, કીતે પડતે સુને મસહફકે આયાલ
 ગરઝ સમ શહેરમેં શહકા ફીરા સર, લેઆચે હચ્ચે વોહ અબદુલ્લાહકનેસર
 વોહ મલકીં હાથમેં સરકો ઊઠાયા, નઝર જખ ઊસ ગુલેસું બુલપે ભાયા
 જો લરઝા હાથમેં નઈ રખસકા સર, અપસકી રાનપર તખ વોહ રખા સર
 સભી મજલસમેંથા સર તુરે અફશાં, વલેથા સાહેબે માહે દરખશાં
 મહેકતેથે દોનોં યું જુલ્ફે મુશકીં, અથા હર ઝખ્ખ ગોયા નાઈચેચીં
 ગુલેસું બુલ અથે વોહ ખુમને નમ, વલે જન્નતકેથે ખુશખોશે હમદમ
 કહેતાથા જખ કે અબદુલ્લાહ ફાજર, રખાથા શહકા અને રાનપર શર
 તખ ઊશ શરશે લહુકી બુદ જુ નીર, છુટા તનમેં અફુકે કરકે તાશીર
 ચલા ફીલહાલ ઊશકી રખતકો ફેડ, ભી ઊશકી રાનકો ચોરરખતકો ફેડ
 ઝમીકો છેદકર ખુને મુકરરમ, આગે કાલગ ગયા વલ્લાહો આલમ
 દંદયાંકો જખ લગા વોહ ઝખ્ખ કારી, મરેલગથા લહુ પીપ ઊશશે જરી
 ગંદી ઊશ ઝખ્ખશે ચલને લગી બોચે, જો ઊશકે પાશ જ શકતા નથા કોચે
 બઝાંચલકીસ્સા અહેલેખચેતકો લાચે, સભોકોચેકતરફ મજલસમેં બીઠલાચે
 જો અબદુલ્લાહને ઝચ્ચેનુલ આબેદીકું, જો દેખા સો પુછા તખ કચ્ચોન હચ્ચેતું
 કહે મચ્ચેહું હુશેન ઇબને અલી આજ, રહા નઈ કોઈ મરદાંમેં મેરે બાજ
 મેરે મારે જીન્હોને નાઝનીંતન, સઝા ઉન સખકા પાવેગે ખુદાકન
 કીયામતમેં હોવેગા દાદ સખકા, સુનેગા હક સખા ફરીયાદ સખકા
 દેખો શહઝાદકી યેહ સાફ તકરીર, લગેહચ્ચે દીલપે અબદુલ્લાહકે જુ તીર
 ગઝખમેં આકે બોલા ઊસકો લેખવ, સર ઊસકા જલ્દ મુજ્હકન કાટકર લાવ
 યેહ સુન મરદુદકે સારે મવકકલ, ગચ્ચે શહઝાદચ્ચે મઝલુમપર ચલ
 ચલે માસુમકો ફેર મારને જખ, તખ ઊઠ જલ્દીસે જ બીલગી હચ્ચે ઝચ્ચેનખ

કહી અધિ સુન અએ અખદુક્ષાહ મલઉન, બીખેરે તુ ઊને સાદાતકે ખુન
હનોઝ ઉસકે લહુશૈ નધં. હુવા શેર, જે મંગતાહી કતલ કરને ઉશે ફેર
અગર દેતાહએ નાહક ઉસકો આઝાર, તો ઉસશે હાથ રખ અવલસુજહે માર
કહે શહઝાદને મત કુછ કહો તુમ, ઉશે મએ બોલતાહું ચુપ રહો તુમ
કહે અએ ધખને મરજાં તુ સીતમગર, દીખાતા હએ મુજહે તુ કલકા ડર
હમેશા હએ કતલકા હમકો આદત, શહાદતકો સમજહતેહએ શખ્યાદત
જે રાહત હએ ખુદાકે પાસ હમકો, નહીં કુછ મઓતકા વીશવાસ હમકો
દુનીયાકી ઝીંદગી હએ ખવાબે નમની, બલક ફાની હએ નકશે આબે નમની
સખબ દુનીયાસીતી આઝાદહએ હમ, ખુદાકે પાસ જતે શાદ હએ હમ .
યેહ સુન બોલા હએ અખદુલ્લાહનેઢંગ, ઉનહોંકી મએ હુવા ખાતેસેદીલતંગ
યેહ અહેલેબએતકો મુજહ સરસે ટાલા, લીજકર એક સરામે ઈનકો ડાલો
ઉઠાકર વાંશે અહેલેબએત સારે, લે ઉનકો એક સરામે જ ઉતારે
શો અખદુલ્લાહકેંડરશે આનકે કોઈ, ન. જવે હાલ ઉનકા પુછને કોઈ
દેખો ફાજરને અહેલેબએત અતહાર, રખા યું કએદશે ચંદરોઝ ઉસ ઠાર
બજાં સંબકો બુલાકર જનીબે શામ, કીયા ઉનકે ચલાનેકા સરજમ
કહા તખ શીમરકો લે ફઓજ સંગાત, શો અહેલેબએતકો લેજ સરાં સાથ
શો લે સંગાત સખકો શીમરે જહીલ, ચલાજતા અથા મંઝીલ બ મંઝીલ
હરેક મંઝીલમને ઉનશે કરામાત, નવે હોતેથે ઝાહીર ઘાતંપર ઘાત
અગર વોહ મોજહે મએ સખ સરાસર, લીખું-તો એક જુદાહોવેગો દફતર
સખબ બાઝે ફઝાયલકા અયાં મએ, કરં દખની ઝખાંમે કર બયાં મએ
જે કુછ વાંરાહમે વાકે હુવા તો, હીકાયત ઉનમેશે એક હએ નવા વો
દે યેહ પહુંચે હએ જબ હૂમરાકો સારે, બુલંદી શહેરશેથી એક કીનારે
યહુદી એક યહયા નેક મહઝર, બુલંદીપર રહે ઉસ બાંધકર ઘર
ઉને ઉસ ખલ્કકા હલચલ જે પાયા, આગે હોને ઉતરકર વાંશે આયા
નઝરમે લા હુબુરમે ખલ્ક સારા, લગા કરને સર ઉનકા વોહ નઝારા
સરાંમે સર દેખા વોહ શાહકા તખ, હએ ઉસકે ઝીકરશે જું બીશમને લખ
આગે હો ટુક રખા આવાઝપર કાન, સુના પડતેથે જે આયાતે કુરઆન
કહા ઉસ સરમે સખકો ખરતરી હએ, કહો યેહ કીસ ગગનકા મુશ્તરી હએ
કહે યેહ હએ હૂશન અલી સરદ, ઇશે માં ફાતમા બીનતે મોહમ્મદ
યેહ સુન યહયા કહા અદલાહોઅકબર, બીલાશક દોજહાંકા હએ યેહ સરવર

ચેહ ખરહક હયે ખુદાકા ખરગુઝીદા, મોહમ્મદ મુસ્તફાકા નુર દીદ
 અમર દી ઇસકે જંદકા હક નહોતા, તો ઇસકે લખમેં ચેહ બુખીશ નહોતા
 કીયા ઇમાનકા ફીલહાલ ઇકરાર, નીકાલા સરશે અપના જંદ દસ્તાર
 શો ઉશ દસ્તારકે ટુકડે કીયા વધ, શો અહેલેખયેતકો એક એક દીયા વધ.
 બી એક જમેમેં રખ દીનાર દોશો, દીયાહયે ભેજ તખ શજ્જદકો તો
 શરાંપર જે મચકલથે ખટાકર, કહાં યહયાકો સારોંકો ડટાકર
 ચેહ શખહયે શામકે વાલીક દુશમન, ઉન્હોંશે ઇસકદર તુ મત લગા મન
 કીયા હયે બશ હીમાયત ઉનકી દરપેશ, મગરનઈ હયેતુજહે મરનેકા અદેશ
 તુ યાંશે જુ ધગરના ઉનકી ખાતર, ઉડાતેહયેં તેરે તનશે અનાશર
 અથા યહયા મોહબતમેં જે શરશાર, મંગા ખાતમકે હાતાં જંદ તલવાર
 ખડક લે હાથ ગ્યાની તોલતે વોહ, ચલા અજ્ઞાહોઅકબર બોલતે વોહ
 લગાલગ પાંચ મુઝયાંકો ખપાયા, આપી આખીર શહાદત વાંહી પાયા
 રહે યહયાપે હરઆં રહમત અજ્ઞાહ, રહો કાતીલપે ઉશકે ઝેહમત અજ્ઞાહ
 કબર ઉશ મોમીને કામીલકા પુરનુર, જંદ ઉનકે શખ રોઝમેં અથાહુર
 જેકોઈ આતાહયે વાંધર દીલમને આશ, દોઆ મકબુલ હોતી હયે કબર પાસ.
 દુખ બોલું મયેં ઉસ સરકી કરામત, સરેસર હાયે નાદરકા કરાનત.
 વહાંસે ચલકે સારે લશકરી મીલ, જ્યાં પહોંચેહયેં જનઝદીક મોસીલ.
 જે ભેજે હાકીમેં મોશીલકો પયેગામ, યઝીદકા એક કીયે હમને બડા કામ
 નખીકી આતપર હમ તેગ ખરશાયે, શો અહેલેખયેતકો હમ બંદકર લાયે
 તેરી મંઝીલમેં આનેશેહમારે, તુજહેલી ફખરહયે આલંમમેં શારે
 સુનો શખ શહેરકે કુચે વં ખઝાર, હમારે આ તુ ઇસ્તીકબાલકો ભાર
 તશદદુક કર તખક ફેર બશ ઝરો શોમ, મોહય્યા કર બખલા શરતે તાઝીમ
 ચેહ સુનકર હાકીમેં મોસીલને પયેગામ, બુતાર્યા શહેરકે શખ ખાશઆરઆમ
 કહે અયે કયોમ આતાહયે ગુનાહગાર, ન હોના ઉનશે મીંતકર ખુદગીરફતાર
 ચેહ શારેહયેં ખુદાકે પાશ મગજુબ, ઉન્હોંકો શહેરમેં લાના નહીં ખુબ
 શરીહન ઉશમને ખામીહયે હમકો, કીયામત લગ ચેહ બંદનામીહયે હમકો!
 ઉન્હોંકો કુછ અલુકા ભેજ લાને, કહો યા તુમકો રૂખશત નઈહયે આને
 ચેહ શખ મુઝયાંને તખ કરકરકે અફશોશ, ગયે મોશીલકા સટ પયેલાડ દોકોશ
 સો એક જગામેં ચેહ શારે ઉતરકર, રખે શર શાહકા લા એક પથરપર
 ટપક ઉશ શરશે ખુંકી બુદ ફીલહાલ, ગયા પથરઅંદર જુ કાનમેં લાલ

હરેક આશુરકે દીન બેઅંદાઝા, ગીરે ને ઉસ પથરસે ખુન તાઝા.
 સભી અતરાફસે વાં આકે આલમ, ઇમામેદીનકા કરતેથે માતમ.
 જલગ અખદુલમલક મરવાંને ઝાલીમ, સુના ઉમ સંગકા અહેવાલ સાલીમ.
 સો ઊસ બદખખતને લે ચલ જહાંસે, ઉડાયા ઉસ પથરકો ઊસ મકાંસે.
 અસર ઊસ સગકા ફેર કઈ ન પાયા, સો વાં એક ગુબજે આલી બનાયા.
 બહોત તકસીફકાં કર ઊસ ઉપર કાલ, રખેહયે ગુબજે નુકતા ઉસે નામ.
 જખ આતા હયે મોહરરમ સખ જગતમાં, બખલાતેહયે રસમે તાઝીયત વાં
 ખુદા હંસકા કરાવે આપ માતમ, નહોવેગા કીસીસે વોહ કભી કમ.
 અઝીઝાં ચેહ અજખ હયે ટુક રખે. ગોશ, કે ખુ ચેહ સગસે તાઝા કરે નેશ.
 સો ઉસસે એક હીકાયત હયે અજખતર, ને એકહયે શેરકી સુરત-પથરપર
 સો હર આશુરકો વોહભી દુખી હો, અખ્યાંસે ઊસકે ચલતેકયે જહડે દો.
 જમા હો ઉસકને અતરાફકે લોગ, બહોત લેતેકયે શાહકા માતમો સોગ.
 ચક્રી દેમ કરકે ઉસ પાનીકો સારે, લીખ પાનીકો પીતેહયે દુખ્યારે
 સુનેપર દરદો ગમ ઉસ તીશનગાંકા, ઉઠે દીલ જલકે ભું ચેર આસમાંકા.
 ઉઠે હસ ગમસે ગોગા બકરોબરસે, છુટે હસ ગમસીતી પાનો પથરસે
 અજખ વોહ કહેર બાતીન બેખબરથાં, કે હસકા દીલ પથરસે સખતતરથા.
 હકીકતમે વોહ ક્યુંકર આદમી હોયે, ને સુનકદ ઉસ વઝેકા ગમ નહીં રાંચે
 દુજે દીન વાંસે ઉઠકર શીખ બેદીન, લીયા રખ જનીબે શહેરે નસીબીન.
 વહાં હાકીમ અથા મંસુર ઇલયાસ, ખખર આનેકી બેખ શરમકે ઘાસ
 ખખર ચેહ સુનકે વોહ નાપાક તીનત, દીયા સખ શહેરકો એક વકત ઝીનત
 રખા જખ શરમને પા શોર ગ્યાની, પીનાચે શેરે હકકો દો ગ્યાની.
 સોં વધ બીજલી ગગન ઊપરાલસે આ, દેખો એકદમમે ખાલી બાહેર આયા
 ચેહ શુભી દેખ ઉસ અખતર કને કોઈ, ગયા નઈ બલકે ઉસ લશકરકનેકોઈ.
 વહાંસે હો ખીજલ શરમે બદ અફઆલ, કીયા જખ ઉઠકે દુસરે શહેરપર ચાલ
 અથે ઉસ જચે હાકીમંદો બીરાદર, હરેકકો શહેરકે એક હાથકા દર.
 મંગે હોનેકેતઈ હરએક જહીલ, સરાં આતેહી દરવાઝેસે દાખીલ.
 જહાલતસે દોનોં આપસમે ખા તચેશ, જહગડનેકો લગે સખ છોડકર અચેશ
 દોનોં ભાયાં મનેસે એક હુવા ઠોર, ઉઠા સખ શહેરમે ને ચવતરક શોર.
 રખા જખ શહેરખ્યાને તો કદમ ચુમ, ઉઠી વાં સખ ખુદાકે કહેરકી ધુમ
 તકખખર શરમકા વહમી હુવા તખ, ભી લશકર સખ સરા સીમા હુવા તખ.

નકુછ ફેર કીસકેતઈ ઇજઝત તલખકર, ચલાહએ વાંસે ફેર કસ્ટે હલખકર.
હલખકન એકથા જરખત ઉપર માંવ, કહેતેથે કીલ્લએ મામુંર ઊસે નાંવ.
ચહુદી સખ ઉંઠે વાંકે રહેનહાર, ચહુદી વોહ અથા લોગોંપે સરદાર.
સભી ખુનતે અથે વોહ કીમતી થાત્ર, રખે હર કોઈ ઊસ કપડેકા અરમાન.
દુખ એક મરદથા નેકા ખીસાલી, કરે ઉંસ કીલેપર નીત કોતવાલી.
અઝીઝ ઉંસ નેક ખસલતકા જોથા નામ, ચહુદી સખ ઉંસે કરતેથે ઇકરામ.
કહા પહોંચે ચેહ કાફીર લશકરી જખ, પડે ઉંસ કીલેકે પાએમને સખ.
ગુઝરે ઉંસ જએપર દીન ઓર હુધરએન, ફલકપર સખ સીતારોંકે ખુલે નએન.
શહેરખાનોકી ખીદમતમે કનીઝ એક, અથી શીરીં સુખન સુરતમને નેક.
લતાફત ઓર મલાહતમે યગાના, અથી ખુખીમને શીરીં ઝમાના.
દો નાઝુક લખ અથે જો લાલ સએરાખ, કમંદ જએસે અથે દો ઝુલફર તાખ.
ઉંને જખ શહેરખાનોકા ખદન દેખ, ખદન ઉપરાલ ફાટા પએરહન દેખ.
કીઈ તખ યાદ ખુશ ગુઝરાન ઉંનકા, અવલકી ખખશીશાં ઓર દાદ ઉંનકા.
અથા જખ નાઝો ન્યામતકા હંગામા, મુરસ્સાકા ઊસે ખખશેથે જમા.
દેખી જખ ઉંનપે અએસા હાલો ઇફલાસ, વોહ તખ જમા અથા મવજુદ.
ઉંસ પાસ.

સો ઝારોઝારોનેકો લગી તખ, ઇજઝત કીલેપર જને મંગી તખ.
ઇરાદા ઉંસકે દીલમેં યુંથા અકસર, જો ઊંસ જમેકો લેજના કીલેપર.
એવજમેં ઉંસકે દુસરે દીનથા વાફીર, લે આવે જમઆ અહેલેખએત ખાતીર.
કહી તખ શહેરખાનો તુજહકો એકપાર, કીએ હએ શાહને આઝાદ મુખ્તાર.
તુ જજસ જએપર તેરા મંગે દીલ, કુછ આમદરફતકા તુજહ નઈ હએ મુશકીલ.
સો ઊહ શીરીં ગઈ ઉંસ કીલે ઊપર, દેખી તખ કીલેકો વોહ ખંદ હએ દર.
સભી ઊસવક્ત ગુઝરીથી પહેર રાત, સો મારી કીલેકે દરવાઝેપર હાત.
અઝીઝ ઊસવક્તમે દેખા અથા ખવાખ, સો આકર મુંતઝીરખએઠાથાદરખાખ.
દોયા આવાઝ તુ શીરીં હએ સય ખોલ, કે અંદર તું કીલેકો તુજહકો દર ખોલ.
કહી તહકીક શીરીં હએ મેરા નાંવ, હએ તુજહપર સખાદોંકે લુલ્કા છાંવ.
ઊંને દર ખોલ ઓર તાઝીમ કરકર, લીજ ઉંસકો ખીઠાયા આપને ઘર.
પુછી શીરીં મુજહે ક્યુંકર પીછાના, મેરા હએ નામ શીરીં ક્યુંકર જના.
અઝીઝઉંસકો ફીરાકરયું દીયા જવાખ, કે મએને આજ અવલશખદેખાખવાખ.
દેખા હાઝન ઓર મુસા પયમખર, દોનોંલી હએ નજે પાંચોં નજે સર.
દરેગા આહ ઓર કરત હએ ઝારી, ખરસને નએન જું અખરે ખહારી.

દોનોંકે હાંલપર માતમ હયે પયેદા, અક્ષામત ગમ અલમકી હયે હુવેદા
 ફહા મયે અયે સંરાને આલે યાકુબ, તુમહારા કયા હુવા હયે ફયોતેમતલુંબ
 ચેહ ઝારી કીસ બદલ કરતેહયે બેહદ, ઝમીંપર ડાલ દેતેહયે ખડા કદ
 તુમહારેસે જુદાહો કયોનસા ગુલ, સટાહયે દીલમે શોરો આહ ખુલખુલ
 કહે તબ મુજહકો નઈ માલુમ અકસર, હુસેન ઇબને અલી સીબતેયમખર
 મોહમ્મદ મુસ્તફાકા નુર દીદા, ખુદાએ દોજહાંકા ખરગુઝીદા
 ઉસે મારેહયે મલઉનાને મુદખર, સીતમગારીસે ઊસકા કાટલે સર
 જે કુછથા દીલમે ઊસકે દંદ સારે, કર અહેલેબએત ઊસકે બંદ સારે
 અપસકે વોહ સરંજમીકોલી અબ, ચલેહયે સાથ લેકર શામકો સબ
 ચેહ સુન હાઝન મુસાસે સુખન મયે, તઅજ્જબુબ કર ઊન્હોંકો ફેરંકહા મયે
 મોહમ્મદકો તુમહીં પહેછાનતે હયે, ઊમે હમલી બડાકર માનતે હયે
 કહે તબ કયું ન જનેંગે ઊસે હમ, વોહ હયે સારે રમુલોંકા મુકદમ
 કહેહમ ઊસઉપરલાયેહયે ઇમાન, કીએ હયે ઇનસે અબ્વલ ઓહદોપએમાન
 જે કોઈ ના ઊસપે ઇમાં લાવેગા વોહ, સદા દોઝખમે જલને પાએગા વોહ
 કહા મયે મુજહ ઉપર કર મેહેરખાની, મુજહે દીખસાઓ ઉનકી કુછનીશાની
 હુસેન ઊપર ચકીં હો મુજહકો હાસીલ, હોવે મુતલક ચેહ શક મુજહદોલસેઝાઇલ
 કહે ઊઝ તુ કીલેકે દરપે જ દેક, વહાં અબ આકે પહેંચેગી કનીઝ એક
 હુસેન સરવર કીએ હયે ઊસકો આઝાદ, તુ ઊસકા નામં રખ શીરીંન કરયાદ
 જે કુછ વોહ બાત બોલેગી સો તુમાન, ન કુછ નઈ ઊસકો બોલા હો મુસલમાન
 હુસેન સરવરકેલી સર પાસ તુ જ, હમારા હયે સલામ ઊસ સરકો પહેંચા
 જવાબ ઊસ સરસે જે આવેગા તુ સુન, બચનકે ગવંડરાં ઊસ લખસે તુ સુન
 ઊસીં છંદબંદસે મયે હોકે હુશીઆર, કીલેકે દરપે જ પહેંચા પવન સાર
 તુ દર દોસી સે મયે ઊસ ખવાબપરસુ, ચકીં જના વોહી શીરીંન હયે તુ
 મુજહે કહે મયે નીકાહમે તુજહકો લાના, વલે ચેહ કાર તેરે દીલકા ભાના
 કહી બેહેતરહયે નઈ હયે ઇસમે નુકસાન, શરત ચેહ હયે કે તુ હોવેમુસલમાન
 બી રખસત મુજહકો દેવે શહેરખાનુ, બીજાશક તબ તેરી ચેહ બાત માનુ
 ચલી શીરીંને યું શીરીં સુખન બોલ, શહેરખાનોસે આ કીસ્સા ફહો ખોલ
 વલે જબ સુખહેકો ધનપર નીકલ સુર, કીયા મામુર આલમકે ઊપર નુર
 અઝીઝ ઊઝકર સઆદતકી લીયા ખાટ, ચલે આયા ઝલતલતતકા ઊતર ઘટ
 મંગા જનેકો તબ હાદીએદીં પાસ, ઇમામુલ વકત ઝએનુલઆબેદીં પાસ
 રૂઝ

જે વા જાકર શરદ્દ ઇસલામકા પાએ, ભી અહેલેખએતકી ખીદમતખબલાએ
 દીયાં દીરહમ નીગાહખાનોકે દસ સો, રજા જનેકેતદ્દ પાયા આપી તો
 ઇમામુલ વક્તકી ખીદમતમેં જાકર, રખા તસલીમકર દો કુબ્બે તખ્ જર
 હરેક ખાતુન ખાતીર કીમતી થાન, રખા વોહ લા કીયા ઇકરારે ઇમાન
 પીછે સર પાસ જ શહકે ઊસી સાથ, લગા કહેને અદબસે જોડકર હાથ
 તુજ્હે લાયાહુ અએ સરદારે સરવર, સલામ મુસા ઓર હાફેને પયમખર
 જવાબ ઊસ સરસે આયા હએ ઊસી વક્ત, સલામ ઊનપર ખુદાકા હોવે
 ઇસ વક્ત

પીછે બોલા અઝીઝ ઊન નેક અંજમ, મુજ્હે યા સચ્ચદી ફરમાઓ કુછ કામ
 કેતા ખીદમતખખ દીલસે કરૂં મએ, રજા અદ્લાહકા હાસીલ કરૂં મએ
 કહે મવલા હુત્ત જખ તુ મુસલમાન, તભી રાઝી હુવાતેરેસે સુખહાન
 કહે શીરીકે તખ ખાનોને કર પ્યાર, રજા મેરા અગરહએ તુજ્હેકો દરકાર
 ભલાહએ ચેહ અઝીઝે નેક ખસલત, તુજ્હે બહેતરહએ કરના ઊસેસે વસલત
 પડાકર ફેર નીકાહ ઊનકો દીલાએ, રજામંદીશે રખસત દે ચલાએ
 પડા સાયા નખીકી આલકા જખ, મુસલમાં ઓર હુએ અહેલે કીલા સખ
 હુજા બોલુ ઇઝીલત શાહકે સરકા, તમામી રાસ્તાકે રાહખરકા
 જે ઇસમાઇલને લાયા હીકાયત, અખીલખુન્નુક્સે કર ચેહ રીવાયત
 સો વોહ કહેતાયા મએ નાગાહ એકરાત, સરાંકનથા નીગાહખાનોકે સંગાત
 વોહ સખ સોએથે મએથા ઊનમેં બેદાર, મુના અફ્લાકસે એક શોર હંકાર
 કે અશ જોગેસે આલમ તલઊપર હોએ, જહાં એક ધીરસે શખ ઝેરોઝખરહોએ
 દખા એક મરદ રોશનતર મલક્સે, ઉતર આયા ઊશી શાઅત ફલક્સે
 શટા દસ્તાર અપના શર ખુલા કર, લીયા શંદુકસે આ શાહકા શર
 લગારખ મુંહપે મુંહરોનેકો ગમગીન, ઊઠા મએ તાકે હુ સર ઊશસેવોહધીન
 દીયા એક શખ્શને ફેર હાંક મુજ્હપર, અદબસે રહે કે તુ શોખી નકો કર
 વોહ આયાહએ શકીયુહાહ આદમ, કરન ફરઝદે પયગમખરકા માતમ
 ઊઠા નાગાહ હુશરે ખાર નારા, કે વોહ નારા કરે ખરખતકો પારા
 મુના તખ તુહ ઓર ચહયા પયમખર, ઊતર આએહએ કશવત માતમી કર
 ભા ઇખરાહીમ કર તાજીલ આએ, પીછે ઇશહાક ઇશમાઇલ આએ
 પીછેસે ઊનકેહમઝા ઓર હશન આએ, પીછે વધ જાફર તખ્યાર ફેર આએ
 નખ્યાંકા શખ પીછે શાલાર આયા, ખજાં ફેર હએદરે કરાર આયા
 દીતેં તખ અખીયાને ખોલ ખાલા, ઊતર આએ ગગનસે હોકે નાલાં

ફરેક તઝીમસે લેતેથે સરકો, જે બોસે આહકર દેતેથે સરખ.
 પીછસે એક કુરસી નુરકી લાએ, મોહમ્મદ મુસ્તાફાકોઉસબે ખીહલાએ.
 સો ગીરદાગીરદ હઝરતકે બએઠે સખ, સરોસે અપને દસ્તારાં સટે સખ.
 કે યેહ માતમસે અએસા ગુલગુલાથા, જે ધરતી ઓર ગગનકો ઝલઝલાયા
 વોહ લરઝેસે પહાડોંકા સીના ફુટ, મંગા પડને ઝમીંપર આસમાં ફુટ.
 બઝાં લે એક ફરીસ્તા હાથ સમસામ, દુજે લે હાથમેં વોહ આતશી થામ
 મુજહે પકડા સો મએં તખ હાંક મારા, છુડાઓ યા રસુલુલ્લાહ પુકારા.
 તુમ્હારે દુશમનોંકા મએં નહીં યાર, મેરે તઈં જેરસે લાએહએં ઇસકાર.
 ફરીસ્તેને મેરેસે સુનકે યેહ બાત, સો મારા તુંદ હો મુંહપર મેરે હાત.
 રસુલુલ્લાહને મુજહપર દેખે જખ, ઊસે કહે છોડસો છોડા ઉને તખ.
 પડા બેહોશા ભુસેં વઈં લગા ખવાખ, જહલક નીકલાહએ ખુરશીદેજહાંતાખ
 સુખહે હોતેહીં વાં ઊઠકર દેખા મઈં, રખેહએં સરકો લા સંદુકમેં વઈં
 નીગાહબાનોંકા નઈં પાયા અસર કુછ, કે ઉસપર ક્યા ધડા ઉસકી ખખર કુછ
 મગર સંદુકકે આસપાસ સારે, પડેથે સખકે સારે ઢગારે.
 કહેતેથે જખ હુવા વાં સુખહો રોશન, ખુલાયા ઊસકે તઈં તખ શીમરે જોશન.
 દેખા ઉસકો જે કાલાહએ આધા મું, પુછાહએ કએફીયત અહેવાલ ઊસકું.
 ઊને જે કુછ દેખાયા. સો કહા સખ, પડા વઈં આહ કર કર છ દીયા તખ.
 તન ઊસકા સખ હુવાથા જલકે ચુના, ખુની હેખે સો તંરકાથા દરના.
 તમામી શીમરે મલકિનાંકા લશકર, યેહ દેખે સો સલાખત ખા લીઝેં ડર.
 કીતે અપને કીએધર ખસ ખીજલ હો, કીતોંને જએ સંગત સટ આખર ખો.
 કીએ જખભી સફરકા સાઝ વાંસે, કીએ ચલને કો ફેર આગાઝ વાંસે.
 કીતે સદ્ર મંઝીલીકો જખગએ બેર, સો એક મંઝીલ મને મોહકમ દેખે દેર.
 અથા ઉસ જએપર શખખુનકા ડર, ઊતરના ઊસ મને કીતે મુકરરર.
 દેખે નઈં દેરમેં જગાંસે વાફર, સમાનેકો યેહ સખ એક ખાર ફાજર.
 સો અહેલેખએતકો ભા ઊસકે અંદર, રખે સર શાહકા સંદુકમેં ધર.
 ભી જએનુલઆબેદીં કો ઉસમને ડાલ, બંધે ભાર આકે દરવાઝેકો ફીલહાલ.
 સભી ચવફેર ઊતરે આએ શખકો, વહાં શખખુકા હોવે યારા કીસકા.
 અથા ઉસ દેર કન ધર એક ન્યારા, સભી રહેતેથે વાં કઓમે નસારા.
 અથા ઊસ કઓમમેં પીરે કોહન સાલ, જે મેહેતરથા સખઅહેલે દેર ઉપચલ
 ઉને ઉઠ રાતકો જખ ભાર આયા, સરાસર દેરકો પુર નુર પાયા.

અથા ઊસ દેરકો બાહેરસે રોઝન, દેખા રોઝનમનેસે દેર રોશન.
હયે અફઝાયશમેં દેખા દમખદમ નુર, હુવાહયે દેર ગોયામતલયે નુર.
હુવા વોહ દેર ઊસ હદ તક મુનબ્બર, રહા નઈ દેખનેકો તાબ ઊસપર.
દેખા એક બારગી વોહ સકફ ખાના, ખુલા સો ઓર હયે રંગે ઝમાના
તલક ઊસમેંસે આઈ એક અમારી, નીકલ ઊસમેંસે આઈ એક નારી.
કનીઝાં સાથ બસ હયે ખુશ અદા સખ, સો દો રાહા ચેહી કરતે નીદા સખ.
કે મયે હંવાહુ માં સખ આદમ્યાંકી, તમમી અવલીયા ઓર સખ નખ્યાંકા
પીછે સારા વ હાજરા મોહતરમ વોહ, ખલીલુલ્લાહકે આયે વોહ હરમ દો.
લટાંકો તોડકર કરતે પુકારા, બઝાં બીનતે શઅબ આઈ સફુરા.
બઝાં આઈ ખુદેખ જોડતી હાથ, રસુલુલ્લાહકી લેકર હરમ સાથ.
મુબારક સરૂકો ઊસ સંદુકસે કાડ, લગે રોનેકો કર અપના અંચલ ફાડ.
બડા જખ વાં હુવા હયે શોર પચેદા, હુઈ દુસરી અમારી. એક હુવચેદા.
હઝારાંસે સંગાતી ઊસકે હયે દુર, સો કહેતે આયે સારે દુર ઓર દુર.
ચકસને પીરેતરસાપર કીયા હાંક, નકો તુ દેખ ઇસ સુરાખસે જહાંક.
ચેહ હયે ખાતું કીયામતહી સવારી, જહાં ચસ્મે મલક હોતેહયે નારી.
પડા વોહ હાંક મુનકર પીરે બેખુદ, ઘડી પીછેસે આઈ ફેર ઊસે સુદ.
અગરચે દેખનેકો વોહ રહા બાઝ, વલે મુનતા અથા રોનેકો આંવાઝ.
દેખા તખ ગચેબકા પરદા હયે હાઇલ, સો નઈ દીખતી હયે વોહ અવરાત ફાઝીલ.

કહેતીથી એક અવરત કર મુકરરર, સલામાલેક અયે મઝલુમે માદર.
સયા મઝલુમ બેતકસીર હયે તુ, દંદયાંકે જુલસે દીલગીર હયે તુ.
તેરા પાની બીના સુખા દહન ક્યું, ચેહ ખું આલુદા તેરા પચેરહન ક્યું.
અલી અસગર તેરા નહનવાદ ખ્યારા, સો ક્યું વોહ ખ્યાસસે કરતા પુકારા.
સખા મહશરમેં અયે ફરઝદ મેરે, જો લુગી દાદ મયે દંદયાંસે તેરે.
અંખ્યાં મુજહ કાશકે હોતીં દોનોં ગર, સો રોતી મયે ઇતે અખીયાંશે તુજહપર
નકો ખા ઇસ જહાં ઉપરાલ કુછ ગમ, સખાહ હોવેગા તુ ખુશહાલ ખુરરમ.
ચેહ ખાતાં ગમકી મુન મુન પીરે તરસા, અંબુ ખાદલ નમતનચેનોંસે બરસા
પડા આખીરકો હો બેતાબો બેહોશ, હુવા ગવ્વાસ જખ લખ બાંધ ખામોશ
બઝાં જખ હોશમેં આયાહયે ગ્યાની, ન ઊસ મજલસમેં કુછ પાયા નશાની
ઊઠા સો દેરકે આ જહદ દર પાસ, કુફલ તોડા નકર કુછ દીલમેં વીસવાસ.
અંદર સંદુક જ દેખા મુકફલ, બી ઊસકે કુફલકો તોડાહયે કર બલ.

નીજા હાંદુકમેં સરકો દેખા તો, અવલ ભુપર પડાહયે બહોત રોરો
 પીછે સમ્બરકા સર બાહેર નીકાલા, ગુલાબો મુશકો અંબરમેં ખગાલા
 હસીરે પાક ઊપર લારખા સર, ચડા ખુરશીદ જુ સહેને ફલકપર.
 બજાં સુલતાન રખ દો શમઆ કાપુર, દો ઝાનોસે અદબસે બચેકર દુર
 કહા રોરોકે અચે સરદારે આલમ, તુ ફાઝીલ હયે તરીને નસલે આદમ
 તેરે ઊપરાલ મુજહકો ચેહ ગુમાં હયે, ગુમાં નઈ બક્કે ચેહ ખાતીર નશાંહયે
 કે તુ ઊસ શખ્સકી હયે ઝાત ખ્યાને, જીન્હોંકા વસ્ક હયે તવરાત ખ્યાને
 તુંજહં હયે ઊસ ખુદાકી કસ્મ અચે શાહ, જીને તુમકો દીયા ચેહ મંસબો જાહ
 સુરજ તુ બોલ કીસ અસમાનકા હયે, દરખશાં લાલ કહે કીસ કાનકા હયે
 તુ હાદી હોકે દીખત્રા રાહ મુજહકો, કર અપને હાલપર આગાહ મુજહકો
 ખુદાકે હુકમસે વોહ શાહકા સર, લગા કરનેકો અપના હાલ ઝાહીર
 ઇમામે પાક ચોર માસુમ હું મચે, ગરીબો બેકસો મઝલુમ હું મચે
 ખુદા બીન કોઈ નથા જખ યાર મેરા, નથા ઊસ વક્ત કોઈ ગમખવાર મેરા
 ન કઈ કુછ આસરાથા ખાતુમાંકા, નહીં કુછ રાહથા અમનો અમાંકા
 દંદી ઊસ વક્ત મુજહપર તેગ લે ધાચે, મંગે તખ તેગ મેરે તનપે ખરસાચે
 કીચે નઈ રહમ મુજહ દરમાંદગી પર, ન મેરી ભુખપર ના તીશનગી પર
 ખુદાકો ચોર રસુલુલાહકો ભુલ, કીચે વચેસે જફાસે મુજહકો મકતુલ
 સુના મેરા સભી રજી અલમ તુ, ઇતા મેરા હસખ સુત ચોર નસખ તુ
 પીસરહું મચે મોહમ્મદ મુસ્તફાકા, દીલોખ હું અલીચે મુરતુઝકા
 કે ગુરખતમેં બહોત મચે મુખનેલાહું, જફા સોસા શહીદે કરખલાહું
 ચેહ ખાતાં સુનકે દેરાનીને ફીલહાલ, કહા અપને મુરીદાંકો વોહ સખ હાલ
 મુરીદાં ઊસકેચે હફતાદ સારે, ચેહ કીસ્સા સુનકે તખ જામેકો ફોરે
 ઊસી સાચત ખુદાસે જોડકર મન, સખ આચે દયોડ ઝચેનુલઆબેદી કન
 કદમપર સર-રખ ચોર તોડ જુન્નાર, કીચે બાદઝ મુસલમાનીકા ઇક્રાર
 કહે હમકો ઇજાઝતં દે અબી તુ, કે જાકર ઊસ કરેં લશકરપે શખખું
 સભી ઊસ નાકીસોંકો કરકે તારાજ, નીકાલે અપને દીલસે સખ ગુબાર આજ
 ઇમામુલઆબેદી સુન ઇસ બચનકો, દીચે હચે ચું ફીરાકર જવાબ ઉતકો
 ખુદા તુમકો જઝાચે ખચેર દેવે, દંદયાંસે ઇતીકામે દાદ લેવે
 રખો ઇસ ખાતસે તુમ આપના હાત, ખુદાપર મચે રખાહું ચેહ મકફાત
 જખ અલકીસ્સા રચન જાકર અંધારા, હુવા ખુરશીદે વનપર આરાકારા

નીકાલે સખ મેરાં ઊસ દેરસે ભાર, ચલે સખ ખાનદાંકે સાથ કુફાર
 ચલે સો ફેર વહાંસે મંઝીલાં કયે, કીચે હયે કુચ ઉપર કુચ જખે તયે
 સભી પુજ્જાર નઝદીકે દમશક આચે, ખખર આગે યઝીદકન જલદ પહોંચાચે
 વોહ કાફીરને બીસર આખીરકા આસેખ, કરાયા શહેરકો આરાયશો ઝેખ
 ખઝાં ફેર શહેરખ્યામે શીમર આયા, સરાં નેઝેપે સખ સંગાત લાયા
 ચેહ વાકે દેખ બદખખતાંને આલમ, સભી ખુશહાલથે તરસાપેથા ગમ
 યઝીદે મુદ્દઘ ફુનીયાપે ભુલા, ખુશીશે જીં સગેમરદુદ પુલા
 આગે આચેથે ઊસકે લોગ જોયે, જો લાનતકા મુખારકખાદ દેતે
 ગરઝ વોહ નસખ સરાં ચોર શાહકા સર, કીચે તખ મુદ્દઘકે પાસ હાઝીર
 ઉને જખ ઝિન સરાંકા હાલ પાયા, તખકમે શાહકા સર રખકર મંગાયા
 જોથા મગફર મુઝી માલો ધનપર, અસા લાયા મુખારક ઊસ દહનપર
 કઝારા ઊસ ઉઠા મજલસમને તખ, સહાબી એકથા શીમર ઇંખને ખીંઝખ
 ઉને બોલા કે અચે મુઝીચે બદઝાત, ખુદા તેરે સટે ચેહ કાટકરે હાત
 દેખાહું મચે રસુતુલાહકો કઈખાર, જો લાચેહયે લખાંકો અપને ઇસહાર
 દહન જોથા હમે ઇસાસે હમદમ, કે હચે જસશે જુલાલે ખીઝર એક નમ.
 દહન જો બોશોગાહે મુસ્તફા હચે, હમેશા મસદરે સીદકા સફા હચે
 વહાં તુ કયું આસાકો અપને લાયા, ફરીસ્તે અરશકે સખ ખલખલાયા
 યઝીદ ઊસકો કહા અચે ઇંખને ખીંઝખ, તુજહે શમશેરસે મચે મારતા અખ
 વલે હઝરતકી તુ સોહબત દેખાહયે, મેરાદીલ અખ ઊસી ખાતીર શકાહયે
 વગરના તુ મુજહે યુકર મલામત, અથા દુશવાર ફેરજાની સલામત
 કહા ઊસને તુ બોલા ચેહ ગલત હચે, સુખન ચેહ મકરસે સખ મુખતલત હચે
 રખા હઝરતકી સોહબતકા અદખ તું, ચેહ ફરજાંકો મારા કયા સખખ તું
 યઝીદ ઇસ ખાતસે સખ મુનફેઅલ હો, નીકાલા ઊસકો મજલસસે ખીજલ હો
 કહેતેહયેલી યહુદી એક તાજર, હુવા ઊસ વક્ત ઊસ મજલસમે હાઝીર
 ઉને પુછા ચેહ સર કીસ મરદકા હચે, બહોત મઝલુમ ચોર પુરદરદકા હચે
 કે હચે કીસ શખસકા નુરલખસર ચેહ, કે હચે કીસ પાકે દામનકા ગોહર ચેહ
 ચેહ ખાતાં મુન યઝીદે બેહયા તખ, યહુદી સાથ શોખીસે કહા તખ
 હુશેન ઇંખને અલી ચોર ઉનકી માદર, કે હચે વોહ ફાતમા ખીનતે પયમખર
 ઉને દાવા ઇમામતકા કીયાથા, કીતે લોગોંકા સાથ અપને લીયાથા
 મેરે લોગોંને જા ઇસસે જલલકર, ચેહ સર ઊસકા જો લાચેહયે કતલકર

કહા ઉસને તુમ્હીં બસ જીસકો મારે, નખીરાથા પયમખરકા તુમ્હારે
કહા સુન અયે યઝીદે બેખખર ખર, તુજહે ચેહ ખાત સખ માત્રુમ હોકર
કીયાં ઉસ શખ્સપર તુ કંયુ સીતમ યુ, સદા કયું ખાનદાંમેં ઊસકે ગમ યુ
મેરે દરમ્યાન ઔર દાઉદ દરમ્યાન, જો હયે હફતાદ કુરસી વાસ્તા જાન
ચહુદી ઇસ સખખ તાઝીમ મેરા, બહોત કરતેહયેં સખ તકરીમ મેરા
તુમ્હારા કલ ગયા અયેસા પયમખર, કીએહયેં બુદ્ધ ઉસકે ફરજદાંપર
સખાં રેઝે કીયામતમેં મોહમ્મદ, તુમ્હારેસે સવાલ આકર કરેં તદ.
જો વોહ કયાથા મેરે બાદઝ કીએ તુમ, સો અહેલેખએતપર મેરે તઝદલુમ
કહોખાતીનસે કર આગાહ તુમકો, દીખા હકકી તરફકી રાહ તુમકો
તુમ્હીં ઉશકે એવઝમેં શખ મેરી આલ, રવાહયે યુ કીએ તારાજ પામાત
જવાબ ઉશકા તુમ્હીં તખ કયા કહેજે, ખુદાકે કહેરસે તુમ બચ રહેજે
યઝીદ ઊશકા કહાં આંકર ગઝબપર, ઇતા રખ મોહોરે ખામેશી તુ લખપર
રસુલુલ્લાહને બોલેહયેં એક બાર, ચહુદીકા જો કોઇ દેવેગા આઝાર
તો ઊશકા મયેં રહુંગા દીલસે દુશમન, કભી વોહ બાઝના પાવેગા મુજકકન
શખખ મયેં દરગુઝર કરતાંહું તુજહસે, સુખન ચેહ નરમ તર કરતાહું તુજહસે
ચહુદીને કહા મજહુલ બેશમ, તેરીહયે ખાતમ્યાને તુજહકો ઇતઝામ
મોહમ્મદમુસ્તફાખરહક પયમખર, જોથા માં બાપસે બશ મેહેરબાંતર
ચહુદીકે બજ્જ વોહ યુ હોવેગા, દુખી ફરજદ ખાતીર કયું હોવેગા
યઝીદ ઉપર લગા ઊસકા સુખન આગ, હુધ તખ ઉસકે તનસે શોતેઝન આગ
ચહુદીપર બહોતસા હોકે નાશાદ, ખુદા ભેજ કતલકો ઉસકે જલ્લાદ
ઉને ઝોઝ હાથમેં લે શાહકા સર, કહા અયે શાહેદી તૈરાહું આકર
હુવાહું પાક દીલસે મયેં મુસલમાં, તુ અપને જદ કને દે શાહેદી પાં
યઝીદ ઉસકા કહા મરનેકે ડરસે, હુવાહયે તુ મુસલમાં અખ હુનરસે
ઉને બોલા કે મુજહકો અખ યકી હયે, કેના ઇમાન ના કુછ કોઇ દાં હયે
હુસેન ઇબને અલીસે સુન બડા નઈ, સોતુ મારાહયે વયેસે શખ્સકે તઈ
મુજહેલી જદદ ફરમા તા ઢ મારે, જો કુછ દીલમેં અદાવતહયે સો સારે
શહીદાંમેં હોવેગા હસર મેરા, બહોત ખુખીસે હોગાં નશર મેરા
યઝીદ અપનેકો ગુસ્સેસે હરાયા, શહીદ ઊસ નવમુસલમાંકો કરાયા
રહે ઉસ મરદપર નીત રહમત અક્ષાહ, રહે કાતીલપે ઊસકે ખવાહાશ અક્ષાહ
સુખન હકકા કરેં કોઇ કાંતલક રદ, દરે દીવાર સુન હોતાહયે સરઝદ

ઉસે વાં તખ કીએ આખીર સુખનપર, કીએ દુશનામ ઊસે ઇલજામ દેક
કહું કાંતમ હોકાયતહાએ દીલસોઝ, હુવા અલકીસ્તા ત્રાંજખ આખીરી રોઝ
યઝીદ ઉસવક્તમે શહઝાદેદીકો, બુલાયા પાસ ઝએનુલ આબેદીકો.
કહા અએ તીફલ દેખા આપ તેરા; મંગાયા નામ સખ રદ કરને મેરા.
અપસકા નામ ખુતબા મીંબરોંપર, પડાવે ગાયબાં ઓર હાઝીરાં પર
ખુદાકા શુકર ઓર મકસદકો અપને, ન પહોંચ્યા આરઝુકી હદકો અપને
કહે શહઝાદ અએ મજહુલ જહીલ, તુ ટુક ઇનસાફ કર જગાપે રખ દીલ.
રખેહઅં મસજીદોમીંબરપે બુનીયાદ, મેરે કયા હએ તેરે આબા વ અજદા દ
મેરે આબા ખુદા આગાહયે સખ. મુજહીદ ફીસખીલીલાહયે સખ
તેરે આબા ખદરગાહે ઇલાહી, હમેશા લાએહએ શરકો તખાહી
ખીલાફતકે મકાંપર ચોહ સઝાવાર, અથે માંબાપ તેરેહએ સો ફુજ્જર
ખુદાકો જુદમ ચેહ ના ભાવેગા સખ, કીયામતમે પુઝા ચેહ જાએગા સખ
સખા મહશરમે અએ મજહુલ બદગુ, કલેજ હોલસે હોવેગા પુરખુ
દુનીયાકે આમીતાં હુકકામ સારે, રહેગે વાં અસીરાં ઓર ઝરારે
અદેશા કર તેરા કયા હાલ ઉસરોઝ, પડેગા તુજહપે કયા જંજલ ઉસરોઝ
સુન ઉસ ખાતોંકો ખાખા પેય ફજ્જર, કહા ઉસકાલી લાએ કાટકર સર
સો પડે આકે શહઝાદેકો સરહંગ, હુધ કુલસુખપર ઓર ઝીંદગી તંગ
દરેગેસે ઊછલ જગાસે ફીલહાલ, પડી અરઝાકે શહઝાદેકે ઉપરાલ
પુકારો યારસુલુલાહ ફરીયાદ, તેરીકયા આલપર હોતાહએ બેદાદ
ઇતા હમકો કોઇ હમદમ રહા નઇ, ખજુઝ ઇસ તીફલકે હમદમ રહા નઇ
ઉસેલી લેયલે કરનેકો તારાજ, હુવા સખ નસ્લ તેરા મુનકતા આજ
ચેહ સુન મજહુલ અરઝા ખા ઉસી સાત, કહાહએ તખ રખો અખ ઇસસે
તુમ હાત

નઝદીક ફેર શહઝાદેકો બુલાયા, સો બેટે પાસ અપને લા ખીલાયા
પુછા બદખખત અઝ રાહે દરશતી, મેરે બેટેસે તુમ કરતે હો કુસ્તી
તુમ્હી હએ સીનમન દોનો ખરાખર, દેખો હએ કઓન કુવતમે ફુજું તર
કહે શહઝાદને ચેહ સહેલ હએ કામ, કરે મએ કામ અએસા જસસે હોનામ
હરેકકે હાથ દે શમશેર કારી, કરે હમનાકો ફરમાં કારઝારી
રહા મજહુલને તખ ખાકે ઇલજામ, તલક બજનેલગીહએ નવખતે શામ
સો શહઝાદેકાલી ઉસકે ખલફને, કહાહએ તખ સઝાવારે તલફને
ચેહ નવખત સુન જોહએ મેરે પદરકા, કહાં નવખતહએ કહે તેરે પદરકા.

કહે શહજાદ કર તુ સખ એકદમ, જવાબે સાફ પા હોતાહ્યે મુલકમ.
હુવા ઇત્તનેમેં નકકારેકા, આવાઝ, મવઝનને કીયા તખ બાંગ આગાઝ
કહે શહજાદને ચેહ સુન તુ નોખત, રહેગી તા કીયામત લગ ચેહ નોખત
વોહ તેરે બાપકી નોખતહ્યે ફાની, મેરે જુદકી હ્યે નોખત જવીદા તો
ચેહ શહજાદેકી કર તકરીરકા ગોશ, રહા તખ ના ખત્તફ ઊસકા હો ખામોશ
સભી શહજાદકી સુન સાફ ગુફતાર, તઅજ્જબુખમેં રહે મજલસકે હુઝાર
હુવા, ફેર બહસમેં ફઝલો હુનરમેં, યઝીદો શાહજાદે બહરોખરમેં
સુખન શહજાદકા ઊસકે સુખનપર, રહું જું સુખહોદમ ગાલીબ ઝમીપર
દીખાકર નુરસે રોશાન દલાયલ, કીયા જહીલકો અપને હકપે કાયલ
કહું મએં ઝીકર વોહ સારાફકહાંલગ, ગરઝ આકર સુખન પહોંચી યહાંલગ
જો હએંખતસે તલે સર ડાલ મલઉન, રહા બાતોંસે લરઝા ખાક મલઉન
કહા અએં કુદકે બાહિશો ફરહંગ, જો કુછ તેરે મતાલબ હએં સો લે મંગ
કહે દે બાપકે કાતીલકો મુજહ હાત, કે મએં લુ કતલકા ઊસસે મકાશત
તો ફરમાયા હએં કુદકા અકાખીર, કીએ સખ લાકે મુદખર પાસ હાઝીર.
કહા બોલો તુમ્હીં સઠ જહેલીકી, કીને મારા હુસેન ઇખને અલીકી.
સો હોકર મુતકીક સખ ખાસ એર આમ, કહે ચેહ શીમરે જોશનસે હુવા કામ
ઉને બોલા કે ચેહ બોહતાન હએં સખ, મુજહે કહો તો કહું મએં રાસ્તી અખ
હુસેન ઇખને અલીકા હએં ચેહ કાતીલ, અરબકે કીતને જમઆ કરકે આમીલ
ખુત્તા શોખીસે બએંતુલમાલકા દર, દીલાયા લશકરીયોકો અસ્પો બકતર.
ભી ફરમાયા કે તુમં સારે પકટ નંગ, હુસેન ઇખને અલીસે જ કરો જંગ.
ચેહ સુન બાતોંકો મુઝી દીલમેં ખા તાવ, કહા લાનતં હએં તુમપર યાંસે ઉઝબવ
સો ઝહેનૂલઆબેદીકે કર તરફ મું, કહા દુસરા મંગો હાજત મેરેસું.
કહે મેરે સરાં મુજહકો દીલા સખ, રખું ઉનકે તનોંસે મએં મીલા સખ.
કહા ચેહ કામભી ઘેશક રવા હએં, તુમહારાભી કહો ક્યા મુદઆ હએં.
કહે મુજહ સાથ મેરે ખાનદાંકું, મદીનેમેં રઝા જનેકો દે તું.
સો જકે જદકે રોઝમેં સભી હમ, ખુદાકે ઝીકર તાએંતમેં રહેં હમ.
કહા ચેહ કામભી હએં તુમકો હાસીલ, કહોભી કુછ અપસકા મકસદે દીલા
લગે કહેને સુખો હએં જુમઆકા રોઝ, મેરા દીલ હએં બહોત પુરદરદ પુરસોઝ
રઝાદે મુજહકો મીખરપર ચડું મએં, તમામી ખદકપર ખુતબા પડું મએં.
કહા ચેહભી કીયા મએંને મુકરરર, સખાકે જુમઆકા ખુતબા નેરેપર.

ખીતાખતકા કીયા ત્રાદા વલેકીન, હુવા જખ રએન જકર દુસરા દીન.
 જધાં સખ ખલક મસજીદમેં મીલા હએ, યઝીદ તો અપને વાદેસે ટલા હએ.
 કીયા દુસરા ખતીબ આકર મુકરરર, જસેથા ખર સરીકાં સોત મુનકર.
 સો વોહ મલજીન ચડ મીંખરડે ઊપરાલ, સરાયા ખહોતખસ સુફ્યાનકી આલ
 કીયા ફેર આલે હએદરકી ખુરાઇ, કીયા શખખીરે શખખરકી ખુરાઇ.
 સો ઝએતુલઆબેદી બેતાકતો તાખ, કહે સુન અએ ખતીબે કોર કઝાખ.
 રઝામંદી બદલ મખલુકકી તું, ઉઠાયા સરપે ખાલીકકે ગઝખકું.
 જનહોંકે ફઝલપર કુરઆં ગવાહએ, ઉનહોંકી કાં ખુરાઇ ફેર રવા હએ.
 પીછેસેલી યઝીદ ઉપર જકાકર, કહે તુ કલકે વાદેકો વકાકર.
 મુજ્હે દે આજકી વોહ ખુતબે ખવાની, ફસાહતમેં મેરે નઈ આજ સાની.
 મેરેસે બાદએ અસરાર કર નોશ, હોવેગે ખલક આલમ મસ્તો મદહોશ.
 યઝીદ આગે સનાદીદો દમશક આએ, ધર ઉસ બાતોંકા અપને દીલમેં ધરક
 લાએ.

લગે કહેનેકો ચેહ તીફલે હુજી, સુખનમેં ઉસકે દીખતી તરકા તાઝી.
 હુજઝયાંકે સુખનકા ઝએક હમકો, ચેહ હએ મુદતસે સુનને શએક હમકો.
 દેખે ઉનકા ઇબારતે મુસલસલ, ફસાહતમેં કહાંલગ ઉન કોઇ બલ.
 યઝીદ ઉનકા સુખન રદ કર સકા નઈ, ઈંજઝત શાહઝાદેકો દીયા વઈ.
 ચડા શહઝાદ જખ મીંખરકે ઊપરાલ, દેખા હએ શુર જુ અસમાન ઉપરાલ.
 કીયા ખુતબા શુર હમદે ખુદાસે, બઝાં નાતે નખી અએસે અદાસે.
 જો સુનકર શામીયોંકા ઉડગયા હોશ, ફસીહોંને કીએ ખુદસે ફરામોશ
 દીલોંને સટકે ચેહ કસતરકા સખ દામ, કીએથે મંઝીલે વહદતમેં આરામ.
 ખરસતે નએન સખકે જો અલાલાં, ખડેથે વજદમેં હાતોંપે પાલાં.
 દરો દીવારપરથા હાલ ન્યારા, રહાથા બંદ હો ચલનેસે બારા.
 બઝાં જખ વાઝમે ખોલેહએ લખકો, જગાએ ખવાખકી મસ્તીસે સખકો.
 અખયખ વોહ સુખનયે આતશઅફરોઝ, ખીરદક તોતીયાંકો નગમે આમોઝ
 જખ ઉસ હાલતસે પાકર હોશ સારે, દેખે હએ સખ દીલાંખર બેકારે.
 લગે કહેનેકો તખ શહઝાદ ખાશાન, રખો અએ અહેલે શામ ઇસિ ખાતપરકાન
 જો કોઇ નઈ જનતા હએગા સો જને, જો કોઇ નઈ જનતા તો અખ પીછાને
 પીસરહુ અહમદે મુખતારકા મએ, પીસરહુ સચ્ચદુલ્લઅખરારકા મએ
 પીસર મએ સાહેબે મેરાજકાહુ, ખુદાવદે નર્ગીના તાજકાહુ.

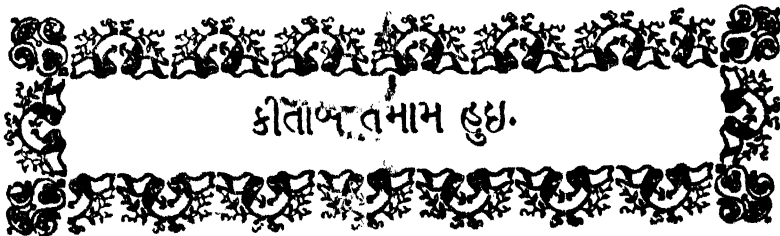
સાંતારાંહું સાંપેહરે બાશકાકા, સો યાને વોહ મોહમ્મદ મુસ્તફાકા.
 પીસરહું શાહસવારે. લાફતાકા, પીસરહું તાજદારે હલઅતાકા.
 પીસરહું હથેદર કરારકા મયે, પીસરહું સમ્યદુલેઅબરારકા મયે.
 સભી મરદાં ઉપર ગાલીબ અથા વોહ, અલી ઇબને અબીતાલીબ અથા વોહ
 સયા ખાતુને જન્મતકા પીસર મયે, સો યાને ફાતમાકા દીલજગરૂ મયે.
 જીસે હઝરત નખી કર મેહેરબાની, કહે સુન વોહ બધકદાદે ફાત્મી.
 ભત્તીજહું ઇમામેદી હસનકા, અથા જુનું ગુલ નબુવતકે ચમનકા.
 પીસર શહઝાદયે મઝલુમકાહું, ગરીબો બેકસો મઝલુમકાહું.
 પીસરહું સાહેબે દરદો બલાકા, હુસેન સરવર શહીદે કરબલાકા.
 કીયે જબ્બેકરબલાકા નામ શહઝાદ, ઉઠા મસજીદમેં સારા આંહો ફરીયાદ.
 યઝીદ ઉસ ગુલગુલે ઓર શોરસે ડર, મવઝનકો કહા ઉઠ જદદ અઝાં કર.
 મવઝનને અઝાં કહેને લગા તદ, કહા જબ્બ અશહદો અન્ના માહમ્મદ.
 સો શહઝાદેને પગડી ભુંપે મારે, પરેશાં કરકે મુશકીં બાલ સારે
 મવઝનહો કહે કર દુક ઝખાં બંદ, તેરેતઈ ઉસ મોહમ્મદકી હથે સોગંદ
 બઝાં આપ વઈ યઝીદ ઉપરાલ રૂબકર, કહા સુનઅયે સભી આલમકે બદતર
 ખુદાકા જો પયમબરથા મોહમ્મદ, સો વોહ મેરાથા જદ યા કહે તેરા જદ
 મેરા જદથા તો ક્યુકેર યું દંદ સારા, મેરે ક્યું બાપકા નાહક તુ મારા
 થેહ શહેરો શહેર, મસ્તુરાતકો ક્યું, ફીરાયા તુ સભી અવરાતકો ક્યું.
 તું હમપર ઇસકદર કર જુદમો તુફાન, સમજહતાહયે તુ અપનેકો મુસલમાન
 મુજ્હેતનહા કીયા તુ ઓર ચતીમ આજ, કીયા બયેતુલહઝનકા સો મુકીમ
 આજ.

સો રોરો શાહઝાદ હો ગઝબનાક, કીયા અપના ગીરેબાં હાથસે ચાક
 ગરેબાં શાહઝાદેનેજે ફાડા, ભી અપની સરકી પગડીકો પછાડા
 ઉઠા અરડાકે એકદમ ખલક સારા, હુંધ ગોયા કીયામત આશકારા
 ઉઠા નઝદીક વાં ધનશામ હોના, બઝાં એક ધીરસે ગોગે આમ હોના
 બઝાં ઉઠકર મવઝનપર પસાર આપ, કહા કહે જદદ કામત નારકર માંખ
 ઉને જુત્યું ફીરા કામતકો બારે, નમાઝે જુમઆ તબ સબને ગુઝારે
 યઝીદ ઉસ વક્તમેં મજહુલ બેપીર, કીયા લોગોંકો સમજહાનેકી તદબીર
 ખુલાયા શીઘ્રકા ઓર કુફીયાંકો, સભી ઉસ મારકેકે મુઝીયાંકો
 બહોત ઉન સાથ કર સખતીસે બાતાં, લગાયા સબકેતઈ જેહમતકી લાતા

કહા તુમ ક્યું હુસેન ઇબને અલીકો, કતલ નાહક કીએ હકકે વલીકો
અગર તુમકો મેરેસે કુછ અથી આસ, તો જીતા ઉસકો લાનાંધા મેરે પાસ
આપી અબ્વલ કરાકર કાંમ મરદુદ, બજાં ખાયા પીશેમાનીસો કયા સુદ
અગર હોતા જે ઉસકે દીલમે ઇમાન, આર અપને ઉસ અમલપર હોપીશેમાન
તો ફીરકરુ વોહ ખીલાફત ક્યું કીયા નઈ, ઇમામત આબેદીકો ક્યું દીયા નઈ
મગર લોગોંકે સમજહાનેકો ચેહ બાત, કીયાથા કુછ ન આલે ઉસપે આફત
સચે યારાં નહીં ચેહ સહેલ ફીરદાર, જે દેના આજે પચેગમખરકો આઝાર
નખી જીસકેતઈ બોસે દીએ સો, ઉસે નેઝેપે લાએ બેઅદબ હો
કેસાલતકે ચમનકા સહેલ બે ગુલ, જે પાની બીન સુકાના બે તઅમ્મુલ
બહેર હાલ ઉસ હંગામેકો ફરોકર, યજીદ ઊઠ વાંસે આયા આપને ઘર
સો અહેલેબઅેતકે ખાતીર સભી એક, ઉતરનેકો દીયા ખાસા મહેલ એક
હુસેન સરવરકી બેટી એક સકીના, નીપટ નહાનવાદથી બે કીબરો કીલા
ઉન્હોંકીથી ખરસ એક ચારકી સીન, રહે મવલાકી ગોદીમે વોહ હરદીન
કરે વોહ શાહકા આર શાહ ઉસે પ્યાર, જુદાઈકી નથી એક પલ રવાદાર
શાહાદત પાએથે જબ શાહ તબસે, વોહ રોરોકરકે અહેલેબઅેત તબસે
પુછે તીલ તીલ મેરા બાબા કહાંહયે, મુજહે કોઈ વાં લીજના વોહ જહાંહયે
કહે સમજહાકે ઇસ માસુમકેતઈ, તેરા બાબા ગયાહયે કામકો કઈ
સોથા બાબાકે ખસ દીદારસા શયોક, રહે નીત ઉસ શક્કત પ્યારકા શયોક
અવલ કમખવાબમે નાગાહ એક રાત, દેખી બાબા કીએકયે આ મુલાકાત
અપસકી આકે ગોદીમે લાએકયે, ગલેસે ખીંચ લા બોશા દીએકયે
હો ખુશહાલીસે લડકી જલ્દ જ આપ, દેખી તબ સામને દીખતા નહીં બાપ
લગી ખસ છંદસે આવાજ કરને, લગીહયે સર ઝમીંપર માર રોને
કહો બાબા મેરાથા સામને અબ, ગયાં કાં અબ લીજયો ઉસકને અબ
ઇતા હરગીજ સબુરી ના કરંગી, મેરા બાબા મીલા નઈ તો મરંગી
મેરે બાબાકે તઈ જલ્દાસે તુમ લાવ, તહીં તો અબ મુજહે ઉસ પાસ લેજવ
ચેહ બાતાં શુનકે અહેલેબઅેત અતહારુ ઊઠાકર શોર સખ રોને લગે ઝાર
યજીદ ઉસ શોરો ગવગેસે ઉઠા જગે, લડાથા ઉસકો ગોયા નીંદમે નાગ
ચકમકો ભેજ પુછા કયાખબર હયે, કે અહેલેબઅેતમે કયા શોરો શર હયે
કહે એક સહકી દુખતર ચાર સાલા, વોહહયે જે શાહકી જીકો જવાલા
ઉને અબ બાપકો દેખીહયે દરખવાબ, સોહયે દીદાર ખાતીર ઉનકે બેતાબ

મઝીદ બોલા કે શાયદ શાહકા સર, દેખેપર હોવે ઉસકા જમઝ ખાતર
 સૌ ફરમાયા કે શાહકે સરકો લેજવ, પદરકા ઊસકેતઈ દીદાર દીખલાવ
 મુંબારક સર તખ્તમે શાહકા હાલ, રખે લાકર સકીલા પાસ ફીલહાલ
 વોહ લડકી ઉસગને ક્યાહયે સૌ બોલી, તખ્તક ઊપરાલકા સરપોશ બોલી
 દેખી સરહયે સૌ લેકર હાથ મ્યાને, લગી તખ્ત ફીકરસે ઉસકો નીજડાને
 પીછાની બાપકા સરહયે સૌ નાગાહ, નીકાલી સીનયે પુરસોઝસે આહ
 સૌ ચેરો મુંહયે મત ઉસ બાપકા મુંહ, દીઈજાં લખ ઉપર લખ રખ ખુદાકુ
 પડા તખ્ત ખાનદાંપર ગમ ઊપર ગમ, હુવાહયે સરસે તાઝા શાહકા માતમ
 કહેતેયે અયે ખુદા વદે યગાના, ફીરાહયે હમ ઉપર કયેસા ઝમાના
 હમારે સરસે ગમખવારાં સીધારે, રહે હમ દરદમે ખીમાર સારે
 તુમહીં ક્યું આહ, ઓર ઝારીમેં હમકો, ગયે હયેં સટ ગીરફતારીમેં હમકો
 કહેતેયે અયે અંજલ ગોગા જહાંમેં, સટે હયેં શોરો માતમ ખાનદાંમેં
 ઊઠા હીજરે બલાસે અથ્થ ગમકા, સટે હયેં બરકે હસરત ઓર અલમકા
 જલાયે ફેર ઝમોંકો ઓર ઝમોંકો, જલાયે ખીરમને ખીરા જવાંકો
 ગરઝ મું ખાનદાંયે શોરમ્યાને, જે મુરદે સુનકે લિરઝે ગોરમ્યાને
 યઝીદે બેહયા મજહુલે બદગું, ઇતે આદાતકા ગરદનયે લે ખું
 સફરકા સાઝ અહેલેખયેત ખાતીર, કીયાહયે જુદમસે સખ કરને આંખીર.
 હરેકકો દે લીખાસે ફાખેરાના, કીયા વાંસે મદીનેકો રવાના.
 પચાસ અસવારસે એક મરદ આગાહ, દીયા ખીદમતકે ખાતીર ઉનકે હમરાહ
 ઇમામુલઆબેદીં સખ સાથ લે સર, વહાંસે ચલકે આયે કરબલાપર.
 લગાયે શાહકા સર પાક તનસે, લગાયે સર શહોંદાંકે બદનસે.
 હુયે જખ, સખ સરાં તનસે મકારીન, સફરકે માહકાયા ખીસવાં દીન.
 મદીનેમેં જે અહેલેખયેત આયે, સભી અહેલે મદીના શોર ઊઠાયે.
 આગે હોનેકો આયે. મરદોઝન સખ, લગે માતમસે મીલને બાગેદીં સખ.
 પરેશાંહાલ અહેલેખયેતકા દેક, પછાડયાં ભું ઊપર ખાતેયે હરએક.
 તુમહીં હઝરતકે અહેલેખયેત સારે, હુયે તુમ ક્યું ઝરીખાં ઓર દુખ્યારે.
 તુમહીં આતેહયે રોતે દરદમેં ક્યું, ભરેજમે તુમહારે ખુનમેં ક્યું.
 લીજકર સાથ શાહે મોહતરમકો, અકેલે આયે સટ કાં મોહતરમકો.
 છુપા કાં ગુલ નબુખતકે ચમનકા, છુપા કાં માહ વીલાયતકે ગગનકા.
 મદીનેસે નીકલકર ચાંદ અફસોસ, છુપા ક્યું કરબલામેં જ જફા સોસ.

ગરજ સારે મદાંતે મદ્યાંભર, ઉઠાયા હરતરક એક શોરે મહશર.
 સો વધ રોતેહી અહેલેખએત સખમીલ, હુએ હઝરતકે રોઝે ખીચ દાખીલ.
 કીતે બેતાબ હો ભુપર પડે ગીર, કીતે રોતે રખેથે કબ્રપર સર.
 કહેતેથે ચારસુલુલાહ ઉઠો અબ, દેખો ક્યા ગમહુએ અહેલેખએતપર સખ.
 હુસેન ઇબને અલી તેરા વોહ જયા, વતન સટ કરખલામે જ સમાયા.
 ગયા વોહ શાહ જબ સરસે હમારે, હુએ બેઆસરા હમ આજ સારે.
 યતીમોંકો દેખો અપને નઝરકર, હુએહુએ ક્યું પરેશાં હાલ મુઝતર.
 સબી ઉસ ઠાર રો રો વધ પલાએ, બે ધરતી ઝલઝલા ધન તલમલાએ.
 રકમ કરના સખ ઇસ દરદો અલમમે, કહાં યારાહુએ ઇસ કાસીર કલમમે.
 મોહમ્મદ મુસ્તફાને આલકે બાબ, જકા ઉમ્મતસે પાએ રંજ ઓર તાબ.
 ન વએસા કોઈ નખ્યાંમે દરદ પાયા, ન કીસકે આલપરથા યું સમાયા.
 ખુસુશન આલમે બે વોહ જલાહુએ, શરફમે હમકરીને અંખીયા હુએ.
 દીએહુએ શખસે અગલા ઊનકો અઘાર, એહ ઊમ્મતને યઝીદે બદ જકાગાર
 નખીકી આલકા એહ દરદેમાતમ, સઆદતુહુએ બે રખના દીલમને ગમ.
 નશાં ઉશ દરદમે હુએ ઝીંદગીકા, નશાંહુએ દવલતે પા બંદગીકા.
 એહ મોઝેકો પકડ દીનરાત ગોશા, કીયાહુ આખીરતકા અપને તોશા.
 એહ નામા દરદકા બે કોઈ કરે શર્એર, પડે હકમે મેરે એક ફાતેહા ખએર.
 મોહમ્મદ ઓર અલી ઓર ફાતમા શખ, અખુતકરો ઊમર ઊશમાં મુકરબર
 કીયાહુ ખતમ જબ એહ દરદકા કાલ, ઇગ્યારા શવપેથા ઊમીશવાં શાલ.
 ઝમાના શદદીએ આખીર ઝમાંરાં, અથા વોહ બાયસે અંમનો અમાંકા.
 વલી અબ રખ કલમ ઓર ખતમકર ખાત, નખી ઓર આલ ઉપર મોલ શલવાત

ધશતેહાર.

આએ નીચે લખેલા કીસ્સા ઉરદુ ઝૂખાન અને ગુજરાતી હરકોમાં વ
જ્ઞાન સફાઈદાર કાગલ ઉપર શુદ્ધ ભાષામાં છપાઈને તથા ચાએલા છે, તે
જે સાહેબોને ખરીદ કરવા હોએ, તેઓએ મુખાઈ ભીંડીખતર મવાખની
મશાઈની-શામે શેખ તુરદીન છંવાખાનની દુકાનેથી મંગાવી લેવી
કીસ્સાની ફેહેરીસ્ત.

ખાંગે શોહદા તરબુમે રોજતુશ શોહદા.

કીસ્સો શાહેરમનો.

રોજતુશ શોહદા.

કીસ્સો મુખતારનો.

ગુલઝારે પંચતની.

કીસ્સો લાલગૌહરનો.

કીસ્સો કાએલીમખનુનો.

લાએલીમખનું નાટક

કીસ્સો નાઝનીન પઠાણનો.

કીસ્સો ચુહા બીલ્લોનો.

ઈંદરસલા.

ખંદરસલા.

ચાર દરવેશ.

હાતમ તાઈ.

ગુલેબકાવલી.

ખીઆલ ખનારશી

છશો ગાએન.

હજર ગાએન.

ખીબીમરઅમ

દાસ્તાને અમીર હમઝા કામીલ

ખીરલ અલમ.

તુખેતાસીર સોહખનેઅસર.

એનજીર બદરે મુનીર.

કીસ્સો શાહેયમનનો.

કીસ્સો ઝએતુન અને મોહમ્મદ હનીફનો.

મહા સણુગાર ભાગ ૧-૨-૩

સખીલ.

કીસ્સો શાહેપરીને શાહેપરીનો.

સ્ખાવૈત મામા:

રોવાંયતે બીબી ફાતમા.

મજનુઆ જોગીનામા.

ખારમાસી.

કીસ્સો બદરેમુનીર બેનઝીરનો.

કીસ્સો કાલી ગેમરીનો

કીસ્સો સીયાહીઝાહાનો,

સંસાર ચોપડી.

આકની ચોપડી.

ગુલ દશતેગમ.

તખ્તમીન કરીમા.

તાહપુતજતન.

બેચગારે બાણુહશન.

મોજીરે રસુલ ખુદા.

શોદાગર ખ્યા.

પુરન ભગત.

ફરેબે ફીત્તા ઉરફે ચાહતે જર
ગુરે રાઅરશાહ
બેનજર બદરેમુનીર જુની
લએલી વ મજનુ
ચમ્બેલી ગુલાબ
જવાબે મોહબ્બત
આશકકા ખુન, દામન ય ધબ્બક
હીંદુસ્તાંની ગાયન સંગ્રહ-ભાગ પહેલો
ભાગ બીજો-ભાગ ત્રીજો
નુરુદ્દીન ઓર હુરન અફરોજ

સીતમે હામાંન ઊરફે ફરેબે અજજલ.

અંજમે ઉલફત ઉરફે હુમાયુન નાસીર.

આશકે સાદીક ઉરફે હીર રાંઝા.

સએપુસ સુલેમાન ઊરફે માઅસુમ માઅસુમા

જકાએ સીતમગરી ઉરફે ઘડીકી ઘડીયાલ ઓર મીયાં પીસુ.

ફીસાનએ અજઘબ ઉરફે જનેઆલમ અન્નુમનઆરા

હાતમ બીન તએ ઉરફે અફસરે સખાવત.

ધનસાફે માહમુદશાહે ગજનવી ઉરફે ઇસ હાથ દે ઇસ હાથ લે

બુદમે અજલમ ઉરફે જેમા બો વયેસા લો

અજએબાતે પરસ્તાને ઉરફે માહારીસ્તાને ઇશક

જલસએ દીલપસંદ ઓર એક નકલ ફરેબી મોહબ્બત

ઈદરે સભા-અલાદીન-તીલસમે જેહરા

છેલખટાઝી મોહનારાની ઓર હવાઈ મજલીસ

ફરેબે સભા-શકુન્તલા-જેહાંગીરશાહ ગોહર

ખવારકા ખુદાયાર યાને અલીબાબા અને ચાલીસ ચોરોકા સરદાર

ગુજરાતો નાટક ગાયન સંગ્રહ કે જેની અદર

૬૦૦ કરતાં પણ વધારે ગાયનો છે

ચંદન મટયાગરી નાટક (ત્રીજી આવૃત્તિ)

સોખતે અસર અથવા મોહન દુઃખદરશક

મહઝબે ઇશક ઉરફે બકાલીઓ તાબુલમુલક

ચંદસેન ને ચંદ્રપ્રભા નાટક
તમાશાએ નતિજએ અસ્મત

અન્નમેસખાવત ઉરફે બાદશાહે ખેદાદોસ્ત

તમાશાએ ચાંદબી

તોહફે દીલકોશા ઉરફે નઈ ઈદર સભા

નકશે સુલેમાનીનો ઉરફે ખેલ માલીની નાટક

ગુલશને બાહાર અકઝા ઉરફે નઈ ઈદર સભા

